



Skíra

með Logandi

ELDI

Guðleg afhjúpun af Himnaríki og Helvíti

Bók

4

eftir: YONG-DOO KIM

Blaðsíða 6

* Yfirlýsing af Meðmæli

Hallelújah! Ég gef alla dýrðina og þakklætið til Guðs sem hefur leitt mig til að þess að lesa þessa dýrmætu bók.

Ég rakst á bókina, 'Skírn af Logandi Eldi.' Eftir að ég hafði keypt og lesið þessa bók frá Kristilegri bókabúð, hugsaði ég með sjálfum mér, 'Hvað á jörðu! Þetta er að geast að lítilli kirkju staðsettri í kjallara? Nýlega stofnsettri kirkju í Incheon?' Ég keypti þá strax 2^{ðra} og 3^{ju} bókina til að lesa.

Ég hef lesið um fjölskyldumeðlimi Kirkju Drottins sem voru ekki hólpnir og núna í helju kvaldir af eldi. Ég hef lesið um þeirra eftirsjár og gremjur. Ég hef líka lesið um heimilin og garðina í himnum sem eru fyrir hina heilögu. Himininn er fallegur og heimilin eru gerð úr gulli og skreytt með dýrmætum steinum. Við munum lifa í þeim um eilífð. Þegar ég les, hef ég komið til að skilja undraverða kærleika Guðs og Hans óendanleika. Allt út í gegnum lestninguna mína, var ég í stöðugu sjokki og stórlega hrifinn.

Ég hef lesið margar bækur og vitnisburði af fólki upplifandi beinar og persónulegar opinberanir af himninum og helju frá heilögum innan Kóreu og út í gegnum heiminn. Samt sem áður, voru þar ekki margar bækur sem skráðu sérstök atvik og kringumstæður þeirra svo nákvæmlega. Það eru ekki margar bækur sem hafa sjokkerað eða hrifið mig.

Eiginkona Pastor Kims, Yong Doo, sonur hans Jósef (17), dóttir hans Joo Eun (15), og nokkrir meðlimir kirkjumeðlima hans hafa öll verið hlýðin stjórn og leiðtogastöðu pastorsins. Þau hafa hlustað á Orðið Guðs, tilbeið, lofað, og beðið hvert kvöld frá kl 21 þangað til snemma næsta morgunsins. Hvernig gæti þetta ekki þóknast Guði? Þeirra allar nætur bænaþjónusta var ekki bara eins eða tveggja daga atburður. Þau höfðu verið að gera þetta um nokkur ár. Það skipti ekki máli hvort það rigndi eða snjóaði, þau höfðu aldrei misst af degi. Þau höfðu verið að hrópa út til Drottins í gegnum árin án nokkurrar hvíldar. Þegar þau hrópuðu út í þessum hætti, náðu bænirnar þeirra til hásætis Föður Guðs og Hann var hreyfður. Drottinn kom þá persónulega og beint til að heimsækja þau. Hann huggaði og gaf þeim von.

Blaðsíða 7

Enn fremur, var mikill kraftur og yfirvald veitt til þeirra. Þau höfðu fengið skírnina af Heilögum Eldi, tungutal, spádóm, gjöf lækningar, gjöf andlegrar greiningar, og kraftinn og valdið til að kasta út þúkum, djöflum, og illum öndum.

Drottinn hafði sent þau til heljar sem part af ákafri þjálfunarprógrammi svo að þau gætu verið notuð stórlegra. Þeirra andlegu augu höfðu vaknað. Þau voru fær um að líkamlega og andlega sjá Drottinn standandi næst þeim. Drottinn leyfði þeim að sjá Hann hvort sem þeirra augu voru líkamlega opin eða lokuð. Þau voru líka fær um að sjá himininn og hel. Þeim var veitt getan til að sjá mismunandi fjölbreytnina af illu öndunum. Þeim var veitt andlegur kraftur og yfirvald frá Orðinu til að mölbrjóta og sigr kraftinn og vald djöfulsins í helju. Það er bara undravert.

Pastor Kim, Yong Doo er greindur maður. Hann hefur útskrifast frá An Yan háskólanum, Öldunakirkju Skóla af Guðfræði. (????????????????????) Með sinni ákvörðun og merkilega þolgæði, leiðir hann ennþá sína þjónustu með erfiðleika og þrautseigju. Það hefur tekið allann af hans styrk til að skrifa seríurnar af bókunum.

Drottinn í þessari bók var kynntur sem persóna með svo mikinn kærleik. Enn fremur, er Drottinn fullur hómors. Við viðurkennum Jesú sem Konung með yfirvald yfir öllum himninum og jörðu. Á sama merki, er Hann líka samúðarfullur og blíð hjartaður vinur sem er alltaf með okkur. Eins og ég hef lesið og lært allt þetta í smáatriðum, get ég ekki nema náttúruleglega lofað Hann með sálmum þakklætis.

Þegar ég hafði mætt á vakningar þjónustna leidda af Pastor Kim, Yong Doo, var ég mjög hissa. Ég var undrandi á lengdt tímans fyrir þjónustuna. Það rann frá snemma kvöld alla leið til kl 4 eða 5. Frá bottninum af hjartanu mínu, var ég hissa að finna pastor sem mundi leiða slíka vakningu þangað til snemma morgunklukkutímanna. Eru það ennþá einhverjur pastorar sem mundu gera slíkan hlut í dag? Á meðan vakningin var, hafði ég fyrstu handarlega vitnað beina kröftuga greinileikann og verk hins Heilaga Anda. Það var skýrt og skært sem dagur. Pastor Kim gaf alla sína áreynslu til að þóknast Drottni. Ef nauðsynlegt, var hann viljugur að fórna sjálfum sér til að þóknast Guði. Það var allt fyrir Guð og Hans dýrð. Ég gat séð kjarnaþemað af þjónustu pastorsins var að gera hverja áreynslu til að lifa lífinu sínu með því að lifa samkvæmt boðorðum Drottins og Hans Orði. Ég var mjög hrifinn.

Blaðsíða 8

Í nútímanum á meðan stríð er, er byssu eða flugskeyti ekki handahófskennt skotið á óvininn. Við miðum og skjótum með hjálpinni af síðustu tækni og útbúnaði. Við notum radsjá eða eftirlit til að koma upp um og taka eftir starfsemi óvinarins. Bara þá skotmörkum við nákvæmlega, við getum fært fullkomna eyðileggingu eða árángur með einu skoti. Við verðum að beita þessum aðferðum þegar það kemur að andlegum hernað. Þegar við berjumst við Satan, djöflana,

púkana, eða illu andana, getum við sigrað þá með vopnum til að skotmarka þá nákvæmlega. Við getum tekið á móti síðustu andlegu vopnunum frá Drottni og verið áhrifaríkari. Með slöngvu Orðsins, mölbraut pastorinn Satan, djöflana, og púkana. Ég er mjög stoltur af honum. Það er líkt og Davíð að slá Golíat með einu skoti frá sinni slöngu.

Sumt fólk með engann bakgrunn eða reynslu gæti gefið mismunandi skoðanir frá þeirra skorti af trú eða efa. Samt sem áður, það sem ég hef persónulega vitnað og fann var áreiðanlegt, skýrt og algjörlegt verk og greinileiki hins Heilaga Anda. Ég get bara þakkað Drottni fyrir að reisa upp slíka verðmæta andlegt vinnufólk frá mismunandi kirkjum í Kóreu. Yfirnáttúrulega andlega sviðið er ekki einhvað sem við getum fullkomnlega skilið. Við verðum öll persónulega að mæta hinum Heilaga Anda og hafa okkar andlegu augu opnuð. Bara á þennan veg, getum við skilið og fengið opinberanir frá Orðinu Guðs og upplifað andlega sviðið.

Pastor Kim, Yong Doo upplifði andlega sviðið. Af náð, var honum veitt tækifærið til að upplifa himininn, hel, og tilverur illu andanna. Pastor Kim tók ekki burt eða eyddi neinu heldur afhjúpaði allt sem þurfti að vera afhjúpað. Hann skrifaði bækurnar með sínu blóði, tárnum, og í sársauka. Ég mæli með að allir ættu að lesa seríurnar af bókunum, 'Skíra með Logandi Eldi.' Nýja andlega sviðið sem fólk var ekki meðvitað um mundi vera opinberað og skilið. Með slíkri von, mæli ég glaðlega með þessum dýrmætu bókum.

Formaður Kóresku Pastora Fræðslunnar
Pastor Suh Jin Kyung
Október 2006

Almenna Samsetning Öldunga
Kirkju Kóreu
Kyung Joo Mokyang Kirkja
Prófessor Pusan Öldungakirkju Guðfræði
Háskóla

Blaðsíða 9

* Kynning

Það er stakt orðatiltæki, 'Ef þú þekkir óvininn, munt þú vinna hundruða skipta út af hundruða skipta.' Kirkja Guðs og hinir trúuðu verða að skilja skýrt tímana og þeirra óvin, heraflla illu andanna. Við erum bara fær um að fagna sigri þennan veg. Sem Kristnir ætti það að vera undirstöðu, nauðsynlegt, og ómissandi þáttur að þekkja tilvist óvinnar okkar til þess að vinna andlega hernaðinn.

„sem þér lifðuð í samkvæmt aldarhætti þessa heims, að vilja valdhafans í loftinu, anda þess, sem nú starfar í þeim, sem ekki trúa.“
(Efesusbréfið 2:2).

Þegar Drottinn heimsótti land Ísraelítanna, afhjúpaði Hann ekki illu andana til Gyðingafólksins eða lærisveinum Sinum með þann ásetning að efla eða styrka þeirra ávaxtalausú hjátrúr

„Fagnið því himnar og þér sem í þeim búið. Vei sé jörðinni og hafinu, því að djöfullinn er stiginn niður til yðar í miklum móð, því að hann veit, að hann hefur nauman tíma.“
(Opinbrunarbók Jóhannesar 12:12).

Hvenær sem mögulega, munu illu andarnir skipuleggja illt og byrja alltaf vandræði í kirkjunum okkar, með Kristnum, og auðvitað, allstaðar á jörðu. Þess vegna, verður einhver að vera andspænis og brjóta virkin af illa heraflanum. Þetta er verk fyrir Kristna.

Blaðsíða 10

Þegar Satan féll, fylgdu margir englar og féllu með honum. Þess vegna, með dómi Guðs, hafa þeir til bráðabirgða fengið þeirra réttu refsingu „*Því að hafi orðið af englum talað reynst stöðugt og hvert afbrot og óhlýðni hlotið réttlátt endurgjald,*“ (Hebreabréfið 2:2). En sem form af hefnd, eru þeir gnístandi tönnum sínum og mengandi hjálpræði útlvalda fólks Guðs. Þeir halda áfram að leita að fólki til að gleypa og láta þá brotna eða falla frá með bræði „*Verið algáðir, vakið. Óvinur yðar, djöfullinn, gengur um sem öskrandi ljón, leitandi að þeim, sem hann geti gleypit. Standið gegn honum, stöðugir í trúnni, og vitið, að bræður yðar um allan heimverða fyrir sömu þjáningum.*“ (1 Pétursbréf 5:8-9).

1. 책임소재

Það er óteljandi fjöldi fátækra sorglegra sála fjöldaframleiddar á jörðinni sem eru að vera leiddar afvega af illu öndunum. Þessar sálir eru blekkar af illu öndunum og að þjást. Illu andarnir eru að leiða þá eins og þeir óska. Dapurlega, eru margar kirknanna okkar og pastora illa-útbúnir og vita eki hvað á að gera. Erum við að fara að segja fátæku sálunum að skrá sjálfa sig inni hugrænan spítala? Eða erum við að fara að segja þeim að taka pillur eða róandi lyf til að meðhöndla þjáningarnar þeirra og taugaóstyrk? Drottinn er sterklega sárreiður gagnvart

flestum Kristnum. Drottinn er leitandi að fólki sem mun hjálpa fórnalömbunum að fá frelsun og lækningu.

„Þegar Jesús sá hana gráta og gyðingana gráta, sem með henni komu, komst hann við í anda og varð hræddur mjög og sagði: „Hvar hafið þér lagt hann?“ Þeir sögðu: „Herra, kom þú og sjá.““ (Jóhannesarguðspjall 11:33-34)

„Ég fór með hann til lærisveina þinna, en þeir gátu ekki læknað hann.“ Jesús svaraði: „Ó þú vantrúa og rangsnúna kynslóð, hversu lengi á ég að vera hjá yður? Hversu lengi á ég að umbera yður? Færið hann hingað til mín.““ (Matteusarguðspjall 17:16-17)

Blaðsíða 11

Það kemur ekki á óvart þegar illu andarnir fara inní vantrúaða og þeir verða ódir. En út í gegnum landið, eru þar of margt andsetið fólk sem eru trúaðir. Margir skítugir illir andar eru að vinna í heimilishaldi trúaðra. Ég var sjokkeraður og sjokkeraður yfir aftur. Mest sjokkerandi hluturinn fyrir mér er sú staðreynd að Kristnir sem eru öruggir og hafa sterka trú á þeirra hjálpræði eru þeir sem eru andsetnir líka.

Engu að síður, hverjum getum við kennt um eða hvert getur borið ábyrgðina? Drottinn hefur fullyrt skýrt að það er engin leið að reka út púkana nema í gegnum bæn „*Og hann sagði til þeirra, Þessi tegund getur komið fram af engu, nema af bæn og föstu.*“ (Markúsarguðspjall 9:29). Þar sem aðferðinni er yfirlýst í biblíunni, erum við ekki til að forðast það og það er okkar ábyrgð. Við þekkjum þessa staðreynd og það erum við, hinir Kristnu sem verða að hoppa í og taka þátt í að vera andspænis illu öndunum með djörfung. Til þess að finna lausn á málefnum, hvort sem einstaklingur eða sem hópur, verðum við að biðja saman sem eitt. Þetta er það sem Drottinn þráir sannarlega og er hin fullkomna kennsla af Guðs orði.

2. Fjöldi illu andanna.

„Annað tákni birtist á himni: Mikill dreki rauður, er hafði sjö höfuð og tíu horn og á höfðunum sjö ennisdjásn. Með halanum dró hann þriðja hlutann af stjörnum himinsins og varpaði þeim ofan á jörðina. Drekin stóð frammi fyrir konunni, sem komin var að því að fæða, til þess að gleypa barn hennar, þá er hún hafði fætt.“ (Opinberunarbók Jóhannesar 12:3-4)

„Þá hófst stríð á himni: Mikael og englar hans fóru að berjast við drekan. Drekin barðist og englar hans, en þeir fengu eigi staðist og eigi héldust þeir heldur legnur við á himni. Og drekanum mikla var varpað niður, hinum gamla höggormi, sem heitir djöfull og Satan, honum sem afvegaleiðir alla heimsbyggðina, honum var varpað niður

á jörðina, og englum hans var varpað niður með honum.“ (Opinberunarbókin 12:7-9)

Blaðsíða 12

Fjöldi illu andanna er fjölmargur og það er tala sem við getum ekki ákvarðað. Við erum bara fær um að skilja herafra djöfulsins sem takmarkalaus tölu byggt á Orðinu. Engu að síður, skiptir það raunverulega ekki máli á styrk fjölda þeirra. Náttúruæðli djörfungar okkar og ævintýralegt andlegt eðlisfar til að sameinast og samræmast með hvoru öðru af Guði er áriðandi og mikilvægt í að afhjúpa eiginleika illu andanna. Það er þegar við getum kastað þeim út. Með því sögðu, getur hver sem er núna stillt uppp sigurfánanum. Sigurfánanum staðhæfandi, „Drottinn, Jesús Kristur.“

„Þér elskaðir, látið yður eigi undra eldraunina, sem yfir yður er komin yður til reynslu, eins og yður hendi einhvað kynlegt.“ (1 Pétursbréf 4:12)

„Þetta hef ég talað við yður, svo að þér eigið frið í mér. Í heiminum hafið þér þrenging. En verið hughraustir. Ég hef sigrað heiminn.“ (Jóhannesarguðspjall 16:33)

3. Brjóta hefðbundna hugarákvörðunina

Þegar Jesús kom til heimsins, muldi Hann djarflega og braut niður hefðbundnu trúarbragða og erfikenningar æfingarnar. Þá mætti Hann svakalegum fundum með skattinneimtumönnum, vændiskonum, heiðnum kvenmönnum, hundraðshöfðingja, munaðarlaysingjum, syndurum, þeim sjúku, o. s. frv.

„Og mannsónurinn er kominn, etur og drekkur og þið segið: Hann er mathákur og vínsvelgur, vinur tollheimtumanna og syndara!“
(Lúkasarguðspjall 7:34)

Þakkir til Jesú, margar sálir sem voru kúgaðar í myrkri voru loksins afhjúpuð til sanna ljóssins. Þau voru fær um að smakka lækningu og frelsi á sama tímanum.

Blaðsíða 13

„Sú þjóð, sem í myrkri sat, sá mikið ljós. Þeir sem sátu í skuggalandi dauðans, er ljós upp runnið.“
(Matteusarguðspjall 4:16)

Í 15 ár, hef ég barist, verið óþægindaður, og upplifað taugaóróleika frá hefðbundinni og efrikenningar hugsun. Drottinn sagði mér þá, „Pastor Kim! Ekki vera hræddur, bara trúðu! Brjóttu hefðbundnu andlegu hugsunina sem er til sem

hefur rammað þig! Er þar einhvað sem Ég get ekki gert? Settu niður allt og vertu ævintýralegur! Komdu með Mér með stórum og djörfum skrefum!“ Þegar ég steig út eitt skref í einu, byrjaði ljósrák að skína. Ég koma að lokum til þessa þúnks. Frá þessari stund áfram, er ég mjög áhugasamur á hvernig Drottinn mun leiða mig, í sumum svæðum, sýnumst við vera andleg en meira eða minna, erum við alls ekki mjög andleg. Ég er ekkert öðruvísi. Það er hugleysingi í öllum og fyrir mig er það falið fyrir aftan mitt ytra útlit sem pastor. Sem afleiðing, hef ég grafið andlegu uppsprettuna á hjánum mínum til þess að vinna endalausar andlegar baráttur og fyrir barátturnar sem liggja frammi fyrir mér.

Jafnvel þótt ég hafi fundið og upplifað mínar takmarkanir til að tjá það sem ég þurfti, hefur fjórða bókin komið til ljóssins byggt á styrk fyrirbæunum af meðlimum Kirkju Drottins og af mörgum út í gegnum landið. Ég þrái að kynna þessa bók til nýlega stofnsettu kirkju pastoranna og þeirra eiginkvenna. Þeir verða samt að stofnsetja kirkjunöfnin þeirra og eru ennþá bíðandi eftir þeirra tíma eins og songyi sveppur sem bíður í kaldskuggaðri jörðinni sem óskar að gefa frá sér sinn sterka ilm til Drottins.

Pastor Kim, Yong Doo

Blaðsíða 18

Á Undan Inngöngu

* Skilaboðin um andlegan bardaga

„Þegar sterkur maður, alvopnaður, varðveitir hús sitt, þá er allt í friði, sem hann á, en ráðist annar honum sterkari á hann og sigri hann, tekur sá alvæpni hans, er hann treysti á, og skiptir herfanginu. Hver sem er ekki með mér, er á móti mér, og hver sem safnar ekki saman með mér, hann sundurdreifir.“ (Lúkasarguðspjall 11:21-23)

1. Að fara í gegnum andleg stig og orrustur

„Þessir voru áfangar Ísraelsmanna, er þeir fóru af Egyptalandi, hver hersveit fyrir sig, undir forystu þeirra Móse og Arons.“ (Numeri Fjórða Mósebók 33:1)

Ísraelítarnir þekktu ekki kraft hjálpræðisins í gegnum atburð rauðahafsins. Þeir vissu ekki að það var erfið ferð bíðandi eftir þeim á milli rauðahafsins og landi Kanaan. Ferðin þeirra mundi vera mest örmagnandi.

Þeir gátu ekki reitt sig á alla Guðs sérstöku vernd. Þeir urðu að fara í gegnum óbyggðina. Jafnvel eftir að fara þvert yfir Ána Jórdan, komu þeir að landi

Kanaan með Heilögum fótum. Til þess að eignast landið af mjólk og hunangi, urðu þeir að berjast mörgum örmagnandi stríðum sem beið þeirra. Þeir urðu að færa eyðileggingu yfir óvin þeirra.

Blaðsíða 19

Þetta á líka við um okkur. Margir Kristnir átta sig ekki á raunveruleikanum af andlegum hernað. Þeir hafa enga hugmynd en í staðinn ímynda sér að fara inni Kanaansland, himnaríki. Þeir eru heillaðir með hugsununum af fallega landslaginu í paradís og heilagleika þess. Samt sem áður, er framtíðin okkar útbreidd með mörgum lögum af andlegum stigum og framförum. Mikill andlegur hernaður er bíðandi eftir okkur. Líf okkar eru umkringd af ósýnilum óvinum. Að upplifa ferlið getur fundist endalaust. Það er örmagnandi, sársaukafult, og kveljandi ferli. Við verðum að komast til ljóssins frá myrkrinu og eina vonin er í Jesú Kristi. (Jóhannesarguðspjall 14:6)

2. Einn frátekinn til að berjast við illa heraflið

Venjulega, dreymir fólki alltaf um að lifa lífum þeirra njótandi og að hvílast. Þau vilja þægileg líf. Samt sem áður, hverfur eilífa óskin þeirra eða von burt í gegnum synd. Líf okkar er bardaginn. Líf okkar er keppnis blóðug barátta fyrir að lifa af. Líf okkar er áframhaldandi glímu keppni. En margir gera tilraun til að komast hjá bardaganum. Baráttan okkar er ekki regluleg. Það er grimm barátta sem bara fólk með Kristi getur barist. Baráttan er við illa herafllann og jafnvel ekki tomma úr jörð getur verið gefið eftir. Heimslega fólkið eru fórnirnar af illa herafllanum. Það er fólk trúarinnar sem getur barist og fagnað sigri. (Galatabréfið 5:24)

Blaðsíða 20

Jesús er að leita eftir fólki sem mun frátaka sjálf sig til að berjast bardögnum á móti heraflla hins illa. Lúkasarguðspjall 11:23, Drottinn bauð okkur að vera með Honum. Drottinn yfirlýsti ákveðið fylgjandi. „*Hver sem er ekki með mér, er á móti mér, og hver sem safnar ekki saman með mér, hann sundurdreifir.*“ Ef við erum til að vera með Drottni, höfum við ekkert úrval nema greinilega vopna sjálf okkur og taka þátt í andlegum hernað. Það er okkar skylda að ná með erfiðismunum og færa niður óvininn. Samt sem áður, í flestum tilfellum, kjósa Krstnir fremur að vera aðgerðarlausir og sjálfsánægðir. Sterki maðurinn tákna heraflla djöfulsins sem er fyllilega vopnaður og verndar sinn eiginn dvalarstað. Þeir eru vel undirbúnir og þeirra undirbúningur er settur upp af vegi varúðarráðstafanna. „*Þegar sterkur maður, alvopnaður, varðveitir hús sitt, þá er allt í friði, sem hann á,*“ (Lúkasarguðspjall 11:21) Fólkið sem getur barist árangursríkt og ráðist á heraflla illu andanna eru Kristnir, En eins og er, eru flestir Kristnir hjálparlaust sigraðir.

3. Byrjunin af bardaga

Skuldbindingin fyrir Kristna byrjaði þegar Drottinn var hérna á jörðu. Jesús kom til að eyðileggja verk djöfulsins. Drottinn þráir að trúaðir séu góðir andlegir hermenn, frekar en bara leikmanns trúaður.

„Þú skalt að þínu leyti illt þola, eins og góður hermaður Krists Jesú.“
(2 Tímóteusarbréf 2:3)

„Hver sem synd drýgir heyrir djöflinum til, því að djöfullinn syndgar frá upphafi. Til þess birtist Guðs sonur, að hann skyldi brjóta niður verk djöfulsins.“
(1 Jóhannesarbrég 3:8)

Satan og hans herafli ráðast ekki á hvort annann. Satan er mjög slóttugur. Þeir gefa ekkert skarð eða opnun. Þess vegna, aðskilja þeir ekki herafnanum þeirra. Illi heraflinn veit það að aðskilið konungsríki mun falla og mun ekki halda áfram að standa. *„Ef Satan rekur Satan út, er hann sjálfum sér sundurþykkur. Hvernig fær ríki hans þá staðist?“* (Matteusarguðspjall 12:26). Jesús hafði rætt um þetta málefni *„En hann vissi hugrenningar þeirra og sagði við þá: „Hvert það ríki, sem er sjálfu sér sundurþykkt, leggst í auðn, og hús fellur á hús.“* (Lúkasarguðspjall 11:17).

Blaðsíða 21

Andlegi bardaginn er mjög grimmur og ákafur. Útkoma bardagans mun vera undir því komið hver er vopnaðri og hver hefur meiri kraft *„en ráðist annar honum sterkari á hann og sigri hann, tekur sá alvæpni hans, er hann treysti á, og skiptir herfanginu.“* (Lúkasarguðspjall 11:22). Þegar Jesús sem er kröftugri kemur, mun Hann endanlega vinna og mun brjóta kraft djöfulsins. Kraftur djöfulsins mun koma til enda. Þegar við förum andlega dýpra, getum við komið til að átta okkur á að við verðum alltaf að vopna sjálf okkur fullkomnlega í hugsunum okkar, hugum, og í okkar daglega lífum.

4. Setja á allt herklæði Guðs

„Að lokum: Styrkist nú í Drottni og í krafti máttar hans. Klæðist alvæpni Guðs, til þess að þér getið staðist vélbrögð djöfulsins. Því að baráttan, sem vér eigum í, er ekki við menn af holdi og blóði, heldur við tignirnar og völdin, við heimsdrottna þessa myrkurs, við andaverur vonskunnar í himingeimnum. Takið því alvæpni Guðs, til þess að þér getið veitt mótstöðu á hinum vonda degi og haldið velli, þegar þér hafið sigrað allt. Standið því gyrtir sannleika um lendar yðar og klæddir brynju réttlætisins og skóaðir á fótunum með fúsleik til að flytja fagnaðarboðskap friðarins. Takið umfram allt skjöld trúarinnar, sem þér getið slökkt með öll hin eldlegu skeyti hins vonda. Takið við hjálmi hjálpraðisins og sverði andans, sem er Guðs orð.“ (Efesusbréfið 6:10-17)

Þegar við tökum eftir fötunum sem fólk klæðist, getum við greint tegund vinnu sem þau eru að gera. Til dæmis, hermenn klæðast hermanna einkennisbúningum. Þegar fólk sér hermenn í einkennisbúningum, getur það fundið styrkinn þar sem einkennisbúningurinn og hermennirnir standa fyrir trausti og öryggi. En þegar við tökum eftir fólki klætt í nætursloppi eða spítalasloppi, virðast þau veik og án styrks. Sumir hermenn eru sérstaklega sérþjálfuðum einkennisbúningum standa fyrir meiri styrk. Fólk sem gæti mætt þeim gæti orðið hrætt og skjálfað. Í sannleika, verða Kristnir að vopna sjálfa sig fullkomnlega líka. Þegar þeir eru fullkomnlega vopnaðir, munu illu andarnir skoða styrkinn og munu skjálfa strax við þeirra nærveru. Við Kristnir verðum að hafa getuna og kraftinn til að hrifsa aftur sálir sem eru gripin í ánauð af illa herafnanum

„Því að orð Guðs er lifandi og kröftugt og beittara hverju tvíeggjuðu sverði og smýgur inn í innstu fylgsni sálar og anda, liðamóta og mergjar, það dæmir hugsanir og hugrenningar hjartans.“

(Heberabréfið 4:12).

Við erum til að fastsetja sigurinn okkar í gegnum Orðið Guðs sem er lifandi, kröftugt, og beitt.

Blaðsíða 22

5. Safna saman með Drottni (Lúkasarguðspjall 11:23, gerðu ákvörðun!)

Við þurfum að spurja sjálf okkur spurningar. „Jafnvel þótt að með því að elska Jesú veiti mér tækifærið til að gera ákvarðanir, mun ég halda áfram að haldast í sjálfsánægju ástandi?“ Heiminum er stýrt af Satan. Jafnvel þótt allt sé undir Guðs áætlun, falsa illu andarnir og spila hlutverkið eins og ef þeir séu í stjórn. Illu andarnir eru sökudólgarnir sem eyðileggja, stela, og ræna. Þeir skipuleggja og slá hina Kristnu hvern dag og nótt. Sumir Kristnir eru hjálparlaust sigraðir áður en þeir jafnvel vita hvað sló þá.

Innan samfélags okkar, er fólk í grundvallaratriðum vel skipulagt. Þau setja mikið af áreynslu til að leita fyrir hefðbundnum endurbótum í gegnum þeirra eigin áreynslur, slíkar sem með löggjöf, menntun, bæta vinnu ástand, o. s. frv. Samt sem áður, mun það allt að lokum enda í drungalegum dauða. Jafnvel þótt heimurinn sé undir Satans stjórn, höfum við ennþá von. Ég trúí sannarlega að kraftur djöfulsins muni vera áhrifalaus þegar við þekkjum og samþykkjum verk Jesú Krists og kraft krossins og kraft upprisunnar.

Drottinn er kröftugri og Hann brýtur niður virki djöfulsins. Fagnaðarerindið er alltaf góðu fréttirnar. Einfaldlega að játa það með munninum þínum og skilja

Það ekki með hjartanu þínu er ekki nóg þegar það kemur að andlegum hernað. Maður verður að hoppa og taka þátt inni bardaganum með Drottni.

Samt sem áður, hefur Drottinn skýrt varað okkur við að það mun vera fólk sem mun vera á móti þessu. Drottinn er að leita að fólki sem mun tengjast inni logana líkt og eld baráttufólk. Við erum krafín um að hafa trú til þess að hafa getuna til að gera ákvörðun hvort sem við munum taka þátt í bardaga með Drottni eða vera á móti því. Plís berðu í huga; við verðum að lokum að gera ákvörðun. Þetta er sannleikurinn.

Blaðsíða 23

*** Sýn frá fyrir þremur árum**

Um fyrir þremur árum, þegar ég bað á pallinum út í gegnum nóttina, sýndi Drottinn mér sýn. Það var um endatímana. (Jóel 2:30-32 eða 3:3-5)

Ég veit ekki hvort sýnin var á undan, á meðan í miðjunni, eða eftir þrenginguna. En Guðs fólk var leitandi athvarfs á Síonar Fjalli, örugg frá ofsóknunum af illa herafli heimsins. Allir vantrúaðir voru blekkir og þeir virtust út af þeirra huga. Þeir vantrúuðu voru leitandi út í gegnum alla staðina til að grípa Guðs fólk. Þau höfðu einn hlut á þeirra hugum, eitt takmark, að grípa alla trúaða. Þeir dróu hina trúuðu til fangelsis og pynduðu þá til dauða. Þessar hrottalegu sviðsmyndir voru settar fyrir framan augun mín.

Illa fólkið hafði einhvers konar útbúnaði sem aðgreindu nákvæmlega hvert annað. Útbúnaðirnir voru á líkömum þeirra og það mundi ákvarða hvort persóna var ein af þeirra eigin eða trúaður á Krist. Það voru bara tveir valkostir fyrir trúaða. Þeir gátu annaðhvort verið píslarvottaðir þegar þeir voru fundnir eða fundið athvarf.

Blaðsíða 24

Ég sá eiginkonuna mína, marga pastora (suma sem ég þekkti) með fjölda trúaðra og mig þéttbyrggt að leita athvarfs á Síonar Fjalli. Við vorum þau einu eftirliggjandi trúaðir eftir. Ég gat ekki skilið staðsetninguna af Síonar Fjalli en herafli And-Krists og Guðs útvalda var í spenntu átökum. Það virtist eins og báðir hóparnir væru í nálægri nálægð til hvors annars. Síonar Fjall var ekki sýnilegt eða staður í sem heimurinn var fær um að staðsetja. Veraldlegi herafllinn var ekki fær um að staðsetja fjallið af því að Drottinn hafði út í gegn umvafið fjallið með Sínum Eldi. Þykkt eldsins var um 1 meter. Eldurinn útvegaði sérstak verndarlag. Hinir trúuðu sem leituðu athvarfs á fjallinu voru skýrlega færir að sjá umkringjandi ytri svæðin af Síonar Fjalli. Samt sem áður, voru vantrúaðir ekki

færir að sjá líkamlega eða rekja spor til staðsetningarinnar af fjallinu. Guð hafði sérstaka aðferð fyrir að vernda Sitt fólk. Hans kraftur hélt okkur fullkomnlega öruggum.

Síonar Fjall flæddi kröftuglega með Guðs yfirnáttúrulegu orku. Guð útvegaði yfirnáttúrulega mat fyrir Sitt fólk. Hinir trúuðu voru hamingjusamir og ég uppgötvaði ekki eða fann fyrir neinum ótta, kvíða, áhyggjukvíða, eða óþlgindum. Það var enfin áhuggja um þeirra öryggi. Þau vissu að þau voru í góðum Höndum og tjáningin á andlitinu þeirra sýndi það. Þau voru stöðuglega yfirflæðandi með gleði og friði Guðs.

Á augnabliki, talaði djúp lág bergmálandi rödd frá himnum. „Þetta eru endatímarnir, hver mun fara út til heimsins og breiða fagnaðarerindinu? Ég þarf um tólf manns. Ég þarf sjálfboðaliða sem munu fara á sjálfviljugir.“ Ég vissi náttúruæðlilega að röddin var Guð. Jafnvel þótt það var rödd Guðs, hikuðu hinir trúuðu á Síonar Fjalli og enginn steig fram í bráðnauðsyn. Þau vissu að á augnablikinu sem þau buðust til meinti það að stíga aftur inni raunveruleikann af heiminum og dauði mundi bíða þeirra. Möguleikinn af föngun innan stutts tíma var raunsæ líka.

Blaðsíða 25

Guð sýndi mér þá sýn til að bless amig og veitti mér náð. Innan þeirrar stundar, bauðst ég til sem fyrsta persónan til að þjónusta og breiða fagnaðarerindinu. Það virtist eins og við þyrftum meiri tíma til að fylla eftirliggjandi ellefu blettina. Þegar tíminn leið, voru trúaðir ennþá hikandi og leitandi á hvorn annan. Guð skipaði mér að yfirgefa fjallið strax og Hann sagði, „Þar sem Pastor Kim hefur boðist til í trú, mun ég veita honum með mikinn og kröftugan eld. Þegar þú tekur á móti kraftinum mínu, munt þú sýna og gera greinilegt yfirvald mitt og kraft.“

Á þeirri stundu sem ég yfirgaf fjallið, leið mér líkt og sérþjálfuðum hermanni sem mundi ekki snúa aftur. Ég sá sjálfan mig sem manneskjusprengru sem er tryggð til að brjóta niður og færa niður stöðu óvinarins. Þegar ég steig út frá verndinni af eldstólpunum upplifði ég skrítið fyrirbæri. Það tók ekki mínútu eða jafnvel sekúndu. Á þeirri stundu sem ég steig út fyrir fjallið og eldstópunum, var ég þegar í stað snúinn aftur til heimsins. Fjarlægðin frá heiminum og Síonar Fjalli var bara skrefi í burtu. Þegar ég dvaldist á Síonar Fjalli, hafði ég ekkert skyn af kvíða og ég hafði enga áhyggju með hlutina sem gerðust fyrir utan fjallið. En um leið og ég steig fyrir utan, fann ég strax og skærlega skelfingu og kvíða. Núna fyrir utan öryggissvæðið, var ég ekki fær um að sjá Síonar Fjall neitt meir. Fjallið var ekki neins staðar í sjón. „Ó! Hvernig getur þetta verið? Hvernig gat þetta hafa gerst....?“ Ég var ringlaður um stund. Mér leið alveg einn til að berjast við heraflla

illskunnar. Mér leið mjög einmanna. Enginn var við mína hlið. Það var engin önnur persóna með mér. Raunveruleiki óttans yfirgnæfði mig.

Blaðsíða 26

Samt sem áður, þegar einhver tími leið, birtist persóna af Drottins her. Þegar persónan kom nær, þekkti ég andlitið hans. Þegar ég leit nær, var það eiginkonan mín labbandi í áttina að mér með brosi á andlitinu hennar. „Við erum gift í þessum heimi, ég mun ennþá fylgja þér. Ég hef boðist gerst sjálfboðaliði líka!“ Fljótlega eftir, birtust aðrir trúaðir. Tíu þeirra birtust og núna var talan af fólkinu sem Guð var að leira að vera uppfyllt. Á meðan við heilsuðum og kynntum hvert annað, talaði rödd Guðs einu sinni aftur. „Öll ykkar eruð mínir þjónar sem munu breiða fagnaðarerindið á meðan þessi endatími er. Ég mun veita ykkur kraftinn af eldi og valdi. Þið munuð sýna stórlega og gera greinilegan minn kraft!“

Á meðan þessi sýn var, var eiginkonunni minni og mér virkilega sama um okkar nánd eða hugsun um mikilvægi af okkar hjónabandi. Tólf okkar voru meiri einstaklingar. Eftir að við báðum sem hópur og í einingu, aðskildist hvert okkar samkvæmt verkefninu okkar. Ég heimsótti þá hvert heimilisfólk í bænum sem ég var sendur í og deildi fagnaðarerindinu. Ég var að hætta lífinu mínu. Skyndilega, starði hópur af fólki mig niður sem hafði kraftinn af illa herafnanum á bakinu sínu og flýttu sér í áttina að mér. „Hér! Gríptu persónuna sem trúir á Jesú!“ Ég gat ekki fundið eða fundið fyrir neinum mannlegum siðferðum frá þeim. Í raun, var ég ekki fær um að sjá eða finna neina manngæsku í þeim. Þer voru allir morðingjar, villtir, og samviskan þeirra var dofin. Þeir aðhöfðust og hegðuðu sér sem hópur af hýennum sem var tilbúinn að rífa niður bráðina þeirra.

Einmitt þegar þeir voru um það að grípa mig, flaug svakalegur og kröftugur hvítur hestur snögglega í áttina til mín. Hesturinn flaug niður frá himnum. Hesturinn flaug hratt fram hjá illa fólkinu til að ná til mín. Þegar hesturinn nálgadist mig, opnaði það munninn sinn mjög vítt. Á þeirri stundu, sá ég einhvað kröftugt koma fram frá munni hvíta hestsins. Svafalegur logi helltist út frá munninum hans og logarnir þutu í áttina til mín. Þá frá bringunni minni, kom poki út og greip alla eldboltana sem komu frá hestamunninum. Allir eldboltarnir fóru inni bringuna mína.

Blaðsíða 27

Það gerðist allt á augnabliki og rétt fyrir framan augun mín. Frá þeirri stundu, umbreyttist eldurinn innra með líkamanum mínum í kröftugt árásarvopn. Eldurinn skaust út frá fingurgómunum mínum. Ég staðsetti fingurna mína og benti því eins og skammbyssu. Ég hrópaði, „Jesús! Jesús!“ Skyndilega, frá

fingurgómunum mínum, skutust kröftugir logar út. Fingurnir mínir voru líkir eldvörpu og sumir urðu örmagna frá eldinum. Sumir af þeim rúlluðu og veltust til jarðarinnar. Loksins, forðuðust þeir mig. Þeir vildu ekki vera skotnir með logandi eldinum.

Áður, þegar ég prédikaði án krafts, var ég ofsóttur og ég forðaðist þá sem þjökkuðu mig. En núna, vopnaður með Heilaga Eldinum, var ég í sókninni. Mínar kringumstæður höfðu snúist við. Illa fólkið var núna upptekið að forðast mig þegar þau hlupu frá mér.

Þegar ég notaði kröftuga vopnið af Heilögum eldi, tók ég eftir að ég var tæmast. Þau voru eins og byssukúlur, ég þurfti meiri skotfæri. Þessi staðreynd gerði mig kvíðinn. Ég hafði haldið að eldurinn mundi vera takmarkalaus þegar kraftinum var veitt til mín. Samt sem áður, þegar ég notaði upp kraftinn, minnkaði eldurinn smám saman. Loksins var krafturinn minn líkt og byssa án kúla. Þegar ég var út af krafti, fattaði illi hópurinn stjórnaður af illu öndunum það strax einhvernveginn. Þá flýttu þeir sér í áttina að mér. „Hey! Loksins! Eldurinn er allur notaður upp! Grípið hann! Gerið árás!“

Blaðsíða 28

Þessi sýn var skærlega sýnd mér af Drottni. Það var andleg myndlíking. Í andlega sviðinu, er þar kvóti sem verður að vera fylltur daglega Við verðum að vera útveguð með krafti Orðsins. Við verðum að undirbúa og þrá Orðið eins og það sé máltíð til að næra okkur, alveg eins og í efnislega sviðinu. Þetta getur verið afrekað með ástríðu og bæn þegar vð erum á hnjánum okkar. Þess vegna, mun hvaða persóna sem er veikjuð í bæn sýna einkenni andlegrs sinnuleysis. Í grundvallaratriðum, munu þau beinlínis missa þeirra andlega kraft. Þegar eldkrafturinn í mér veiktist, kom öðruvísi litaður hestur niður frá himnum. Þetta skipti var hesturinn bjartlega skínandi. Einmitt eins og hvíti hesturinn gerði áður, hellti þessi hestur eldi í mig líka. Ég var einu sinni aftur fylltur með eldi í pokann minn. Með krafti Guðs greinilegum, nálgadist ég aftur fólkið af heiminum og hrópaði, „Jesús! Heilagur Eldur!“

Ég hugsaði um hina ellefu trúaða sem voru úti þarna líka. Þeir hljóta að vera að breiða og prédika fagnaðarerindið og fara í gegnum sömu þrekraunina og ég er. Tólf sjálfboðaliðarnir þar með talinn ég sjálfur getum verið táknað tala eða það getur bara (문자적인 숫자) Samt sem áður, var magn fólksins eða hverjir þeir eru ekki mikilvægt. Það skipti ekki máli hvort magn fólksins var lítið eða stórt. Það sem var mikilvægt var hvort sálirnar voru hreinar og viðeigandi fyrir Drottins hjarta og vilja. Þær eru til að vera undirbúnar. Þegar rétti tíminn kemur, mun þetta fólk skyndilega birtast til að gera verkið og leiða þjónustur með eldkraftinum. Kannski, eru sumir þegar að verki í þjónustu með eldkraftinum.

Allir munu hafa tækifæri. Kyn er ekki umræðuefni. Drottinn mun nota þau sem réttláta tilskipun. Það er bara mögulegt fyrir slíka persónu sem er ekki menguð af heiminum eða heimslegum hlutum. Þau verða að hafa hreina samvisku og án nokkurrar blekkingar. Þau verða að hafa trú. Þessi eru hlunnindin til þess að vera notuð af Guði.

„Á stóru heimili eru ekki einungis gullker og silfurker, heldur og tréker og leirkér. Sum eru til viðhafnar, önnur til óþriflegri nota. Sá sem fær sig hreinan gjört af slíku, mun verða ker til viðhafnar, helgað og hagfellt húsbóndanum, hæfilegt til sérhvers góðs verks.“ (2 Tímóteusarbréf 2:20-21)

„En þú, Guðs maður, forðast þú þetta en stunda réttlæti, guðrækni, trú, kærleika, stöðuglyndi og hógværð. Berstu trúarinnar góðu baráttu, höndla þú eilífa lífið sem þú varst kallaður til og þú játaðist með góðu játningunni í viðurvist margra votta.“ (1 Tímóteusarbréf 6:11-12)

Blaðsíða 29

Með skipun Drottins, er ég að skrá þessa bók sem afhjúpar eiginleika djöfulsins. Það er á sama tímanum ráðist á mig frá öllum hliðum, innan í og úti. Árásirnar eru svo ákafar að það er ómögulegt að lýsa þeim öllum. Það er líkamlega og andlega ráðist á mig. Kringumstæðurnar geta verið mjög erfiðar. Mörgu árásirnar eru allar ólíkar í eðli. Stundum, þegar það verður slæmt, er ég stunginn og stingdur af illu öndunum þegar ég keyri á þjóðveginum. Þeir stinga fæturna mína, úlnliði, og höfuð. Ég er oft í hættu og í ástandi sem er úrslita.

Drottinn verndar mig í sumum svæðum en ég varð líka að upplifa einhverjar einar árásir. Þegar ég hennti sjálfum mér inni þessa þjónustu, hafði ég þegar treyst Drottni fyrir lífinu mínu fyrir lön gum tíma, jafnvel til dauða ef nauðsynlegt. Þegar ég var andspænis árásum, efiðum aðstæðum, eða úrslita augnablikum, óx trúin mín sterkari. Í framtíðinni, mun ég skrá og lýsa mörgum fleirri bardögum sem ég hef haft við Satan. Ég mun nákvæmlega lýsa þeim í meiri smáatriðum. Eiginleikar djöfulsins munu vera afhjúpaðir jafnvel stórlegra.

Blaðsíða 30

Þrír lærifedur

Það er margt fólk sem hefur vakið ástríðuna og hefur opnað augu trúar minnar. Samt sem áður, eru það þrír sérstakir pastorar sem hafa gert risastór áhrif á lífið mitt.

*** Pastor Chae, Bok Gyu (Kóresk Miðlæg Kirkja, Eldri Pastor. Gamla Betaníu Kirkjan)**

Fortíðin mín er ekki alveg venjuleg eins og Kóreskt samfélag mundi hafa það. Ég útskrifaðist frá Seong nam grunnskóla sem er staðsettur í borg Sun chon. Ég fluttist til Seoul til að mæta í mið skóla. Samt sem áður, vegna slæms tíma, missti ég úr ári af skóla. Þegar ég fór iní mið skóla, var ég að mæta í skóla sem var aðliggjandi við Betaníu Kirkju. Ég mætti í miðskóla í bara eitt ár af því að það lokaði eftir mitt fyrsta ár. Betaníu Kirkjan hafði skólaprógramm og kenndi nemendum sem voru fjárhagslega fátækir. Þeir kenndu líka nemendum sem misstu af skráningar eindaganum til að mæta í skólann fyrir fjárhagslegar eða aðrar ástæður. Í Kóreu, þegar nemandi fer inní miðskóla, verður fjölskylda nemandans að borga kennsluna. Skólinn að Betaníu Kirkju var lág fjárhagsáætlunar streymis skóli. Kennararnir voru nemendur sem höfðu bara útskrifast frá háskóla. Samt sem áður, kenndu þeir nemendunum með ástríðu.

Þar sem skólinn var staðsettur innan kirkjubyggingarinnar, voru allir nemendurnir færir um að mæta í vakningarsamkomur. Enn fremur, eftir tíma, fórum við öll til aðal helgistaðarins til að heyra ræðuna. Við heyrðum kröftuga og óvanaleg skilaboð prédikuð af Pastor Chae, Bok Gyu. Trúin mín var fædd á meðan þessi tími var. Á meðan í bænastund þegar við hrópuðum öll út í einingu, mundi ég setja mörg karamellunammi inní munninn minn. Ég mundi grínast og leika mér við vini mína. Þessir dagar voru dýrmætir og minnigarverðir. Ég hafði marga drauma á meðan mín barnæska var. En ég hafði aldrey ímyndað mér að ég mundi einn dag verða pastor.

Blaðsíða 31

Pastor Chae, Bok Gyu er líkt og minn trúarfaðir. Hann hefur alltaf verið frjáls og auðveld týpa af náunga. Allir geta nálgast pastorinn. Hann er vingjarnlegur og mjög ástúðlegur. Samt sem áður, hvenær sem hann er á pallinum prédikandi, eru orðin hans send út með krafti. Hann er líka hómorslegur og orðin hans eru beitt þar sem það stingur andann. Orðin hans hafa kraft og dýpt til að breyta trúuðum. Eftir að ég hafði stofnsett mína kirkju í Seoul, heimsótti ég minn gamla pastor til að gjalda mínar virðingar. Pastor Chae, Bok Gyu, spurði stórlega hrifinn og himinlifandi, „Er það satt að fyrrum nemandi frá Betaníu Mið Skólanum hafi orðið þjónustumaður?“ Hann var svo hamingjusamur eins og það var eitt af sínum eigin börnum.

*** Pastor Pyee, Jong Jin (Nam Seoul Mið Kirkja)**

Á seinni hluta táningsára minna, fluttist ég til höfuðborgarinnar af Seoul í Jung – Gu Yaksu Dong hverfinu. Það var þá sem ég hélt áfram lífinu mínu í trú. Mín

augu voru byrjuð að vakna andlega þegar ég hitti Pastor Pyee, Jong Jin. Hann var eldri pastor af Yaksu Mið Kirkjunni. Á meðan á þeim tíma, fluttist Yaksu Mið Kirkjan endurtekningarlega og endurstaðsettist frá Yaksudong til Gang Nam Dogok Dong og þá til Gaepo-dong borgar. Í þessa daga, var ég að upplifa bestu augnablikin í minni trú. Ég var mest virkur og orkugur á meðan á þeim tíma í æskunni minni. Þegar það kom að trúnni minni, var ég helgaður og ástríðufullur. Ég frátók sjálfan mig tillitslaust um mínar kringumstæður. Þessi voru árin í sem trúin mín blómstraði og sprakk.

Pastor Pyee, Jong Jin er alheimstrúboði opinberlega þekktur og samþykktur af Kóresku kirkjunum. (쉬앙적인 인격의 토대..... Var hvatinn að mínum grundvelli aft trú og vexti.) Ég hitti sumt gott fólk og eiginkonuna mína til að vera á meðan á þeim tíma. Ég mun aldrey gleyma þessum dögum.

Blaðsíða 32

Hvenær sem ég er að upplifa augnablik af deyfð, leti, eða sjálfsánægu, endurkasta ég á ástríðuna af þjónustu Pastor Pyee, Jong Jins það sem það innblæs mig. Hans brennandi trú á Drottinn og hans helgun til að halda stöðugar vakningar án hvíldar höfðu áhrifað líf mitt. Hans trú er frátekin jafnvel til dauða. Á meðan í minni æsku, tók ég þátt í allar nætur bænámótunum að Nam Seoul Mið Kirkju. Þetta er þar sem ég hafði byggt grundvöllinn fyrir núgildandi bæna þjónustuna mína. Ég skulda Pastor Pyee þakklæti fyrir hans vandvirku bænir og heilu leiðbeiningum. Í gegnum Pastor Pyee, hafði ég set veginn minn til að verða pastor. Enn fremur, á meðan þennan tíma, voru margt þjónustufólk að meðtöldum sjálfum mér sýnt okkar styrkur og köllun. Í gegnum þjónustu Pastor Pyees, var mörgum leikmanns trúuðum, verkefnisfólki, og pastorum sýnt að þau mundu vera að þjóna Drottni með mikilli ástríðu. Jafnvel á þessu augnabliki, er hjartað mitt yfirflæðandi með gleði.

Pastor Pyee, Jong Jin hafði sýnt margar sýnir til mín. Ég er mjög öruggur. Ég mun aldrey gleyma eiginkonu Pastor Pyee, Frú Lee, Sung Ja. Hvenær sem Pastor Pyee hafði yfirgefið fyrir annað vakningarmót, mundi eiginkonan hans sitja í því fremra af kirkjubekknunum og biðja út í gegnum nóttina. Helgun eiginkonu Pastor Pyees biðjandi út í gegnum nóttina er tíð saga af minni eiginkonu. Nam Seoul Mið Kirkja hefur örugglega gert áhrif á hver ég er í dag. Enn fremur, byggði það fastann grundvöll til trúarinnar minnar og Kristinnar trúar. Ég lærði líka til einhverrar aukningar stjórnarsjónarmið í þar sem ég þurfti fyrir mína þjónustu. Verðmætu tólin og kostirnir sem ég öðlaðist frá Nam Seoul Mið Kirkju eru grundvöllurinn til minnar þjónustu. Hvenær sem ég minnst þessara daga, verð ég spenntur og hjartað mitt yfirflæðir í gleði. Tilfinning alsælu getur ekki verið bæld niður.

*** Pastor Yoon, Suk Juhn (Yonsei Mið Kirkja)**

Guð hafði kallað mig til að vera pastor og Hann hafði leitt mig til minnar þjónustu. Drottinn hafði leitt mig inni erfiða ögun. Hann var að afgreina mig. Ég var tré með mörgum þéttum greinum. Þjónusta byrjar með draumi eða sýn. Samt sem áður, er það ekki málefni að einhver ætti bara að gera ráð fyrir að það muni vera fyllt yndi og gleði. Ég hef komið til að átta mig sársaukafullt á að þegar þjónusta byrjar, er það byggt upp í stigum lítið í einu þegar manns líkamlegu langanir og vilji deir. Ég hef lært þetta í gegnum margar aganir og raunir. Ég hafði verið andspænis mörgum erfiðum augnablikum í lífinu. Eiginkonan mín hafði líka mætt einhverjum stigum af dauða frá tíma til tíma. Í óbyggðinni. (á þeim tíma, var eiginkonan mín á hennar dauðarúmi með enga von til að lifa af. Hún var í sársauka alla daga. Það var erfitt augnablik í mínu lífi. Ég var togandi út hárið mitt og berjandi á bringuna mína.)

Blaðsíða 33

Eins og þurrkur bíður eftir mikils þarfnaðs rengs, gerðist það að ég hitti Pastor Yoon, Suk Juhn að pastora ræðufundi. Ég hafði séð hann frá fjarlægri fjarlægð. Á meðan í minni æsku, hafði ég oft labbað fram og aftur meðfram fjallshryggnum á meðan í það. Það var Pastor Yoon sem hafði sannarlega leiðbeint og leiðsagt mér á kjarna bænarinna. Ég byrjaði þjónustuna mína snemma í 2000'asta áratugnum. Samt sem áður, var ég flakkandi í skapraun og sársauka. En á meðan á þeim tíma, byrjaði ég að læra bænaþjónustu Pastor Yoons. Og frá þeirri stundu, var bænin mín að hlaðast upp í næstum 15 ár. Það sprakk þá að lokum og núna sem afleiðing, er kirkjan okkar að upplifa marga andlega atburði. Bænaþjónusta Pastor Yoons er í sinni eigin tegund. Ég gerði mér seinna ljóst að allir atburðir í kirkjunni hans byrjuðu með víðtæku bænakerfi.

Fólkið mitt talar um bæn en í raunveruleikanum, eru kringumstæðurnar ekki þar fyrir einhvern til að biðja áhrifaríkt, jafnvel ef einhver þráir að biðja. Jafnvel ef einhver biður og gerir tilraun til að biðja í lengd, eru þau ekki fær um að vera fullkomnlega áhrifarík þar sem þau verða undirokuð líkamlega, andlega, eða hugrænna takmarkanna þeirra. Ég hef komið til að átta mig á að þegar það kemur að bæn og þjónustu, hefur enginn manneskja fengið kunnáttu á því fullkomið. Ég hef líka beiði í einhverja klukkutíma en hef ennþá skorti. Þegar ég tek eftir mörgu fólki ákaflega að þrá að læra bænaþjónustu Pastor Yoon, Suk Juhn, er ég líka óskandi að fyrirmynda eftir honum.

Fyrir mörgum áratugum, var pastor nefndur Lee, Yong do vel þekktur fyrir sinn miklu bænakunnáttu. Á þeim tíma, var hann brennimerktur sem költ. Hann dó líka frá langvinnandi sjúkdómi. Á meðan han síðustu ár voru, hafði enginn komið til að heimsækja hann. Jafnvel þótt hann sé dáinn núna, ef hann væri

ennþá lifandi, mundi hann vera persóna sem ég mundi fara og heimsækja. Ég hef heyrt að Pastor Yoon vildi fyrirmynda eftir Pastor Lee, Yong Do.

Blaðsíða 34

Samt sem áður, í síðustu nokkru árunum, hafði þjónusta Pastor Lee, Yong Dos verið endurreist sem löggilt. Lokaályktunin staðhæfði að þjónustan hans hafði ekkert að gera með að vera költlegt. Núna, vill margt fólk fyrirmynda eftir honum. Áður en ég hitti Pastor Lee, Yong Do, spurði ég Drottinn. „Drottinn! Drottinn! Þekkir þú Pastor Lee, Yong Do? Mig mundi virkilega líka það að hitta hann!“ Drottinn svaraði, „Ah ~ ha! Pastor Yong Do, já, ég þekki hann. Bíddu mínútu. Nafnið þitt er mjög svipað til hans!“ Ég var mjög æstur og spenntur að ver loksins að hitta hann. Innan þeirrar stundar, kom Pastor Lee, Yong Do fram. Hann birtist fyrir framan mig og beygði til Jesú. Pastorinn og ég héldum í hvors annars hendur og höfðum fínt spjall.

Blaðsíða 35

* **Þjóðandi vitnisburði**

Við höfum marga vitnisburði af pastorum og leikmannstrúuðum. Þar sem plássið okkar er takmarkað, get ég bara boðið suma vitnisburðanna og tilfellanna af vakningunum sem við höfum upplifað með öðrum pastorum.

* **Gunsan Kirkjan Okkar, Pastor, Kim, Kwang Sun (Bréf þakklætis af öllum)**

„En Barnabas tók hann með sér, fór með hann til postulanna og skýrði þeim frá, hvernig hann hefði séð Drottinn á veginum, hvað hann hefði sagt við hann og hversu einarðlega hann hefði talað í Jesú nafni í damaskus.“ (Postulasagan 9:27)

Mín fyrsta heimsókn (Nóvember 5^{ti} til 7^{undi}, 2006)

Ég hafði bara klárað að lesa bókina ‘Skíra með Logandi Eldi‘ fyrir mánuði. Það gerðist bara að ég hitti pastor í ákveðnum stað. Þessi ákveðni pastor kynnti mér til þessarrar bókar og ég las allar þrjár bækurnar. Það var mjög sjokkerandi. Hvernig geur Guð unnið í slíkum vegi, Ég spurði sjálfann mig. Í sjokki, ákvað ég að senda eiginkonuna mína til Vestur Incheon til að heimsækja Kirkju Drottins. Eiginkonan mín fór til að heimsækja kirkjuna þann mjög næsta dag sem ég hafði klárað bókina. Það var Föstudagur þegar hún heimsótti Kirkju Drottins og eiginkonan mín mætti í Föstudags kvöld þjónustu. Ég varð að heimsækja tengdarmóður minnar vökuþjónustu. Ég stefndi þá fyrir Kirkju Drottins með systur eiginkonu minnar. Ég varð að biðja margt fólk um leiðbeiningar til þess að finna Kirkju Drottins.

Tengdarsystir mín hafði fengið tungutal þegar hún var í miðskóla en hún hafði tapað gjöfinni sinni þegar hún hætti að biðja. Hún hafði tapað tungutalinu sínu og hafði gleymt

um allt sem Kristín. Þegar hún komst til Kirkju Drottins, sagði pastorinn henni að sitja fyrir framan pallinn. Pastorinn sagði henni þá að hrópa út með alvörulegu hjarta. „Guð! Plís veittu mér tungutal!“ Þegar hún hrópaði, brast hún út í tungum.

Blaðsíða 36

Pastor Kim, Yong Doo og eiginkonan hans báðu yfir henni. Tengdarsystir mín var að þjást frá svefnleysi. En frá þessum degi áfra, sefur hún núna vel. Hún hafði líka stöðuglega þjást með kulda í fótunum hennar og höndum. Hendur hennar og fætur verða hlýjar hvenær sem hún hrópar út Heilagur Eldur. Frá þessum degi áfram, heldur tengdarsystir mín áfram að monta sig í Drottni, hún vill gera Drottinn hamingjusamann. Hún kynnir Guð til nemenda sinna og þeirra foreldra. Hún er líka upptekin að koma bók pastorsins á framfæri líka.

Eftir að ég hafði heyrt mörgu upplifanirnar frá eiginkonunni minni, varð ég óþolinmóður. Ég vildi heimsækja blessandi staðinn svo að ég gæti beinlínis fengið blessunina/náðina og upplifanirnar. Um leið og Sunnudags hádegisþjónustan kláraðist, pakkaði ég upp poka og tetaði Pastor Kim að ég væri að fara að heimsækja hann. Á augnablikinu sem ég kom og þangað til snemma morguns Miðvikudag, sárbað ég og bað fyrir mín andlegu augu að vera opin og að upplifa mót með Jesú.

Kirkja Drottins er mjög lítil og það minnti mig á hestúsið sem Jesús hafði verið fæddur. Samt sem áður var kraftur og gerinileiki hins Heilaga Anda kröftugri en hvaða stærsta vakningarmót sem ég hef upplifað. Þegar ég heyrði meðlimi kirkju Drottins hrópandi út í bæn, var ég pressaður til að iðrast og áskoraður til að einblína sterklega hjartanu mínu á Drottinn meira en nokkur tímann. Með kröftugum sálmum, dönsuðu börnin og fullorðnu í Andanum. Þau eru fylgd af Drottni 24 tíma á dag. Þau eru fær um að samræða við Drottinn. Þau heimsækja oft himnaríki og helvíti. Þau eru andspænis og berjast við illu andana þar sem þau eru fær um að sjá útlit þeirra. Margir meðlimir spáðu, þeir sjá sýnir, þeir túlka tungutal og aðstoða í þjónustunni af Kirkju Drottins.

Þau höfðu safnast saman um kl. 20:30 og þjónustan hélt áfram þangað til kl. 6 með tilbeiðslu, lofgjörð, prédikun og bæn. Ég var í sjokki, og þá meira sjokk.

Ég var í sviðsmynd þar sem Jesús og frum kirkjan voru að upplifa verkið og greinileika hins Heilaga Anda. Ég gat ekki fundið galla eða villur með ræðu pastorsins. Mér fannst það mjög einstakt að pastorinn var reynandi að gera Drottinn hamingjusamann. Pastorinn framkvæmdi margar hómorslegar bendingar og gerði myndar andlits tjáningar. Það var hrífandi sjón að vitna meðlimi kirkjunnar mæta í þjónustu í gleði og hafandi gaman á sama tímanum.

Blaðsíða 37

Ég var skyndilega hrifinn með hugusninni og trúnni að ég mundi aldrey vera blessaður nema ég eignaðist hjarta af litlu barni. Ég trúi sterklega að ef mín andlegu augu eru opnuð og ég hef mót með Jesú, mun ég leiða þjónustuna mína með trú sem er föst og ákvörðuð. Ég þarf kirkjusöfnuðinn minn til að upplifa sömu slóðina.

Á þessu Sunnudagskvöldi, kom í að Kirkju Drottins. Ég lofaði ástríðufullt og tilbað þegar rafmagnspíanóið spilaði sálminn. Ég hlustaði þá á húmorslegu og ástríðufullu ræðu pastorsins. Á meðan í hléi, ýsti pastorinn fjölbreytninni af upplifunum sem hann hafði mætt sem eru ekki skráðar í bókina. Hann útskýrði mismunandi hluti sem Drottinn hafði gert. Hann lýsti frekari suma erfiðleikanna og mistakanna sem hann hafði gert. Pastorinn lýsti hvernig Drottinn er húmorslegur og gaman að vera með.

Fljótlega eftir, byrjaði seinni bænaþjónustan. Allir þessir sem tóku þátt í bænaþjónustunni hrópuðu út í endurtekningu. Þau hrópuðu út með öllum þeirra styrk. Ég hafði lært einn mikilvægan hlut. Meðlimir Kirkju Drottins ráðlögðu mér að hrópa, „Heilagur Eldur“ hvenær sem ónauðsynleg eða hindrandi hugsanir koam til mín á meðan í bæn. Eiginkonan mín og ég hrópuðum út í tungum með öllum okkar styrk. Við vorum þakin með tárur þegar við iðruðumst og báðum í tungum.

Kirkjan mín er tiltölulega ný. Það var stofnsett fyrir þremur árum. Á meðan í vaxtarstígunum, var ég andspænis mörgum erfiðum raunum og prófum. Þegar ég var í miðjum raununum, bað ég og fyrirgef þókinu sem þurfti að vera fyrirgefið af mér. Ég hafði haldið að mér hefði verið fyrirgefið allir hlutir af Guði. Samt sem áður, hafði ég komið til að skilja að það var ennþá einhver afgangsbeturleiki innan í hjartanu mínu.

Frá degi eitt, hafði Drottinn veitt mér verk hins Heilaga Anda. Það er verkið sem ég hafði verið að langa og þrá til að upplifa síðan ég hafði lesið eld bækurnar. Á meðan í áköfu bæninni minni, kom Heilagi Eldurinn inní hjartað mitt og hitaði allann líkamann minn. Ég fann tilfinningu af kitli á höndunum mínum og þær urðu heitar. Tilfinningin breiddist og fyllti allann líkamann minn. Ég upplifði líka Heilaga Rafmagnið í sem ég hafði lesið um í bók þrjú. Þegar ég snéri aftur til minnar kirkju, beitti ég sömu bænaaðferðinni með mínum meðlimum. Hinn Heilagi Andi vann í sama hætti eins og Hann hafði gert við mig á meðan í minni heimsókn að Kirkju Drottins.

Blaðsíða 38

Á Þriðjudagskvöldinu á meðan í bænaþjónustu, bað ég alvörulega í krafti. Þegar ég bað, birtust þúsundir illra anda, hlupu að mér, og gerðu árás. Þeir voru allir ólíkir í útliti. Andlit þeirra voru herfileg með fjarveru af tjáningarsvip. Augun þeirra voru fyllt blóði þegar þeir störfðu á mig með meinfúslegu augnaráði. Einn illur andi birtist með bara hálfu andlit. Annar illur andi birtist sem Búddista munkur haldandi á barnamunki. Ég sá marga í formi guða sem eru myndaðir eða gerð mynd af í Búddista musterum. Ég hrópaði hátt, „Heilagur Eldur!“ Illu andarnir hurfu. Samt sem áður, héldu þeir áfram að snúa aftur og þá fóru þeir allir að lokum. Eftir að illu andarnir fóru, einbeitti ég á að halda áfram í minni bæn. Skyndilega birtist dreki frammi fyrir mér. Það var gífurlega stórt. Það réðst á mig þegar það

komst fyrir framan andlitið mitt. Ég hrópaði, „Heilagur Eldur, Heilagur Eldur, og Heilagur Eldur!“ Ég hrópaði þá, „Í nafninu Jesú farðu!“ Það fór.

Næst, stóð anakonda snákur í uppréttri stöðu og snéri að mér eins þar sem það komst rétt fyrir framan augun mín. Ég fattaði fljótlega að ég var að halda á sverði. Það var sverð hins Heilaga Anda. Ég sló sverðinu niður afhöfðandi snákinn. Það hvarf. Það var ótrúleg reynsla. Seinna þegar ég tók sturtu heima, fattaði ég að ég hafði þrjú djúp sár á vinstri ölinni minni. Öslin mín var merkt með marblettum. Ég mundi að drekinn hafði ráðist á mig með því að klóa og pressa fótunum sínum á öxlina mína þegar það komst fyrir framan andlitið mitt. Þegar ég sýdi sárin mín og marbletti til kirkjumeðlima minna, voru þau öll sjokkeruð.

Með drekanum förnum, einbeitti ég mér aftur í minni bæn. Ég fann þá tilfinninguna einhvað beitt og oddhvasst spírandi út í gegnum allann líkamann minn. Tilfinningin byrjaði frá öxlinni minni. Tilfinningin kitlaði svolítið en ég var fær um að bera að þola það. Á seinni tíma, bað ég Jósef að athuga mig. Hann sagði mér að mér væru veittir Heilögu Eitruðu Þyrnarnir. Ég var svo spenntur og hamingjusamur.

Blaðsíða 39

Þegar ég hélt áfram að biðja, var ég hamlaður af þykkum hvítum og svörtum veggjum. Veggirnir voru mjög þykkir. Þegar ég hrópaði ‘Heilagur Eldur’ tíu meiri skipti og þetta skipti með meiri djörfung og styrk. Molnuðu veggirnir bara svolítið meir. Ég gerði ráð fyrir því að ég var ekki nógu sterkur eða ófullnægjandi til að fullkomnlega mylja veggina. En skyndilega, spurði Pastor Kim, Yong Doo sem var standandi á pallinum alla biðjandi meðlimina að hrópa ‘Heilagur Eldur’ í einingu. Hann bað okkur að hrópa það út í styrk og að hrópa það út þrisvar sinnum. Þegar allir hinir trúðu hrópuðu kröftuglega ‘Heilagur Eldur’ byrjaði risa þykku veggirnir að molna niður. Ég sá þá gullið stræti og það opnaðist og leiddi til hásæti Guðs. Þegar ég útskýrði til Pastor Kim um upplifunina mína, var hann mjög hissa og hamingjusamur. Hann sagði mér að ég hlýt að vera að fá eins konar ókeypis. Jafnvel þótt mín andlegu augu voru ekki fullkomnlega opnuð, var ég fær um að vitna og upplifa greinileika illu andanna. Enn fremur, var ég fær um að upplifa og vitna gegnum brotið til vegarins af Guðs hásæti. Ég var mjög spenntur og hamingjusamur. Á meðan heimsækjandi og dveljandi að Kirkju Drottins, þaut hugurinn minn með mörgum hugsunum. Ég hafði kosið að ekki dvelja á hóteli. Ég varði dögnum og nóttunum á gólfi Kirkju Drottins. Ég svaf á gólfinu vonandi að hafa tækifæri til að snerta botninn af sloppi Drottins. Guð hafði veitt svo mikla náð til mín og ég vissi að ég var ekki verður þess. Pastor Kim stakk upp á að ég dveljist að kirkjunni jafnvel þótt það mundi vera þægilegra að hóteli. Hann sagði að það mundi vera betra og blessaðra að dvelja í kirkjunni af því að illu andarnir eru að safnast saman og þyrpast að hótelinu. Ég hlýddi og sem afleiðing upplifði ég undraverða atburði af Guði. Eftir að ég hafði sofnið stefndi ég og keyrði til baka heim til borgar Gun San. Ég hafði beðið þangað til snemma Miðvikudags morguns. Frá augnablikinu sem ég yfirgaf Kirkju Drottins, var veðrið mjög dimmt. Ég kvartaði um dimma veðrið við sjálfan

mig. Klukkutíma inni aksturinn minn, sveimaði dimmt ský næst bílnum okkar þegar það elti okkur. Það var óvenjuleg upplifun. Þegar ég leit upp í skýjahimininn, var skýjahimininn skýrt blár án nokkurs skýs. Sólin var bjartlega skínandi. Svarta skýið reis þéttilega upp til að umbreytast í dreka og snák. Tveir höggormarnir miðuðu spjótunum sínum að okkur. Þeir héldu áfram að fylgja okkur meðfram hliðinni af bílnum okkar um leið og við vorum fær um að heyra þrumuhljóð.

Blaðsíða 40

Þegar við héldum áfram að keyra í einhverja fjarlægð, var eiginkonan mín, sem var sitjandi við hliðina á mér hrópandi, „Heilagur Eldur!“ Ég varð þá skyndilega syfjaður og augun mín byrjuðu að lokast. Ég hafði næstum því algjörlega lokað augunum mínum til að falla í svefn. Við komum að hvíldarsvæði og stoppuðum bílinn til að hvílast. Þegar við litum yfir til byggingarinnar í hvíldarsvæðinu, sáum við illan anda starandi grimmilega á okkur. . Það var dreki miðandi spjóti á okkur. Við hrópuðum „Heilagur Eldur!“ Það hvarf þá.

Við komum til að skilja að illu andarnir voru að gera tilraun til að hindra okkur og gera það erfitt að snúa aftur til Gun San. Við vorum um að byrja þjónustuna okkar í að afhjúpa eiginleika illu andanna. Þegar spennan jókst, hélt ég að ég hvíldist um sekúndu en ég var vakinn af vind hljóðinu. Mér var brugðið að finna að ég hafði sofði í tvo tíma. Ég skynjaði að árásir djöfulsins voru bara að byrja. Með þeirri hugsun, var ég hljóðlátlega spenntur. Ég hafði raunsæislega gert mér ljóst kraftinn af Heilaga Eldinum.

Að Gun San, á meðan okkar kirkjuþjónusta var, prédikaði ég og kynnti það sem hafði gerst að Kirkju Drottins til safnaðarins míns. Ég hvatti kirkjumeðlimina að lesa eld bókina skrifaða af Pastor Kim, Yong Doo. Ég ákvað að heimsækja Kirkju Drottins á öðrum tíma. Kirkjumeðlimirnir mínir voru mjög forvitnir um atburðina sem ég hafði upplifað og þeir vildu vita hvers konar kraft og blessanir ég hafði fengið. Núna, bið ég alvörulega fyrir fólkinu sem langar og þráir Guð. Ég bið fyrir djáknunum og djáknunum sem koma til okkar snemma morgun bæna þjónustu. Allir þeirra hafa núna upplifað Heilaga Eldinn og Rafmagnið. Með þeirra upplifunum, eru þau núna endurhresst og eru frjáls frá þungleikanum sem var settur á alirnar þeirra og höfuð

Blaðsíða 41

* Önnur heimsóknin (Nóvember 12^{ti} til 14^{ándi}, 2006)

Á meðan í Sunnudags hádegis þjónustu, prédikaði ég með krafti. Í seinni kvöldþjónustunni, prédikaði eiginkonan mín um bókarseríur Pastor Kims með þeirri fyrstu að vera ‘Skíra með hinum Logandi Eldi.’ Mínnir trúuðu vildi heimsækja Kirkju Drottins. Á meðan í minni annarri heimsókn, var ég spenntur og fullur eftirvæntingar. Ég velti fyrir mér hvers konar náð Drottin mundi veita mér.

Þegar ég kom að Kirkju Drottins fyrir okkar seinni ferð, voru djáknurnar mjög hissa. Þær höfðu tjáningu af dösun. Sjón kirkjunnar sjálfrar var ekki það sem þær hefðu búist við. Samt sem áður, skildu þær því að þeim hafði þegar verið sagt í gegnum prédikanirnar okkar og frá upplýsingunum fengnum frá bókinni af Logandi eldi. Og áður en þær föttuðu einhvað, voru þær blessaðar með gjöfum endurreistum. Þær urðu mjög hamingjusamar.

Á Sunnudagskvöldinu, bað ég ákaflega og hrópaði út. Án þess að fatta það, höfðu þrír eða fjórir tímar liðið. Á meðan ég var biðjandi, snerti Drottinn handleggina mína. Núna, við hliðina á að biðja lengi að Kirkju Drottins, ef ég fær m að viðja í langa klukkutíma að minni heimakirkju. Drottinn strauk mér. Ég er mjög þakklátsamur og þakklátur.

Á meðan í bæn, bað ég ákaflega og landaði fyrir náð. Þá veitti Guð mér skyndilega einhvað þungt til mín. Næsta daginn, sá Djákna Lee, Mira sýn. Mira lýsti sýninni. Hún var lítandi á pall kirkjunnar og Jesús var að setja öll herklæðu Guðs á mig. Hún sá Drottinn festandi eða setjandi kringlóttan hlut á hægri úlnliðinn minn. Drottinn sagaði, „Standið á móti djöflinum. Pastorinn og eiginkona hans sjá um þessa hlið til að berjast og djáknarnir og djáknurnar sjá um hinna hliðina til að berjast við djöflana.“ Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Ah! Þessi þyngd sem ég fann var allt herklæði Guðs!’ Ég bað og spurði Drottinn og Hann sagði að Hann hefði sett öll herklæði Guðs á mig. Ég er mjög þakklátsamur og þakklátur Guði. Hann hefur veitt náð til ófullnægjandi þjóns slíkan sem mín sjálfs.

Eftir hádegismat, gerðist það að ég bað með Bróður Haak Sung. Við báðum fyrir framan pallinn. Bróðir Haak Sung, sem var sitjandi næst mér, hafði sín andlegu augu opin. Ég spurði hann, „Bróðir Haak Sung, hvar er Drottinn?“ Bróðir Haak Sung svaraði, „Þrenningar Guð hefur umkringt þig og Faðir Guð hefur lagt hendurnar Síнар á höfuðið þitt og er biðjandi.

Blaðsíða 42

Innan þeirrar stundar, féll Heilagur Eldur sem er fullur krafts á mig og allur líkaminn minn varð heitur. Rafmang kom líka á hendurnar mínar og ég var streymandi niður tárur iðurnar. Ég veit ekki hversu mikið ég grét en ég hafði misst röddina mína. Ég heyrði rödd Drottins, „Ekki verða spilltur! Þoldu og þjónaðu þangað til enda!“ Ég svaraði, „Ég mun þóknast þér Faðir Guð.“ Drottinn sagði þá, „Ef þú vil þóknast mér, fylgdu leiðsögn Pastor Kim Yong Doo og dansaði saman í nótt á meðan í þjónustu. Ég hlýddu eins og barn mundi. Jafnvel þótt ég er ekki góður dansari eins og Pastor Kim, gaf ég bestu tilraun til að þóknast Drottni.

Það var núna Þriðjudagskvöld og við vorum að skipuleggja að snúa aftur til baka heim á Miðvikudag. Með stuttum tíma eftirliggjandi, vorum við ákveðin að einbeita

hugum okkur staðfastlega með bæn. Eiginkonan mín var einbeitt með beiðninni að hafa hennar andlegu augu opnuð upp í nótt. Samt sem áður, sama hversu hart hún hrópaði út og bað, hrópandi Heilagur Eldur, og hrópandi út í tungum endurtekningarlega, opnuðust andlegu augun hennar ekki. Ég held að eiginkonan mína var líka að sárbiðjandi Drottinn að sýna henni einhvers konar sýn, jafnvel ef það mundi vera eitt skipti sviðmynd.

Eiginkonan mín var langandi eftir opinberun og hélt áfram að biðja út. Pstor Kim, Yong Doo nálgast og lagði hendur sínar á hennar og bað. Þegar hún hélt áfram að biðja, féll hún aftur á bak. Og á gólfinu, jafnvel þótt ekkert gerðist, var hugurinn hennar í friði. Þá skyndilega, var höfuðið hennar endurhressst og augun hennar hreyfðust óstöðandi og þá starði hún í áttina að áttarinnar til hægri. Í Sýninni hennra, sá hún stórt innanhúss íþróttavöll þar sem það virtist að meir en hundrad þúsund fólk var dansandi.

Blaðsíða 43

Eiginkonan mín sagði að hún var standandi í VIP hluta sem var að aðskilinn með gleri. Hún spurði Drottinn í sýninni sinni, „Drottinn, ef þú ert viljugur að sýna mér, plís sýndu mér meiri smáatriði.“ Eftir það, fyllti húmorslega andlitsbendin Pastor Kim, Yong Doos sýn eiginkonu minnar. Pastorinn var svo fyndinn að hún byrjaði að hlægja út hátt á meðan í hennar bæn. Þegar hún leit inni fjarlægðina, sá hún einhvern dansandi. Eiginkonan mína bað Drottinn að útverga meiri skýrleika. Drottinn sýndi henni að það var Hann sem var dansandi með mörgu fólki. Húmorslega fólkið var að kætast hátt og mjög hamingjusamt. Fólkið var fagnandi og dansandi með Drottni.

Þar sem eiginkonan mín sárbað fyrir að minnsta eina sýn, fór Drottinn eftir og sýndi bara eina sýn. Hún deildi vitnisburðinum hennar með öðrum djáknum frá kirkjunni okkar sem voru að heimsækja Kirkju Drottins með okkur. Djáknurnar sáu eftir þeirri staðreynd að eiginkonan mín hafði aðeins beðið um bara eina sýn. Þá spurðu þau af hverju hún hefði ekki spurt eða hennar andlegu augu til að vera opnuð.

Á meðan þessa daga, er eitt atvikanna sem við vitnum sérstaklega hvern morgunn að Kirkju Drottins sú staðreynd að Pastor Kim, Yong Doo er tekin til heljar alla daga. Sem pastor, ég sjálfur, er sjónin sem ég vitnaði svo aumkunarverð ð jafnvel ég get ekki borið að sjá Pastor Kim í kvöllum. Líkami Pastor Kims er lamaður. Líkaminn hans verður snúinn þegar hann öskrar í sársauka. Á meðan í kvöllum Pastor Kims, er venjulega verið að ráðast á hann af illu öndunum. Hann er varnarlaus og án nokkurrar andlegra vopna. Eins og vanalega, í dag var annar dagur fyrir Pastor Kim að upplifa kvalirnar af helvíti. Hann var í svo miklum sársauka að hann svitnaði óhóflega. Ég bað nálægt pallinum þar sem ég vildi deila með í kvölunum hans og bera einhvað af þeirri byrgði.

Fljótlega eftir, greip einhvað báðar hendurnar mínar og ég var neyddur til að breiða út hendur mínar og handleggi. Líkaminn minn stífnaði og það formaði lögun af krossi. Ég fann einhvað þungt á öxlinni minni. Mér leið eins og væri að bera kross. Allur líkaminn minn var lamaður þangað til snemma morguns um kl 5 þegar snemma morgunþjónusturnar voru um að byrja. Þegar snemma morgunþjónusturnar byrjuðu, varð hægri hlið líkama míns venjuleg og restin af líkamanum mínum varð venjuleg þegar morgunþjónustan kláraðist. Ég hafði upplifað Jesú kross.

Það var undraverð upplifun. Fólkið sem hafði ekki þeirra andlegu augu opun gætu séð upplifunina mína sem tilviljunarkennt eða hversdagsleg. Samt sem áður, mun þessi upplifun fara inn í árbækur lífs míns. Ég er pastorinn af grísku rétttrúnaðar Öldunga Kirkju. Ég hef leitt þjónustna mína fyrir yfir tuttugu og sjö ár. Ég hef yfirséð trúboðssendifarar liðið og kirkjuna. Ég var mjög stoltur að leiða og vera þátttakandi í hreyfingunni af bæn og hinum Heilaga Anda innan minnar kirkju. Samt sem áður, þangað til fyrir þremur árum, var hugurinn minn ekki opinn fyrir gjöfum.

Blaðsíða 44

Ég hef komið til að skilja að þjónustan mín frá grundvellingum að reisa bygginguna, hafandi marga trúaða og nýja meðlimi koma til kirkju, verðandi einhvað vinsæll pastor, jafnvel að fá athygli fyrir að vera félagslegur persónuleiki frá samfélaginu undirbjó ekki hina trúðu til að lifa í sigri. Ég vanrækti marga trúaða og fræddi þá ekki um illa anda eða púka. Þeir voru fullkomnlega varnarlausir. Núna sé ég að þar var ekkert úrval, þeir voru hjálparlausir og sigraðir hvenær sem illu andarnir skotmörkuðu þá.

Bók 1 og 2 afhjúpuðu óteljandi pastora og þjónustufólk sem höfðu endað uppi í helvíti fyrir þeirra röngu kennslu. Ég hugsaði með sjálfum mér að ef ég héldi áfram að vera fávís um andlegan hernað, gæti ég hafa verið meðtalinn með hópnum af pastorum/þjónustufólki í helvíti. Ég var skelfdur.

Farandi inni þetta Nýja Ár, hafði Drottinn skipað mér að lýsa yfir skilaboðunum að halda Sunnudaginn Heilagann. Ég er að prédika til meðlima kirkjunnar minnar að ekki kaupa neitt snarl til barnanna þeirra á Sunnudögum og verða undirbúin fyrirfram. Ég er líka prédikandi skilaboðin að þau ættu ekki að borða úti á Sunnudögum líka. Eins og er, er ég að leggja áherslu á skilaboðin meira en nokkurn tíman. Þennan Sunnudag, angraði fjögurra ára gamalt barn frá leikskólabeck mig með spurningunni. „Pastor ! Get ég ekki keypt neitt á Sunnudegi? Jafnvel ekki að borða, rétt?“ Ég kannaðist við og hrósaði barninu, „Já auðvitað. Hwanf, Gum beat, þú ert vel upplístur. Við kaupum ekki neitt á Sunnudögum.“ Seinna fann ég út að foreldrar hans vinna allt út í gegnum vikuna þangað til Laugardags síðdegið. Sem afleiðing, hafði barnið bara Laugardagskvöld og Sunnudaga til að kaupa einhvað. Ég

fann seinna út að faðir hans hafði keypt límmiða að þægindabúðinni staðsett fyrir framan kirkjuna. Barnið hafði sárbeðið föður sinn að kaupa einhvað á Sunnudegi og faðir hans gaf eftir.

Þegar móðirin fann út, var henni brugðið. Móðirin er djákna og háskólaprófessor. Hún hugsaði að ef hún leyfði þessi mistök, mundi hún vera að láta það viðgangast og það mundi gerast aftur. Þess vegna, snéri hún aftur límmiðunum til baka til þægindarbúðarinnar og lét búðareigandann vita að pastorinn hennar prédikaði á að halda sig frá að kaupa inn einhvern hlut á Sunnudögum. Hún bað þá djarflega um endurgreiðslu. Þegar ég hlustaði á þennan atburð, varð ég mjög hamingjusamur að sjá að minnst ein persóna var að hlusta á prédikunina mína að halda Sunnudaga Heilaga.

Blaðsíða 45

Ég hafði heimsótt Kirkju Drottin tvisvar sinnum. Bæði skiptin, hafði ég varið minnst þremur dögum. Eftir heimsóknina mína, stuðlaði hinn Heilagi Andi mig að því á Föstudegi að biðja yfir djáknunni okkar. Ég kallaði djáknuna til þess fremsta og sagði henni að ég mundi biðja fyrir henni. Djáknan sagði mér að á meðan ég var farinn að heimsækja Kirkju Drottins, hafði hún draum á morgninum af Þriðjudegi. Í drauminum hennar, birtist ég skyndilega og lagði hvítan pappír á fingurgómana hennar og kveikti í því. Hún hélt áfram að staðhæfði að ég kveikti í pappírnum og sagði henni að snerta eldinn. Í drauminum, sagði ég henni að eldurinn mundi ekki vera heitur. Hún snerti eldinn tvisvar sinnum. Eftir að hún vaknaði upp, sagði hún að hún hafði hugsað með sjálfri sér að hún gæti haft þennan draum af því að pastorinn hlýtur að hafa verið að biðja fyrir henni að Kirkju Drottins. Að altarinu, sagði ég henni að opna hendurnar sínar og ég veitti Heilagann Eld til hennar. Djáknan staðhæfði að henni leið eins og hendirnar hennar væru haldandi utan um einhverja bolta af heitum eldi. Eftir að hún hafði upplifað Heilaga Eldinn, snéri hún til baka heim með brosi á andlitinu sínu.

Á Sunnudag, á meðan hádegisverðartíminn var, vorum við að safnast saman og hafandi hádegismat í kirkju matsherberginu. Ein djáknanna var að þjást frá áköfum kulda. Hún var hóstandi og að þjást frá höfuðverk. Eiginkonan mín fór strax til hennar og hrópaði, „Heilagur Eldur!“ Þegar hún lagði hennar hennar yfir höfuðið hennar og bað, hrópaði djáknan í undrun. „Ó! Ó!“ Djáknan sagði að hún fann heita orku frá höndum eiginkonu minnar vefjast utan um hausinn hennar. Ég leiðbeindi henni að ef hún er að hafa slæman dag, líðandi sjúk, eða finnur kvíða að hrópa út, „Heilagur Eldur!“ Eftir að leiðbeina henni, setti ég hendurnar mínar nálægt hennar höndum og veitti Heilagan Eld og Rafmagn. Eftir að djáknan hafði upplifað Heilaga Logandi Eldinn, lofaði hún að biðja álvörulegra.

Blaðsíða 46

Nafn kirkjunnar okkar er ‚Gun San Our Kirkja.‘ Við höfðum helgað kirkjunni okkar til að biðjaþrisvar sinnum á dag, kl. 2, kl. 13:30, og kl. 20. Alltaf síðan ég hef lesið bók Pastor Kims, hefur kirkjan okkar byrjað allar nætur bænabjónustu byrjandi að kl. 20. Við erum að kópera verk Kirkju Drottins. Hvort sem að við höfum að það snýst út lítið eða mikið, höldum við áfram að færast áfram með allar nætur bæna þjónustu. Kirkja Drottins hefur sérstaka framleidda bænastólasem gefa hinum trúuðu getuna til að biðja á hnjúnum þeirra fyrir langa klukktíma. Kirkjan okkar undirbjó undir eins að framleiða sömu tegund af bænastólum. Bænastólarnir eru mest seðjandi og þægilegir. Það færir mér mikla gleði og hamingju að vera á hnjúnum mínum fyrir langa klukktíma og biðja. Ég er bara svo hamingjusamur á þessu augnabliki.

„Prenningar Guð, ég elska þig mjög mjög mikið!“

Gun San Our Kirkja
Pastor Kim, Kwan Sun

Blaðsíða 47

Gumi, Kórea – New Hope Kirkja, Pastor Chang, Young Do (Öldungakirkjumaður)

Frá Apríl 24^{ða} til 26^{ta}, 2006, höfðum við boðið Pastor Kim, Yong Doo. Hann er rithöfundur ‚Skírn af Logandi Eldi.‘ Við höfðum forréttindin að halda vakningar mót að kirkjunni okkar. Fyrir vakningar mótið, hélt kirkjan okkar, Gumi, New Hope Kirkja sérstaka snemma morgun bæna þjónuistu í tuttugu og einn dag. Þegar við báðum í 21 dag, undirbyggum við sjálf okkur með því að biðja og spurja um greinileika andlegra gjafa og upplifanna. Þann mjög fyrsta dag vakningarinnar, leiðbeindi Pastor Kim, Yong Doo okkurn hvernig á að biðja kröftuglega. Sem afleiðing, fengu margir trúaðir strax gjafir.

Með tilfellið af Djákna Chung, Mal Soo, um leið og Pastor Kim lagði hendur sínar og bað, féll Djákni Chung aftur á bak þegar hann var lostinn með rafmagni. Hann féll og var ekki fær um að komast upp um stund. Hann sagði að honum leið leikt og höfuðið sitt var um það að springa upp. Á hina hendina, var Djákni Chun, Hwang Yun fær um að vitna heimilið sitt í himnum. Hann sagði að heimilið sitt var mjög skuggalegt og gettólegt. Heimilið hans leit út eins og það væri um það að falla. Með Heilaga Eldinum, hvarf heimilið hans og var farið án ummerkis. Pastor Kim stakk upp á að Djákni Chun kæmi upp til altarisins og þóknaðist Drottni. Þetta mundi gera Drottinn hamingjusamann og verknaðir hans mundu afleiðast í samansafni af launum í himnum. Með uppástungu Pastor Kims, byrjaði Djákni Chun að dansa hómorslega fyrir Drottinn. Drottinn byggði þá strax nýja heimili Chuns. Heimilið hans var mjög hátt, það var mjög há bygging.

Djákni Chun upplifði þá hel. Jörðin brast opin og fyrir neðan voru flykking af snákum syndandi og að hlykkjast í leðju. Hann sá þá einn ættingja sinna í gryfju heljar kvaldenn. Hann sagði að maðkarnir voru skriðandi upp á allann líkaman hans. Við hliðina á honum, voru þar margir fleirri trúaðir í vakningunni að upplifa himinn og hel.

Vakningar mótið leitt af Pastor Kim var yfir flæðandi með ástríðufullri tibeidslu og lofgjörð. Það var ástríða fyrir kærleika sála út í gegnum mótið. Eldur hafði list upp í anda hinna trúuðu. Þegar pastorinn prédikaði, komu orðin hans fram með staðhæfingu. Þjónustan fór út í gegnum nóttina þangað til kl 5. Þessi vakning hafði minnt mig á snemma kirkjuna okkar leidda af Pastor Kim, Ik Doo. Hann var snemma kirkju faðir, frægur fyrir eld og lækningu, fyrir kraftaverk, tákn og undur.

Blaðsíða 48

Við höfum aldrey framkvæmt allar nætur vakningarmót. Það var fyrsta skiptið með Pastor Kim. Pastorinn leiddi vakningarmótið með svo miklum húmor og blessun. Enginn af fólkinu í vakningunni féll í svefn. Allir af New Hope Kirkju meðlimunum höfðu sérstaklega upplifað yfirnáttúrulegu andlegu upplifanirnar. Ég er mjög þakklátur fyrir tækifærið að upplifa þriðja himininn sem Páll Postuli upplifði. Hallelújah!

New Hope Kirkja
Pastor Chang Young Do

Blaðsíða 49

*** Pusan, Kórea Global Kirkja
Pastor, Baang, Noah (Rétttrúnaðar Öldungakirkjumaður)**

Ég er Pastor Baang, Noah sem þjónar Pusan Global Kirkju. Fyrir sex mánuðum og í gegnum eiginkonuna mína, Bae Chung Woon las ég ‘Skírn af Logandi Eldi.’ Ég var mjög sjökeraður. Venjulega, þegar fólk biður um vakningarmót, mundi pastorinn eða trúboðinn gefa jákvætt svar rétt um leið. Samt sem áður, ráðlagði Pastor Kim, Yong Doo okkur að hann mundi gefa okkur svar eftir að hann bæði um það. Það er einstakt fyrir hann að meðalganga og biðja meira en mánuð.

Apríl 10^{undi} gegnum 12^{ta}, 2006 – héldum við ásetningslega vakningarmót á meðan þjáningarvika Drottins var. Við upplifðum undraverða atburði einmitt frá byrjuninni. Eftir að tilbeiðsluþið okkar kláraði undirbúningstilbeiðsluna, réttum við mikrafóninn yfir til Pastor Kim. Innan þeirrar stundar, kom undraveda nærvera hins Heilaga Anda á alla kirkjumeðlimina. Kraftur Heilaga Eldsins kom í fyllingu uppá meðlimina. Krafturinn neytti þeim öllum Ég sá skýrt og skærlega sviðsmyndina með mínum eigin augum.

Tilbeiðslan leidd af Pastor Kim var kröftugasta sem ég hef upplifað. Fólk sem hafði aldrey upplifað hvað við upplifðum mun ekki vera fært að skilja hversu kröftugt það var. Við upplifðum sérstakt verk af hinum Heilaga Andagegnum lækningar handarhreyfingar af Pastor Kim og hins Heilaga Anda dans af eiginkonunni hans. Ég er nú mjög öruggur að vita að Guð er mjög ánægður þegar við dönsum í Kristi. Heilags Anda dans Frú Kang, Hyun Jas (eiginkona Pastors) í sem hún dansaði hvern klukku tíma blessaði þjónustuna okkar miklu meir. Það var sannarlega undravert. Pastor Kims vakningar mót héldu áfram þangað til kl. 5 og við föttuðum jafnvel ekki hversu mikill tími hafði liðið.

Á fyrsta deginum, Apríl 10^{unda}, um kl. 3, þegar hinn Heilagi Andi kom á okkur og snerti kirkjumeðlimina, upplifði ég mest kröftugu og áhrifamiklu sjónina. Lækning, frelsun, kraftur og gjafir og margar andlegar blessanir voru fengnar. Enn fremur, hafði margir andlegir þorstar verið ákveðnir. Á 2^{um} deginum, hinn 11^{ta}, á meðan kvöldþjónustan var, upplifðu margir kirkjumeðlimir og aðrir þáttakenda trúaðir skærlega hel með Pastor Kims leiðandi þjónustuna. Á meðan sá hræðilegi atburður var, upplifði ég Satan kveljandi allan líkamann minn. Efnislegi líkaminn minn var náladofandi og reykfnykur síast í gegn frá mér. Þessi upplifun hefur mig skjálfsandi í ótta.

Blaðsíða 50

Eftir vakninguna, er kirkjan okkar núna í svo mikilli gleði. Mest og fyrst af öllu, hef ég verið breyttur. Ég er núna haldandi Sunnudaga Heilaga, fullkomnlega Heilaga. Minn tími varinn í að lesa biblíuna hefur verið lengdur. Andlegi krafturinn minn er núna sterkur. Ég er algjörlega undrandi. Núna, er söfnuður kirkjunnar minnar að halda Sunnudaga Heilaga. Þau eru að gefa tíundina sína til Drottins án nokkurra afsakanna. Þau gefa núna glaðlega. Á meðan okkar tilbeiðslu og lofgjörðartími er, dansa flestir meðlimirnir núna í Andanum. Kirkjan okkar hefur fullkomnlega breyst í nýja kirkju. Kirkjan er núna mjög ástríðufull fyrir Guð. Kirkjumeðlimirnir eru algjörlega fráteknir fyrir Jesú og virkilega trúandi á Hann. Þeir eru núna fullvissir um að það er himnaríki og þeir skjálfa og óttast helvíti. Með flestum meðlimanna núna með opin andleg augu, biðja þau óstöðvandi og taka þátt í andlegum bardögum. Þeirra bænir eru núna ákafar og ástríðufullar. Þau eru fyllt með bæn.

Okkar góði Þrenningar Guð tengir mikla pastora við fólk sem ákaflega þráir að þekkja Guð. Drottinn okkar veitti okkur margar andlegar blessanir. Ég er mjög þakklátur! Hallelújah!

-Ég gef dýrð til Guðs
Pastor Baang, Noah
Pusan

Blaðsíða 51

*** Pusan, Kórea Agape Kirkja
Cho, Hee Oak, Trúboði (Bréf þakklætis)**

Hallelújah!

Á meðan við lifum á jörðu, er það mjög mikilvægt á hverjum við mætum. Minn Guð, sem er með mér, veitir mér tækifærið til að mæta góðu fólki frá tíma til tíma. Og Hann hefur líka stundum veitt mér tækifærið til að lesa dýrmætar bækur.

Hinn Heilagi Andi leiddi mig til að lesa 'Skírn af Logandi Eldi' og af Guðs náð og að bjóða Pastor Kim, Yong Doo, var ég fær um að halda vakningar mót. Við vorum fær um að upplifa ákaft vakningarmót með Drottins náð og við fundum nærveruna Hans á öllum tímum. Út í gegnum vakningar mótið, leiddi Hans náð til margra upplifanna og greinileika

af tungutali, lækninga og skírn af eldi. Ég er mjög þakklátur fyrir undraverðu umbreytinguna af kirkjumeðlimunum í þeirra Kristna lífi.

Pastor Kim neitar þrjúsklega þa taka á móti þakklætisfórnunum þegar hann var fær um að vitna lifandi ástan kirkjunnar okkar. Í staðinn, huggaði pastorinn og gladdi mig áfram. Ég er bara kvenkynsþjónn fyrir Drottinn. Kirkjumeðlimirnir sem hafa upplifað Eldinn eru ennþá að halda áfram að upplifa kröftuga Heilaga Eldinn hvenær sem þau biðja. Þess vegna, eru þau fyllt með gleði og náð. Eftir að upplifa Guð, höfum við komið til að fatta að okkar hugsanir og Guðs hugsanir eru mjög ólíkar. Við erum núna sannarlega vakandi og við biðjum núna sannarlega. Við erum að safna hjörtunum okkar saman svo að við munum ganga sönnu trúföstu Kristnu lífi með því að einblína bara á Drottinn. Þakka þér mjög mikið.

-Pusan Agape Kirkja
Cho, Hee Oak, Trúboði

Blaðsíða 53

1^ú Maí, 2005 Sunnudagur

„Sú þjón, sem í myrkri sat, sá mikið ljós. Þeim er sátu í skuggalandi dauðans, er ljós upp runnið. Upp frá þessu tekur Jesús að prédika og segja: „Gjörið iðrun, himnaríki er í nánd.““ (Matteusarguðspjall 4:16-17)

*Oh, Seung Young, trúboðaður af Kim, Jósef

KimJósef – Þar voru einhverjir hlutir sem ég var aldrey fær um að skilja áður en andlegu augun mín voru opnuð. En eftir að mín andlegu augu voru opnuð, hafa allir hlutirnir mínir sem ég var forvitinn um eða spurðist verið fundið lausn á af ritningu. Það er stórkostlegur hlutur að skilja andlega sviðið en á hina hendina, er það erfitt að aðlaga sig verandi í tveimur ólíkum sviðum samtímis. Samt sem áður, er það ennþá kostur og hagsbót fyrir mig að sjá alltaf andlega sviðið heldur en fyrir mig að ekki vera færann um að sjá það svið þegar ég ferðast í mínu Kristna lífi. Það hefur styrkt mig stóran tíma.

Blaðsíða 54

Það eru mörg skipti í sem ég get skýrlega séð Jesú með mínum efnislegu augum en Hann kemur stundum til mín í formi ljóss. Hinn Heilagi Andi er Andinn en Hann vitist stundum í formi ljóss eða elds. Ég samræði oft við hinn Heilaga Anda alveg eins mikið og ég samræði við Jesú. Þessi forréttindi eru veitt algjörlega af Drottins náð. Í dag, hefur Oh, Seung Young komið til Kirkju Drottins og skráðst sem meðlimur sem afleiðing af mínum ákafa vitnisburði til hans. Ég hafði deilt mínum heimsóknum og upplifunum af himnaríki og helvíti.

Jesús sagði, „Jósef! Þar sem þú hefur trúboðað og vitnað um fagnaðarerindið, mun ég gefa þér mikil laun.“ Drottinn bætti þá við svakalegu magni hæða til hússins míns í himnum.

Vinur minn, Seung Young hafði aldrey virkilega fundið heimakirkju. Hann undi finna kirkju og fara í stuttan tíma en þá stoppa. Þetta ferli endurtókst flölda sinnum. Í dag, eftir að hann hafði heyrt vitnisburðinn minn, ákvað hann að gefa sjálfan sig algjörlega undir Orðið Guðs. Hans forvitni og áhugi af himnaríki og helvíti jókst þegar hann hélt áfram að spyrja mig fleirri spurninga af tveimur stöðunum. Pastorinn talaði yfir Seung Yong og sjálfs míns, „Þetta kvöld, gæti hinn Heilagi Andi veitt ykkur náð, Seung Young. Þið verðið að þrá stórlega og biðja. Komdið til kirkju snemma og undirbúðu hjartað þitt.“ Seung Young og ég hlýddum og sögðum, „Amen!“

Í Sunnudags síðdegis þjónustunni, í staðinn fyrir að einhver leiðandi okkur í bæn, báðu allir kirkjumeðlmirnir í einingu. Seung Young sem sat næst mér sá mig biðja og hann bað líka í einingu með hendurnar sínar reistar hátt í loftið. Á meðan í miðjunni á bæninni, glampaði skyndilega ljós um stund. Ég opnaði augun mín og uppörvaði á Seung Young. „Hey! Ég held að þú munir upplifa stórkostlegan atburð í dag á meðan í okkar kvöld þjónustu!“

Oh, Seung Young – Vegna prédikunar Jósefs, mætti ég í Kirkju Drottins fyrir fyrsta skipitið. Á meðan í dagsþjónustu, þegar ég bað út hátt, sprakk risaeldbolti fyrir framan auguná mér. Ég vissi ekki hvers konar fyrirbæri hafði átt sér stað en Jósef útsýrði til mín að Gu var um það að veita mér persónulega upplifun.

Blaðsíða 55

Pastorinn hafði líka útskýrt að þar sem ég hef ekki nógann bænátíma á meðan dagsþjónustan er, mundi mér vera veitt mikil persónuleg upplifun ef ég bæði mikið á meðan kvöldþjónustan var. Orð Pastorsins styrktu mig og ég beið eftir kvöldþjónustunni með mikilli eftirvæntingu.

*** Andlegu augu Oh, Seung Young eru opnuð**

Eftir kvöld þjónustuna, byrjaði ég að biðja strax. Pastorinn kom til mín og bað yfir mér. Um leið og pastorinn lagði hendurnar sínar á höfuðið mitt, losnaði tungan mín upp og ég byrjaði að heyra skrítið tungumál. „Jósef! Ég held ég sé að verða geðveikur! Afhverju er tungan mín að beygjast og gerandi skritin hljóð?“ Þegar ég spurði, svaraði Jósef, „Ó, einmitt núna hefur þú bara fengið gjöf tungutalsins af hinum Heilaga Anda. Ef þú heldur áfram að biðja í sama hætti, munt þú líklega hafa þín andlegu augu opnuð. Þú verður að ekki opna augun þín, haltu áfram að biðja í tungum!“ Ég hélt áfram að biðja í tungum út hátt. Pastorinn endurtók ráðlegginguna gefna til mín af Jósef.

Ég vissi ekki hversu lengi ég hafði verið að biðja. Ég er viss um að ég hafi beðið í langann tíma. Ég held að tveir tímar hafi liðið. Skyndilega, sá ég persónu fyrir framan mig sem var klædd hvítum slopp. Hann var labbandi frá hlið til hliðar. Hann var labbandi í endurtekningu fram og aftur á meðan hinna kirkju trúaðra. Hann var upptekinn labbandi um og þá loksins stóð hann fyrir framan mig. Ég var svo hissa og sagði í ruglingi. „Hver...hver ert þú?“ Hann hélt þá þéttilega í mig og sagði, „Seung Young! Ég elska þig! Ég er Jesús sem þú hefur langað að hitta. Ekki vera hræddur!“

Blaðsíða 56

Þegar Jesús hélt mér í Sínum barmi, varð hjartað mitt hlýtt og friðsælt. Hjartað mitt bráðnaði burt. Jesús lítur út nákvæmlega eins og persóna. Samt sem áður, var allur líkaminn Hans geislandi bjart. Á höndunum Hans og fótum báru merki ollin af krossfestingunni. Þegar ég bað á hjánum mínum í langann tíma, var ég ekki fær um að hreyfast. Fótleggirnir mínir voru harkalega dofdir og í sársauka. Jesús einblíndi á fótleggina mína og snerti þá. Um leið og Drottinn snerti fótleggina mína, hvarf sársaukinn smám saman.

Jesús notaði blóðið Sitt frá toppinum af höfðinu mínu niður til náanna minna. Ég spurði Jesú út af forvitni, „Jesús, hvað ert þú að gera núna?“ Jesús útskýrði, „Þar sem illir andar geta haldið áfram að fara inní líkamann þinn, er ég að þekja líkamann þinn með blóðinu mínu svo að þeir geti ekki farið inn. Þegar illir andar birtast, hrópaðu út mitt nafn á háan hátt. Hrópaðu út ‘Jesú blóð! Heilagur Eldur! Illu andarnir munu ekki dirfast að nálgast þig!’ Eftir að Jesús beitt mínu blóði með Sínu blóði algjörlega, hvar Hann. Á þeirri stundu sem Jesús hvarf, fann ég einhvað að hlykkjast og skríða á gólfinu. Ég starði á hlutinn og sagði, „Hvað getur þetta verið?“

Á meðan í þjónustunni okkar, leiðbeindi pastorinn mér fastlega. „Í nótt, Seung Young, munt þú upplifa sértakan atburð. Þú ættir að gera eins og ég leiðbeini þér.“ Eins og pastorinn varaði mig áður við, byrjaði ég að sjá illa anda dulbúna í formi snáka. Það voru tveir snákar skríðandi í áttina að mér, einn í frá því vinstra og hinn frá því hægra. Líkamar þeirra voru merktir með sambland af svörtum og rauðum litum. Þeir komu þá sjálfum sér fyrir í uppréttum hætti og réðust á mig. Þeir voru að gera herfileg hljóð. Ég varð mjög óttasleginn og brugðið. Ég hrópaði, „Satan, farðu frá mér! Púki, farðu frá mér!“ Munnar snákanna voru mjög stórir og hræðilegir. Þeir höfðu beittar vígtennur, þar á hvorum efri og neðri munninum. Þeir hvæsstu með rauðu tungunum sínum.

Blaðsíða 57

Ég var fær um að heyra skýrt Jesús tala inní eryn mín, „Seung Young, ekki hafa áhyggjur! Ég mun vernda þig! Héðan í frá, mun Ég veita þér kraft til að sigra illu andana. Teygðu út hendurnar þínar og griptu þá.“ Eftir að heyra Jesú, hvarf viðbjóðslegu og hræðilegu tilfinningarnar. Ég var styrktur. Ég nálgadist tvo snákana og greip þá af hálsunum þeirra. Ég hrópaði, „Í nafni Jesú, farðu!“ Ég henti þeim þá inní fjarlægju fjarlægðina. Jesús var standandi að horninu og horfandi nálægt á mín viðbrögð. Þegar ég henti snákunum út, klappaði Drottinn þar sem Hann var mjög ánægður. Hann sagði, „Mjög vel, gott verk Seung Young!“

* Standandi fyrir framan Guðs háseti

Jesús sagði, „Seung Young, haltu í hendina mín!“ Um leið og ég hélt í hendina Hans, var ég leiddur af Drottinni og var standandi frammi fyrir Guðs nærveru. Ég var vitnandi Guð sem var svakalegur og hann sat á Sínu háseti. Ég var standandi frammi fyrir Guði. Ég gat ekki lyft höfðinu mínu eða andliti, Mér leið líkt og ég væri í ljósasviðinu. Ljósið var svo bjart, ég gat ekki borið það. Ég hafði heyrt áður um Föður Guð og Jesú mörgum sinnum. Núna, vissi

ég frekar mikið að það var Faðir Guð. Hann sagði, „Seoung Young! Þraukaðu til endans! Ekki missa af að mæta í Kirkju Drottins. Þú verður að mæta trúfastlega!“

Ég nýt þess að vera einn, það er minn persónuleiki. Hvenær sem faðir minn, móðir, eða vinir tala harkalega til mín, er ég sá sem er viðkvæmur og mun vera særður af því. Sem afleiðing, hef ég oft byggt upp vondar hugsanis. Ég hef oft haldið niður sárindunum mínum og neikvæðum hugsunum fyrir sjálfum mér.

Blaðsíða 58

Foreldrar mínir trúðu ekki á mig. Ég var þjáður af því að vinir mínir og annað fólk í kringum mig gaf mér ekki neina viðurkenningu. Ég hafði gert marga vlnða hluri. Samt sem áður, hafði vinur minn Jósef alltaf trúað á mig og skilið mig. Hann skildi mig mikið. Ég afhjúpaði bara hvað er í hjartanu mínu til Jósefs. En í dag, sagði Guð, „Seoung Young! Taktu út allt sem þú ert að fela í hjartanu þínu! Ef þú heldur áfram að halda því inní hjartanu þínu, mun það verða synd og það mun þróast í sjúkleika! Ég mun lækna þig fullkomnlega!“ Þegar ég heyrði Guðs orð, varð hjartað mitt mjög friðsælt og allar mínar áhuggjur og ótti hvarf.

Hjartað mitt hafði alltaf haldið í óvild þegar fólk hefur sært mig. Á tímum, var hjatrað mitt í svo miklum sársauka að mér leið næstum því líkt og að verða geðveikur þar sem ég hélt því inni. En í dag, fyrir fyrsta skipti í lífinu mínu, hafði ég persónulegt mót við Guð. Ég hafði bara heyrt um hann áður. Héðan í frá, mun ég gera öll málefni með trú. Ég mun lifa fyrir Drottinn. Ég er mjög þakklátur fyrir Guð og ég er mjög þakklátur til vinar míns, Jósef. Ég elska Kirkju Drottins þar sem ég get mætt í kvöldþjónustu hvern dag. Ég er að búast við sams konar af upplifun sem ég hef haft með Guði á morgun. Ég vona að Hann veiti það.

Blaðsíða 59

5th Maí, 2005 Fimmtudagur, Fjölskyldu bænafundur

„Hlusta, Drottinn, á það sem rétt er, hlýð á hróp mitt, ljá eyra bæn minni sem ég flyt falslausum vörum.“ (Sámarnir 17:1)

Kim Joo Eun – Það hefur verið langur tími síðan bara fjölskyldan okkar hefur safnast saman til að biðja. Jesús birtist. Jesús birtist og strauk höfuðið mitt og sagði, „Joo Eun, Ég elska þig! Farðu og segðu foreldrum þínum, Pastor Kim og Heilögu Hyun Ja að þau ætti líka að koma til kirkju á meðan dagur er og biðja. Ef þau fylgja skipunum mínum, munu þau fara inn andlega dýpra og Ég mun mæta þeim. Þess vegna, hrópaðu út á meðan dagurinn er líka!“

Blaðsíða 60

* **Að ferðast til himnaríkis með Bróður Jósef**

Jesús sagði, „Í dag, mun ég taka þig og Jósef til himna! Eruð þig tilbúin?“ Bróðir minn og ég svörudum, „Amen!“ Mér leið stórkostlega.

Móðir mín fékk einstaka gjöf. Hvenær sem við spurjum Drottinn spurningar, mundi Hann svara með því að tala til okkar. En mest af tímunum, mundi Hann nota móður mína þar sem hún mundi kinka kollinum sínum til að svara spurningunni. Með föður minn, talar Drottinn bara og leyfði föður mínum að heyra hvenær sem hann var að skrifa bókina. Innan tíma, mun gjöf pastorsins og andlegu augu vera opnuð miklu meir og stórlegra heldur en hinna meðlimanna. Pastorinn er að fara að vera notaður sem Drottins þjónn til að þjóna honum á heimsmælikvarða.

Á meðan faðir minn og móðir voru að biðja í tungum, flugum bróðir minn og ég í áttina til himnaríkis. Ég hélt í Drottinn með einni hendinni og bróðir minn með hinni hendinni minni. Það sýndist sem Jesús vilji alltaf sýna okkur himnaríki. Okkur finnst alltaf sem Drottinn sé reynandi að sýna og staðfesta til okkar að við erum ríkisborgarar himnaríkis og ekki af þessum heimi.

„En nú þráðu þeir betri ættjörð, það er að segja himneska. Þess vegna blygðast Guð sín ekki fyrir þá, að kallast Guð þeirra, því að borg bjó hann þeim.“ (Hebreabréfið 11:16)

„En föðurland vort er á himni og frá himni væntum vér frelsarans, Drottins Jesú Krists. Hann mun breyta veikum og forgengilegum líkama vorum og gjöra hann líkann dýrðarlíkama sínum. Því hann hefur kraftinn til að leggja allt undir sig.“ (Fil 3:20-21)

Blaðsíða 61

Við fórum í gegnum andrúmsloftið og fórum inn beint í geyminn og gegnum vetrarbrautina. Þegar við fórum fram úr vetrarbrautinni, sá ég hineska perluhliðið. Hliðið var hringlagað. Þegar farandi inn um hliðið, fylgdum við Jesú og þar voru fjöldi engla að velkomna okkur. „Velkomin! Heilagi Jósef, Heilaga Joo Eun, það er indælt að sjá ykkur aftur!“ Bróðir minn og ég fórum þá til Föður Guðs til að heilsa Honum virðingarfyllt. „Faðir Guð, bróðir minn og ég höfum komið!“ Guð talaði þá til okkar með djúpri bergmálandi rödd. „Já, Jósef og Joo Eun eru hér. Velkomin!“ Innan þeirrar stundar, byrjaði hljóð af bjöllum himnaríkis að hringja. Hljóð bjallanna var bergmálandi mjúklega og hátíðlega. „Dinnnnng, Dinnnnng ~“ Það minnti mig á kirkju bjöllur. „Vá! Það eru bjöllur í himnum, þær eru hringjandi í himnum!“ Bróðir minn og ég flugum til áttarinnar af bjöllum til að líta.

* Útlit bjallna himnaríkis

Bjölluurnar í himnaríki voru staðsettar á toppi turns. Sviðsmyndin minnti mig á kirkju í landinu þar sem bjöllur mundu vera í litlum turni og kross mundi vera á toppi turnsins. Litir bjallanna voru í fullkomnu samræmi af gulli og silfri. Bjölluurnar voru ofbirtandi. Bjölluurnar snérust í pendúls hreyfingu þegar það hringdi út hátt. Hljóð bjallanna hringdi út í gegnum skýjahiminn himnaríkis. Englarnir og fólkíð af himnaríki heyrði bjölluurnar og söfnuðust fljótt til kirkjunnar í himnum. Kannski, var tilgangurinn af hringingunni að safna saman

fólkinu til að tilbiðja Guð. Svakalegt magn fólks safnaðist saman til að biðja. Það virtist sem allt fólkið var einstaklingslega biðjandi og þeir voru biðjandi fyrir Guðs dýrð. Þau voru líka biðjandi fyrir kirkjunni og heilögum á jörðu.

Blaðsíða 62

* **Himneskur bíll mótaður líkt og ský**

Í himnum, voru þar margir heilagir fljúgandi um klædditr skikkjum með vængjum föstum við, en þar voru fleirri heilagir sem löbbuðu um. Ég vitnaði líka einhvað sérstakt. Þar voru óteljandi fjöldi skýja. Þessi ský voru að hreyfast um líkt og bílar og verandi notuð sem flutningstæki. Mér fannst að það var ekki hentugt fyrir mig að kalla það ský jarbíl en ég kallaði það það allavegana. Skýjabílnir flugu eins hátt og skýjahiminn himnaríkis gat náð sem var endalaus og þeir líka í allar áttir eins og einhver þráði. Margir hinir heilögu ferðuðust á skýjabílunum. Ég sá oft þrjá til fjóra heilaga forma skýjapoll til að komast til þeirra ákvörðunarstaðar. Bróðir minn og ég ferðuðumst á skýjabílnum. Það hafði getuna til að hreyfast annað hvort hratt, hægt, eða bara mjúklega.

Ég var í hreinni gleði og alsælu þegar ég var að ferðast um á skýjarbílnum og ferðaðist um staðina í himnum. Það er bara ómögulegt fyrir mig að tjá með takmörkuðum orðum hreinu gleðina sem ég var að tjá. Englarnir voru okkar leiðbeinendur þar sem þeir sýndu okkur um staðina í himnum. Við komum þá frammi fyrir Guð. Faðir Guð spurði, „Sáuð þið marga satði?“ Við beygðum virðingarfullt og svörðum, „Já, Faðir Guð! Þakka þér!“ Jesús brosti þegar Hann stóð fyrir framan Guðs háseti. Hann leið ánægður út og hafði góðlegt útlit.

Blaðsíða 63

* **Féll í svefn í barmi Guðs**

Það virtist sem Bróðir Jósef var sárlangandi að sjá fleirri staði í himnum. Jesús tók þá Bróður Jósef til annars staðar. Mér leið þreytt. Faðir Guð sagði, „Frekna! Sálín þín er í himnum en þar sem efnislegi líkaminn þinn er biðjandi á hnjánum þínum að kirkjunni, gætir þú fundið einhverja þreytu. Komdu til mín!“ Ég sá þá hendi Guðs koma út frá skínandi skýjunum. Hendin Hans var stærri en rísa fjall. Stærð Guðs er svo stór að það var fram úr ímynduninni minni. Að bera saman sálina mína við Guð, leið mér líkt og ég væri minni en minnsta ríkögn. Faðirinn vafði hendinni Sinni utan um mig hægt og mjúklega. Faðirinn lyfti mér þá upp til barmsins Síns og hélt mér þétt. Hlý orka kom út frá barminum Hans og ég féll í djúpan svefn.

Kim, Jósef – Eftir að ég sá Joo Eun lifta upp til barms Föðurins, hélt ég í Jesú hendi og Hann hélt áfram að sýna mér hina staðina í himnaríki. Ég vildi mjög mikið að heimsækja hina undursamlega staðina í himnum. Ég heimsótti kristaltæru höfin, dalina, og einstakt útlítandi fjöll. Fjöllin höfðu öll nöfn. Staður himnaríkis er ólýsanlegur og getur ekki verið tjáð með mannlegum orðum. Ég get ekki mögulega skilið eða útskýrt það. Bara fólkið sem hefur beinlínis upplifað mun vita hvað ég er að reyna að tjá. Ég mundi bara vera fær um að samræða upplifunina með þeim.

*** Skammir Jesú**

Pastor Kim, Yong Doo – Um kvöld tímann, þegar fjölskyldu bænirnar okkar voru um að enda, spurði ég spurningu til Drottins í gegnum Jósef. Eiginkonan mín var ennþá í djúpri bæn undir pallinum. „Jesús! Í dag, er ég mjög uppgefinn. Get ég bara farið heim og sofði?“ Jesús skammaði mig þá. „Pastor Kim! Verandi pastor, verður þú að biðja meira en Heilaga Kang, Hyun Ja (eiginkona). Bara af því að þú ert líkamlega uppgefinn gefur þér ekki réttinn til að yfirgefa eiginkonuna þína eina í kirkju. Vilt þú bara að fara heim og hvílast án eiginkonunnar þinnar af því að þú ert þreyttur? Af hverju hegðaru þér á slíkann veg?“ Á því augnabliki var ég ávítadur, andlitið mitt varð roðnað. Mér leið skömmustulega fyrir framan börnin mín.

Sonur minn Jósef varð berserviss og ákvað að gefa mér ráðleggingu sem ég var ekki leitandi að. „Sjáðu! Sem pastor, hvernig gast þú viljað hvílast alveg af sjálfum þér? Hefur þú ekki neitt tryggð gagnvart fjölskyldunni þinni? Ég er líka uppgefinn sjálfur...“ Ég svaraði, „Hvað? Ert þú Drottinn? Afhverju ert þú hegðandi þér líkt og Drottinn? Ert þú ávítandi mig líkt og Drottinn?“ Jósef svaraði til baka, „Orðin komu bara út af munnum mínum. Ég meinti það ekki að ávíta þig. Ef þú yfirgefur móður hérna eina, mundi það ekki vera vandræðanlegt?“ Drottinn kom á milli og sagði, „Ég er fullkomnlega sammála Jósef! Gift þér sem biðja saman ættu að fara heim saman. Afhverju mundir þú vilja fara heim og yfirgefa mína unnustu, Heilögu Kang, Hyun Ja alveg eina hérna?“

Ég hafði enga hugmynd hvernig eða hvenær eiginkonan mín byrjaði að yfirheyra samræðurnar okkar. Hún gaf ásakandi hliðarlanga störu á mig og sagði, „Vissulega Drottinn! Eiginmaðurinn minn er gagnslaus í holdinu. Hann er ekki mikil not fyrir mig. Minn eilífi Drottinn! Minn eilífi brúðgumi! Drottinn er mjög bestur!“ Allir fjölskyldumeðlimir okkar hlógu móðursýkislega.

6th maí, 2005 Föstudagur

„Drottinn bænheyri þig á degi neyðarinnar, nafn Jakobs Guðs verndi þig. Hann sendi þér hjálp frá helgidóminum, styðji þig frá Són. Hann minnst allra kornfórna þinna og taki brennifórna þína gilda. (Sela)“ (Sálmarnir 20:2-4)

*** Plís veittu okkur einhvern pening**

Systir Beak Bong Nyu – Fjárhagslega ástönd pastorsins og míns heimilishalds eru í verstu ástöndunum. Við erum hrópanði út fyrir hjálp og næstum sárþænandi og öskrandi fyrir hjálp. Í nótt, var ég ákveðin að biðja fyrir fjárhagslega blessun. Jafnvel þótt við erum að

verða andlegri þegar hver dagur líður, erum við ennþá andspænis erfiðum áskorunum. Áskoranirnar af venjulega lifa eru stöðuglega klunnaleg. Við verðum að halda áfram að biðja og þrauka þangað til Drottinn svarar okkar fjárhagslegu þörfum. Þegar við biðjum, erum við líka sárbiðjandi um fjárhagslega blessum.

Blaðsíða 66

Þegar ég þekkti ekki Jesú, lifði ég óþvinguðu lífi. Ég lifði lífi leitt af mínum líkamlegu þrám og það var þægilegt og geðfellt. En eftir að ég hafði komið til Drottins, hefur líf mitt orðið erfiðara. Allir mínir möguleikar og hliðar eru hamlaðar og hindraðar. Eina hliðin sem var opin var upp. Drottinn sagði, „Bíddu bara lítið lengur! Vertu þolinmód og þraukaðu lítið lengur!“ Umbreytingin og ferlið frá löngunum líkamlega lífsins til andlega lífsins var mjög erfið. Ég var í miklum kvíða. Heimilishaldið mitt og heimilishald pastorsins er haldið að strengi trúar. Samt sem áður, getur enginn nokkurn tíman skorið það af. Eftir að tilbeiðsla/lofgjörð og þjónusta endaði, var það tími fyrir bæn. Pastorinn hrópaði orð skipunar, „Verið harðger og sterk huguð! Verð þrjósk og þraukið! Til endans! Skínið fram, þéttið upp og verið smurð!“ Ég hrópaði líka og kallaði eins mikið og pastorinn. Þegar ég bað í tungum, fór ég iní dýpri einbeitingu af bæn.

Drottinn athugaði á hinum kirkjumeðlimunum og kom þá til mín eftir langa stund. Um leið og Hann stóð fyrir framan mig, hrópaði ég í hárrí rödd, „Drottinn! Ég hef einhvað að segja!“ Drottinn, auðvitað, var þegar meðvitaður um mína hugsun og sagði, „Bong Nyu! Ég veit hvað þú ert um að spurja. Það er um pening, rétt?“ Drottinn og ég hlógu, saman út hátt. „Ó Drottinn, hvernig fannst þú út hvað er í hjartanu mínu svona fljótt? Þú hefur gert mig orðlaus!“ Drottinn sagði, „Er þar einhvað sem Ég veit ekki? Ég sé í gegnum hugann af öllu fólki og ég veit hvað þeir halda í þeirra hjörtum!“

„Drottinn, þú rannsakar og þekkir mig. Hvort sem ég sit eða stend, þá veist þú það, þú skynjar hugrenningar mínar á lengdar. Hvort sem ég geng eða ligg, þá athugar þú það, og alla vegu mína gjörþekkir þú. Því að eigi er það orð á tungu minni, að þú, Drottinn, þekkir það eigi til fulls.“ (Sámarnir 139:1-4)

„En Jesús gaf þeim ekki trúnað sinn, því hann þekkti alla. Hann þurfti þess ekki, að neinn bæri öðrum manni vitni; hann vissi sjálfur, hvað í manni bý.“ (Jóhannesarguðspjall 2:24-25)

Blaðsíða 67

*** Hrós frá Föður Guði**

Jesús hélt í hendina mína og við löbбуðum í áttina að því fremra af hásæti Föður Guðs. Faðir Guð sagði, „Velkomin Bong Nyu.“ Ég bað strax og sagði, „Guð! Faðir! Plís veittu okkur einhvern pening heimilishald pastorsins og mitt! Plís ég sárbið þig!“ Faðir Guð gaf mér svar sem ég bjóst ekki við. „Heilaga Bong Nyu! Hlustaðu mjög vandlega! Þú ert mjög harð höfðuð!“ Ég var mjög hissa af Hans skyndilegu óvæntu staðhæfingu. Ég hugsaði með

sjálfri mér, ‘Hvað? Mundi Guð segja að ég sé harð höfðuð?’ Þá þegar Guð brosti, hrósaði hann mér strax., „Ég meinti það ekki á neikvæðan veg. Ég er að segja að þú ert óþreytandi og biðjandi ákaflega.

Ég sagði, „Guð! Ég lærði hvernig á að biðja frá pastorum. Pastorinn hróparu út, „Óþreytandi! Verið sterk huguð! Verið trúföst!“ Hann þrabiður okkur þá að líkja eftir honum svo að trúin okkar muni ekki veikjast. Faðir Guð hló út hátt og sagði, „Mjög vel, mjög vel. Ef einhver biður óþreytandi er það þú, þar mundi vera enginn án opinna andlegra augna!“

Ég sárbað og bað fyrir framan Heilaga Föður Guð að veita okkur einhvern pening. Guð svaraði, „Bíddu lítið lengur! Ég mun blessa þig eins mikið og ég get!“

Blaðsíða 68

Í dag, heimsótti ég himnaríki bara í stuttan tíma með Jesú. Eftir að ég snéri aftur til kirkju, einbeitti ég mér á fyrirbæn. Jesús var upptekinn að fara um með hina meðlimina. Það sýnist eins og Jesú verði uppteknari þegar bænátími byrjar.

Blaðsíða 69

7^{undi} Maí 2005 Laugardagur

„Drottinn, Guð þinn, er hjá þér, hetjan er sigur veitir. Hann kætist yfir þér með fögnuði, hann þegir í kærleika sínum, hann fagnar yfir þér með gleðisöng.“ (Sefanía 3:17)

*** Heimilishald pastorsins heimsækjandi himnaríki með Drottni**

Pastor Kim, Yong Doo – Kirkjumeðlimirnir höfðu yfirgefið fyrir þeirra heimili. Fjölskyldan mín var sú eina eftir og við héldum áfram að biðja. Á meðan í miðjum bænunum okkar, sáum við Drottinn standa fyrir framan okkur. Fjölskyldan mín og ég vorum krjúpandi og haldandi í hendur þegar við einbeittum okkur í bænunum okkar undir pallinum. Drottinn gaf orð til barnanna minna.

Kim, Joo Eun – Pastorinn spurði Drottinn um greiða. Þar sem bara fjölskyldan okkar var eftir að kirkju, bað pastorinn Drottinn að taka okkur til himna. Jesús svaraði og sagði, „Mjög vel. Í dag, mun ég veita ykkur sérstaka náð til ykkar! Þangað til núna, hef ég persónulega tekið meðlimi Kirkju Drottins til himna og heljar á fjölda tilefna. En í dag, munuð þið upplifa einhvað öðruvísi!“ Jesús veifaði þá í áttina að skýjahimninum. Um leið og Hann veifaði hendinni Sinni, sá ég bjart skínandi hvítan hlut nálgað í áttina að okkur frá fjarlægri fjarlægð.

*** Ríðandi á himneskri dúfu**

Geislandi hreyfandi hluturinn leit út líkr og fljúgandi furðuhlutur en þegar það nálgaðist nær, var það himnesk dúfa. Dúfan var mjög stór. Stærð dúfunnar mundi hafa verið stærðin

af húsbóndaherberginu okkar, minni herbergin, og veröndin sett saman. Dúfan var verandi með gull litaða kórónu. Hvenær sem dúfan hreyfðist, helltist ljós niður. Líkami dúfunnar var hvítari en snjór og þa endurkastaði jafnvel ljósi. Um leið og dúfan birtist frammi fyrir Drottni, beygði það höfuðið sitt niður og sagði til okkar, „Halló, plís komist á bakið mitt! Ég hef komið að skipun Drottins!“ Bróðir Jósef og ég túlkuðum til foreldra okkar hvað var að gerast. Við útskýrðum nákvæmlega útlit dúfunnar til foreldra okkar.

Jesús sagði, „Mjög vel, fljótt, komumst á! Tímanum er seinkað!“ Hann hélt þá öllum af fjórum höndunum okkar og reið á bakinu á dúfunni. Drottinn reið á að því fremra og sat á hálsinum. Fyrir aftan Drottinn var faðir minn fylgður af móður minni, bróður, og þá mér. Þegar við vorum öll á dúfunni, byrjaði dúfan að blaka vængjunum sínum enn svo mjúklega. Dúfan flaug upphaflega hægt í áttina að skýjahimninum og þá jókst það smám saman í hraða. Jafnvel þótt, dúfan byrjaði að fljúga hratt, vorum við að ferðast án nokkurs núnings. Reiðtúrinn var mjög mjúkur og stöðugur. Það fannst líkt og við værum sitjandi á mjúk púðuðum sófa.

Blaðsíða 71

Þegar við fórum fram úr andrúmsloftinu og fórum inní geiminn, umkringdi hópur illra anda okkur. Þar voru lög uppá lög af ullum öndum. Andlit þeirra litu öll mismunandi út. Þeir reyndu að stoppa okkur. Jesús hrópaði þá hátt, „Hvað! Hvernig dirfist þið að hamla veginn okkar!“ Þegar Jesús veifaði hendinni Sinni í loftið, skaust eldur frá Hendinni í áttina til illu andanna. Eldurinn hitti andlit þeirra. Illu öndunum var hent langt burt inní fjarlægðina. Þeir flúðu eins og þeir virtust vera sjokkeraðir af skyndilegu árás Drottins. Þegar þeir flúðu, gáfu þeir okkur illa störu af gremju. Dúfan opnaði þá munninn sinn í áttina að illu öndunum og eldur skaust út. Dúfan réðst líka á illu andana. Það var óvenjuleg sviðsmynd.

Fljótlega eftir á, fór dúfan inní dimm göng. Við tókum hægri veginn og flugum í afli. Þegar við komum að hliði himnaríkis, lenti dúfan varlega og sleppti okkur af. Dúfan flaug þá burt og hvarf. Við fylgdum Jesú í egnum perluhliðin. Englarnir sem vernduðu perluhliðin beygðu höfuðin sín niður og hlýddu. Þegar við horfðum á englana hlýða Drottni, gerðum við ofsakáta ingöngu. Við reiddum okkur bara á Drottinn. Fjöldi sála og engla höfðu alltaf velkomnað okkur. „Við velkomnum ykkur! Heilagi Jósef! Heilaga Joo Eun! Vá~ í dag, komstu bara með fjölskylduna þína! Velkomin!“ Þegar við nálgumst Guðs hásæti, beygðum við niður. Guð strauk fjölskyldunni okkar, Hann strauk höfuði fjölskyldu okkar og líkama með Sinni svakalega hendi. Hann sagði, „Velkomin, þið megið líta um marga staðina í himnum.“

Blaðsíða 72

* Lítandi um heimili fjölskyldna okkar

Ég spurði Drottinn, „Minn elskaði Jesús! Ég velti fyrir mér hversu há heimilin hafa farið síðan síðasta sinn. Ég vil vita um heimili föður míns, móður, og bróður. Mig mundi líka líka það að sjá innri smíðina og sjá hvað er í heimilunum. Plís sýndu okkur, já?“ Drottinn lofaði gleðilega að sýna okkur. „Auðvitað, þar sem þið hafið komið alla þessa leið til himna, mun

Ég sýna ykkur.“ Jesús labbaði þá í áttina til heimili föður míns fyrst. Hann sagðim „Hmmm, hvers hús ætti Ég að sýna fyrst? Þar sem Pastor Kim hefur verið að leiða hjörðina sína vel og útvegandi góða andlega leiðsögn, helf Ég að heimsækjandi pastors hús sé í góðri röð. Rétt?“

Þegar við löbbuðum í áttina að heimili pastorsins, gerðist það að margar sálit voru að fara fram hjá okkur. Þær heilsuðu okkur með hrópum. Þær sýndu að þær könnuðust við okkur þegar þær hvísluðu til hvors annars. Þegar Jesús fór fram hjá, beygðu allar sálinnar höfuðin sín niður í virðingu. Drottinn er himna meistarinn (herskara).

* Hús pastorsins

Við fylgdum Drottni og löbbuðum í einhverja fjarlægð. Þá birtist svakaleg bygging. Við vorum ekki fær um að greina hæðina eða breiddina af byggingunni. Bróðir minn og ég gátum ekki lokað munnunum okkar. „Vá! Jesús! Jesús! Er þetta virkilega hús föður míns? Hvers konar hús getur verið þetta stórt? Það er svo stórt, ég get ekki trúað því!“ Jesús svaraði þá, „Standard himna er miklu öðruvísi en það sem þið eruð vön á jörðu. Það er öðruvísi á hvernig þú skynjar það, dæmir það, og sérð það með þínum efnislega líkama. Faðir þinn pastorinn hefur skráð bókina að afhjúpa alla eiginleika Satans. Hann hefur fylgt skipun minni og hlýtt án tafar. Hann hefur haldið áfram og borið út minn vilja vitandi að hann mundi ekki vera velkominn af fólki. Jafnvel í framtíðinni, þegar hann heldur áfram að skrifa bækurnar samkvæmt mínum fyrirmælum, munu launin hans vera svakaleg. Hann mun líka verða að taka mikið af gagnríni frá fólki. Mjög vel, útskýrði til Pastor Kim það sem þú ert að vitna og eins og það er!“

Blaðsíða 73

Dyraplatan af heimili föður míns er skrifuð eins og fylgjandi, „Heimili Kim, Yong Doo, sköllótt og bungandi höfðaði pastor.“ Nafn dyraplötunnar var svo einstakt. Bróðir minn og ég hlógum út hátt. Jesús hló með okkur. Drottinn sagði, „Pastor Kim gerir mig hamingjusamann og gleðifullann hvenær sem hann gefur kirkjunni þjónustu. Þetta er afhverju ég hef skrifað það niður líkt og þetta, til að hafa góðann hlátur og til að gera Pastor Kim skemmtun!“ Jesús var mjög hamingjusamur og Hann sagði að Hann mun oft setja orð sem eru skemmtun á dyraplötuna. Pastors hús var mótað líkt og mörgundýrðin. Þegar húsið fór upp, varð breidd svæðisins víðari. Fjöldi hæðanna eru óímyndunarlegar. Gerandi tilraun til að telja tölu hæðanna var gagnslaust.

Þegar ég hélt áfram að líta á hú pastorsins, varð ég öfundsjúk þegar hugurinn minn var sprengdur burt. Drottinn sagði, „Joo Eun, jafnvel þótt, húsið þitt sé ekki eins stórt eins og heimli pastorsins, er það ennþá svakalegt. Í stuttum tíma, mun ég fara þangað til að sjá þitt hús. Þú munt hoppa í gleði!“ Við nálgumst framdyrnar og engill stóð vörð. Engillinn leyfði okkur að fara inní húsið þegar hann sá okkur fylgd af Jesú. Á fyrstu hæðinni stóð endalaus garður með fossi og stö‘uvatni sem var hrósað með grasi og blómagarði. Önnur til tíunda hæðin var fyllt með ólíkum mismunum af mat og einhverjum laglega útlítandi fötum. Heimilið var skreytt með hlutum sem gátu ekki verið bornir saman við neitt á jörðu. Það var

mikilfenglegt. Þar voru fjöldi breytileika af herbergjum slíkum sem bíó, veislu herbergi, svefnherbergi, o. s. frv. Herbergin voru mjög stór og mikilfengleg.

74

Næsta heimili til að skoða var eiginkonu pastors sem er móðir mín. Upphaflega, voru heimili föður míns og móður staðsett langt frá horu öðru. Samt sem áður, þar sem móðir mín hefur byggt upp marga hluti sem hafa þóknast Jesús; hefur Drottinn endurstaðsett húsið hennar næst heimili föður míns. Jesús er gladdur með móður mína. Jesús sagði, „Joo Eun, Ég hef endurstaðsett heimili Heilögu Kang, Hyun Ja inní nágrennahverfi Pastor Kims. Ef þú biður líka, mun Ég endurstaðsetja þitt hús líka.“ Svo ég hróaði, „Amen!“ Bróðir minn brást líka við, „Amen!“ Heimili móður minnar var svo stórt og mikilfenglegt. Það var ekki miklu stærra en heimili föður míns í hæð. Heimili hennar var lítið styttra en heimili föður míns. Heimili móður minnar var alveg eins hátt og ég gat ekki talið hæðirnar. Toppur byggingarinnar fól í sér dýragarð. Stærðin var óímyndunarlega breið. Það voru svo mörg dýr.

* **Risaeðlur og dýr í himnaríki**

Ég horði einu sinni á Jurassic Park á vídjó. Ég vildi vita hvort þar væru risaeðlur í himnum. Ég var hugsandi og hafandi áhyggjur. „Ef það eru risaeðlur líkt og Tyrannosaurus í himnum, munu þar vera stór vandræði. Þær eru hræðilegar risaeðlur.“ Bæði heimili föður míns og móður minnar höfðu dýragarði á toppi byggingar þeirra. Dýragarðurinn var svo breiður; ég gat ekki séð endann. Ég hrópaði í gleði. ‘Vá! Hvers konar dýragarður mundi vera staðsettur á toppi byggingar þeirra?’ Þar sem hús föður míns og móður eru óhóflega svakaleg, vitnaði ég einhvað óímyndunarlegt fyrir framan augun mín. Í fjarlægðri fjarlægðinni, að enginu þar sem það teygðist mjög vítt, sá ég óteljandi og mismunandi tegundir dýra. Þau voru hlaupandi um og leikandi sér saman. Á meðal dýranna voru Tyrannosaurus og margar aðrar jurtaetu risaeðlur. Ég sá kjötætu dýr blönduð með þeim líka. Þau urruðu ekki eða átu á hvöru öðru. Þau voru öll ánægð og í samræmi við veikari útlítandi dýrin. Þau voru öll á einum stað og mjög hamingjusöm að vera með hvoru öðru. Þau litu friðsælt út.

„Úlfur og lamb verða saman á beit, ljón mun bíta gras eins og naut og mold verða fæða höggormsins. Hvergi á mínu heilaga fjalli munu þau vinna mein né gera skaða, segir Drottinn.“ (Jesaja 65:25)

Ég leit miklu nær að kjötætu risaeðlunum. Ég tók nálæglega eftir augunum, tönnunum, og klónum. Tennur þeirra og klær voru ekki oddkvassar eða beittar. Þær voru hringlaga í eðli og svo voru augun þeirra, meira hringlaga og góðleg. Augun þeirra voru skagandi út; það minnti mig á augu gullfisks. Í raun, litu augun þeirra út mjög sætt. Ég gat ekki fundið neinar risaeðlur með beittar eða oddhvasar tennur. Ég gat ekki fundið neina sem leit hræðandi eða hræðilega út. Þeirra útlit var áhugavert og ég hló að einstakleikanum. Þegar ég hló, spurði ég Drottinn, „Hahahaha! Jesús, hvernig getur risaeðla litið út fyndið og áhugavert?“ Drottinn sagði, „Í himnum, eru öll dýrin sérstaklega að lifa friðsælt og eru í fullkomnlegri

hamingju! Hvað heldur þú? Er það ekki stórkostlegt?“ Ég svaraði, „Já, Drottinn! Það er undravert!“

Ég spurði þá Drottinn, „Jesús! Jesús! Er ég fær um að samræða við þau?“ Drottinn svaraði, „Auðvitað getur þú. Farðu áfram og talaðu við þau!“ Sætur api nálgast mig, „Heilaga Joo Eun! Halló!“ Ég hrópaði í undrun, „Vá! Apinn er talandi!“ Það var brúnn api og mjög lítill í stærð. Hann var svo sætur að ég vildi halda á honum. Apinn gat talað en það gerði líka hljóð sem apar á jörðu mundu. Ég skildi þetta ekki. Án þess að ég fattaði það, var apinn þegar á toppinum á hausnum mínum og leikandi sér. Mér líkaði virkilega við apann mjög mikið.

Blaðsíða 76

Eftir þessa reynslu með dýrunum, mundi apinn alltaf koma að sjá mig hvenær sem ég heimsótti himnaríki. Hann kom til að hitta mig eins og hvaða persóna mundi. Apinn sagði að honum mundi virkilega líka það ef ég mundi heimsækja himininn alla daga. Þegar ég mundi labba um ólíku staðina í himnum, mundi apinn koma við mína hlið og án þess að ég vissi, halda í hendurnar mínar. Apinn og ég urðum góðir vinir. Við enduðum uppi leikandi við hvort annað og við mundum hafa stórkostlegann tíma saman. Við geðum myndnar hreyfingar þegar við lékum okkur. Drottinn horfðu góðviljað á þegar við höfðum gaman.

* Himneski örninn

„Jesús! Jesús! Mig mundi líka líka það að indælt himneskt dýr til að fylgja mér um og hitta mig hvenær sem ég heimsæki himininn! Plísláttu óskina mína rætast!“ Þegar ég sárbað, spurði Drottinn mig, „Hmmm, Ég sé. Mjög vel. Jósef, hvers konar dýr mundi þig líka?“ Um leið og Drottinn spurði, hrópaði ég hátt, „Já, örn! Mig líkar ernir! Birtingin af erni fljúgandi í gegnum skýjahimininn og breiðandi vængina sína er mjög áhrifamikið!“

Jesús reisti hendina Sína og gerði bendingu. Þá úr fjarlægðinni, byrjaði örn að fljúga í áttina að mér eins hratt og ör. Örninn flaug og umkringdi yfir mig og þá lenti blíðlega á vinstri ölinni minni. Örninn var geislandi björtu ljósi. Það leit út áhrifamikið og frábært. Stærð arnarins virtist vera um sömu stærð eins og þeir á jörðu. Það var líka verandi með kórónu af gulli. Litur arnarins var hvítari en ull af sauði og þegar það hreyfðist endurkastaði það ljósti. Örninn sagði, „Halló, Heilagi Jósef! Þjónustan mín er til þín!“ Örninn hengdi höfuðið sitt niður og heilsaði mér. Þegar hvítlitaði örninn hélt höfðinu sínu niður til að heilsa mér, varð ég svo spenntur og sprengdur í burtu. Jesús spurði mig blíðlega, „Jósef, líður þér núna betur?“ Ég beygði virðingarfullt niður til Hans og svaraði, „Já, Jesús! Ég elska það! Ég elska það svo mikið; ég veit ekki hvað á að gera! Þakka þér svo mjög mjög mikið!“

Blaðsíða 77

Í hjartanu mínu, sagði ég til sjálfs míns að mig langaði að þjálfra örninn til að vera sá besti. Um leið og ég sagði það í hjartanu mínu, birtist hlutur næstur mér. Það var hlutur sem ég gat hent fyrir örninn að elta niður. Himininn er mjög undrandi og undralegur staður. Hvenær sem ég hugsa um einhvað í hjartanu mínu, mundi hluturinn eða hluturinn sem ég íhugaði um verða greinilegur og birtast þegar í stað. Ég greip hlutinn og henti því upp í

skýjahimininn og það flaug líkt og búmerang. Í raun, leit það út líkt og búmerang. Það flaug hátt í skýjahimininn og þá sparkaðist örninn sem var sitjandi á öxlinni minni burt þegar í stað og flaug eftir því á svakalegum hraða. Örninn greip hlutinn með fótunum sínum og færði það til baka til mín. Ég endurtók að henda hlutnum mörgum meirum sinnum hafandi gaman og örninn færði það til baka hver og öll skipti. Örninn hlyddi eins og ég þráði.

Á hlið heimili föður míns, skrifaði Drottinn einhver fyndin orð. Þar sem heimilið er mjög stórt, mundi ég ekki sjá öll orðin með einu snöggu liti. Þegar Jesús og fjölskyldan mín lásu það sem var skrifað, hlógum við öll út hátt. „Sköllótt höfðaði pastor, Ég elska þig!“ Á heimili móður minnar, var það skrifað, „Bong Ja! Ég elska þig!“ Það var viðurnafn móðu minnar. Á mínu heimili, var það skrifað, „Jósef (viðurnafn) Ég elska þig!“ Á Joo Euns heimili, var það skrifað, „Frekna, Ég elska þig! Ég elska þig, Frekna!“ Jesús sagði, „Ég mun halda áfram að breyta orðunum frá tíma til tíma. Ég mun skrifa mismunandi hluti á það. Ég mun vera að tjá hjartað mitt!“ Þegar ég heyrði Jesú talandi þessi orð, leið mér stórkostlega. Jesús sagðiað Hann elskar okkur mjög mikið.

Blaðsíða 78

Hlægjandi, sagði Jesús að ég elskaði mat mjög mikið. Kannski er það þess vegna sem fyrsta hæðin í gegnum tíundu hæð heimilis míns er fyllt með mat. Í himnum, er þar meiri úrval af ljúffengum mötum en á jörðu. Jesús sagði að ef ég vildi að borða í himnum, ætti ég að biðja miklu meira. Ég gæti þá borðað eins mikið og ég vildi þegar ég heimsæki himininn.

Blaðsíða 79

8^{undi} Maí, Sunnudagur Foreldra Dagur

„En ef einhver sér eigi fyrir sínum, sérstaklega heimilismönnum, þá hefur hann afneitað trúnni og er verri en vantrúaður.“ (1 Tímóteusarbréf 5:8)

* Heimsækjandi helvíti á Foreldra Degi

Systir Beak, Bong Nyu – Í dag er Foreldra Dagur. Þar sem það er Foreldra Dagur, nældum við drottningarblómum á bringu þeirra eldri af kirkjunni á meðan dagsþjónustan var. Hugsunin af móður minni kvaldri í helvíti leiddi mig til að gráta allan dag. Angistin var gífurleg þar sem ég hélt áfram að reyna að gleyma hugsuninni. Það mundi hafa verið betra fyrir mig að ekki hafa séð móður mína í helvíti.

Þegar meðlimir Kirkju Drottins byrjuðu að biðja, leiddi Jesús okkur til himnaríkis og helvítis eins og Drottinn vildi. Miðað við tímann í Janúar, eru allir kirkjumeðlimirnir andlega opnaðir. Þeir hafa dýpkað andlega og vaxið svo mikið. Við erum þess vegna að upplifa marga undaverða atburði á daglegum grunni. Þeir eru fram úr ímyndunum okkar. Það virðist stundum sem Jesús þráir að sýna okkur himnaríki og helvíti meira en við þráum að upplifa eða vitna það sjálf.

Hafandi áhyggjur, hugsaði ég með sjálfri mér. ‘Kannski, mun Drottinn leiða mig til heljar. Hvað ætti ég að gera?’ Áhyggjurnar mínar urðu raunveruleiki eftir stuttan tíma. Vitnandi foreldra mína í helju á Foreldra Dag var óbærilegt og sársaukafult. Ég held að Jesús var að reyna að innprenta helju í hugann minn. Hvernig get ég nokkurn tíman verið fær um að höndla sjónina af foreldrum mínum hoppandi upp og niður frá logunum af eldi í helvíti.... Á meðan ég var biðjandi í tungum, hélt Jesús hendinni minni og sagði, „Bong Nyu, við munum fara til staðar saman.“ Ég gafst undir til Drottins án þess að streitast á móti.

*** Staðurinn í helvíti þar sem hold, skinn, og bein eru aðskilin**

„Hrædist ekki þá, sem líkamann deyða, en fá ekki deytt sálina. Hrædist heldur þann, sem megnar að tortíma bæði sálu og líkama í helvíti.“ (Matteusarguðspjall 10:28)

Jesús og ég komum að stað þar sem sviðsmyndin var logandi eldur. Útsýnið af logunum var euðveldlega séð allstaðar. Í dag, ólíkt öðrum dögum, gat ég ekki séð margt fólk hér. Tveir risa djöflar færðu móður mína og nálguðust næst eldinum. Skyndilega, byrjaði lítill stærðar illir andar að færa fólkið inní sama staðinn. Þeir voru komandi með og raðandi upp fólki til að vera kvalið. Fólkið öskraði þegar þeim var raðað upp og vitnandi aðra verandi kvalda. Þau voru hristandi í gríðarlegum ótta þegar andlit þeirra snérust fölblá.

Tveir illir andar gripu öryggislega móður mína frá hvorri hlið. Þá birtist annar illur andi með langan oddhassann beittann hníf. Hann gretti sig með illu liti í áttina að mér. Þegar hann sveiflaði hnífnum í loftið, skelfdi illi andinn móður mína. „Í dag, munt þú vera kvalin miklu meir fyrir framan dóttur þína svo að hún megi vitna það!“

Móðir mín leit á mig og öskraði. Ég gat ekki horft. „Bong Nyu! Ah, Bong Nyu! Plís bjargaðu mér. Fljótt! Flýttu þér, bjargaðu mér! Ég er svo hrædd af þessum hníf!“ Móðir mín sárbað. Þegar móðir mín öskraði, leit hún á mig og illi andinn leit snöggvast aftur og fram. Móðir mín hristist í skelfingu. Ég hrópaði út, „Móðir! Móðir!.Allt sem ég get gert er að gráta! Hvað ætti ég að gera?“ Mín vesalings móðir. Ah! Hvað get ég gert? Þegar persóna endar uppi í helvíti, er þar engin leið út. Það er varanlegt og eilíft.

Illu andarnir litu snöggvast á móður mína innan stuttrar sekúndu. Þeir byrjuðu að sneiða móður mína eins og fiskimaður flakandi fisk. Þeir byrjuðu að sneiða á fótleggjum hennar. Þeir klufu opinn fótlegginn þegar móðir öskraði. Öskrin hennar bergmáluðu inní í skýjahiminn helvítis. „Ugh! Ah!“ Þá á hinn fótlegginn. Þeir sneiddu frá botni fóta hennar til toppsins af höfði hennar. Hnífurinn tróðst inn og sneiddi hana opna. Þeir héldu áfram frá endaparminum, til magans og upp til andlitsins. Þeir sneiddu hvert svæði eitt eftir annað. Sviðsmyndin minnti mig á einhvern að slægja fisk til að taka út þau innraverðu. Líkami móður minnar var allur sneiddur upp. Jafnvel í því ástandi, öskraði móðir mín í angist. „Bong Nyu! Bong Nyu! Plís taktu hnífinn burt. Flýttu þér!“ Það skipti ekki máli hversu

mikið móðir mín streittist á móti eða barðist, þar var enginn möguleiki fyrir hana að sleppa. Illu andarnir opnuðu og sneiddu hana upp líkt og nemendur gerðu á froskum til að rannsaka þeirra líffærafræði. Samt sem áður, var það meira en bara rannsóknarstofa, það var helvíti.

Blaðsíða 82

Þar var annað fólk fyrir aftan móður sem var að vera pyndað líka í sama hætti. Ég gat heyrt röð af öskrum. Blóðsúthellingar voru allstaðar. Ég var fær um að vitna skýrt atburðina. Það er enginn Foreldra Dagur í helvíti. Það er ekkert tímahugtak. Þegar börnin bjóða foreldrum til matar og/eða sjá um þá með upp mestu áreynslunni, gæti þetta verið sonarleg guðrækni og þetta er hvað hinir vantrúuðu mundu bara gera. Samt sem áður, sanna sonarlega guðræknin er ekki fyrir börnin að bara sjá um og heiðra foreldrana heldur að leiða foreldrana til Krists ef þau þekkja Hann ekki svo að þau geti farið inní himnaríki. Þetta er hvað Drottinn þráir.

Ég hef þegar misst tækifærið til að leiða mína foreldra til himna. Þess vegna, er ég syndug manneskju vera. Hver sem les þessa bók og elskar sannarlega foreldra sína, plís notaðu alla tiltæku aðferðirnar til að leiða þá til Krists. Börnin verða að finna leið fyrir foreldrana til að samþykkja Drottinn. Ég mundi þrá ekkert meir nema fyrir börn að leiða foreldra til Krists eða öfugt.

Djöflarnir sem hafa sneitt líkama móður minnar hafa núna vafið hennar rifna líkama kringum beittann járn steikartein. Þeir settu hana þá yfir eldinn eins og þeir væru að grilla kjúkling. Þeir snéru steikarteininum til að steikja hana. Öskur móður minnar hættu ekki. Ég setti fingurna mína í eyrun mín til að stoppa að heyra öskrin og grátin. Jesús hélt mér þá þéttilega í sínum örmum. „Drottinn! Drottinn! Afhverju leyfir þú mér að upplifa þessa erfiðu stund af sársauka? Og í dag er Foreldra Dagur! Drottinn! Hvernig getur þú gert þetta á þessum tíma?“ Þegar ég hrópaði út, klappaði Drottinn mér hlýlega og sagði, „Margir Kristnir og vantrúaðir eru að framkvæma og lýsa sonar guðrækni á veraldlegan veg og þeir eru ekki að framkvæma það réttilega á veginn sem Ég þrái þá til. Þeirra veraldlegu hugtök af sonar guðrækni er fullnægjandi í þeirra eigin augum og þau monta sig og babbla á hversu gott þau framkvæmdu eða heiðruðu hugtakið. En börn foreldra sem eru fædd aftur í anda verða að vitna til foreldra sinna svo að þau geti verið hólpín. Það er raunveruleg sonar guðrækni! Bong Nyu! Ég veit að það er erfitt fyrir þig að bera og itna kvalirnar af móður þinni. Samt sem áður, þegar kvalirnar af móður þinni eru skráðar, getur þetta kennt sálunum á jörðu hvað raunveruleg sonar guðrækni er um. Þetta er afhverju Ég hef fært þig hingað. Þess vegna, vertu ekki döpur! Ég mun hugga þig!“

Blaðsíða 83

Eftir að bænámótið var búið, grét ég og sagði pastornum um mína upplifun. Pastorinn og eiginkonan hans hugguðu mig þegar þau grétu með mér. Þessi Foreldra Dagur hefur verið verri en ég hafði nokkurn tíman upplifað. Jafnvel núna, þegar ég hugsa um foreldra mína verandi kvalda í hel, mundi ég tárast. Ég er í angist. Ég kenni sjálfri mér um og ég ber jafnvel óvild á móti sjálfri mér.

* Endurkoma Kim, Yong Sup, nemandi

Kim, Jósef – Það er nemandi sem hefur snúið aftur til skólans okkar. Hann hefur verið í miðskóla í fimm ár. Hann hefur ollið miklum vandræðum. Hans nafn er Kim, Yong Sup. Hann hefur verið til fimm mismunandi miðskóla og núna hefur hann snúið aftur til baka til okkar miðskóla. Hann er núna í mínum bekk. Akkir nemendurnir í bekknum eru óframfærni við hann. Hann er yfirgangsseggur. Hann stjórnar kennslustofunni okkar kúgandi aðra nemendur. Orðin hans voru lögin í okkar bekk. Ef við gerðum uppreisn á móti honum, mundi hann berja á okkur. Óheppilega, sat hann næst mér og líka varð minn bekkjarfélagi fyrir verkefni og að læra. Kennarinn hafði ákveðið að skapa félag byggða á röð nemenda tölnunnar. Mín tala var 7, hans tala var 8. Röð talnanna voru byggðar á okkar hæð. Ég hafði orðið félagi hans og ég hélt að ég mundi frekar deyja heldur en verða hans félagi. Í Kóreu, ólíkt Ameríku, fara nemendur ekki tíma til tíma. Við höldumst í einni kennslustofunni og mismunandi kennarar mundu koma til okkar. Kim, Yong Sup og ég mundum verða að vera andspænis hvorum öðrum í skóla allan daginn. Hann mundi þvinga mig til að renna sínum erindum á öllum málefnum og mundi stinga á mig. Hann hugsaði ekkert um það.

Blaðsíða 84

Ég kvartaði til foreldra minna, „Faðir! Móðir! Ég held ég sé að verða klikkaður. Hvað ætti ég að gera? Ég hef enga hugmynd hvernig hann endaði uppi í mínum bekk og hvernig ég hafði orðið félaginn hans. Plís útvegið mér laus!“ Foreldrar mínir svöruðu, „Afhverju ert þú í svo mikilli þjáningu? Biddu! Bæn mun leysa öll vandamál. Þú verður að boða fagnaðarerindið til hans og biðja. Bara Drottinn getur breytt honum. Haltu áfram að biðja fyrir honum!“ Mér gramdist svarið og svaraði dónalega til baka. „Nei! Ég vil það ekki! Það er mjög erfitt og þreytandi að vera andspænis einhverjum líkum honum í skóla. Ef ég sé hann í kirkju, mun ég virkilega verða klikkaður!“

Ég ákvað að spurja um greiða til aðal kennarans sem var í stjórn. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Þar sem kennarinn minn er Kristinn, mun hún íhuga beiðnina mína hugusunarsamt.’ Samt sem áður, sagði kennarinn, „Jósef! Jafnvel þótt þú sért að upplifa erfiða og raunandi tíma, verður þú að þola. Þú ert trúaður á Jesú! Ef þú biður mig að breyta félaganum þínum, hvað um hina nemendurna sem munu verða hans félagi? Munt þú vera fær um að vera ábyrgðina fyrir hans kvöllum? Plís þoldu ástandið!“ Kennarinn minn hafði hafnað beiðninni minni. Eftir að hann hafði hringsnúist frá þessum öðrum fimm skólum til baka til okkar, voru allir hinir nemendurnir virkilega óframfærni við hann.

Þá hafði óvænt atvik átt sér stað. Heimarýmis kennarinn okkar hleypti út spurningarlista til allra nemandanna í bekknum. Spurningarlistinn spurði hvort við værum að vera hrjád af einhverjum öðrum nemendum. Eftir að svara spurningunum, bað kennarinn okkur að snúa því inn. Margir bekkjarfélaganna skrifuðu niður Yong Sup sem yfirgangssegg. Þeir snéru því inn nafnlaust. Spurningarlistinn var skilinn eftir á borðinu og þá óvænt skildi kennarinn eftir rýið um stutta stund. Yong Sup tók þetta tækifæri til að nálgast borðið og leit yfir spurningarlistann. Hann sprakk! Frá skilningi hinna bekkjarfélaganna, var Yong Sup

yfirgangseggur sem hrjáði flest okkar. Við álitum sjálf okkur bara fórnarlömb. Samt sem áður, var kennarinn þegar meðvitaður um hver yfirgangsseggurinn var.

Blaðsíða 85

Núna er Yong Sup meðvitaður um hvað aðrir hugsa um hann þar með töldum kennaranum. Hann varð þá meira uppreisnagjarn og þrjóskufullur mótþróinn gagnvart kennaranum og bekkjarfélögunum. Yong Sup var sendur til skólustjóra skrifstofunnar og til að sitja eftir. Hann safnaði þá öllum bekkjarfélögum sínum og sagði sínar kveðjur við okkur. „Allt í lagi! Héðan í frá, óska ég ekki að sjá neitt ykkar! Ég vona að þið öll lifið hamingjusöm að eilífu!“ Ég gaf honum þá kveðjugjöf. Ég gaf honum Kleenex sem gjöf. Hann svaraði, „Hey Jósef! Kallar þú þetta gjöf? Bless!“ Með bara tveimur tímum af bekkjartíma, fór Yong Sup og fór heim.

* Ávítunin af föður mínum og móður

Þar voru mörg skipti sem ég varð að þvinga sjálfan mig til að fara til skóla. Ég vildi ekki þola eða sjá Yong Sup. Hugsunin af Yong Sup var að þjá lífið mitt og tíma. Ég velti fyrir mér hvenær ég mundi vera frjáls frá honum. Ég var frekar stressaður af honum. Núna þegar ég veit að hann mundi ekki lengur snúa aftur, var ég himinlifandi. Mér leið stórkostlega og mér leið líkt og ég gæti flogið. Ég kallaði foreldra mína til að upplýsa þau um góðu fréttirnar. „Halló faðir og móðir! Drottinn hefur loksins svaraði mínum bænum! Þið þekkið þann sem hefur verið að hrjá mig? Hann hefur loksins dottið út úr skóla og yfirgefið á meðan í miðri kennslustund! Hann sagði að hann muni aldrei snúa aftur til skóla. Hallelújah!

Blaðsíða 86

Samt sem áður, ávítuðu foreldrar mínir mig. „Jósef! Yong Sup er mennsk vera líkt okkur. Afhverju ertu svo sjálfelskur? Á slíkum tímum líkum þessum, ættir þú að vera að boða fagnaðarerindið meira til hans og láta hann trúa á Jesú! Ert þú viss um að þú sért trúaður? Hvernig veistu að hann muni ekki breytast í gegnum þig? Yong Sup ekki að snúa aftur til skóla er ekki Guð að svara þínum bænum. Þú ferð til hans þetta augnablik og huggar hann. Heldur þú ekki að þú ættir að hjálpa honum að útskrifast úr miðskóla? Eftir símhringinguna þína, erum faðir ég ég grátandi!“ Í raun og veru, grétu foreldrar mínir mikið og þeim fannst það virkilega leitt fyrir Yong Sup.

Eftir að að fá eyra fullt frá foreldrum mínum, fattaði ég að ég var sjálfelskur og þrönghugaður. Yong Sup var í miðskóla í fimm ár. Ef hann gefst upp á menntuninni sinni núna, mun hann fara ranga leið og vera týndur. Eftir að ég var ávitaður af foreldrum mínum, fattaði ég að hegðunin mín og minn hugsunar vegur var ekki Krists líkur. Þess vegna, hafði ég samband við Yong Sup. „Bróðir! Ég veit að það er erfitt en ég vil vera lærdómsfélaginn þinn. Plís komdu til baka til skóla. Bróðir, ég sakna þín! Útskrift er bara nokkrum mánuðum í burtu, rétt? Plís vertu þolinmóður og þoldu lítið lengur. Ég vil bjóða þér til kirkjunnar minnar. Plís komdu og heimsóttu kirkjuna mína. Ég upplifi himinn og hel næstum á daglegum grunni. Ég er viss um að þar er himinn og hel....“ Yong Sup svaraði, „Allt í lagi,

ég mun sjá. Engu að síður, ert þú minn félagi og þú ert sá eini sem hefur talað til mín með góðvild.“ Yong Sup snéri til baka til skóla þann mjög sama dag fyrir síðasta tímabilið. Hann nálgast sjálfviljugur kennarann og játaði að hann var sá í því ranga og spurði um fyrirgefningu. Yong Sup ákvað þá að mæta í skóla aftur. Hann lofaði líka að heimsækja Kirkju Drottins.

* Yong Sup trúir á Jesú

Kim, Yong Sup – Með boði Jósefs, byrjaði ég að mæta í kirkju. Jósef er náttúrulega góðhjartaður hugulsamur. Það eru skírir persónuleikar sem Jósef var alinn upp sem pastors krakki. Heimilishald Jósefs lítur alltaf hamingjusamlega út. Hvenær sem ég sé hamingjuna í heimilishaldinu þeirra, verð ég öfundsjúkur af því. Jósef er yngri en litli bróðir minn en hann er þroskaðri og biður mikið fyrir mér. Hann segir mér að ef ég trúi réttilega á Jesú, get ég upplifað þetta líka. Ég er mjög hissa af þessari þekkingu.

Blaðsíða 87

Til að segja sannlikann, var ég frekar efafullur. En núna, hef ég hugann til að vera breyttur í nýja persónu. Foreldrar mínir voru mjög áhyggjufullir af mér. Mér þykir það mjög leitt núna að ég hef óþægindað hjörtun þeirra óteljandi. Í raunveruleikanum, hafði ég gert upp hug minn mörgum sinnum að detta út úr skóla en með hringingu Jósefs, var ég að halda áfram í skóla og mætandi í kirkju. Jafnvel skráður sem meðlimur til þessarrar kirkju. Pastorinn velkomnaði mig glaðlega og eiginkonan hnas faðmaði mig á hlýjan veg. Hinir kirkjumeðlimirnir komu fram við mig líkt og fjölskylda.

Þegar ég heimsótti fyrst kirkjuna, sá ég Seung Young. Hann fer til okkar skóla líka. Jósef hafði boðað fagnaðarerindið til Seung Young líka bara fyrir nokkrum dögum. Seung Young sagði, „Ah! Yong Sup, glaður að sjá þig hér! Ég vil að við mætum ákaflega í kirkju saman!“ Þegar ég sá Seung Yong, fannst mér leitt og sá eftir því sem ég gerði við hann. Seung Young var einn nemendanna sem ég var vanur að hrjá og láta renna erindi fyrir mig. Seung Young nálgast mig og sagði, „Bróðir! Andlegu augun mín eru bara að byrja að opnast! Daginn á undan gærdeginum, fór ég fyrir framan Guðs hásæti og fékk gjöf tungutalsins!“ Ég spurði, „Hvað er þetta?“ Hann svaraði, „Ó, þar sem þú veist ekki, fylgdu bara leiðbeiningum pastorsins. Þú munt þá upplifa marga hluti. Trúin þín mun vaxa líka!“

Blaðsíða 88

* Yong Sup iðrast hverri og öllum syndum

„Hann sagði: „Gjörið iðrun, hinaríki er í nánd.““
(Matteusarguðspjall 3:2)

„Berið þá ávexti samboðna iðruninni, og farið ekki að segja með sjálfum yður: ‚Vér eigum Abraham að föður.‘ Ég segi yður, að Guð getur vakið Abraham börn af steinum þessum.“
(Lúkasarguðspjall 3:8)

„sem vill að allir menn verði hólnir og komist til þekkingar á sannleikanum.“

(1Tímóteusarbréf 2:4)

Pastorinn sagði mér að játa allt sem ég hafði gert rangt upp til núna og iðrast til Guðs. Þegar við sannarlega iðrumst, mun Jesús láta okkur upplifa sanna iðrun. Á Sunnudags nótt, leitaði ég að öllum mínum syndum þar með töldum að hrjá annað fólk, óþæginda hjörtu foreldranna minna og svo framvegis. Þegar ég iðraðist, byrjaði ég að hella niður tárur iðrunar. Andlitið mitt var þakið með nefslími og tárur. Gólfíð og púðinn sem ég var sitjandi á var allur blautur. Tveir tímar höfðu liðið og það fannst líkt og sekúnda. Þegar ég kom fyrst til kirkju, það ég í meira en tvo tíma. Á meðan í miðri iðruninni minni, nálgadist pastorinn mig og það yfir mér með því að leggja hendurnar sínar á mig. Á þeirri stundu, varð líkaminn minn líkt og eldbolti og ég var talandi í ókunnugu tungumáli (tungutal).

Blaðsíða 89

* Ég tek á móti gjöf tungutalsins og mín andlegu augu eru opnuð

Þegar ég játaði allar mínar syndir og það um fyrirgefningu, fékk ég gjöf tungutalsins. Um leið og ég fékk gjöf tungutalsins, byrjaði ég að sjá einhvað fyrir framan mig. Ég hélt áfram að biðja um fyrirgefningu. „Jesús! Jesús! Plís fyrirgefðu mér syndirnar mínar! Ég hef syndgað svo mikið upp til núna!“ Jesús nálgadist til mín. Hann klæddist hvítri skikkju sem var hvítari en snjór og sagði, „Yong Sup, Ég elska þig!“ Innsæislega, vissi ég, ‘Ah-ha! Þetta er Jesús sem ég hef bara heyrt um.’ Ég hélt áfram að iðrast.

Ég er víðlega þekktur sem vandræðaframleiðandi. Hvenær sem kennararnir og ég erum andspænis hvorum öðrum í leikvellingum eða í ganginum, reynum við að gera ekki augnsamband. En þegar við gerum augnsamband, gerum við óvelkomna andlits bendingu til hvors annars. Þetta gerist oft. Það var erfiðast fyrir mig að vera andspænis og gera augnsamband við kennarana í bekknum. Ég vildi sleppa frá skólanum mjög mikið. Ég hljóp burt frá heiman nokkrum sinnum og var að lokum merktur sem vandræða barn.

En eftir að ég hitti Jesú, varð hjartað mitt friðsælt. Núna, segir hjartað mitt mér sterklega að ég þurfi að breytast. Þegar hjartað mitt hvatti mig, heyrði ég Guðs rödd bergmálandi um eyrun mín. Röddin var miklu dýpri en rödd Jesú. „Yong Sup! Ég elska þig! Ekki syndga, aldrey aftur!“ Röddinn var mjög há. Faðir Guð var persónulega mætandi syndara sem hafði framið líkar syndir og sem var vandræðaframleiðandi. Það var undraverð upplifun. Ég hafði líka upplifað að mæta Jesú og hinum Heilaga Anda. Ég var upplifandi og finnandi það sem ég hafði aldrey upplifað áður.

Blaðsíða 90

Núna fatta ég afhverju Seung Young og Jósef mæta í kirkju svo af ákafa og afhverju þeir eru svo kappsamlega trúfastir. Núna, erum við þrír að meðtöldum sjálfum mér. Við eru biðjandi allar nætur. Pastorinn sagði söguna um Daníel og þrjá vinina hans. Hann sagði, „Haldið ráðvendninni af trúnni ykkar og ekki úrkynja trúnnu ykkar. Því verður að vera haldið til endans. Sigur!“ Hann óskandi mér þá til hamingju fyrir að hafa fengið gjöf

tungutalsins og fyrir að upplifa andlega rýmið. Í dag, leið mér líkt og ég væri að fara að fljúga. Það var ofsaglaðasta nótt lífs míns.

Ég var langadni eftir næturþjónustunni og fyrir yfir nætur bæna mótið. Í raun, langaði ég og beið svo mikið að mér leið eins og ég mundi verða klikkaður ef ég mundi ekki hafa það. Eftir í dag bænámótið, hugsaði ég með sjálfum mér á hvernig ég mundi vera fær um að bíða eftir næstu kvöldþjónustu. Ég óskaði með sjálfum mér vonandi að skólalífið mitt og heimili mundi vera líkt og kirkjulífið. Ég vitnaði til foreldra minna og til kennara míns. Foreldrar mínir og kennari voru mjög hamingjusamir. Ég hafði algjörlega umbreytt frá vandræðaframleiðanda til fordæmisnemanda. Ég hafði orðið ný sköpun. Ég var fæddur aftur.

„Ef einhver er í Kristi, er hann skapaður á ný, hið gamla varð að engu, sjá, nýtt er orðið til.“ (2 Korintubríf 5:17)

* Drottinn umbreytir fólki

Pastor Kim, Yong Doo – Það skiptir ekki máli hvort einhver sé fullorðinn eða unglingur, Drottinn getur jákvæðlega umbreytt persónu til að færa kröftug áhrif til þjóðfélagsins. Þegar einhver sérstaklega upplifir kraft Guðs í kirkju, er það líkt og góður áburður. Því það byrjar að vaxa fyrir persónuna og kirkjuna. Við erum ekki fær um að greina á milli gamallra og nýrra hluta ef við höldumst ekki í Jesú og Hans Orði. Enn fremur, ef við rannsökum ekki Orð Guðs, er það í grundvallaratriðum ómögulegt fyrir einhvern að öðlast nýjar byrgðir fyrir líf einhvers. Guð þráir að við gröfum og leitum að endalaus fjarsjóða himnaríkis í gegnum trúna okkar og Hans Orð. Ef við hittum ekki Jesú sem er okkar fjarsjóður, þá er allt sem við erum að gera að sóa öllu lífinu okkar. Þau munu eyða þurru og áhugalaus lífi.

Blaðsíða 91

„Alls kyns dýrgripri eignumst vér og fyllum húsi voru ránsfeng.“ (Orðskviðirnir 1:13)

„Líkt er himnaríki fjarsjóði, sem fólgin var í jörðu og maður fann og leyndi. Í fögnuði sínum fór hann, seldi allar eigur sínar og keypti akur þann.“ (Matteusarguðspjall 13:44)

Yong Sup sem var opinberlega þekktur sem vandræðaframleiðandi og einhver sem var mjög tíklegur til slysa er núna fæddur aftur ný sköpun í gegnum Jesú Krist og hinn Heilaga Anda. Guð er smám saman að móta og styrkja hann. Ég er fullur gleði og alsælu fram út tjáningu þegar ég horfi á Yong Sup verandi umbreyttann. Ég gef sannarlega alla lofgjörðina og þakkirnar til Drottins. Þessa daga, er Yong Sup óstöðvandi að segja, „Þakka þér Guð!“ Og við heyrum hann líka oft segjandi, „Ég hef loksins orðið sannur maður út af Jósef.“ Skyndilega umbreytingin hefur sjökerað bekkjarfélagana hans og aðra nemendur. Samt sem áður, eru það enn margir nemendur sem efast að hluta um umbreytinguna hans. Núna þegar Jósef og Yong Sup hanga saman, er Jósef skoðaður sem vandræðaframleiðandi líka. Eins og af núna, verður Yong Sup stöðuglega að kappkosta og byggja upp manngerðina sína til þroska. Hann verður að sanna af sinni göngu og verknað. Boltinn er núna á velli Yong Sup. Hann mun upplifa margar raunir og próf. Jafnvel í miðjum raununum, mun hann verða að þola og vera þolinmóður til endans.

Blaðsíða 92

Hvenær sem við sjáum Yong Sup, klöppum við á bakið hans og hvetjum hann. Við hjálpum honum að setja hjartað sitt í reglu. Eins og er, er Yong Sup að reyna mjög hart. Hanne rúnna að læra veg hlýðinnar og þraukunnar. Hann er að gera stórkostlega.

„Varpið því eigi frá yður djörfung yðar. Hún mun hljóta mikla umbun. Þolgæðis hafið þér þörf, til þess að þér gjörið Guðs vilja og öðlist fyrirheitið.“ (Hebreabréfið 10:35-36)

Jósef, Seung Young, og Yong Sup eru nálægt tengur hópur. Þeir hanga allir saman. Þeir tala alltaf um Jesú. Þeir eru mjög áhugasamir í andlegum málefnum. Engi að síður, lifa þeir ekki lífum sínum af vanrækslu eða þjónandi málefnum heimsins. Á því gagnstæða, eru bænir okkar fyrir Guð til að veita krökkunum meiri trú og gera þá heila svo að þeir mundu hafa kraftinn til að sigra heiminn yfir óvininn. Þetta er vonin okkar og þrá.

„Beinum sjónum vorum til Jesú, höfundar og fullkomnara trúarinnar. Vegna gleði þeirrar, er beið hans, leið hann þolinmóðlega á krossi, mat smán einskis og hefur nú sest til hægri handar hásaeti Guðs.“ (Hebreabréfið 12:2)

„Þetta hef ég talað við yður, svo að þér hafið frið í mér. Í heiminum hafið þér þrenging. En verið hughraustir. Ég hef sigrað heiminn.“ (Jóhannesarguðspjall 16:33)

Blaðsíða 93

Umbreyting Yong Sup hefur fyllt heimilisfólkið mitt hlátri. Yong Sup er algjörlega traustverðugur, hann er einhver sem fólk getur gefið áritaða auða ávísun. Fólk getur núna treyst honum á ákvöðrum hans og ályktunum hans. Það er seðjandi að vita að hann er að umbreytast í óvenjulegan nemanda og er samþykktur af fólki.

Á þriðja deginum af fáandi gjöf tungutalsins, hafa andlegu augun hans sérstaklega opnast í fyllingu. Núna er hann ástríðufullt þjónandi Drottni og er að trúboða fagnaðarerindið til margra vina sinna. Hann er lifandi gleðilegu lífi.

Blaðsíða 94

8^{undi} Maí, 2005 Sunnudags Kvöld

„Á þeim tíma tók Jesús svo til orða: „Ég vegsama þig, faðir, Drottinn himins og jarðar, að þú hefur hulið þetta spekingum og hyggindamönnum en opinberað það smælingjum. Já, faðir, svo var þér þóknanlegt. Allt hefur faðir minn falið mér og enginn þekkir soninn nema faðirinn, né þekkir nokkur föðurinn nema sonurinn og sá er sonurinn vill opinbera hann.“

(Matteusarguðspjall 11:25-27)

*** Pastor Kim, Yong Doo og eiginkonan hans fara til helvítis**

Pastor Kim – Jesús sagði til eiginkonu minnar og mín, „Héðan í frá, munu þú og eiginkonan þín oft heimsækja hel og upplifa kvalirnar. Undirbúið hjörtun ykkar fastlega. Þið munuð ekki vera fær um að sjá og þar sem þið munuð ekki vera fær um að sjá, gæti ykkur fundist líkt og þið væruð að kafna. Samt sem áður, munu skilningarvit ykkar efnislega líkamma vera mjög næm. Þið munuð upplifa kvalir heljar og fá raunsæar merkingar á efnislegu líkama ykkar. Þar sem Heilaga Kang, Hyun Ja er huglítil eins og kanína, mun ég persónulega bera hana í mínum örmum. Pastor Kim, fylgir fyrir aftan mig eins nálægt og mögulega. Stígurinn til heljar er mjög hættulegur. Haldið verði, verið mjög varkár.“ Þegar ég fylgdi nálægt fyrir aftan Drottinn, muldraði ég og kvartaði hljóðlátt. Drottinn vissi að ég var kvartandi. „Pastor Kim, hættu að muldra. Haltu verði og fylgdi mér með þinni fullu athygli!“ Drottinn lét mér líða vandræðanlega. „Ein persóna var að fara til heljar þægilega í örmum Drottins á meðan einhver annar var að drattast fyrir aftan Hann.“ Ég greip þéttilega botninn á skikkju Drottins og færðist í áttina til helvítis. Stígurinn var mjög þröngur.

Eiginkonan mín, og ég reynum alltaf að keppa fyrir athygli Drottins. Keppnin okkar fyrir athyglinni Hans olli afbrýði og öfund og milli okkar. Þegar ég var barn, var móðir mín vön að bera ungbarna smábarna bróður minn á bakinu sínu og hún bar stórann böggul á höfðinu sínu þegar við fórum til makrkaðs staðarins. Þegar móðir mín labbaði í gegnum þröngu trjágöngin í landsbyggðinni, mundi ég fylgja rétt fyrir aftan hana í stuttum skrefum um leið og ég grét og skældi. Ég minnst minnar barnæsku þegar ég labbaði þrönga veginn inn til helvítis. Þegar ég leit snöggvast á eiginkonuna mína frá tíma til tíma, mundi ég taka eftir henni hummandi lag í gegnum nefið hennar. Það virtist eins og Jesús væru að njóta ástandsins. Drottinn og eiginkona mín samtöluðu náið til hvors annars þegar þau litu á hvort annað augliti til auglitis og færðust áfram. Kirkjumeðlimir mínir með opin andleg augu mundu stríða mér. „Pastor, þú hlýtur að vera afbrýðisamur, rétt?“

Blaðsíða 96

*** Krossfestur á krossi í helvíti**

Jesús tók eiginkonu mína og ég færðist dýpra inn í helvíti. Ég varð taugaspenntur og kvíðinn minn og ótti hafði loksins orðið raunveruleiki. Drottinn hafði fært okkur inní mjög miðjuna af helvíti og innan sekúndu hafði Hann horfið. Ótti kom á okkur þegar djöfullinn hrópaði í gleði.

„Aye-ho! Loksins, við höfum gripið þig! Pastor, þú @\$!#\$%#! Veist þú hversu miklar kvalir og erfiðleika við erum andspænis út af þér? Þú og eiginkonan þín eruð núna dauð!“ Þeir drógu okkur þá. Að kirkju, hrópaði Jósef, „Pastor! Frú Kang, Hyun Ja! Djöfullinn hefur dregið ykkur þar sem krossarnir eru staðsettir. Þeir eru að undirbúa að krossfesta ykkur! Þeir líta út svo svívirðilegir og hræðilegir!“

Á því augnabliki, breiddist líkaminn minn út til að forma kross og ég féll á gólfið á kirkjupallinum. Ég gat ekki stjórnað líkamanum mínum með mínum styrk eða mínum vilja.

Innan sekúndu, heyrði ég strax stingandi hljóð af naglanum. Ég fann þá óbærilegann sársauka á báðum úlnliðunum mínum. Það fannst líkt og úlnliðirnir mínir væru að fara að falla í sundur. Sársaukinn fór ekki burt; ég var einu skrefi frá því að líða yfir mig. Þegar Einn fóturinn lá á toppi hins, fann ég harkalegann sársauka. Ég gat ekki lengur borið sársaukann. Ég öskraði, „Aghhhh!“ Illu andarnir höfðu krossfest eiginkonu mína og mig á krossinum sem var hangandi í loftinu. Þeir stungu miskunnarlaust alla líkama okkar með járn steikarteinum og yfirgnæfðu okkur með kvölum. Sáin mín var vægðarlaust stungin. Hvenær sem illu andarnir kvöldu sálina mína, varð óbærilegi sársaukinn sterklega greinilegur á efnislega líkamanum mínum. Eiginkonan mín var líka í kvölum en hún var ekki í svo miklum sársauka eins og ég var. Ég var fær um að heyra Drottins rödd, „Pastor Kim, þar sem þú ert pastor og sá sem er ábyrgur fyrir að skrifa bókina, ert þú að upplifa og smakka kvalir heljar. Þú verður að þola það!“

Ég hef verið hangandi á krossinum í nokkra klukkutíma. Í kirkju, gat efnislega líkaminn minn ekki hreyft vöðva Ég var bara fær um að hreyfa svolítið eftir snemma Morgun Bæna þjónustuna. Þegar ég hreyfði, fann ég ákafann sársauka. Það voru stór för á líkamanum mínum, sérstaklega úlnliðnum mínum og toppunum á fótunum mínum. Þvermál faranna voru um 1,5 sm. Förin voru rauð í lit og með tíma, snérust litirnir í djúpbláan og þá í svart.

Blaðsíða 97

Eftir alla nætur mótið, snérum eiginkonan mín og ég aftur heim í morgninum. Á leiðinni okkar heim, var ég hafandi erfiðan tíma að labba. Ég hafði lítinn styrk. Ég náði því varla heim með hjálp eiginkonu minnar. Gangan frá kirkju til heimilis okkar er um tíu mínútur.

Þrátt fyrir stuttu fjarlægðina okkar, tók það okkur tvo klukkutíma að ná því heim. Eiginkonan reyndi að hjálpa en ég var ekki fær um að hreyfast ikið. Þegar við komum heim, tók ég óformlega af mér fötin og tók sturtu.. Ég var mjög sjokkeraður að sjá marblettina og örin yfir allan líkamann minn. Kirkjumeðlimirnir á seinni tíma höfðu persónulega vitnað marblettina og örin. Þeir voru öll undrandi og sjokkeruð. Þau hugguðu mig og reyndu að kæta mig upp. „Pastor, kættust upp! Við óskum að við gætum haft sárin, þau eru heiðursmerki.“

Drottinn sagði, „Pastor Kim, hvernig var það? Voru kvalirnar bærilegar? Þetta er bara byrjunin. Í nánú framtíðinni, munt þú vera andspænis meiri erfiðum og áköfum kvölum. Þú ert að fara í gegnum þetta ferli af því að þú munt vera notaður á mikinn veg sem minn þjónn. Jafnvel þótt það sé erfitt, verður þú að þrauka og þola til endans! Já?“ Ég svaraði máttfarið spurningunni Hans, „Amen“ Drottinn sagði þá, „Afhverju ert þú að sýna veikleika? Segðu ‘Amen‘ með hærri rödd! Pastorar ættu ekki að sýna veikleika! Ef þú gerir, mun illi heraflinn ráðast á þig jafnvel meir. Þú verður alltaf að tjá styrk og öryggi!“ Svo ég hrópaði, „AMEN!“ Drottinn strauk líkamainum mínum og sagði, „Gott, mjög vel. Þetta er það sem Ég er að tala um.“

Blaðsíða 89

Eiginkona mín og ég vorum kvalin í sama stað í helvíti, það er af því að ég er pastor sem ég verð að upplifa kvalirnar af refsingu harkalegra og sársaukafyllra. Ég þjáðist líka mörgum

fleirri hliðar áhrifum eftir staðreyndina. Í nokkar daga, ar ég ekki fær um að færast. Ég var að liggja niðri flestu dagana. Bara þegar það var tími fyrir næturþjónustu var ég fær um að færast svolítið. Drottinn mundi smám saman hjálpa mér að batna þegar það var tími fyrir næturþjónustu. Drottinn gaf mér nógann líkamlegann og andlegan styrk til að framkvæma rétt svo næturþjónustuna.

Í himnaríki, eru þar fallegri hlutir en við getum mögulega ímyndaðokkur. Staðirnir og breytileikinn af hlutum er endalaus. Hvað er í himnaríki er einhvað sem okkar takmarkaði hugur getur ekki skilið. Hlutirnir af himnaríki eru fram úr okkar ímyndun. Mest af tímunum, mundu leikmannstrúaðir gera tilraun til að giska óljóst á hverju himnaríki gæti verið líkt. Þeirra lýsing á himnaríki er yfirborðslegt. Þar sem flest okkar hafa ekki upplifað himnaríki, gerum við mynd af því í gegnum vitnisburði annarra sem gætu hafa fengið opinberunina. Þetta er hvernig himnaríki er lýst mest af tímunum. Himnaríki er að vera lýst og opinberað lítið í einu í gegnum suma Kristna. Það sýnist sem það sé Drottinn sem alvörulega þráir að sýna okkur himnaríki meira en við þráum að sjá eða vita. Það virðist sem það var Drottins ákvörðun að sýna himnaríki til okkar. Drottinn hafði þráð fyrir okkur að vita að himnaríki er fullkominn staður og fyrir okkur að þekkja staðreyndina að það er okkar eilífa heimili í sem við öll dreyfum um. Drottinn vill að við lifum með himnaríki í hjörtum okkar og hugsunum og höldum á til vonarinnar innra með okkur. Þetta er afhverju Hann sýnir okkur og þráir að við vitum hvað himnaríki er um.

„En eftir fyrirheiti hans væntum vér nýs himins og nýrrar jarðar, þar sem réttlæti býr.“
(2 Pétursbréf 3:13)

Á því gagnstæða, er helvíti ógurlegur staður. Helvíti er fram út okkar ímyndun, þar er staður fullkomnaður með öllum slæmu ástöndunum. Hver pasrtur helvítis er staður ákveðins ringulreiðar með óstöðvandi skjálfta. Láttu mig gefa einhver einföld dæmi. Að gæti hljómað skrítið eða fyndið en það er satt. Í helvíti, eru þar fjöldi valdsvið af gam jatang eða galbitang (hefðbundin Kóresk súpa gerð aðalega með nautakjöti, svínakjöti, stuttum rifbeinum, eða hrygg). Illu andarnir gerðu þessar súpur út af manneskju beinum. Önnur valdsvið fela í sér þar sem manneskjur eru settar á steikartein og líka þar sem þau eru gerð í súsi. Þar eru önnur valdsvið sem minna mig á veitingarstaði sem elda ‘dak galbi‘ (Kóreskt maríneraður hræður steiktur skorinn í kubba kjúklingur í kryddarði sósu). Í helvíti, er innihaldið manneskjur.

Blaðsíða 99

Allir veitingastaðirnir sem við upplifum á jörðu eru í helvíti. Á jörðu, eru prótíni fyrir diskana okkar nautakjöt, svínakjöt, kjúklingur, endur, og s. frv. Lifandi bústofn er notaður til að undirbúa í mat fyrir manneskju neyslu. En í helvíti, eru öll innihöldin sálir af manneskju. Til að lýsa því í orði eða tveim. ‘Veisla‘ af refsingu. Djöfullinn og illu andarnir eru hávaðasamt hendandi veislu af refsingu fyrir manneskju sálirnar.

Allar sálirnar sem trúðu ekki réttilega á Jesú munu fara til helvítis þegar þeirra efnislega líf kemur til enda. Þeir munu fara inni stað af eilífrar bölvunar, stað af eilífri fordæmingu, stað eilífrar refsingar á þeirri stund sem þau taka þeirra síðasta andardrátt. Þetta er staður þar

sem skilningarvit manns verða næm, þau munu finna miklu meira örvandi heldur en þeirra fyrra efnislega svið. Helvíti er vonlaus staður.

* Mið námsannar próf – blekkfir af illumöndum

Kim, Jósef – Þegar ég var í frí, var ég fær um að finna mikinn tíma fyrir bæn og ég hafði tíma til að fara andlega dýpra fyrir Drottinn. Ég var fær um að verja löngum tíma með Drottni. En núna með skólanum í setu, hef ég ekki mikinn tíma. Ég er að rayna að finna einhvern auka tíma fyrir bæn. Foreldrar mínir eru kvíðnir og alltaf spennt um að skólaverkið mitt muni splundra trúnni minni og andleikanum.

Skólafélaginn minn, Bróðir Yong Sup, og vinur minn, Oh, Seung Young voru trúboðaðir af mér og þess vegna erum við njótandi félagsskaparins með hrörum öðrum. Þrír okkar hanga alltaf saman í skóla og í nágrannahverfinu. Við tölum vanalega um Jesú, framtíðina okkar, og okkar andlega líf. Allir þrír okkar hafa andlegu augun okkar opin og við erum færir um að sjá víðtækt himnaríki, helvíti, engla, og djöfulinn. Það skiptir ekki máli hvort okkar augu eru opin eða lokuð.

Blaðsíða 100

Eftir að ég hafði klárað okkar mið námsannar próf, var ég að hvílast á meðan í hléi. Vinur minn, Seung Young, kom til bekkjarins míns til að heimsækja mig. Í spenningi en með alvarlegu andliti, sagði hann, „Jósef! Vá! Ég veit að ég mun fá eins og í öllum mínum kennslustundum! Englarnir höfðu gefið mér öll svörin til allra prófspurninganna. Ég veit að ég gerði vel á öllum mínum prófum. Það er undraverður atburður!“ Ég sagði, „Hey! Er það mögulegt? Hvað gerdist? Segðu mér um það.“ Hann svaraði, „Allt í lagi, en til að segja þér sannleikann, gat ég ekki réttilega lært af því að ég hékk og hafði gaman. Á meðan í prófinu, var ég þjáður af því að ég gat ekki svarað einustu spurningu. Það var mjög erfitt. En innan þeirrar stundar, birtist engill og sagði, „Seung Young! Bok dil (viðurnafn gefið af Jesú)! Þú hefðir átt að læra hart! Þú getur jafnvel ekki svarað einustu spurningu. Ætti ég að gefa þér svörin?“

Seung Young hefur óvanalegann vana af smávegis að opna og loka munninum sínum eins og fiskur. Englarnir gáfu honum próf svörin með því að líkja eftir munn bendingunum hans. Fyrir dæmi, þegar margföld úrvals spurning birtist, voru svörin gefin af englunum opnandi og lokandi munninum hans. Þegar Seung Young benti á tölu spurningarinnar, ef svarið var A, mundu englarnir opna og loka munninum hans einu sinni. Ef svarið var B, mundu englarnir opna og loka munninu hans tvisvar. Ef svarið var C, þá þrisvar sinnum. Þegar ég hlustaði á hann, svaraði ég sammþykkt. „Vá það hljómar gaman og spennandi.“ Ég veit að ég hef líka getuna til að samtala við engla. Ég ákvað líka að taka tækifærið af þessu ástandi. Ég undirbjó mig fyrir annað prófið fyrir aðra kennsustundina. Það byrjaði þá.

Það virtist sem Seung Young var ennþá takandi hin prófin í sama hætti. Ég var tilbúinn að taka prófið og í miðjum spenningnum. Ég bað fyrir stutta stund og strax byrjaði að kalla fyrir engil. Englarnir birtust og byrjuðu að gefa mér svörin. Ég leit hafnvel ekki á spurningarnar. En einhvað var ekki rétt, þar voru sum svör sem ég var algjörlega viss um en

engillinn var að gefa mér röngu svörin. Það var öðruvísi frá rétta svarinu. Það var í fyrstu óvíst og þegar tíminn leið, fannst það furðulegt og skrítið. Á þeirri stundu, hugsaði ég með sjálfum mér, 'Ah, hvað ef ég var blekkur af illum öndum?' Svo ég ákvað að tvöfalt athuga svörin mín. Ég hafði verið blekkur af djöflinum, svörin mín voru öll röng. Ég leiðrétti þá svörin mín.

Ég var skelfdur og þakinn köldum svita þegar ég fattaði að ég hafði verið blekkur. Ég var strax lagandi röngu svörin til spurninganna sem ég vissi. Loksins, voru öll prófin búin. Ég hitti Seung Young og Young Sup til að haf spjall. Ég sagði, „Hey, Bok dol! Ég fékk næstum öll F's út af þér. Hvernig geturu verið svona fávís og blekkur? Ég gæti hafa gert stór mistök!“ Bróðir Yong Sup var hlægjandi næst okkur þar sem hann gat ekki haldið því til baka.

Ég fann út seinna að út af Seung Young var blekkur af illu öndunu, hafði hann fallið í mörgum af sínum kennslustundum. Stigafjöldinn hans var undir 20 út af 100. Þegar ég sagði það til pastorsins og hinna kirkjumeðlimanna, höfðu þau öll góðann hlátur. Þau skömmuðu okkur þá og útskýrðu að bara þegar við biðjum ákaflega og setjum áreynslu á að rannsaka Orðið Guðs, mundi Drottinn hjálpa okkur. Eftir þetta atvik, varð saga Seung Young af blekkingu af illu öndunum á prófunum sínum vinsælt umræðuefni og var rætt um í langann tíma. Seung Young og ég vorum frekar skömmustulegir. Ef við verðum latir og setjum ekki áreynslu fyrir góða hluti eða blessanir mun Guð ekki hjálpa okkur. Drottinn mun alltaf hjálpa okkur þegar við reynum okkar besta til að vinna hart. Þetta er með alla hluti og hvaða hluti. Ég hafði komið til að fatta þetta.

Blaðsíða 102

Oh, Seung Young – Eftir að mæta í Kirkju Drottins, hef ég andlega vaxið. Einhver getur sagt að ég hafi vaxið upp mikinn andleika. Mín miðannar lokapróf voru stórslysaleg og ég hafði verið blekkur af illu öndunum sem höfðu dulbúið sjálfa sig sem engla. Á meðan í úrslitunum, hafði Jósef sagt, „Hey! Þú varst blekkur af illu öndunum! Gættu þín! Seung Young, þú getur gert vel á eftirliggjandi prófunum.“ Svo ég togaði sjálfan mig saman og fullkomnaði lokaprófin. Þar sem ég hafði ekki alvörulega lært á undan lokaprófunum., var ég algjörlega ábyrgur fyrir minni eigin misheppnunum. Það er undraverður hlutur að vitna andlega sviðið í sem margir aðrir eru ekki færir til. Samt sem áður, þar sem ég er ennþá í þessum heimi, er ég krafinn um að halda uppi með mínum vinum sem eru innan míns aldursbils. Pastorinn hafði leiðbeint okkur að við ættum að læra hart og ennþá ná menntun.

Ef ég lýg eða frem synd, er andleikinn minn fastlega hindraður og ég er ekki fær um að heyra rödd Drottins. Enn fremur, hafa andlegu augun mín verið oft lokuð jafnvel þegar ég lýgin eða syndin var lítil. Þetta ástand er algengt líka fyrir vin minn Jósef, Bróður Yong Sup og hina aðra fullorðnu trúaða sem hafa andlegu augu þeirra opin. Ég er mjög varkár ekki að ljúga eða syndga en náttúruæðlið mitt er leti og óhlýðni. Ég er oft að upplifa missinn af kraftinum og andleikanum í gegnum mitt magn af synd.

* Borðandi himneskan mat fyrir framan Föður Guð

Pegar Bróðir Haak Sung og ég báðum, birtist Jesús. Drottinn hélt þá í hendurnar okkar og sagði, „Sam dol, Bok dol! Förum til himna. Haldið á til handarinnar minnar þéttilega. Í dag, mun ég veita þér stærri gjöf til þín, Bok dol. Þú munt finna út þína undrun þegar við komum í himininn!“

Blaðsíða 103

Ég er ekki vandlátur borðari og sem afleiðing er ég lítið þybbinn. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Kannski, mun Jesús gefa mér einhvað að borða.’ Ég var að velta fyrir mér ef maturinn í hinnum sé alveg líkur matnum á jörðu. Jesús, Bróðir Haak Sung, og ég komum í himininn. Fyrsti hluturinn sem við gerum þegar við komum í himininn er að verða sýnilegir að háseti Föðurins. Við beygðum virðingarfullt niður höfuðin okkar frammi fyrir Honum. Faðir Guð skipaði einhverju til engaltna og þá birtust óteljandi fjöldi engla með matarfat og diska í höndunum þeirra gerðum úr gulli. Matarfötin og diskarnir voru fylltir með svakalegu magni af mat. Það voru allar tegundir af mismunandi gerðum af mat. Mismunadni breytileikinn af mat leit svipað út og þeir sem við borðum á jörðu. Ég vissi ekki hvað ætti að borða fyrst. Ég var agndofa. Ég var ringlaður, það fannst líkt og draumur.

Á jörðu, þegar ég bað, var fær um að lykta skýrlega og smakka matinn. Í dag, hafði Guð sagt Jósef að ef ég bæði í langa klukkutíma og leitaði djúpt, mundi honum vera sérstaklega boðið uppá til himnesks matar. Jósef mundi líka vera fær um að smakka matinn í efnislega sviðinu þegar hann bæði. Samt sem áður, kom bænasvarið til mín í staðinn fyrir Jósef. Drottinn sagði mér að það fór til mín. Líkamlega, upplifðu munn og bragðlaukarnir mínir skýrlega það sem ég smakkaði andlega. Ég hrópaði hátt, „Jah hú! Svo gleðilegt!“ Ég gat ekki hugsað út hvað ætti að borða fyrst en ég byrjaði að borða þættina tilviljunarkennt, sérstaklega sá sem voru nær mér. „Jum, jum! Vá, ljúffengt!“ Ég hélt áfram að hrópa á meðan ég hélt áfram að borða. Ég tók þá eftir Heilaga Jósef og Móse birtast með einhverskonar stafi í höndunum þeirra. Þeir notuðu stafina til að pota á lærið mitt og sögðu, „Heilagi Seung Young! Plís hættu að borða. Borðaðu bara réttan skammt. Ef þú borðar og mikið, muntu ná of mikilli þyngd. Þú gætir þurft að fara í megrun.“ Við hlóum þá allir saman út hátt.

Blaðsíða 104

Bróðir Haak Sung sem var standandi næst mér hló í langann tíma. Faðir Guð hló út hátt bergmálandi Sinni rödd. Þá helltist ljómandi ljós niður frá Föðurnum. Það var litríkara en regnbogi. Jesús brosti gleðilega og sagði, „Bok dol! Borðaðu eins mikið og þú vilt! Og biddu ákaflega.“ Vinur minn Jósef var ennþá sofandi núna. Mér fannst ég sekur og það leitt fyrir að taka burt blessunina hans. Drottinn lofaði að Hann mundi sýna mér undralegri staði í hinnum ef ég bið meir og meir.

* Jesú veður spá

Pegar ég við út í gegnum nóttina þangað til næsta dagsins, er ég stundum seinn fyrir skóla. Ég elska tímann með Jesú. Skólafélagarnir mínir mundu oft kúga mig en hvenær sem ég bið

til Drottins, mundi Hann alltaf hugga mig og skýra upp vandamálin mín. Mér mundi þá líða vel og ánægður.

Þennan morgun, var ég ekki fær um að vakna upp á tíma. Drottinn birtist þá og hristi mig og vakti mig upp. Hann sagði, „Bok dol! Vaknaðu upp! Flýttu þér, vaknaðu upp! Þú munt vera seinn!“ Þegar ég nuddaði agun mín varla vakandi, sá ég Jesús og hló út hátt. Hans ytra útlit leit ekki út eins og vanalega eins og þegar ég sé Hann að kirkju. Hann var klæddur hvítum fötum. Hann leit út líkt og veðurfræðingur frá Sjónvarpinu. Það virtist eins og Hannv ar tilbúinn að gefa veðurspánna. Hann hélt á litlum staf í hendinni Sinni sem leit út líkt og lítil tónsstafrur.

Blaðsíða 105

Þegar við litum á hvorn annann, hlógum við. „Drottinn! Hvað ert þú að fara að gera núna?“ Þegar ég spurði Drottinn, svaraði Hann, „Já, Ég er um það að spá veðrinu fyrir þig. Seung Young! Í dag, mun það vera rignandi svo þegar þú ferð til skóla, verður þú að færa regnhlífina þína!“ Hann hvarf þá þegar í stað.

Veðrið var skýrt og hreinlega bjart þegar ég labbaði til skóla. En ég tók regnhlífina mína þar sem Jesús hafði skipað mér. Allt á meðan í kennslustundum, rigndi það ekki. Samt sem áður, þegar síðasta kennslustundin endaði næstum því, formuðu svört ský til að þekja skýjahimininn. Það byrjaði að sturta allt í einu. Skólafélagarnir mínir snéru allir heim blautir en ég hafði mína regnhlíf yfir höfðinu og hummaði í gegnum nefið. Jesús varð viðriðinn í öllum mínum persónulegu málum. Mér leið svo vel að vita að Drottinn fylgdist með og verndaði mig.

„Drottinn er vörður þinn, Drottinn skýlir þér, hann er þér til hægri handar. Um daga mun sólarhitinn ekki vinna þér mein né heldur tunglið um nætur. Drottinn mun vernda þig fyrir öllu illu, hann mun vernda sál þína. Drottinn mun varðveita útgöngu þína og inngöngu héðan í frá og að eilífu.“ (Sálmarnir 121:5-8)

*** Illu andarnir sem sveima í kringum Kristna til að gera árás**

Kim, Jósef – Bróðir Young Sup, Seung Young, og ég höngum alltaf saman. Við erum mjög nánir hvorum öðrum. Þar sem allir þrír okkar hafa andlega opin augu, upplifum við marga skemmtilega atburði sem koma fyrir andlega. Hugsanir okkar og hugur mundi alltaf íhuga með hvorum öðrum. Það skiptir ekki máli hvort við erum í skóla eða heima. Við erum að hugsa líkt eins og við værum í kirkju. Við aðhöfumst alltaf saman. Samt sem áður, erum við líka oft ósammála hvors annarra skoðunum. Þegar það gerist, skipti ég um gír til að sætta vináttuna okkar.

Blaðsíða 106

Það eru margir hlutir sem ég hef komið til að skilja eftir að mín andlegu augu höfðu opnast. Eitt er staðreyndin að óteljandi illir andar mundu sveima um fólkið sem trúir á Jesús. Þessir illur andar bíða og skotmarka trúaða. Þeir bíða eftir tækifærum til að gera árás. Þeir slá að

okkur hvenær sem þeir sjá skarð eða veikleika. Enn fremur, gera þau tilraun til að gera okkur rugluð. Þeir valda okkur kvíða og reyna að láta okkur hrasa og falla. Ef við syndgum, nota illu andarnir þá synd til að skapa gangstíg fyrir þá til að fara inní líkama okkar og þjaka okkur. Jafnvel ef syndin er lítil, gerir það engann mun; það skapar gangstíg fyrir á.

„*Gefið djöflinum ekkert færi.*“ (Ef 4:27)

„*Verið algáðir, vakið. Óvinur yðar, djöfullinn, gegnur um sem öskrandi ljón, leitandi að þeim, sem hann geti gleypt. Standið gegn honum, stöðugir í trúnni, og vitið, að bræður yðarum allan heim verða fyrir sömu þjáningum.*“ (1 Pétursbréf 5:8-9)

Satans her af illum öndum fyllir jörðina. Þeir eru í samlífi með okkur í þessum heimi. Það skiptir ekki máli hvar, þeir verka allsstaðar og á öllum stigum. Illu andarnir mundu sérstaklega fylgja öllum meðlimum Kirkju Drottins. Þeir mundu taka eftir og bíða á okkur. Samt sem áður, þegar við erum í sókninni, forðast þeir okkur fljótt. Í fyrstu, þegar illu andarnir fylgdu, mundum við hristast í ótta. Við ruglaðir í ríminu. Núna, erum við ekki lengur hræddir. Okkar daglegu baráttur hafa gert okkur ónæm fyrir ótta. Samt sem áður, mest af öllu, vitum við að Drottinn verndar okkur og það er engin ástæða til að vera hræddur neitt meir. Enn fremur, hefur Drottinn gefið mér mismunandi vopn til að berjast við illu andana.

Blaðsíða 107

Jesús sagði okkur að biðja í tungum hvenær sem við erum ein á meðan dagurinn er. Drottinn verndar okkur alltaf en við verðum samt að keppast við að vera á verði. Þegar ég bið í tungum, athuga ég á illu öndunum. Hvenær sem ég bið í tungum, mundu illu andarnir sem fylgdu mér hverfa. Núna, hvenær sem ég fer að biðja í tungum, mundu illu andarnir alvörulega forðast mig í ótta.

„*Gefið ykkur því Guði á vald, standið gegn djöflunum og þá mun hann flýja ykkur.*“ (Jakobsbréf 4:7)

Ef við drögumst til baka, verðum óttaslegin, eða forðumst að standa andspænist illum öndum, munu þeir vera meira hallaði að því að ráðast á okkur geðveikislega. En ef við stöndum andspænis og rekum illu andana með okkar sterku trú, munu þeir alltaf vera reknir. Samt sem áður, þegar við erum andspænis og rekum þá, munu illu andarnir smám saman ráðast á okkur eð sterkari illum öndum og þeir munu aukast í fjölda með þeirra árásir. Jesús mundi á tímum horfa á okkur berjast á móti illu öndunum. Hann mundi þá hvetja okkur áfram. „Þið getir barist með trúnni ykkar, trúin ykkar er meira en nóg.“ Hann mundi stundum viljandi setja upp bardaga á milli illu andanna og okkar til þess að styrkja trúna okkar.

* Gildraður í klefa helvítis

Pastor Kim – Ég heimsæki oft hel þar sem Drottinn byrjaði að taka mig þangað á dagleum grunni. Hel er staður fylltur möðkum, með mörgum ismunandi eitruðum skordýrum, og

öðrum flykkingu af pöddum. Það var endalaust; fjöldi staðanna fylltir skordýrum er fram úr okkar ímyndun. Þegar Jesús leiddi mig til heljar, mundi ég spurja spurningar og Hann mundi bara svara þeim óljóst.

Um leið og Jesús greip hendina mína, var ég tekinn til kolsvarts klefa og Drottinn hvarf undir eins. Ég var iðandi eirðalaus og byrjaði að skjálfa skelfilega. Allar áttir sem ég reyndi að sjá var bikandi svart. Ég var ekki fær um að sjá neitt. Ég byrjaði að finna fjölda hluta að hlykkjast utan um mig og þeir byrjuðu smám saman að skriða upp líkamann minn. Klefinn sem ég var settur í sýndist ekki mjög stór; það var um 66 fermetrar. Klefinn var frekar þéttur með snákum, margfætlum og lirfum. Stóru margfætlurnar skriðu á allan líkamann minn. Þegar þær skriðu, bitu þær og stungu mig. Ég hafði næstum tapað því, ég var að fara út af mínum huga. Ég var fullkomlega agndofa.

„Ah ~ hvað er þetta?“ Mér var brugðið þegar snákarnir byrjuðu að vefjast utan um hendirnar mínar, handleggi, og fótlegi. Ég gat fundið kuldann af kald blóðuðu snákunum. Líkaminn minn varð meðvitaður af kuldannum þar sem þeir skriðu á mig. Ég öskraðu út hátt. „Drottinn! Drottinn! Hvar ert þú? Hjálpaðu mér! Þið ~ skítugu skepnur! Drottinn! Heilagur Eldur! Jesú Blóð!“ Hrópin mín og skipanir voru áhrifalausar. Orðin mín urðu tóm þar sem það bergmálaði bara. Sama hversu mikið ég hrópaði út til Drottins í angist, var Hann ekki með mér. Mér leið líkt og ég hafði þegar verið gildraður fyrir eitt hundrað ár. Þessi staður er ekkert nema eilíf skapraun og vonleysi.

Ég vissi ekki hversu mikið ég hrópaði og kallaði á Drottinn. Ég var örvæntingarfullt að í baráttu og að berjast af snákunum og margfætlunum. En að lokum gafst upp á að berjast. Á meðan ég var í miðjum öskrunum og í kvölum, birtist Drottinn skyndilega og færði mig til baka til míns staðar í kirkju. Alveg líkt og í dag, endurtókust kvalirnar óendanlega á daglegum grunni. Þegar ég er stöðuglega fluttur til mismunandi staðanna í helvíti, mundi líkaminn minn hallast til hliðar þegar ég ferðast. En þegar ég flý til himnaríkis í krafti, mundi líkaminn minn hallast til hægri. Mér líður líkt og ég sé á flugvél og á miskunn þyngdarafis eða G krafts hvort sem ég er að fara til þess vinstra eða hægra.

Blaðsíða 109

Frú Kang, Hun Ja – Þar sem ég er skelfilega hrædd af hel og fyrirlít það svo mikið, tók Drottinn mig hljóðlát þangað án minnar þekkingar. Hann hafði gert það við mig mörg skipti. Þegar ég var í bæn í dag, byrjaði líkaminn minn að hitna upp. Joo Eun var næst mér og hún var hrópanði þegar hún bað. „Móðir! Drottinn setti þig í eldinn! Líkaminn þinn ern nakinn og illu andarnir eru stingandi líkamann þinn!“ Jafnvel þótt sálin mín var í helvíti, upplifði efnislegi líkaminn minn hitann. Samt sem áður, var hitinn ekki eins ákafur líkamanum mínum efnislega; það fannst líkt og ég væri í sánabaði. Engi að síður, er eldurinn og hitinn í helvíti ofsalega sterkur og þegar tíminn leið, varð líkaminn minn smám saman heitari. Með sérstaka krafti Drottins, var ég fær um að þola.

Þegar ég þoldi aukandi hitann í stigum, hafðu Drottinn leyft mér að verða þolna stigvaandi aukingunni í hita byggt á minni getu. Skyndilega, svimaði mig og allur líkaminn minn klæjaði. Ég hélt að einhver snerti líkamann minn og þá féll ég smám saman í mikinn

sársauka. Ég fann holdið mitt rífið í hluta. „Móðir! Djöflarnir eru sneiðandi holdið þitt. Hnífurinn lítur út mjög hryllilegur!“ Ég hrópaði hátt, „Ah~ Það finnst endurhressandi! Ah, gott! Þið skítugu illu andar, kveljið mig eins mikið og þið viljið. Ah, HUUU...finnst gott!“ Ég var kvalin upphaflega í bara stuttan tíma. En eftir stutta tímam, kom Drottinn á milli og ég var sérstaklega vernduð af Honum. Ég var þá fær um að þola sársaukann.

Blaðsíða 110

* Ríðandi á baki risa stórrar margfætlu og fallandi í eldinn

Þegar ég bað með dóttur minni, Joo Eun, var hún nákvæmlega útskýrandi til mín atburðina í helvíti. Mig langaði algjörlega ekki að heimsækja helvíti en einu sinni aftur hafði Jesús leitt mig inn til helvítis. Við komum þar sem risa stærðar margfætla lifði. Margfætlan var um 30 metra löng. Breiddin var meira en 1 meter líka. Bak margfætlunnar var svart, fótleggir þess og griparmar voru gulir. Tvær beitt útlítandi vígtennur sköguðu fram út af hausnum þess. Ég var skelfd af sjóninni, það leit út svo hrollvekjandi. Risa margfætlan hafði ekki neina vængi en það var fljúgandi yfir skýjahiminn helvítis. Tíur af nöktu fólki var reiðtúrandi á baki margfætlunnar. Þau öskruðu og hrópuðu í skelfingu. „Uhh!!!“

Jesús lét okkur horfa á hryllilegu sviðsmyndina af kvölum. Risa margfætlan flaug í logana af eldinum á augnabliki með nakta fólkinu á bakinu sínu. Undir eins, féllu sálirnar á baki margfætlunnar í eldinn þegar þau hrópuðu út með stuttu öskri. Þau voru hrottalega kvalin af eldinum. Margfætlan virtist ekki vera fyrir áhrifum af logunum. Margfætlan kom til baka út af eldinum með fólkinu ennþá á bakinu sínu. Margfætlan fór með endurtekningu inn og út ag logunum.

En sannarlega sjokkerandi atburður átti sér stað án þess að ég fattaði hvað hafði gerst. Þegar hugurinn minn velti fyrir sér af fyrir sekúndu, var ég undir eins reiðtúrandi með glötuðu sálunum á baki margfætlunnar. „Drottinn! Drottinn! Hvernig getur þú gert mér þetta? Þú getur ekki gert mér þetta!“ Hrópin mín og öskur voru til einskis. Ég gat ekki séð Drottinn neins staðar. Ég heyrði þá Hans rödd bara, „Þar sem þú ert í hel, verður þú að upplifa kvalirnar jafnvel ef bara fyrir sekúndu.“ Drottinn sagði mér þá að Hann mundi hjálpa mér að þola sársaukann.

Blaðsíða 111

Fyrir stuttan tíma, var ég ein af glötuðu sálunum á baki margfætlunnar. Undir eins, var margfætlan fljúgandi enn einu sinni. Margfætlan flaug í áttina að logunum. Allt sem ég gat gert var að öskra í skelfingu. Mig svimaði svo frá reiðtúrnum að ég skoppaðist til fótanna minna. Dóttir mín Joo Eun hrópaði í þjáningu, „Móðir, þú ert sú eina standandi á baki margfætlunnar!“ Á þeirri stundu, flaug margfætlan í loga helvítis. Glötuðu sálirnar og ég féllum af margfætlaninni og til botnsins af logunum. Ég var kvalin í sársauka en ekki eins mikið og hinar sálirnar.

Blaðsíða 112

9^{undi} Maí 2005 Mánudagur

„Og hann sagði við þau: „Hvers vegna voruð þið að leita að mér? Vissuð þið ekki að mér ber að vera í húsi föður míns?“ En þau skildi ekki það er hann talaði við þau.“

(Lúkasarguðspjall 2:49-50)

Oh, Seung Young – Á meðan ég hrópaði út í tungum, birtist Jesús og sagði, „Seung Young! Förum til himna!“ Ég greip Bróður Haak Sungs hendi og þá löbbuðum Drottins og við í áttina að krossinu á altarinu. Við fórum inn um kross dyrnar frá pallinum. Við komum fyrir framan Guðs hásæti. Guð var sitjandi á Sínu hásæti. Hann var svakalega stór. Ég sagði við sjálfan mig, „Rétt, pastorinn sagði að alltaf reyna andana.“ Svo ég hrópaði hátt í áttina til Föður Guði, „Satan! Í nafninu Jesú, farðu!“ Þegar Guð var hlægjandi, sagði Hann, „Seung Young, Ég er ekki Satan. Ég er Guð. Ég formaði þig. Kallandi mig Satan? Hahaha.“ Haak Sung var hlægjandi líka með höfðinu sínu niðri. Jesus var hlægjandi líka. Faðir Guð er ómyndunarlega stór.

Blaðsíða 113

***f Líkamarnir eru sneiddir og skornir af öxi**

Pastor Kim –Það var dögun og á meðan í okkar bæn, leiddi Drottinn eiginkonu mína og mig til helvítis. Eiginkonan mín og ég erum send til helvítis þessa daga um leið og við byrjum okkar bænámót. Þar sem við erum heimsækjandi helvíti á daglegum grunni, erum við að verða ónæg og vön ástandinu. Eftir bænámótið, mundum eiginkona mín og ég ræða staðina sem við höfðum heimsótt í helvíti. „Enn einu sinni, var það annar staður í helju! Hvenær mun Drottinn hætta að leiða okkur til heljar?“ Við ræddum á tímum atburðina með djúpu andvarpi. Í dag, heimsóttum eiginkona mín og ég staðinn í helvíti þar sem Systir Beak, Bong Nyu heimsótti áður. Ég hafði líka áður vitnað þennan ákveðna stað. Það var staðurinn þar sem faðir minn var að vera skorinn af öxi. Öxin leit út stærri en jörðin. Sjónin var ógurleg.

Gífurleg skepna sem virtist til að vera konungur djöflanna hrifsaði mig og undirbjó að hafa mig hogginn. Eiginkonan mín var bíðandi næst í röðinni til að vera hoggin upp. Kirkjumeðlimirnir sem höfðu opin andleg augu útskýrði sviðsmyndina og atburðinn til okkar. Þeir sögðu að sálirnar okkar voru svo óttaslegnar og skelfingin sem eiginkonan mín og ég upplifðum var leiðandi okkur til yfirlíðs. Þegar djöfullinn hjó líkamann minn, fann ég sársauka beinlínis með mínum efnislegu skilningarvitum. Þegar þeir lögðu líkamann minn á höggvandi borðið, hjuggu þeir strax líkamann minn í fjóra hluta. Þeir byrjuðu að skera sálina mína; þeir byrjuðu frá tánnum mínum og færðust upp í áttina að líkamanum mínum. Sársaukinn byrjaði frá tánnum. Allur líkaminn minn var í liðagigtar sársauka. Sársaukinn var óbærilegur. Efnislegi líkaminn minn var á kirkjupallinum og biðjandi og líkaminn minn féll fram á við frá óbærilega sársaukanum. Ég öskraði, „Agh!“ Frá höfðinu mínu til tána, var allur líkaminn minn í kvalarfullum sársauka. Ég gat ekki lengur borið sársaukann, ég byrjaði að veltast og rúlla.

Eiginkonan mín var næst. Eiginkonan mín var líka kvalin á sama veg. Hún hafði líka fallið á gólfíð. Einkennin voru þau sömu en sársaukinn fyrir hana sýndist lítið minna en hvað ég upplifði. Eftir að við höfðum klárað bænámótið, gátum eiginkonan mín og ég varla labbað heim. Frá tímanum sem við komum heim, höfðum við legið niðri allt út í gegnum nóttina þangað til næsta kvöldið. Við vorum ekki fær um að hreyfast. Tveimur tímum fyrir kvöld bæna þjónustuna, hjálpaði Drottinn okkur að batna. Jesús sagði, „Svo, hvernig líður ykkur? Hvernig er það að vera kvalin í hel? Hel er slíkur hryllilegur og skelfilegur staður! Þess vegna, verðið þú og eiginkonan þín að bjarga eins mörgum sálum sem mögulega með öllum ykkar styrk!“

„Hrædist ekki þá, sem líkamann deyða, en fá ekki deytt sálina. Hrædist heldur þann, sem megnar að tortíma bæði sálu og líkama í helvíti.“ (Matteusarguðspjall 10:28)

Sjokkið frá því að heimsækja helvíti var ákaft en með örlátu náð Drottins, batnaði okkur aftur til venjulegs. Jafnvel þessa daga, eru þeir leikmannstrúaðir í kirkjunni okkar oft upplifandi helvíti eins og við erum. Þegar þeir byrja að biðja, leyfir Drottinn þeim að fnna og smakka kvalirnar af helvíti. Þau hafa heimsótt helvíti í hópum. Ég hafði mótmælt fjölmörgum sinnum til Drottins um það og hvernig það var ekki sanngjarnt fyrir mig. Drottinn svaraði, „Pastor Kim, þú ert pastor og þess vegna upplifandi beint sársaukafullar kvalir.“

*f Yfirsjáandi skjá í kirkjunni í himnaríki

Frú Kang, Hyun Ja – Á meðan í þjónustu, dansaði ég í Andanum. Jesús færði þá nokkrar sálir frá himnum. Á meðal sálanna, var einn Símon frá Kýrene. Hann spurði mig ef hann gæti haldið í hendina mína. Ég fór eftir því og hélt í hendina hans með vinstri hendinni minni. Ég fann sterkann rafstraum frá vinstri hendinni minni. Joo Eun, sem var standandi næst mér, útskýrði hvað var í gangi. Þegar himneskar sálir halda á til handanna minna, byrjar rafmagn að flæða og hendurnar mínar finnast þungar. Drottinn sagði þá, „Heilaga Kang, Hyun Ja, leiddu okkur í áttina til himna.“ Ég spurði Drottinn. „Drottinn, þar sem ég er ekki fær um að sjá þig skýrlega, hvernig er mér ætlað að leiða?“ Drottinn svaraði að ég ætti að fylgja þegar Hann leiðir mig. Drottinn hélt þá í hendina mína og snéri líkamanum mínum um. Hendurnar mínar, líkami, og fæturnir mínir byrjuðu að hreyfast með þeirra eigin vilja. Það var sannarlega undravert og óvænt. Þegar allir kirkjumeðlimirnir röðuðust upp fyrir aftan mig, fylgdu þeir og líktu eftir líkamshreyfingunum mínum. Drottinn var fyrir framan okkur og Hann leiddi líkamann minn að Hans vilja.

Eftir langt tímabil, komum við að kirkjunni í himnum. Við fórum öll inní kirkjuna. Þegar við komum að háseti Guðs, stoppuðu hreyfingar líkama míns. Við lágumst auðmjúklega flöt á gólfíð frammi fyrir Föður Guð. Jósef, Haak Sung, og Joo Eun byrjuðu að tala í hárrí rödd. „Vá! Bræður og systur, það er yfirstærðar skjár í himna kirkju. Það er líkt og bíó. Vá ~ hvað er í gangi? Vá! Sviðsmyndin á skjánum er kirkjan okkar hafandi þjónustu! Ah! Góða

náðarsemi! Pastor! Frú Kang, Hyun Ja! Lítið á skjáinn! Getið þið ekki séð það?“ Ég svaraði, „Hey! Mig langar virkilega að sjá en mín andlegu augu eru ekki fyllilega opin sem af enþá!“

Þegar við komum í himnaríki, var Drottinn sýnandi hinum heilögu í kirkju í hinnum þjónustuna sem var að eiga sér stað í Kirkju Drottins í gegnum yfirstærðar sjúk. Aðallega, var skjárin sýnandi sviðsmynd af hómorslegu bendingum pastorsins þegar hann prédikaði frá kirkjupallinum. Hinir heilögu og englarnir í himna kirkju voru njótandi og hlægjandi þegar þeim var skemmt af hómornum. Faðir Guð, Jesús, og hinn Heilagi Andi voru njótandi þess líka. Við höfðum verið hérna 6^{ta} skiptið þegar þjónustan í Kirkju Drottins er enþá í samkomu. Hvenær sem við heimsækjum himnaríki, eru hinir heilögu í hinnum gladdir í að hitta okkur. Þeir þrá ákaflega að taka í hendurnar okkar.

* Sviðsmyndirnar innan biblíunnar

Kim, Jósef – Þegar ég bið meir og meir, fer ég inn dýpra í andlega sviðið. Það er erfitt að lifa upprétt þar sem ég lifi andlega og efnislega. Í efnislega sviðinu, er þar mikil pressa til að vera góður og hafa rétt samband við vini mína. Ég verð líka að haga mér og lifa réttilega í skólanum og að heiman. Pressan þyngir mér niður. Þegar ég verð reiður, tala móðgandi, eða jafnvel verð lítið skapstyggur, fatta ég að andlegu augun mín að lokast lítið í einu. Þess vegna, þegar ég hrasa iðrast ég. Hvenær sem ég bið meir, færir tekur Guð mig andlega dýpra. Ég uppfili marga bregðandi atburði.

Í dag, eftir að ég hafði komið til baka frá skóla, las ég biblíuna. Ég kláraði opinberun jóhannesar í sem ég hafði bara lesið í gegnum hálfu leið. Ég er byrjandi á Genesis Fyrstu Mósebók aftur. Að meðtaldri lesningunni í dag, mun þetta vera mitt 5^{ta} skipti sem ég er lesandi alla biblíuna. Kannski, er það af því að Orðið Guðs finns nýtt aftur.

„En halt þú stöðuglega við það sem þú hefur numið og hefur fest trú á þar sem þú veist af hverjum þú hefur numið það. Þú hefur frá blautu barnsbeini þekkt heilagar ritningar. Þær geta veitt þér speki til sáluhjálpar fyrir trúna á Krist Jesú.“ (2 Tímóteusarbréf 3:14-15)

Blaðsíða 117

Áður, las ég biblíuna mörgum sinnum en það var að kröfu þrjósku foreldra minna. Þar sem ég var þvingaður til að lesa það, fleytti ég gróflega af því. Núna, með mínum andlegu augum opnum, er ég fær að einlæglega lesa það með trúföstu hjarta. Þegar ég les ásetningslega biblíuna, verða atburðirnir svakalegar sviðsmyndir fyrir mér. Í fyrstu byrjaði ég að heyra rödd Föður Guðs svólítið í einu. Ég byrjaði að sjá sýnir eins og ég væri horfandi á sjónvarp. Hlutir byrjuðu að hreyfast frammi fyrir augunum mínum, Þrenningar Guð var skýrandi nákvæmlega atburðina í biblíunni.

Með biblíuna mína opna, þakti ég brúnirnar með báðum lófunum mínum til að sjá það skýrt. Ég byrjaði þá að sjá dýpra. Hrifinn, hrópaði ég, „Vá! Áhrifaríkt! Vá~ Guð! Guð! Þú ert stórkostlegur! Þú ert máttugur Guð! Hallelújah!“ Óstöðvandi lofaði ég og tilbað. Munnurinn minn var yfirflæðandi með orðum af djúpu tilfinningar þakklæti gagnvart Guði. Guð talaði í hljómmikilli rödd, „Hvað um þetta, Jósef?“ Stöðuglega og virðingarfullt beygjandi niður til

Guðs, sagði ég, „Ó Guð! Þakka þér! Þakka þér mjög mikið.“ Ég sá þá sviðsmyndina af Genesis kafla tvö. Sviðsyndin var sköpun Adam og Evu. Kafli 3 kom upp og ég var fær um að sjá skýru smáatriðin af spillingunni.

Þangað til núna, var ég vanur að lesa biblíuna án nokkurs alvarleika. Lesningin mín var yfirborðskennd. Mörgum skiptum áður, leið mér þreytandi og leiðinlega þegar lesandi en núna hefur Guð gefið mér mikla náð. Það er ekki auðvelt að tjá undrunina af þessari núverandi upplifun. Eftir þetta atvik, hef ég algjörlega sökkt sjálfum mér í að lesa biblíuna. Á einu skipti, opnaði ég upp til að lesa söguna af Nóa, Sódómu, og Gómorru. Með þessum köflum, byrjaði ég einu sinni aftur að sjá sögunar í sýn og stórum skjá. Kirkjuljósíð var bjart og ég þakti það með báðum höndunum mínum þegar ég setti höfuðið mitt niður svo að ég gat séð sýnina skýrar. Ég upplifði að horfa á sviðsmynd fjölskyldu Nóa byggjandi Örkina og ferlið af Guði dæmandi heiminn þegar flóðið kom. Sviðsmyndin var svo skýr og skær. Það var rosalega hræðilegt.

Blaðsíða 118

Ég horfði andardráttlaust á dóms sviðsmyndina af Sódómu og Gómorru. Augun mín voru opnuð vítt þegar ég sá Guð rignandi brennisteini og eldi frá himnunum. Pastorinn hrópaði þá skyndilega hátt frá pallinum, „Kim Jósef! Allir kirkjumeðlimirnir eru ákaflega hlustandi á ræðuna. Hvað ert þú að gera?“ Hann ávitaði mig. Ég var svo gripinn upp með biblíusviðsmyndunum að ég hafði ekki fattað að þjónusta hafði byrjað. Ég heyrði ekki pastorinn prédika. Pastorinn hrópaði enn einu sinni, „Hey! Hvað ert þú að gera?“ Ég svaraði, „Shhh! Vertu hljóður plís. Pastor, plís kláraðu ræðuna þína. Einmitt núna, er ég að horfa á dóm Sódómu og Gómorru í gegnum stóran skjá!“ Jesús sagði líka, „Ég er núna sýnandi mikilvægann part frá sögunni til Jósefs. Pastor Kim, plís haltu áfram að prédika.“ Pastorinn snéri aftur til pallsins. Þessa daga, hvenær sem ég lít í biblíuna, sýnir Drottinn sögunar frá skjánum líkt og Sjónvarp. Það er núna gleðilegt og ég nýt þess út í gegn að lesa biblíuna.

* Samtalandi við hluti

Þar sem ég hef verið kallaður til að vera pastor, hefur Guð sýnt mér marga mismunandi atburði og upplifanir. Ég he upplifað marga hluti sem mér er ekki leyft að deila. Það er bara þegar Drottinn veitir mér leyfi sem ég deili með pastornum svo að hann geti skráð upplifanirnar. Venjulega, voru leikmannstrúaðir af kirkjunni okkar ekki færir um að skilja af því að þeir skoðuðu það með þeirra efnislega skilning. Samt sem áður, þegar þeir fóru dýpra andlega, voru þeir færir um að skilja það skýrara. Hinir fullorðnu trúaðir í kirkjunni okkar sem höfðu ekki andlegu augu þeirra opnuð gátu ekki skilið flest að útskýrðu atburðunum. Enn fremur, voru faðir minn og móðir ekki fær um að skilja marga hluti.

Blaðsíða 119

Ég hef haldið einhverjum leyndarmálum frá móður minni og föður í langann tíma. Leyndarmálin hafa verið nákvæmlega útskýrð til mín af Jesú. Drottinn hafði leyft mér oft að deila leyndarmálunum eftir að langur tími hafði liðið. Á meðal atburðanna voru ‘samtalandi

við hluti. ‘ Það var fyrsta skipti sem ég hafði nokkurn tíman heyrnt af þessu heiti. Samtalandi við hluti er bara hvað það meinar. Það er hafandi samband við eða samræðandi við hluti. Það skiptir ekki máli hvort hluturinn hafi líf eða ekki. Þetta er mögulegt þegar trúaður fer djúplega inní andlega sviðið. Það er mögulegt að samtala við steina, tré, vélar, bíla, bækur, vatn, fjöll, höf, fiska, dýr, og s. frv. Já, það er mjög mögulegt að samtala við þessa hluti.

Við höfum nú sæta kirkju sendiferðabíl. Þegar kirkjan óx, vorum við í þörf á sendiferðabíl. Á meðan fjölskyldan okkar ferðaðist í sendiferðabílnum, sagði pastorinn, „Látum okkur gefa þennan sendiferðabíl burt til nýrrar kirkju.“ Á þeirri stundu, talaði níu sæta sendiferðabíllinn. Mér var brugðið og sjokkeraður. „Nei! Ég vil ekki vera gefinn í burtu! Plís ég vil vera notaður meir fyrir Kirkju Drottins!“ Ég var í sjokki. „Faðir! Pastor, sendiferðabíllinn er talandi. Getur þú heyrnt það?“ Pastorinn með ótrúlegu andliti sagði, „Hey ekki tala líkt og þetta. Hvernig getur sendiferðabíll án lífs talað?“ Hann skammaði mig.

Í hárrí rödd, hélt ég ákveðið fram. „Nei faðir, sendiferðabíllinn er vikilega talandi!“ Þegar ég þrjóskaðist og talaði, talaði Drottinn, Jesús á mína hálfu. „Vissulega, er það örugglega mögulegt að samtala við hluti þegar persóna fer djúplega inní andlega sviðið.“ Drottinn leiddi okkur til ritninga og sagði okkur að lesa það. Drottinn gaf okkur ritningar frá Numeri Fjórðu Mósebók og Lúkasarguðspjalli.

Blaðsíða 120

„Þá lauk Drottinn upp munni ösnunnar og hún spurði Bileam: „Hvað hef ég gert þér að þú hefur nú slegið mig þrisvar?“ Bileam svaraði ösnunni: „Þú gerir gys að mér. Hefði ég sverð í hendi mundi ég drepa þig.“ En asnan svaraði Bileam: „Er ég ekki þín ansa sem þú hefur riðið alla ævi þar til nú? Hef ég haft það fyrir vana að fara þannig með þig?“ „Nei,“ svaraði hann. Þá lauk Drottinn upp augum Bileams svo að hann sá engil Drottins standa á veginum með brugðið sverð í hendi. Hann laut honum og féll fram á ásjónu sína. Engill Drottins spurði hann: „Hvers vegna hefurú slegið ösnuna þína þrisvar? Ég gekk fram til að hindra þig því að leiðin, sem þú ferð, er hættuleg að mínum dómi. Asnan sá mig og vék þrisvar úr vegi fyrir mér. Hefði hún ekki vikið úr vegi fyrir mér hefði ég þegar í stað drepit þig en gefið henni líf.“

(Numeri Fjórða Mósebók 22:28-33)

„Hann svaraði: „Ég segi yður, ef þeir þegja, munu steinarnir hrópa.“

(Lúkasarguðspjall 19:40)

Systir mín Joo Eun, Bróðir Haak Sung, og sumir aðrir trúaðir í kirkjunni sem hafa þeirra andlegu augu opin hafa áður sagt mér að þeir samræddu við hluti. Ég mun útvega dæmi. Faðir minn, pastorinn, elskar sérstaklega ungbörn. Þar er barn nefnt Cho, Jeh Won sem er bara eins árs gamalt og mjög sætt. Faðir minn dáði barnið svo mikið að hans tjáning fyrir barninu fór útbygðis. Þegar faðir minn hélt áfram að hrjá barnið, hrópaði sál barnsins stöðuglega, „Hættu að hrjá mig, plís!“ Allir meðlimirnir með andlegu augun opin vitnuðu þennan atburð.

Blaðsíða 121

Hvort sem hlutir eru færir um að hreyfast eð aekki, hafa suir munna. Við erum bara fær um að heyra þá, við getum stundum séð þá talandi. Enn fremur, hrópuðu rafmagns tónlistar verkfærin, „Gleðjist! Gleðjist!“ Þegar lofgjörðarsálmarnir spiluðust, hrópaði það! Gleðjist!“

Blaðsíða 22

4 Júní, 2005 Laugardagur

„Vér áminnum yður, bræður: Vandidd um við þá, sem óreglusamir eru, hughreystidd ístöðulitla, takið að yður þá, sem óstyrkir eru, verið langlyndir við alla. Gætið þess að enginn gjaldi neinum illt með illu, en keppið ávallt eftir hinu góða, bæði hver við annan og við alla aðra. Verið ætíð glaðir. Biðjið án afláts. Pakkið alla hluti, því að það er vilji Guðs með yður í Kristi Jesú.“ (1 Þessaloníkubréf 5:14-18)

* Skyndileg árás illu andanna

Pastor Kim – Þegar unglíngarnir byrjuðu að hafa þeirra andlegu augu opin á undan þeim fullorðnu, voru þeir þjáðir og ráðist á þá af illu öndunum hvenær sem veikleiki opnaðist. Óvarin, voru unglíngarnir afhjúpaðir í skólunum þeirra, heimili, og strætum. Sem afleiðing, voru þeir handahófslega sigraðir. Á meðan í hverri nótt í kirkju, þegar unglíngarnir biðja, erum við fær um að vera andspænis og bægja frá illu öndunum með Drottins náð. Samt sem áður, þegar þeir voru fyrir utan kirkju, urðu unglíngarnir veikir þegar raunveruleikar lífsins yfirkomu þá. Borið saman við fullorðna, hafa unglíngarnir veikari vilja en á hina hendina, eru unglíngarnir hreinir. Ef bæði þeir fullorðnu og unglíngarir væru færir að hrósa hvorum öðrum og gætu skipst á hvað þeim skortir, mundu þeir vera færir að labba öll andlega jafnvæg. Samt sem áður, er þetta ekki tilfellið. Ég leiðbeini alltaf kirkjumeðlimunum með opin andleg augu til að vera varkár og ekki svo sjálfsánægð í öllum málefnum. Samt sem áður, hafði slyskomið fyrir.

Blaðsíða 123

* Raunin sem féll uppá Jósef

Kim, Jósef – Pastorinn sagði að alltaf hafa gott samband við vini og vera á verði til öryggis ef raunir gætu fallið á mig. Samt sem áður, upplifði ég raunir sem sérust ekki út eins og ég bjóst við. Ég bekknum mínum, voru þar nemandi sem var miklu styttri og veikari en ég. Þessi nemandi hékk með eldri sem voru klíkumeðlimir. Í raun, var þessi nemandi klíkumeðlimur sjálfur. Allir kennararnir lýstu jákvætt yfir að það væru engar klíkur í skólanum okkar. Samt sem áður, urðu allir nemendurnir, að meðtöldum bekkjarfélögunum mínum, óframfærin hvenær sem við sáum klíkumeðlimi labba um í skóla sem hóp. Klíkumeðlimirnir mundu þvinga aðra nemendur til að rétta yfir peninginn þeirra og mundu stundum berja þá upp. Vinur minn, Ó, Seung Young þjáðist mest. Ef ég barðist einn á einum með klíkumeðlim sem var í bekknum mínum, mundi ég vinna án spurningar.

Fyrir fáum dögum, byrjuðu klíkumeðlimir að hrjá mig harkalega án nokkurrar sérstakrar ástæðu. Bekkjarfélaginn minn sem var líkamlega byggður hafði sagt mér að komast hjá og snúa burt frá ástandinu en ég var þrjóskur. Ég hafði alltaf þráð að leiðrétta slæma ávana og hegðanir klíkumeðlimanna. Klíkumeðlimurinn sem var í bekknum mínum kom frá auðugri fjölskyldu. Foreldrar hans mundu oft koma til skóla og þjaka marga aðra nemendur líka.

Blaðsíða 124

Klíkumeðlimurinn í bekknum mínum nálgadist mig og byrjaði að rífast. „Hey! Kim, Jósef, ekki vera svona virðingarlaus! Farandi í kirkju er ekki allt!“ Hann byrjaði þá að slá mig. Ég var ekki um að vera barinn upp svo ég sló hann til baka. Við réðumst á hvorn annan og við kýldum og spörkuðum hvorn annan. En klíkumeðlimurinn braut úlnið þegar hann var að slá mig.

Á meðan slagurinn var, hafði einhver sagt hinum klíkumeðlimunum um slaginn okkar. Skyndilega, flýttu allir hinir klíkumeðlimirnir sér og byrjuðu að berja mig. Kennslustofan var ekki staður til að slást svo þeir dróu mig til bakgarðsins til að forðast kennarann. Ég var barinn upp af 15 strákum. Það hafði næstum liðið yfir mig frá barsmíðunum. Bekkjarfélaginn minn, Yong Sup, sem situr næst mér var sjokkeraður af slagnum og kallaði á lögregluna. Ofbeldisfullu barsmíðarnar hættu eftir að lögreglan kom. Ég var þá fær um að anda réttilega. Allur líkaminn minn var verkjandi, ekki einn blettur var eftir ósnertur. Ég var barinn svo illa að allur líkaminn minn var þakinn með marblettum. Allir klíkumeðlimirnir hlupu burt en voru fljótt handteknir.

Drottinn huggaði mig. „Jósef, þú ættir að hafa verið þolinmóðari til endans. Afhverju gerðir þú þetta? Tut, tut!“ Drottinn strauk marblettina mína þar sem Hann fann meðaumkun fyrir mér. Ég var í spítalanum í fjórar vikur að batna. Seinna, sættist ég við klíkumeðlimina. Ef ég hefði verið lítið þolinmóðari, mundi þetta aldrei hafa gerst. En það var erfitt að vera þolinmóður í þessu ástandi. Þegar ég fer dýpra andlega, geri ég tilraun til að lifa beint og þröngt og sem afleiðing, mæti ég mismunandi ólíkum raunum.

„Álitið það, bræður mínir, eintómt gleðiefni, er þér ratið í ýmiss konar raunir.“
(Jakobsbréf 1:2)

Blaðsíða 125

Kim, Joo Eun – Faðir minn og móðir sögðu, „Þar sem þú hefur andlega opnast, verður þú alltaf að vera varkár og ekki verða sjálfsánægð því að þú veist ekki hvenær eða hvernig illi heraflinn mun skotmarka þig.“ Með bróðir minn barinn upp og í spítalanum, gerðist stórt atvik fyrir mig líka. Ég var leikandi í nágretta garðinum með vini mínum, Soo Oak, þegar tvær skrítnar eldri stelpur skipuðu tveim öðrum yngri stelpum að draga okkur inni garðs salernið. Eldri stelpurnar virtust reglulegar og venjulegar en ég fann illsku frá þeim. Málvarið þeirra var ofsalegt og mjög mógandi, málfar sem glæpamenn mundu nota. Kærastar tveggja eldri stelpnanna stóðu vörð að ytri inngangi salernisins. Tvær eldri systurnar sátu á klósettsetunum sem var raðað og skipt þröngt. Þær byrjuðu þá að berja okkur upp að skiptast á á meðan við stóðum fyrir framan þær.

Vinur minn, Soo Oak, var stærri en tvær eldri stelpurnar. Þær slóu hana bara með einum eða tveimur höggum en ég var barin upp í yfir tvo tíma. Ég veit ekki hversu mikið ég var barin upp. Ég hafði harkalega barin á höfuðið mitt með kinnarnar og augun fullkornlega bólgin. Ég gat ekki opnað augun mín. Vegna óteljandi fjölda sparka í magann minn og bringu, hélt ég að ég gæti ekki andað. Þegar ég hrópaði út hátt, hrópaði ég út til Drottins með sjálfri mér. „Drottinn! Drottinn! Plís hjálpaðu mér! Drottinn! Bjargaðu mér!“ En ég gat ekki séð Drottinn. Eftir tvo tíma af barsmíðum, sögðu tvær stelpurnar, „Ah~ @#\$%@\$, berjandi upp er leiðinlegt!“ Þær yfirgáfu þá.

Vinur minn Soo Oak og ég komum heim og við upplýstum foreldra mína. Móðir mín var hjartabrotin og döpur. Lögreglustöðin hafði samband við okkur.

Blaðsíða 126

Ég var barin slæmt upp, ég gat ekki talað réttilega. Líkaminn minn var verkjandi. Ég spurði Drottinn, „Jesús! Afhverju hjálpaðir mér ekki? Drottinn! Hvernig gastu leift þessu að gerast?“ Þegar ég spurði og erti Drottinn um þessi málefni, svaraði Drottinn, „Joo Eun, þessi eru stór laun. Ég var líka grátandi þegar þú grést. Þessir illu andar hafa gert ill verk í gegnum fólk sem þeir hafa farið inni. Ég mun henda þessum illu öndum í hel. Enn fremur, verður þú að vera varkár hvenær sem þú leikur þér í garðinum eða labbað strætin. Ekki hanga úti of seint, snúðu aftur heim snemma. Þú munt verða að reyna harðar, skilið?“ Jesús strauk sársaukafullu svæðin af líkama mínum og blés andardrættinum Sínum á sárin mín.

Það er blessun að lifa andlega en á hina hendina, er ég frammi fyrir með mörgum erfiðum raunum. Ég verð að yfirkoma erfiðu raunirnar þegar þær koma meðfram. Það er sannarlega erfitt og erfiðlega meðfærilegt.

„Sæll er sá maður, sem stenst freistingu, því að þegar hann hefur reynst hæfur mun hann öðlast kórónu lífsins, sem Guð hefur heitið þeim er elska hann.“ (Jakobsbréf 1:12)

Öldungur Lee, Hwan Ho frá útgáfu fyrirtækinu, Yechansa, kom að heimsækja mig frá Seoul. Hann hafði komið eins fljótt og mögulega þegar hann heyrði fréttirnar að ég hafði verið barinn slæmt upp. Öldungurinn bauð okkur í mjög indælan mat. Allur líkaminn minn var ennþá bólgin. Hann hafði setið næst mér og huggað mig mjög mikið.

*** Hvað pastor hagði lýst yfir á pallinum kemur til að gerast**

Blaðsíða 127

Frú Kang, Hyun Ja – Það var ástæða afhverju Jósef og Joo Eun voru barin. Við getum skinjað það á öðruvísi veg. Unglingarnir sem hafa þeirra andlegu augu opin geta oft orðið harðnaðri. Frá efnislegum sjónarhóli, getum við venjulega hugsað að þeirra hegðun sé vegna gelgju og þeirra tilfinningaræmni. Samt sem áður, frá andlegum sjónarhóli, munu illu andarnir taka tækifærið af þeirra náttúruæðli og hagnýta þann veg til að fara inni líkama þeirra. Illu andarnir munu þá ráða yfir hegðunum þeirra og þeir munu gera unglíngana

uppreisnagjarna og óhlýðna. Samt sem áður, geta þessi málefni verið yfirkomin af þeirra trú og þeirra vilja en vegna þeirra þroskaleysi og þeirra manngerð ekki að vera fyllilega þróaður eða mótaður, er það erfiðara fyrir þá heldur en fullorðna.

Daginn fyrir barsmíðarnar, lýsti pastorinn yfir skilaboðunum af mögulegum slagsmálum ef unglíngarnir óhlýðnuðust oft og urðu uppreisnagjarnir gagnvart foreldrum þeirra. Þann mjög næsta dag, var Jósef barinn upp af skólafélögum sínum og Joo Eun fylgjandi daginn. Unglíngarnir eru eins og er sárbiðjandi til pastorsins, „Pastor, faðir, plís, ég bið um greiða. Plís ekki prédika um viðvaranir eða afleiðingar. Talaðu einhvað gott. Við munum hlusta á þig! Hvað sem þú talar kemur til að gerast.“

„Son minn, lítilsvirð eigi ögun Drottins og lát þér eigi gremjast umvöndun hans, því að Drottinn agar þann, sem hann elskar, og lætur þann son kenna til, sem hann hefir mætur á.“ (Orðskviðirnir 3:11-12)

Blaðsíða 128

*** Yoo Kyung, sleppur frá því að vera næstum því nauðgað**

Yoo Kyung hvers augu eru andlega opin kom heim um kl 1 eftir kirkjuþjónustu. Hún var ekki fær um að sofa og ákvað að labba úti í nokkra tíma. Hún tók systkinadóttur sína, Mina með sér. Pastorinn heldur alltaf nálægu auga á unglíngunum og þeim fullorðnu með opnum andlegum augum. Pastorinn hefur varkárlega eftirlit með ákafa. Pastorinn segir okkur að ekki hanga úti á meðan nóttin er, sérstaklega ein. Samt sem áður, þrátt fyrir viðvörðun pastorsins, hafði annað atvið átt sér stað með Yoo Kyung. Yoo Kyung er álitin hugarfarslega þroskaeft, 2^{ad} stig. Hún er að skorta í mörgum svæðum með hennar getur. Líkamlega, er hún þroskuð kona í hennar mið þrítugsaldri en hennar hugarfarið hennar er af grunnskóla nemanda. Þegar einhver talar við hana, getur hún í raun og veru talað án mikillar eftirtektar um hennar vangetu. Samt sem áður, er persóna með illan ásetning ákvæði að freista eða blekkja hana, mundi hún falla fórnarlamb af því að vera tekin hagnýtt eða tæld.

Á þessari ákveðnu nótt, rétti maður á sínum 60s aldri henni tíu dollara og talaði hana til að drekka með sér á bar. Hann lofaði að gefa henni meiri pening ef hún fylgdi honum. Hún var blinduð með blekkingunni af meiri pening og hún fylgdi honum hugsunarlaust með Mina. Maðurinn gaf í staðinn gaf henni lítið meiri pening og leiddi hana til hótels eða gistikrá. Yoo Kyung skildi ekki ástandið og fór inní herbergið með mannum. En um leið og hann snerti líkama hennar, öskraði hún. „Nei!“ Hún kallaði og bað um hjálp frá gistikráareigandanum. Lögreglan kom og handtók manninn. Hann var gefinn yfir til ríkis lögreglu umboðsins og haldið í skefjum. Eftir atvikið, fór Yoo Kyung ekki lengur út á nóttu. Þegar hún er krafín að fara út á meðan nóttin er, verður hún viss um að hún sé fylgd af minnst 2 eða 3 persónum. Fólk með opin andleg augu er óstöðvandi frammi fyrir ólíkum raunum. Þeir verða alltaf að vera á verði og ekki sjálfsánægð.

Blaðsíða 129

6^{ti} Júní, 2005 Mánudagur – Minningar Dagur

„En sá Guð er á himnum, sem opinberar leynda hluti, og hann hefir kunngjört Nebúkadnesar konungi það, er verða mun á hinum síðustu dögum. Draumur þinn og vitranir þær, er fyrir þig bar í rekkju þinni, voru þessar: Þá er þú hvíldir í rekkju þinni, konungur, stigu upp hugsanir hjá þér um, hvað verða mundi eftir þetta, og hann, sem opinberar leynda hluti, hefir kunngjört þér, hvað verða muni. En hvað mig snertir, þá er það ekki fyrir nokurrar visku sakir, sem ég hefi til að bera umfram alla menn aðra, þá er nú eru uppi, að þessi leyndardómur er mér opinber orðinn, heldur til þess að þýðingin yrði kunngjörð konunginum og þú fengir að vita hugsanir hjarta þíns.“

(Daníel 2:28-30)

*** Fórum í home plus með Jesú**

Joo Eun – Í krikju biðjum við alla daga. Fjölskyldan okkar hefur ekki of mikinn tíma til að verja með hvoru öðru utan kirkjunnar. Það er stundum kæfandi. Það hefur verið langur tími síðan faðir minn bað okkur að fara í home plus í litla slökun og endurhressingu. Þegar fjölskyldan mín undirbjó að yfirgefa, fylgdi Drottinn okkur líka. Jesús klæddist fínt útlítandi einstakri skikkju. Hann var þá með okkur. Við vorum fær um að sjá skýrlega Jesú með okkar efnislegu augum.

Drottinn gerði inngang fyrir sjálfan Sig. Ég brást við, „Vá! Drottinn! Hvers konar stíll er þetta?“ Drottinn svaraði, „Ó Frekna, ég hafði undirbúið að fylgja sjálfum Mér með fjölskylunni þinni og ferðina ykkar. Hvernig lít ég út? Lít ég fínt út?“ Þegar Bróðir Jósef leit á Drottinn, sagði hann, „Já Drottinn! Þú lítur út virkilega stórkostlega!“ Jósef var sammála með Drottni. Mörgum sinnum þegar Drottinn hafði heimsótt okkur, klæðist Hann vanalega skikkju. Samt sem áður, á fjölda tilefna, líkist Hann líkt og mundin í myndskreytingarbókum. Í dag, klæddist Hann fötum sem voru ofbirtandi með gullnum lit, svipað litnum gulum. Drottinn virtist mjög sérstakur og einstakur. Það virtist sem Jesús elskaði að fylgja fjölskyldu okkar á öllum tímum.

Þegar faðir minn keyrði, sat Drottinn næst móður minni og hinn Heilagi Andi sat næst föður mínum. Að Home plus, voru þau hafandi sérstakann atburð í miðju strætinu. Girðing umkringdi svæðið til búra inni mismunandi dýr í sem vuð sjáum vanalega ekki í borginni. Þau leyfðu fólkinu að koma in og út hvern klukku tíma. Þar voru mörg dýr slík sem Síberskir eskimóahundar, svín, endur, gæsir, svartar geitur, hvítir sauðir, kjúklingar, o. s. frv.

Á meðal dýranna var kald blóðaður snákur. Kald blóðuðu dýrin voru sýnd í sérstökum glerbúrum. Þar voru nagdýr slík sem broddgeltir. Pastorinn fór þar sem snákarnir voru hýstir og hrópaði, „Vá! Þar eru gríðarstórir snákar!“ Tvær hrollvekjandi og hæg hreyfandi pýtonkyrkislöngur voru á meðal snákanna. Þær voru þykkar sem fullorðins læri. Þar voru líka litlar þrápóttir snákar flæktir við hvor annan. Þeir virtust vera kónga kóbraslöngur. Fjölskyldan okkar veir að föður okkar líkar að vera gamansamur. Faðir minn spurði Jesú, „Drottinn! Plís

gefðu mér athugasemd þegar þú sérð snákana.“ Drottinn svaraði, „Ég vil ekki horfa eða tala um það!“ Hann fór þá í burtu. Ég gat bara giskað að Drottinn yfirgaf af því að snákurinn var dýrið sem hafði blekkst Adam og Evu í Eden Garðinum. Í biblíunni, táknar snákurinn alltaf djöfulinn. Ég las einu sinni að snákar væru brögðóttari en hver vilt dýr.

„Höggormurinn var slóttugri en öll dýr merkurinnar sem Drottinn Guð hafði gert. Hann sagði við konuna: „Er það satt að Guð hafi sagt: Þið megið ekki eta af neinu tré í aldingarðinum?““

(Genesis Fyrsta Mósebók 3:1)

„Og drekanum mikla var varpað niður, hinum gamla höggormi, sem heitir djöfull og Satan, honum sem afvegaleiðir alla heimsbyggðina, honum var varpað niður á jörðina, og englum hans var varpað niður með honum.“

(Opinberunarbók Jóhannesar 12:9)

Fjölskyldan okkar fór þá að sjá sauðina. Innan fjáréttarinnar, voru önnur dýr á meðal sauðanna. Þegar faðir fór nær sauðunum, söfnuðust krullað ulluðu sauðirnir um hann. Ég veit ekki hvað faðir minn hafði gert en sauðirnir héldu áfram að fylgja honum um. „Mamma! Það er skrítið að sauðirnir eru fylgjandi föður í kring! Þetta er óvanalegt. Hvernig getur það verið?“ Sauðirnir voru hangandi um föður minn. Þegar Jesús klappaði sauðunum, var Hann í gleðilegu skapi. Skyndilega, nálgadist lítil svört geit með horn frá hinni hliðfjáréttarinnar og keyrði á móti sauðunum. Faðir sagði, „Ó, lítið á þennan. Geitin hefur bókstaflega rekist á sauðina með horninu sínu!“ Faðir minn útskýrði þá sérstaka eiginleika sauðanna og geita þegar hann vitnaði í frá biblíunni. Ég er í samkomulagi með að biblían hefur engar villur.

„Þegar mannsönurinn kemur í dýrð sinni og allir englar með honum, þá mun hann sitja í dýrðarhásæti sínu. Allar þjóðir munu safnast frammi fyrir honum, og hann mun skilja hvern frá öðrum, eins og hirðir skilur sauði frá höfrum. Sauðunum skipar hann sér til hægri handar, en höfrunum til vinstri.“

(Matteusarguðspjall 25:31-33)

* **Rauður sport bíll í himnaríki**

Kim, Jósef – Við höfum góðann tíma að Home plus og ákváðum að fara til Wal-Mart sem var nálægt atburðinum. Jesús hvarf skyndilega. „Móðir! Faðir! Ég get ekki séð Jesú neinsstaðar. Hvert fór Hann? Bróðir, afhverju líturu ekki um og sérð ef Jesús hefur yfirgefið?“ Spurði systir mín. Ég athugaði og leit um en ég gat ekki fundið Jesú. „Hvað? Hann var bara hérna fyrir nokkrum mínum. Hvert gæti Hann hafa mögulega farið til?“

Þegar við vorum að vilta fyrir okkur, keyrði djúprauðlitaður sprtbíll í áttina að okkur. Bíllinn var hraðari en nokkur flugvél í skýjahimninum. Það stoppaði fyrir framan okkur. „Vá! Hvað er þetta? Vá! Áhrifaríkt!“

Litur bílsins var bjartari og fallegrri en rauðlituð rós. Bíllinn var innan í björtu ljósi. Ljósið var regnboginn. Í bílstjórasetinu var Jesús klæddur upp líkt og kappaksturs bílstjóri. Hann leit út stórkostlega þar sem Hann sat í bílstjóra sætinu. „Börnín mín! Lítið! Hvernig lít ég út? Fljótt! Flýtið ykkur! Komið inn í aftur sætið! Héðan í frá, mun ég keyra til ákvörðunarstaðarins og skoða í búðarglugga.“ Drottinn var ofbirtandi þegar Hann talaði. Ég var algörlega ruglaður í ríminu. „Vá! Þetta er undravert! Hvernig getur þetta verið? Er þetta ofskynjun?“

Blaðsíða 133

Við útskýrðum hvað var að gerast til föður okkar og móður og þau hlustuðu ásetningslega. Joo Eun og ég vorum svo spennt að við útskýrðum nákvæmlega hvað var að gerast notandi hendur okkar og fætur. Samt sem áður, þar sem foreldrar okkar voru ekki færir um að vitna hvað var að gerast, voru þau ekki fær um að finna raunsæislega spenninginn. Jafnvel þótt við vorum líkamlega labbandi, vorum við keyrandi bíllinn andlega með Drottni. Drottinn var gefandi okkur far þegar við skoðuðum í búðarglugga í kring. Á meðan Jesús leiddi, virtist fjölskyldan okkar eins og við værum keyrandi bíllinn Hans og illu andarnir hlupu í ruglingi og skelfingu. Þar voru margir illir andar verkandi á svæðinu sem við vorum heimsækjandi en þeir gerðu tilraun til að fara þegar þeir sáu okkur. Samt sem áður, höfðu illu andarnir ekki möguleika á að flýja og sem afleiðing skruppu þeir til baka og skulfu og settu höfuðin sín niður til gólfsins frammi fyrir nærveru Drottins. Þegar við fórum í gegnum þá, klofnaði hópur illu andanna í tvo hópa og að skildist til hvorrar hliðar og varð hljóður. Loksins, flúðu þeir allir. Joo Eun og ég hrópuðum stöðuglega, „Aye Ho! Þetta er svo spennandi! Drottinn, þakka þér mjög mikið! Heilagur Andi, þakka þér mjög mikið! Ah~ hvaða alsæluþilfinning! Það finnst stórkostlegt!“ Þegar ég fer andlega dýpra, eru margir óvæntir atburðir að gerast og þeir eru allir fram úr ímyndunum okkar. Vanalega, hvenær sem ég berst daglega við illa heraflann, verð ég sársaukafullt þreytandi og þjáður. En hvenær sem Drottinn fylgir og verndar mig, er ég alltaf hamingjusamur. Þegar ég bið daglega til að halda gjöfunum mínum, finn ég stundum það erfitt að halda uppi. En þegar ég hugsa um getuna og forréttindin að samræða við Jesú, er ég mjög þakklátur Drottni fyrir iklu náðina. Ég verð djúplega tilfinningarsamur alla daga.

„Til þess getið þér og hjálpað með því að biðja fyrir oss. Þá munu margir þakka þá náðargjöf, sem oss er veitt að fyrirbæn margra.“ (2 Korintubréf 1:11)

„Þökk sé Guði fyrir sína óumræðilegu gjöf!“ (2 Korintubréf 9:15)

Blaðsíða 134

Drottinn skipaði okkur að skrá atburðina sem áttu sér stað að Home plus og val-mart. Hann sagði að skrifa það algjörlega hvernig það fór um.

Pastor Kim – Farandi til Home plus var mjög endurhressandi. Það dró úr mikilli streitu sem eiginkona mín, Joo Eun, Jósef, og ég vorum upplifandi. Það hefur verið dregið úr mikilli streitu. Við höfðum mjög sérstaka upplifun í dag, Drottinn og hinn Heilagi Andi höfðu persónulega fylgd okkur á okkar degi út. Með börnunum mínum horfandi, hélt ég áfram að þakka Drottni. „Drottinn! Þakka þér mjög mikið!“ Ég gaf alla dýrdina til Drottins. Drottinn sagði, „Þetta var ekkert. Biddu bara til þess sem ég er um að sýna þér í nótt. Þú munt upplifa einhvað sérstakara en það sem þú hefur upplifað áður.“ Ég var hlakkandi ákaflega til fyrir uppkomandi upplifunina.

* Skautasvell himnaríkis og hvernig Drottinn gerði kirkjuna í skautasvell

Kirkja Drottins er staðsett fyrir neðan strætis yfirborð og er um 158 ferstikur. Áður en við fluttum inn, hafði fyrri pastorinn eytt \$32,025 til að gerua upp það innra. Venjulega með herbergi undir strætisflöt eða undirjarðar þýðir loftraki á sumrin. En fyrrum pastorinn eyddi auka \$6,405 til að gera það loftraka mótstaða. Núna, er kirkjan fær um að halda við þægindunum og hafa hreint svæði. Vegna fyrrum kringumstæðum pastors, gat hann ekki haldið áfram sinni þjónustu hérna og varð að flytja til annarrar borgar. Sem afleiðing, tók kirkjan okkar yfir staðsetningunni ókeypis.

Blaðsíða 135

Í þjónustunni í nótt, átti atvik sér stað í sem við höfðum aldrey upplifað og munum aldrey upplifa aftur í framtíðinni. Á meðan í tilbeiðslu og lofgjörð, sagði Drottinn öllum kirkjumeðlimunum að koma upp til þess fremra og dansa. Þegar við dönsuðum, sagði Hann okkur að við mundum öll heimsækja himininn. „Í dag, mun Ég taka öll ykkar til skautasvellsins í himnum. Verið undirbúin! Þar mun líka vera vatn rísandi smám saman frá gólfi Kirkju Drottins. Ekki hugsa skritið um það eða hræðast.“ Eftir fá augnablik, röðuðust meðlimirnir með opin andleg augu upp fyrir aftan Jesú og fylgdu. Meðlimirnir með óopnuð andleg augu fylgdu þessum með opnuð andleg augu.

Eftir langa stund, komum við öll í himnaríki. Við heilsuðum og beygðum niður til Föður Guðs og þá komum í skauta svellið. Við lékum leiki í skautasvellinu. Á jörðu í kirkju, vorum við hafandi þjónustu.

Gólf Kirkju Drottins var flísað með hvítum flísum. Skyndilega, byrjaði vatn að rísa. Vatnið reis smám saman og það reis til toppslínunnar á hælunum okkar. Það var sannarlega undravert og óvænt. Þessi atburður var ómögulegur að skilja. Meðlimir kirkjunnar og ég sjálfur höfðum persónulega vitnað og staðfest þennan atburð með okkar eigin augum og við vorum furðandi okkur á hvernig þetta var að gerast. Drottinn spurði okkur, „Mín elskaða hjörð! Er þar einhvað sem Ég get ekki gert? Ég elska ykkur öll! Ekki efast heldur verðið þið að trúa Mér.“

Jesús skipti okkur í tvö lið. Eitt liðið var lið Heilags Anda og hitt liðið var lið Jesú. Bæði liðin spiluðu leik raunveruleika. Jesús og hinn Heilagi Andi voru að því fremra á undan keppninni. Þegar merkið var gefið til að byrja, þutu Jesús og hinn Heilagi Andi um kirkjuna

einu sinni og það tók jafnvel ekki sekúndu. Þegar við kepptum, byrjuðu Jesús og hinn Heilagi Andi og kláruðu alltaf á sama tímanum. Þeir voru alltaf í í jafntefli. Ég kom til að skilja að þetta var tilfellið af því að þeir eru sami eini Guðinn.

Blaðsíða 136

Drottinn sagði að þessi atburður er móðir allra atburða. Þetta atvik eða atburður getur ekki verið fundinn í öllum kirkjunum út í gegnum heiminn. Kirkjumeðlimirnir tóku þátt í liðsleiknum og nutu þess mjög mikið. Það var hátíð. Atburðurinn var að gerast í samhljómi, sálirnar okkar voru í skautasvellinu í himnum og okkar efnislegu líkamar voru héran í kirkju á jörðu. Þar var annað sjokkerandi óvenjulegur atburður í sem okkur er ekki leyft að ræða til opnaalmenningsins. Atburðirnir sem hafa tekið stað eru fram úr ímyndunum okkar. Það mundi vera erfitt að sannfæra aðra erfðavenjulegar kirkjur. Allt af þessu getur vara verið greint í gegnum trú og með andlegum augum. Þegar við skynjuðum með efa, sýndi Drottinn alltaf og sannfærði okkur sterklega til að skilja og heyra.

„Trúin er fullvissa um þá hluti sem menn vona, sannfæring um þá hluti sem eigi er auðið að sjá.“ (Hebreabréfið 11:1)

tegundir af dýrmætum steinum slíkum sem smaragðir og demantar. Þeir voru allir mismunandi í öllum litum. Bjarta ljósið endurkastaðist frá hvorum öðrum og ég var mjög hrifinn að sjóninni. Hver sem fer inní þetta herbergi mun gefa dýrð Föður Guði með því að lofa og dansa.

„Hallelúja. Syngið Drottni nýjan söng, lofsöngur hans hljómi í söfnuði trúfastra. Ísrael gleðjist yfir skapara sínum, börn Síonar fagni konungi sínum, lofi nafn hans með dansi, flytji honum lofgjörð með bumbu og gígju. Því að Drottinn hefur þóknun á lýð sínum, krýnir hrjáða sigri. Hinir trúuðu fagni í dýrðarljóma, hrópi gleðióp í hvílum sínum.“ (Sálmarnir 149:1-5)

Blaðsíða 137

10. Júní, 2005 Föstudagur

„Ég vil ekki, bræður mínir, að yður sé ekki ókunnugt um þennan leyndardóm, til þess að þér skuluð ekki með sjálfum yður ætla yður hyggna. Forherðing er komin yfir nokkurn hluta af Ísrael og varir þangað til heiðingjarnir eru allir komnir inn.“ (Rómverjabréfið 11:25)

*** Leyni herbergið**

„Svo auðug er náð hans, sem hann gaf oss ríkulega með hvers konar vísdomi og skilningi. Og hann kunngjörði oss leyndardóm vilja síns, þá ákvörðun, sem hann hafði með sjálfum sér ákveðið að framkvæma, er fylling tímast klæmi: Hann ætlaði að safna öllu því, sem er á himnum, og því, sem er á jörðu, undir eitt höfuð í Kristi.“ (Efesusbréfið 1:8-10)

Pastor Kim – Það eru óteljandi fjöldi leyniherbergja í himnum. Sum leyniherbergin eru í boði fyrir mig að kunngera og sum eru ekki. Leyniherbergin eru ekki staðhæfð í biblíunni svo ég verð að vera varkár. Samt sem áður, mun ég kunngera samkvæmt sérstaka vilja Drottins. Sumir munu hafa mismunandi álit og skoðanir en ég vona að þeir munu vera andlega sammála staðreyndinni að himnesku leyniherbergin eru til. Hjartað mitt þráir ákaflega að fólkid sem er langandi og vonandi fyrir himnaríki veri með mér í sama hjartanu. Jósef og ég höfum heimsótt leyniherbergin en Jósef hefur heimsótt fleirri msimunandi herbergi en ég hef. Jafnvel þótt við séum bara færir að heimsækja einhver herbergjanna, eru kirkjumeðlimir okkar líka að upplifa það sem við erum að upplifa.

Blaðsíða 138

Jósef – Þegar ég bað og einbeitti á að biðja í tungum, sagði Jesús, „Jósef! Í dag, mun ég sýna þér mjög sérstakan stað. Þú verður að gefa nálæga athygli og útskýra það til pastorsins svo að hann geti skráð það.“ Ég hlýddi og sagði, „Amen!“ Þegar ég hlýddi, flaug sálin mín þegar í stað í gegnum geiminn og ég kom að háseti Föður Guðs í himnum. Ég beygði niður frammi fyrir Guði.

Faðir Guð sagði það sama og Jesús gerði. „Ég mun sýna þér leyniherbergi sem eru sérstök. Ekki gleyma hvað þú munt vitna. Taktu eftir mjög vandlega!“ Ég var minntur aftur að ekki gleyma. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Ég velti fyrir mér hvers konar staður þetta mundi vera þar sem Guð er að minna mig á í slíkum áriðandi hætti.’ Frá botni hjarta míns, beið ég ákaflega eftir. Ég fann hjartað mitt þjótandi hratt.

*** Herbergið með trénu sem stendur fyrir lífi**

„Verið staðfastir í bæninni. Vakið og biðjið með þakkargjörð. Biðjið jafnframt fyrir oss, að Guð opni oss dyr fyrir orðið og vér getum boðað leyndardóm Krists. Hans vegna er ég nú bundinn.“

Blaðsíða 139

Jesús leiddi mig persónulega til svakalegs hrebergis. Að innganginum stóðu tveir englar sem höfðu sverð á hliðum sínum. Þegar Drottinn og ég nálgumst, beygðu englarnir virðingarfullt með höfuðin sín. Drottinn fór inni herbergið og ég fylgdi fyrir aftan Hann. Ofsalega hátt tré stóð í rýminu. Það var fram úr ímynduninni minni. Tréð var skínandi bjart með gullnu ljósi. Ljós helltist niður. Það voru óteljandi greinar festar við tréð. Tréð var full af laufum skínandi með grænu ljósi. Jesús og ég horfðum á tréð um leið og við nálgumst það. Þegar við sáum fyrst tréð, féllu nokkrir tugir laufa frá trénu. En þegar við nálgumst tréð smám saman, byrjuðu mörg fleirri lauf að sturtast niður. Það leit út líkt og sturta as snjó fögum farandi niður.

Þegar laufin féllu til jarðarinnar, lifðu þau annað hvort eða dóu. Meiri hluti laufanna þornaði upp og varð rotinn. Ofsalega litla magnið sem lifði hreyfðist og hlykkjaðist um. Þau lifandi hreyfðust þá aftur upp. Á þeirri stundu, birtust nokkrir englar og settu mjög varkárlega

lifandi laufin í ílát og geymdu það í geymsluhúsi. Samt sem áður, voru þau þurru svo fjölmörg að þau byrjuðu að hrúgast upp. Á endanum, hurfu dauðu laufin stigvaxandi.

Með mjög sorgarfullum svip, gerði Jesús hjartbrotna beiðni. „Jósef! Plís hlustaðu mjög vandlega. Lauf stendur fyrir sál persónu. Þegar ein sá fer til himna, fara hinar þúsund sálirnar til heljar. Ég vil að þú vitir þetta. Það eru svo margar sálir sem fara til heljar heldur en það eru sem fara til himna. Hjartað mitt er mjög dapurt. Þú munt verða síðasta dags þjónn Drottins. Taktu á móti öllum kraftinum sem ég veiti þér og bjargaðu eins mörgum sálum fyrir Mig og mögulega.

Blaðsíða 140

* Herbergi með sjö skálum

Jesús greip hendina mína og leiddi mig. Hann sagði, „Jósef! Förum til annars staðar.“ Hann leiddi mig til leyniherbergis þar sem sjö skálar voru staðsettar. Það er líka lýst í Ppinberunarbók Jóhannesar Kafla 15. Drottinn sagði, „Þessi staður hefur sjö skálar í sem ég mun skipa englunum að hella út á meðan þrengingin er. Líttu vandlega!“ Svo ég leit mjög vandlega.

„Og út gengu úr musterinu englarnir sjö, sem höfðu plágurnar sjö, klæddir hreinu, skínandi líni og gyrtir gullbeltum um brjóst. Og englunum sjö fékk ein af verunum fjórum sjö gullskálar, fullar reiði Guðs, hans sem lifir um aldir alda.“

(Opinberunarbók Jóhannesar 15:6-7)

„Og ég heyrði raust mikla frá musterinu segja við englana sjö: „Farið og hellið út þeim sjö skálum Guðs reiði yfir jörðina.““ (Opinberunarbók Jóhannesar 16:1)

Eins og vanalega, stóðu englarnir tveir vörð fyrir framan herbergið. Ég hafði merki um að þetta rými var ekki mjög stórt. Með samþykki Drottins, hafði ég sérstök forréttingi af að líta innan í skál mjög nálægt. Hugur minn var fylltur forvitni og eftirvæntingu. Ég leit innan í. Þar var mismunandi samblandaðir vökvar blandaðir saman og það voru mismunandi litir. Þegar þeir blönduðust saman, skinu þeir. Mér var ekki leyft að snerta neitt, aðeins bara að taka eftir. Jesús sagði þá að við ættum að yfirgefa. Þegar Hann hélt í hendina mína, fórum við og færðumst áfram til hásætis Guðs.

Þegar ég beygði höfuðið mitt, spurði ég Föður Guð. „Faðir Guð, plís sýndu mér einhver önnur leyniherbergi.“ Faðir Guð kallaði og skipaði einum englanna. Ég fylgdi englinum og við löbbuðum í einhvern tíma. Við komum að svakalega stórri byggingu. Tveir englar stórðu fastlega verndandi framinn ganginn.

Blaðsíða 141

* Leyniherbergið með sverði Andans

Fylgjandi engillinn og ég náðum til inngangsins af byggingunni og hann og einn englanna verndandi rýmið skiptust á nokkrum orðum. Einn engill verndandi innganginn færði út stórann lykil og opnaði dyrnar. Stuttlega, opnuðust dyrnar og viðrulegt ljós streymdi út. Ég gat ekki opnað augun mín vegna bjarta ljóssins. Augun mín voru meiðandi þegar ég reyndi að opna þau. Rýmið var undursamlega stórt, það var fram úr minni ímyndun. Ég mundi halda að það var meira opinn völlur heldur en rými.

„Vá! Engill! Það er áhrifaríkt! Vá! Hvað er allt þetta? Vissulega, er það mjög áhrifamikið og himinlifandi.“ Ég hélt áfram að hrópa í undrun. Engillinn stóð næst mér þegar hann leit á mig með gleði. Hið innra af rýminu hafði margar hæðir og önnur minni herbergi. Sýningarbox sem leit út eins og það væri gert út úr gleri kom innan minnar sjónar. Boxið minnti mig á sýningarbox sem mundi vera í frægu safni. Sýningarboxið innihélt stór og lítil gulllituð sverð Andans. Þeim var vel niðurráðað. Svakalegt bjart ljós skein frá boinu. Fjöldi sverðanna var svo mikill að ég var ekki fær um að telja þau. Ég hafði áhrif um að þessi staður væri sýningarstaður fyrir sverðin.

Blaðsíða 142

Ég hljóp um rýmið öskrandi í gleði og undrandi að sjóninni. Engillinn hljóp þá eftir mér og sagði, „Heilagi Jósef, þetta rými er staður þar sem sverð hins Heilaga Anda eru sýnd.“ Ég undraðist, „Vá! Áhrifaríkt! Óvenjulegt!“ Öll stóru og litlu sverð Andans voru af mismunandi tegundum og lögunum. Sverðin voru sýnd í lögum. Áður, þegar ég var í kirkju á meðan þjónusta var, man ég eftir að mörg sverð Andans höfðu komið niður til mín. Ég held að þessi sverð Andans höfðu komið frá þessu rými.

Jesús birtist skyndilega og sagði, „Jósef, ert þú njótandi ferðarinnar?“ Ég þakkaði Drottni og beygði niður. „Já Drottinn! Ég þakka þér mjög mikið!“ Ég spurði Drottinn, „Jesús, sverð Andans sem ég hafði fengið er héðan frá?“ Drottinn svaraði, „Það er rétt.“ Ég spurði þá, „Drottinn, af hverju hefur þú gefið mér mörg sverð Andans?“ Drottinn svaraði, „Þú munt ekki skilja það einmitt núna. En í lítilli stund, munu Pastor Kim, kirkjumeðlimirnir og þú sjálfur vera að heimsækja hel. Öll ykkar munuð vera að taka þátt oft í eld hernaði við illa herafllann. Þú og þínir kirkjumeðlimir munuð vera stórlega notaðir í endatímunum. Þess vegna, er ég veitandi þér sverðin af Andanum.“ Innan við stuttan tíma, yfirgaf Drottinn til annars staðar. Fylgjandi engillinn leiðbeindi mér til annars rýmis. Nýja rýmið sem ég var tekin var mjög svipað því fyrra.

Blaðsíða 143

* Herbergið með skyldi trúarinnar

Eins og vanalega, var framinngangurinn opnaður af verndarenglinum með stórum lykli. Það tra af herberginu virtist stærra og breiðara en hæsta bygging í Kóreu. Rýmið hellti út ljómandi ljósi. Það innra af rýminu var skreytt glæsilega og fallega. Þar voru stórir og litlir skyldir. Skyldirnir voru vel niðurráðaðir og fjölmargir til að fylla fjall. „Þetta er staðurinn af skjöldunum. Taktu eftir eins mikið og þú mundir líka! Guð hefur bara leyft þér að taka eftir, heilagi Jósef!“ Ég elskaði þetta rými, rýmið með skjöldum trúarinnar. Ég man ekki hversu

mikið ég hafði hlaupið um lítandi. Þetta rými var svo ljómandi að mér leið eins og ég mundi tapa sjálfum mér í því. Það var svo óaðfinnanlegt að ég var tekinn í burtu. Engillinn sagði, „Drottinn hefur veitt þér marga skyldi. Þeir munu fara inni líkamann þinn.“ Ég sá marga skyldi sem voru þeir sömu og mér hafði þegar verið veitt. Ég fór þá inni annað leyniherbergi. Þetta nýja herbergi skein með regnboga. Herbergið var svipað og samastóð af eins og fyrra rýmið. Regnboginn skein niður með sínum breytilegu fullu litum. Vegna birtunnar, var ég ekki fær um að opnaréttilega augun mín og taka eftir. Það var mjög erfitt fyrir mig að opna augun mín. Ég dvaldist í stuttan tíma og varð að yfirgefa.

Ég bað engilinn að taka mig til framtíðar himneska heimilis míns. Frá því ytra, var heimilið mitt svakalega stórt. Stærðin var fram úr ímynduninni minni. Það var mikilfenglegt. Heimilið mitt er miklu stærra en síðasta skiptið sem ég hafði skoðað það. Ég held það sé stærra af því að ég hafði trúboðað til skólafélga minna Yong Sup og Seung Young um Drottinn. Þar voru englar standandi vörð fyrir framan heimili mitt líka. Þeir velkomnuðu mig gleðilega, „Velkominn, Heilagi Jósef!“ Hið innra af heimilinu mínu var líka fram úr ímynduninni minni. Magnaður garður var stofnsettur laglega á fyrstu hæðinni. Og frá annarri hæðinni til tíundu hæðarinnar voru vistaðar með fjöllum af ávötum og mat. Ég sá leikhús sal innan þessara hæða líka. Heimilið mitt var svo stórt; skemmtigarður var byggður innan í því. Þegar ég áði til svefnherbergis míns, lagðist ég niður á stóra rúmið. Rúmið var svo stórt, önnur laun fram úr minni ímyndun. Ég elskaði það svo mikið að ég varð þægilegur og féll í svefn.

Blaðsíða 144

*** Staðurinn í helvíti þar sem pastorar og þeirra eiginkonur eru kvaldar**

Lee, Haak Sung – Um leið og Jesús birtist, tók Hann mig til heljar. Þegar Jesús og ég komum, vorum við í stað þar sem Pastor Kim var að vera undirbúinn að vera stunginn á kross. Nokkrir illi randar höfðu gripið pastorinn og bundið hann á krossinn sem var hangandi í loftnu. Báðar hendur hans og fætur voru um að vera stungnar af nöglum. Þegar hann var bundinn á krossinn, bað í í tungum. Djöflarnir hlupu í áttina til pastorsins og stungu nöglunum inni hendur hans og fætur. Pastorinn öskraði sársaukafullt út hátt. „Ugh! Drottinn! Bjargaðu mér!“ Djöflarnir hæddust að pastornum þegar þeir börðu hann með kylfum sem voru þaktar með beittum hlutum. Þeir voru líka stingandi hann með löngu spjóti. Líkami pastorsins var allur rifinn upp. „Þú @\$%#@#! Hefur þú einhverja hugmynd um hversu mikinn skaða þú hefur gert okkur? Það hefur verið ráðist á okkur! Þú verður að deyja @\$#! Þeir bölvuðu og töluðu sóðalegt málfar á pastorinn og héldu áfram að kvelja hann.

Á augnabliki, var ég fær um að sjá efnislega líkama pastorsins á pallinum á altarinu. Þegar hann bað, var hann öskrandi út hátt þar sem hann féll til sinnar hliðar. Hann veltist þá og rúllaði um í sársauka. Ég var þá tekinn til baka til að skoða fjölmarga pastora sem voru hangandi á krossum frá skýjahimni helvítis. Drottinn sagði að þeir höfðu endað upp í helvíti eftir þeirra dauða.

Ég varð óttasleginn þegar sviðsmyndin varð of grimmileg til að horfa á. Jesús leiddi mig og sagði, „Haak Sung! Heilaga Kang Hyun Ja er líka í kvölum núna. Förum til hennar!“ Eiginkona pastorsins var gildruð í stóru rými þar sem staflar af snákum voru samansafnaðir. Þeir voru svo fjölmargir að þeir litu út líkt og fjall. Ég sá snák vefjast utan um toppinn á höfðinu hennar. Snákurinn sá mig og kvæsti á mig. Þar voru stórir og litlir snákar að vefjast þéttilega utan um hendur hennar, fætur, og líkama. Snákarnir bitu oft af holdinu hennar á meðan hún kveinaði í sársauka. Hún hrópaði vonleysislega, „Úgh! Snákar farið burt! Viðbjóðslegu skepnur!“

* Gleðin af því að boða fagnaðarerindið

Kim, Yong Sup – Þegar ég gekk mitt Kristna líf í trú með Jósef og Seung Young, voru augun mín að vera opnuð til andlega sviðsins. Þegar ég bið vanalega að í Kirkju Drottins, fer Heilagi Eldurinn og rafmagn inní líkamann minn og líkaminn minn hristist á meðan eldinum og rafmagninu er sópað inn. Kitlandi tilfinning þekur allan líkamann minn.

Jósef, Seung Young, Bróðir Haak Sung, og ég boðum fagnaðarerindið alla daga. Innan 3-4 daga, voru samtals 4500 trúboðs smárit fullkornlega réttir út. Sumt fólk samþykkti Jesú sem Drottinn og Frelsara. Við höfðum lært hvernig á að trúboða frá pastornum. Smáritin voru ekki nóg; við urðum að trúboða á einn til annars grundvelli í visku. Þetta var mjög áhrifaríkt. Þegar ég bað á meðan nóttin var, sýndi Drottinn mér margaaumkunarverða og grimmilega staði í hevíti. Ég hafði vitnað þessar sviðsmyndir mörgum sinnum með Seung Young. Í dag, vitnaði ég líkkisturnar sem var að vera hent í eldgrifjuna. Toppur líkistanna var þakinn möttulskikkju. Hakakross var merktur á möttulinn. Tala líkkistanna farandi inní eldgrifjuna var endalaus. Líkkisturnar urðu tafarlaust ryk þegar þeim var hent inní eldgrifjuna. Með líkkistunum brenndum til dufts, hoppaði fólkið frá innan úr líkkistunum út og inní eldinn. Hoppandi inní eldinn, orguðu þau og veinuðu í kvölum.

Blaðsíða 146

Frú Kang, Hyun Ja – Núna hvenær sem ég bið vanalega, leiðir Drottinn mig til helvítis. Jafnvel þótt ég sé ekki fær um að sjá, get ég sérstaklega sk'ærlega fundið holdið mitt að vera stungið á. Hinir kirkjumeðlimirnir sem voru biðjandi næst mér horfðu ásetningslega þegar ég var kvalin. Pastorinn og ég erum kvalin í hevíti næstum alla daga núna. Allir líkamar okkar verkja og við erum kvalin með sláttandi sársauka. Hver liðamót beinanna minna eru í feikilegum sársauka.

Ákafi sársauka pastorsins var miklu sterkari og raunverulegri. Hann hafði jafnvel raunverulega ör merkt á líkamanum sínum. Stig sársaukans var svo ofsalegt að hann mundi ekki vera fær um að labba eftir kirkjuþjónustu. Í raun, mundi hann ekki vera fær um að færast um á meðan á daginn. Pastorinn og ég mundum mest liggja niðri allan daginn og kveina í sársauka. Þegar ég horfði á pastorinn skrifar kvalarfullum sársauka, grætur hjartað mitt út til hans í samkennd.

Í gegnum Joo Eun, spurði ég Drottinn, „Afhverju verðum við að vera í slíkum kvölum sem þessum? Hvernig komum við að verða að vera krossfest á krossinum á daglegum grunni?“

Drottinn svaraði, „Í náinni framtíðinni, munt þú og Pastor Kim framkvæma sérstakt verk og þjónustu. Þess vegna, eruð þið persónulega að upplifa raunverulegu kvalirnar af helju. Undir þessum skilyrðum, mun trúin ykkar verða sterkari.“ Ég hrópaði út, „Drottinn! Það er svo erfitt! Biðjandi alla nótt langa er fram úr okkar hæfileika en við verðum að vera kvalin af illum öndum líka. Ég held að illu andarnir eru hafandi góðan tíma og hamingjusamir. Rétt?“ Drottinn svaraði, „Nei, illu andarnir eru ekki ánægðir allan tímann! Jafnvel þótt þeir geti kvalið ykkur, eru þeir vinnandi í hvatvísnum ótta. Það er spennan frá öllum innan tignanna, sérstaklega frá toppinum. Þeir eru kveljandi ykkur á meðan þeir sjálfir eru í spennu og kvíða.

Blaðsíða 147

Ég svaraði og spurði Drottinn, „Hvað? En Drottinn, eru þeir ekki hamingjusamir að kvelja mig? Afhverju ættu þeir að vera í einhverskonar spennu?“ Drottinn svaraði, „Inní stuttum tíma, munu andlegu augun ykkar opnast. Þegar þetta gerist, munuð þú og Pastor Kim vera að fara að heimsækja hel með öllum meðlimunum frá Kirkju Drottins. Með öllum ykkar, mun hel vera snúið á hvolf og rífið niður. Öll ykkar munuð þjaka rosalega illu andana. Illu andarnir eri í ótta af því sem er að koma. Innan stutts tíma, þegar Pastor Kim og andlegu augu eiginkonu þinnar eru opin, munt þú og Pastor Kim hafa til að bera allan kraftinn í sem Ég mun veita ykkur. Pastor Kim og þú munuð berjast á móti Satan og hans undirlægðu! Ef þú og pastorinn getið ekki borið sársaukann neitt meir, mun Ég hjálpa ykkur með því að deyfa sársaukann. En ef Ég geri það, mun krafturinn sem Ég veiti báðum ykkar ekki verða greinilegur í sinni fyllingu. Ferlið sem þið eruð upplifandi eru skrefin í að öðlast dýpra andlegt svið og að hafa augun ykkar andlega opnuð. Ég þrái að þið þolið til endans. Þú og Pastor Kim eruð að fara í gegnum mörg andleg skref þegar þið farið dýpra. Þess vegna, vil Ég að þið veljið viturlega!“

Pastor og ég hrópuðum með einni rödd. „Nei, nei! Drottinn! Plís haltu áfram að færa okkur til helvítis. Við munum halda áfram að bera krossfestinguna á krossinum. Við munum duglega vera kvalin í helvíti. Við munum fara í gegnum og fram úr verkefninu!“ Drottinn hló hátt og huggaði okkur blíðlega. „Hahahaha, Pastor Kim, Heilaga Hyun Ja, hlustið vandlega á Mig. Ég veit þegar hvaða erfiðu aðstæðum þið eruð í. Í stuttan tíma, eru sálirnar ykkar krossfestar á krossi í helvíti. Jafnvel þótt þið kvartið af sársaukanum, munið, Ég kom til jarðar og varð hold. Ég var hrottalega stunginn af nöglunum og ég úthellti blóðinu mínu á Golgata. Fyrir ykkur, hafði ég persónulega farið í gegnum kvalirnar, þess vegna, verið þolinmóð og þolið. Hugið um Mig!“

Blaðsíða 148

„Beinum sjónum vorum til Jesú, höfundar og fullkomnara trúarinnar. Vegna gleði þeirrar, er beið hans, leið hann þolinmóðlega á krossi, mat smán einskis og hefur nú sest til hægri handar háseti Guðs.“

(Hebreabréfið 12:2)

„Eins og Kristur leið líkamlega, svo skuluð þér og herklæðast sama hugarfari. Sá sem hefur liðið líkamlega, er skilinn við synd,“

(1 Pétursbréf 4:1)

Drottinn hélt áfram, „Allir illu andarnir að meðtöldum Satan eru á fullum verði. Þeir eru vel meðvitaðir um þig og pastorinn. Þeir vita að andlegu augu ykkar munu vera opnuð fljótlega. Þeir eru undirbúandi sjálfa sig fastlega fyrir þessa árás. Innan stutts tíma, mun ofsaleg barátta taka stað. Allir meðlimir Kirkju Drottins munu gera innrás í virkin þeirra í helju. Illi herafllinn er allur meðvitaður um þessa staðreynd. Erfivenju og hefðbundnu kirkjurnar eru ekki meðvitaðar og geta ekki ímyndað sér hvað kirkjan ykkar er að gera. Þið eruð um þennan tíma fær um að berjast við þá þar sem Ég er stöðuglega veitandi ykkur alla kraftana fyrir bardagann á móti illa herafllanum. Þú og kirkjan þín hafði fylgt orðum mínum og hafið haldið áfram að hlýða. Sumir trúaðir höfðu þeirra augu andlega opnuð bara til þess stigs af að vera andspænis illu öndunum. En þú og kirkjumeðlimir þínir eruð á hærra stigi af árás. Það er sjaldgæfur hlutur að fara inn og fara út af helju á daglegum grunni og persónulega berjast á móti illu öndunum. Þess vegna, þraukið og þolið þangað til endans!“

„Varpið því eigi frá ykkur djörfung ykkar. Hún mun hljóta mila umbun. Þolgæðis hafið þið þörf, til þess að þið gerið Guðs vilja og öðlist fyrirheitið.“ (Hebreabréfið 10:35-36)

Blaðsíða 149

Á síðustu nokkrum dögum höfðum pastorinn og ég legið heima á meðan öll síðdegin. Jafnvel ef ég vildi komast upp og undirbúa hádegismat, var það efritt að hreyfast þar sem allur líkaminn minn verkjaði. Ég var skríðandi í húsinu mínu mest af tímanum.

Blaðsíða 150

19^{di} Júní 2005, Sunnudagur

„Breyttu ekki eftir því, sem illt er, minn elskaði, heldur eftir því, sem gott er. Sá sem gott gjörir heyrir Guði til, en sá sem gjörir hefur ekki séð Guð.“

*** Drottinn setur Heilagan Eld og Rafmagn í ennið mitt og munn**

Pastor Kim – Jesús og hinn Heilagi Andi settu eld í líkamann minn í gegnum einstakan veg. Það skipti ekki máli hvar ég var eða hvað ég var að gera, Drottinn var veitandi mér eldinn jafnvel á tímum sem ég var ekki biðjandi eða undibúinn. Ég var á mörgum skiptum brugðið og skömmustulegur. Drottinn hafði persónulega snert báðar augabrúnirnar mínar og svæðin á milli augabrúnanna með höndnunum sínum. Ennið mitt var í léttum titring. Kirkjumeðlimirnir sem voru með mér vitnuðu skærlega titringinn af enninu mínu. Titringarnir mundu koma fyrir oft.

Blaðsíða 151

Krafturinn af eldinum byrjaði fyrst frá fingurgómum Drottins. Eldurinn breiddist þá smám saman út í gegnum líkamann minn. Þegar ég bið einn í kirkju, mundi eldurinn vera svo sterkur að ég mundi falla á gólfið þegar ég tek á móti eldinum. Samt sem áður, hvenær sem ég var með kirkjumeðlimum, mundi Drottinn veita eld þar sem það mundi vera bærilegt.

Venjulega, var það Jesús sem mundi oftast útvega mér með eldinum. Með Jesú útvegandi mér með eldinum, mundi hinn Heilagi Andi veita með rafmagn. En ég flestum tilefnum, var það Jesús og hinn Heilagi Andi sem mundu hella niður eldinum og rafmagninu í samhljómi.

„Ég er kominn að varpa eldi á jörðu. Hversu vildi ég, að hann væri þegar kveiktur!“
(Lúkasarguðspjall 12:49)

Hinn Heilagi Andi hafði skipað mér að prédika kröftuglega. Með Hans skipun, veitti Hann mér rafmagn. Rafmagnið streymdi inni hendur mínar og um munninn minn. Þegar ég kraup niður að altarinu fyrir þjónustu, mundu báðar hendur mínar hreyfast frjállega á þeirra eigin. Hinn Heilagi Andi skipaði mér að opna munninn minn. Þegar ég fór eftir skipuninni, hellti hinn Heilagi Andi eldinum og rafmagni stöðuglega inni munninn minn á meðan krafturinn yfirflæddi í kringum munninn minn líka. Ég var forvitinn og spurði Drottinn. „Drottinn! Heilagur Andi! Hvað er það sem þú ert að gera?“ Drottinn svaraði, „Ég er að veita þér Hilagan Eld og rafmagn. Ekki efast heldur taktu á móti því öllu frjállega og þráðu það alvörulega. Þetta er bara byrjunin. Þú ert smám saman að upplifa stigin til að fá kraft.“

Stunfum á Sunnudags síðdögum eftir kirkjuþjónustu, mundi ég liggja á langa bekknum til að hvílast. Hinn Heilagi Andi mundi þá losta líkamann minn með kröftugum eldi og rafmagni. Kirkjumeðlimirnir mundu taka tækifærið að þessu ástandi. Þeir mundi nálgast mig og snerta líkamann minn. Eldurinn og rafmagnið mundi þá yfirferast til þeirra.

Blaðsíða 152

„Pastor, Pastor! Eldurinn hefur farið inni líkamann minn bara með því að snerta þig. Í raun, get ég vara staðið nálægt þér.“ Kirkjumeðlimirnir mundu safnast í kringum mig. Þegar ég veifaði hendinni minni, mundi ég var þá að ekki ýkja. Hinn Heilagi Andi veitir til þeirra sem þrá og langa fyrir gjöfina. Hinn Heilagi Andi veitti okkur eld og rafmagn í nokkra mánuði á daglegum grunni. Við vorum óendanlega upplifandi breytileg yfirnátúruleg fyrirbrigði.

*** Heilögu Shin, Sung Soon andlegu augu eru opnuð**

Systir Shin, Sung Soon – Lífið mitt var sanngjarnslega sæmandi og fjölskyldu lífið mitt var gott þangað til eiginmaðurinn minn hafði framhjáhald. Eiginmaðurinn minn var fær um að ná þau tengdar og börnin mín til að kenna mér um og taka hans hlið fyrir framhjáhaldið. Eiginmaðurinn minn sparkaði mér þá út. Hann henti mér út eins og ég væri einhvað gamalt par af útslitnum skóm. Ég hafði fjölmargar hugsanir af sjálfsmorði. Ég hugsaði um að taka mitt líf með fljótandi eitri. Ég ráfaði hjálparlaust um að gera ráð fyrir að enginn gæti skilið ástandið mitt. Á meðan í þeim tíma af volæði, hafði stóra systir mín, Djákna Shin, Sung Kyung samband við mig. Áður, fullyrti ég að væri Kristin og fór í gegnum tilfinningarnar í þrjú ár. Samt sem áður, var gangan mín og trú svo yfirborðskenn, ég vissi að hjálpræðið mitt var ekki fullvíst. Kristna gangan mín hafði algjöran skort af reynslu og skuldbindingu.

Núna, er ég einu sinni aftur byrjandi nýja göngu í trú í Kirkju Drottins. Ég hef upplifað að Guð er raunverulegur og lifandi. Þrenningar Guð er vinnandi í Kirkju Drottins á mjög

sérstakan veg. Kirkjumeðlimirnir þar biðja þangað til kl 5 á daglegum grundvelli. Þeir mundu jafnvel ekki verða þreyttir. Ég hef enga hugmynd hvernig þeir geta gert það. Pastorinn var rísandi upp hermenn. Þeir Kristnu undir hans yfirvaldi voru að verða hermenn krossins. Þegar ég mæti í þjónusturnar þeirra og bænámót, var ég fær um að biðja kröftuglega jafnvel þótt ég var nýr trúaður.

Blaðsíða 153

Pastorinn sagði að þar sem við vitum kennilega nóg af Orðinu, var það tími núna til að upplifa kraft Guðs. Í öðrum orðum, mundum við segja að við trúum og það mundi vera bakkað upp með orðum og ritningum. En núna, þurftum við að trúa með krafti Guðs. Með krafti hins Heilaga Anda, var það tími til að vitna persónulega, finna, og upplifa Guð. Þetta var leiðin sem við vorum fullvissuð af krafti Guðs og orðum. Samt sem áður, mundi ég aldrey hafa hugsað að ég mundi upplifa hinn Heilaga Anda þetta fljótt. Mér voru veittar gjafir næstum strax. Eiginmaðurinn minn og þau tengdar höfðu hafnað mér og án miskunnar hent mér í strætín tómhenta. Eftir að mér var hent út, var ég lifandi í kvölum en Drottinn fann mig. Drottinn elskaði mig svo mikið að Hann sendi mig til Kirkju Drottins og mótaði mig sem Sitt barn.

„Þér elskaðir, elskum hver annan, því að kærleikurinn er frá Guði kominn, og hver sem elskar er af Guði fæddur og þekkir Guð. Sá sem ekki elskar þekkir ekki Guð, því að Guð er kærleikur.“

(1 Jóhannesarbréf 4 :7-8)

Ég fæ gjöf tungutalsins á mjög fyrsta deginum. Þegar ég einblínu á bæn, upplifi ég skírningina af logandi eldinum í gegnum daglegu bænir pastorsins. Ég hef líka fengið Heilaga dansinn. Ég veit að eiginkona pastorsins og eldri systir mín hafa til að bera þessa getu. Handarhreyfingar mínar, fótsporin, og s. frv. eru ekki af mínum vilja heldur af hinum Heilaga Anda. Hinn Heilagi Andi mundi frjállega leiða líkamann minn þegar ég dansaði. Líkaminn minn mundi þá verða eldbolti. Drottinn og hinn Heilagi Andi höfðu huggað mína særðu sál. Guð hafði ekki yfirgefið mig til minnar sorgar og ráðprotunar. Hann hafði veitt mér sérstaka náð. Systir mín hafði bara eina gjöf, Heilaga dansinn. Með Guðs samúð, hafði Hann veitt mér margar mismunandi gjafir. Ég hafði fengið tungutal, útlistun á tungutali, spádóm, sjáandi í gegn, Heilaga dansinn, og s. frv. Hann hafði veitt þær til mín eina af annarri.

Blaðsíða 154

Eins og pastorinn varaði mig við, var ég reynd svakalega í ólíkum vegum þegar andlegu augun mín opnuðust og þegar ég fékk gjafir. Illu andarnir fóru inní líkamann minn og kvöldu mig. Þar sem trúin mín var veik, féll ég auðveldlega og ég hafði oft orðið fýld. Ég var gefandi pastornum, eiginkonu hans, og öðrum kirkjumeðlimum erfiðann tíma. Ég hafði vanþakklátt viðhorf gagnvart þeim öllum. Ég hafði alltaf þráð að vera elskuð af Drottni en ég hafði virkilega ekki gert neitt fyrir Hann. Sem afleiðing, hafði ég orðið pirruð og afbrýðisöm. Samt sem áður, höfðu verknaðir mínir opnað gang fyrir illu andana að ráðast á.

Ég var oft brjótandi flæði þjónustunnar. Ég veit að ég verð að vera varkárari og auðmjúkari þegar ég fæ auka gjafir og þegar mín andlegu augu opnast upp meir. Ég hafði komið til að skilja þetta andlit eins og það sé djúplega rist í hjartað mitt.

Kirkjumeðlimirnir sem höfðu ekki þeirra andlegu augu opnuð sögðu í einni rödd, „Afhverju eru andlegu augu sums fólk sopnuð rétt um leið þegar þau koma fyrst til kirkju á meðan sum eru ekki svo auðveldlega opnuð? Við höfum beðið í lengd og ekkert hefur gerst. Afhverju?“ Þegar fólkíð kvartaði og nöldraði, var ég auðmýkt. Ég iðraðist af öllum mínum hugsunarlausu hegðunum. Ég er núna kappkostandi.

„Þá gjörið gleði mína fullkomna með því að vera samhuga, hafa sama kærleika, einn huga og eina sál. Gjörið ekkert af eigingirni eða hégómagirnd. Verið lítillátir og metið aðra meira en sjálfa yður. Lítið ekki aðeins á eigin hag, heldur einnig hag annarra.“
(Filippíbréfið 2:2-4)

Blaðsíða 155

*** Illu andarnir stóðu fyrir framan innganginn**

Oh, Seyng Young – Ég elska að biðja í kirkju meira en að fara í skóla eða haldast heima. Það eru engir aðrir staðir að meðtöldu heimilis bænum mínum sem hafa kirkju líka Kirkju Drottins í sem þar eru daglega þjónusta, yfirnætur bænir af úthrópanði frelsaðu mig frá streitunni sem er ollin að heiman eða skóla.

Eftir alla nætur bæna mót, var það dögum fyrir tímann sem ég náði heim. Á þessum degi, mundi það vera einstakur atburður bíðandi eftir mér að heiman. Ég er vanalega hræddur af því að horfa á hryllingsmyndir, sérstaklega með drauga í bíómyndunum. Á meðal allra drauganna, er ég mest hræddur af ungru stelpunni. Þessi unga stelpa er fræg og vel þekktut Koreskur þjóðsögudraugur í mörgum hryllingsmyndum. Þegar ég kom heim, var ég labbandi upp stiga. Inngangur heimilis míns hafði stiga sem ég varð að labba upp áður en ég komst til dyranna minna. Það leið næstum yfir mig þegar ég sá illan anda standandi fyrir framan dyrnar mínar. Fyrir nokkrum dögum, heyrði ég af sjálfsmorði frægrar stjörnu. Illi andinn leit nákvæmlega út líkur kvikmyndastjörnunni sem hafði framið sjálfsmorð. Draugurinn klæddist hvítum klæðum og hafði langt hár þar sem það var blásandi í vindinum. Með hræðaðndi ógnvekjandi augnarráði, sagði hún, „Seung Young! Látum okkur fara til heljar! Ég mun vera að senda þig til heljar!“ Mér var svo brugðið og hræddur að ég fraus á punktinum. Innan þeirrar stundar, reisti illi andinn dulbúinn sem ung stelpa báða handleggina sína hátt í loftið og flaug grimmilega í áttina að mér. Hún flaug að mér með þrumuhraða. Hún hafði beittar tennur og beittar fingurneglar. Þegar hún gerði ógeðslega afskræma hávaða, hrópaði ég, „Heilagur Eldur! Farðu! Í nafninu Jesús!“ Þegar ég hrópaði beint á það, fór það ekki auðveldlega heldur réðst á mig í staðinn.

Illi andinn hafði augu sem voru mjög hallandi til hliða andlits hennar og með tennur sem líktust þeim af hákarli. Þar var blóð um öll augun og munninn. Hún leit miklu meir hræðandi en sú sem ég sá á Sjónvarpinu. Aðrir illir andar komu til að aðstoða ungu

stelpuna. Einn andi leit út líkur Búddista gerðum út af steini og hinir 5 litu út líkir manninum með ljáinn. Búddistinn gerður út af steini hafði mjög langt hár. Hver hárþráður hreyfðist og hlykkjaðist líkir snákum. Jafnvel þótt ég var óttasleginn og hræddur, hélt ég áfram að horfa á þá. Búddista hausinn minnti mig á Medusa haus (Grískt Goð) þegar hvert hár hélt áfram að hlykkjast sem smáit snákar. Það leit út mjög hrollvekjandi.

Blaðsíða 156

Þegar ég réðst á illa andann af ungu stelpunni með Heilögum eldi, var illi andinn fær um að komast hjá árásinni minni og það flúði í allar áttir. Steina Búddistinn var líka aðstoðandi ungu stelpuna. Steina Búddistinn hoppaði fyrir framan ungu stelpuna og réðst á mig. Hann réðst á mig með því að skjóta tveimur ljósgeislum frá augunum sínum. Hraði ljósgeislanna hans var hraðari en leysigeislar. Þegar ég náði að vera sleginn af ljósgeislunum frá augunum hans, féll ég til baka og veltist niður sigann.

Þegar móðir mín heyrði þung höggaða hljóðið af syni sínum fallandi niður stigann, hljóp hún til inngangsdyranna. Hún var mjög hissa og hrópaði, „Oh, Eung Young! Hvað hefur gerst fyrir þig? Afhverju ertu liggjandi niðri á jörðinni?“ Hún hjálpaði mér þá inn í húsið. Ég útskýrði til hennar að það voru tveir illir andar standandi fyrir framan inngangsdyrnar og hvernig þeir réðust á mig valdandi því að ég félli niður stigann. Móðir mín skammaði mig þá hugsandi að ég væri talandi óskynsemi. „Hvað! Um hvað ert þú að tala? Þú ert ekki neitt skyljanlegur. Ekki tala óskynsemi! Komdu til skylningarvitanna þinna!“

Þegar ég undirbjó að fara í rúm, safnaði ég saman huganum mínum og líkama. Samt sem áður, réðust illu andarnir á mig einu sinni aftur. Skyndilega, brjuðu bækurnar í bókahillunni að falla ein af öðrum. Bókahillan hristist líka og byrjaði að lemjast og skoppa. Ég var mjög óttasleginn og gat ekki borið það. Sviðsmyndin sem ég var upplifandi var beint út út hryllingsmynd. Ég vildi ekki tapa bardaganum svo ég skaut út Heilögum eldi í áttina að illu öndunum. Þeir byrjuðu að falla og voru sigraðir. Á þeirri stundu, fór móðir mín inní herbergið og skammaði mig. „Hvað ertu að gera? Þú ættir að vera sofandi! Afhverju eru svo margar bækur á gólfinu? Hreinsaðu þessa óreiðu upp, núna!“ Einu sinni aftur útskýrði ég hvernig illu andarnir höfðu ráðist á mig en móðir mín svaraði, „Um hvað ertu að tala? Hreinsaðu upp núna og farðu að sofa!“ Þegar móðir mín ávitaði mig, gerðu illu andarnir grín að og flissuðu að mér á meðan þeir biðu í horninu á herberginu. „Sjáðu, hver er að fara að trúá slíkri sögu?“

Blaðsíða 157

Þar sem andlegu augun mín hvöfðu verið opnuð á meðan í bæn, er ég upplifandi að vera andspænis einstökum reynslum og merkilegum allan tímann. Bróðir Yong Sup og Jósef eru að upplifa sömuleiðis. Bróðir Jósef hefur upplifað mikið meira en ég hef og hann er að leiðbeina og kenna mér á hvernig á að vera andspænis illu öndunum. Hvenær sem Jósef labbar með mér heim eftir bæna mót, líður mér alltaf öruggt. Það er svolítið skrítið að taka eftir því að illu andarnir eru hræddir við Jósef. Hvenær sem Jósef birtist, forðast illu andarnir hann með því að flýja.

Jafnvel eftir atvikið, eru þar enn ólíkar tegundir illra anda sem birtast fyrir framan heimilið mitt. Ég mundi hrópa Heilagur eldur á meðan í okkar bardaga. Heilagi eldurinn mundi brenna á líkómum illu andanna en þeir dragast ekki auðveldlega til baka. En þeir öskruðu í miklum sársauka. Maðurinn með ljáinn birtist líka og ógnaði mér. Hann sagði, „Ég mun draga þig til heljar!“ Enn fremur, mundu illu andarnir kalla fyrir stuðning og auka illir andar mundu vera með í á árásinni á móti mér. Þeir gerðu þetta sérstaklega þegar þeir virtust vera að tapa.

Í byrjun, var ég mjög óttasleginn og ég skalf til þess punkts að næstum því pissa á mig. Núna þegar ég berst við illu andana á daglegum grunni, hef ég orðið ónæmur fyrir ótta og hef orðið sterkari. Ég hef engann ótta af þeim neitt meir. Ég hef komið til að skilja mjög mikilvægan punkt, Drottinn verndar mig án tillits til hvort sem ég get séð Hann í persónu eða ekki. Samt sem áður, hvenær sem ég er í erfiðum ástöndum, hefur Drottinn alltaf huggað mig. Ég er alltaf þakklátur fyrir huggunina Hans. Ég hef líka komið til að skilja að þegar ég fer dýpra inní andlega sviðið, mæti ég mörgum mismunandi raunum í sem aðrir geta ekki efnislega skilið. Það var mjög erfitt að bera, næstum fram úr mínu rúmtaki. En ég var ekki einn á meðan í þessum raunum; pastorinn og Jósef voru þar til að aðstoða mig.

„Því að baráttan, sem vér eigum í, er ekki við menn af holdi og blóði, heldur við tignirnar og völdin, við heimsdrottina þessa myrkurs, við andaverur vonskunnar í himingimnum.“
(Efesusbréfið 6:12)

Blaðsíða 158

Joo Eun – Drottinn er alltaf þarna þar sem Hann fylgir mér. Hvenær sem ég er í skóla eða heima, get ég skýrt séð Drottinn eða heyrt Hans rödd hvenær sem ég kalla uppá Hann. Samt sem áður, geta djöflarnir líka birst í formi Drottins og pastorinn hefur kennt mér að reyna alltaf andana með Orðinu Guðs. Stundum er það svolítið pirrandi og íþyngjandi þar sem við verðum að reyna hvert skipti sem Jesús birtist. En vandamálið er það sama fyrir alla kirkju meðlimina sem hafa þeirra andlegu eugu opnuð. Þeir verða að reyna alla anda. En þegar við þrjúsklega reynum andana, flýja illu andarnir að lokum. Samt sem áður, munu þeir berjast til beiska endans og halda áfram að blekkja með því að halda áfram útliti Jesú.

Sumir bræður og ég erum hlýðin pastornum og við greinum andana. En þar eru sumir fullorðnir með andlega opnuð augu sem hafa orðið þreytt á að reyna andana. Þer eru núna að óhlýðnast viðvörunum pastorsins að reyna andana. Þessir sem reyna ekki andana verða að lokum blekkir og halda ákveðið fram að þeir hafi fengið orð frá Drottni. Þegar Kirkja Drottins var ósammála, yfirgáfu þeir kirkjuna. Þegar ég tók eftir þeim fullorðnu sem höfðu yfirgefið kirkjuna með mínum andlegu augum, voru líkamar þeirra fullir af illum öndum dulúnir með útliti Jesú. Drottinn hafði sýnt mér formin og útlitin í smáatriðum.

Í dag er Sunnudagur. Eftir hádegis kirkju þjónustuna, leigðum við bíómynd, ‘Passion of the Christ’ og horfðum á það í heimilinu okkar með öðrum kirkju meðlimum.

Blaðsíða 159

Ég sé alltaf Drottinn standa eða sitja hjá móður minni. Eins og vanalega, sat Hann hjá móður minni og horfði á bíómyndina. Horfandi á endurfluttu sviðsmyndirnar af sársauka og þjáningum, varð andlits svipur Drottins þjakaður. Ég spurði Drottinn, „Drottinn, Drottinn! Hvenær horfir þú á þessa bíómynd?“ Drottinn svaraði, „Ég horfði á þessa bíómynd áður en hún jafnvel kom út í stóru bíóin.“ Svipurinn á andliti Drottins var fylltur sorg og óþægindum. Kannski, var það frá að horfa á sviðsmyndina af Hans þjáningum. Ég lifti þá hausnum mínum til að sjá hásæti Guðsþ Jafnvel þótt ég var ekki fær um að sjá andlit Föðurins, gat ég skynjað þyns um hásætið Hans. Þegar við höldum áfram að horfa á bíómyndina, sagði Jesús og spurði, „Ég þjáðist og úthellti svo miklu blóði fyrir ykkur. Gerið það víst að þið víst að þið munið alltaf eftir Mér og lifið trúföstu Kristnu lífi!“

* Frú Kang, Hyun Ja ofsaleg heimsókn til helvítis

Frú Kang, Hyun Ja – Þangað til nýlega, tók Jesús pstorinn og mig til heljar í nokkra máðuði. Þessar heimsóknir til helvítis voru ofsalegar. Með daglegum heimsóknum, höfðum við orðið oft ferðafólk. Jafnvel þótt augun mín voru ekki andlega opnuð, er ég ennþá fær um að finna skærlega sársaukann í gegnum efnislega líkamann minn. Skilningarvitin mín voru ofsalega næm. Upphaflega, hafði Drottinn okkur bara til að finna sársaukann í gegnum efnislegu skilningarvitin. Ástæðan fyrir því var af því að helvíti var yfirlega hræðilegt og hryllilegt.

Þegar dagarnir liðu, upplifandi helvíti hafði smám saman orðið sterkari og skærara. Þegar skordýrin, ormarnir, og eitruðu pöddurnar klifruðu upp á líkamanum mínum, mundi líkaminn minn klæja og ég gat fundið þau hlykkjast. Ég gat fundið sársaukann af skordýrabitunum, sum höfðu beittar tennur. Líkaminn minn var líka skorinn af rísa exi. Ég var fær um að finna harkalega sársaukann þar sem líkaminn minn verkjaði. Kvalrafulli sársaukinn síaðist í gegn til allra liðamóta í líkamanum mínum.

Blaðsíða 160

Með pastorinn, var hann upplifandi jafnvel kvalarfullri sársauka. Hann rúllaðist og veltist frá pallinum öskrandi í sársauka. Hann var hafandi erfiðan tíma að anda, það sýndist eins og lungun hans voru full kvefslími. Þegar við stoppuðum að biðja, lögðumst við flöt og vorum út úr helvíti. En um leið og við byrjuðum að biðja aftur, vorum við rétt aftur í helvíti. Pastorinn mundi venjulega öskra á pallinum þegar ég mundi kveina í sársauka. Ég hrópaði út hátt, „Drottinn, Drottinn! Afhverju ert þú svo harkalega kveljandi okkur í helju? Við höfum verið kvalin í nokkra mánuði núna! Okkur mundi líka það að heimsækja himnaríki héðan í frá. Plís!“ Drottinn svaraði, „Þið hafið ennþá mikla fjarlægð að fara. Þegar þið haldið áfram að upplifa hel mörg meiri skipti, munuð þið verða djarfari og trúin ykkar mun vaxa sterkari. Þegar ég opna andelgu augun ykkar, munuð þið vera fær um að bera sársaukann miklu auðveldar og þola hvert magn sársauka. Farandi í gegnum þetta ferli mun útvega getuna fyrir pastorinn og sjálfa þig til að vitna marga undrandi hluti þegar andlegu augun ykkar eru opnuð. Þegar þið verðið næmari fyrir sársauka og sársaukinn eykst smám saman og verður kvalarfullur. Mun það þýða að andlegu augu ykkar eru að opnast.“

Kvalirnar byrjuðu að afmynda bænastöðunni minni. Ég hafði ekki sturkinn til að reisa hendurnar mínar á meðan í bæn. Allur styrkur líkama míns hafði farið. Ég féll að lokum til gólfsins. Á tímum, mundu stórir og smáir snákar vefjast utan um líkamann minn og rífa inni skinnið mitt. Á öðrum tímum, mundu mismunandi tegundir skordýra og eitraðra padda stinga mig. Við mundum líka vera krossfest á krossinum á meðan í okkar heimsókn í helvíti. Við kveinuðum í sársauka og veltum fyrir okkur hversu mikið meir við mundum verða að þola og upplifa þennan þennan sársauka. Hugsanirnar um helvíti eru hryllilegar; það er staður eilífrar kvala með engin takmörk.

Blaðsíða 161

Drottinn huggaði mig staðhæfandi, „Heilaga Hyun Ja! Ég veit það er erfitt.“ Hann snerti líkamann minn þá. Hvenær sem Hann leggur hendurnar sínar á mig, mundi líkaminn minn hristast eins og ég yrði lostuð af rafmagni. Drottinn endurorkaði mig með kröftugum styrk.

„Sá sem í mannslíki var, snart mig og sagði: „Óttast þú ekki, ástmögur, friður sé með þér! Vertu hughraustur!“ Og er hann talaði við mig, fann ég að ég styrktist og sagði: „Tala þú, herra minn, því að þú hefir gjört mig styrkan.““ (Daníel 10:18-19)

*** Andlegt svið, fram úr ímyndunarafli, Sci Fi bíómyndum, og herkænsku ævintýrum.**

Pastor Kim – Þegar við höfðum farið inní andlega sviðið, tók undrandi og óvenjulegur atburður stað. Það er fram úr okkar ímyndun. Venjulega, mundi fólk dreyma og ímynda sér. Þau mundu þá skapa og endurflytja það í bíómyndum. Ímyndunaraflið þeirra mundi verða raunveruleiki. Þau mundu skapa handrit til að gera fáranlegar bíómyndir. Hvað ég var að vitna fyrir framan augun mín var bara líkt og bíómyndirnar, hrein tilbúningur.

Stundum ruglast ég. Stundum held ég að ég sé í bíómyndinni sjálfri. Hlutirnir sem ég er að vitna eru hlutirnir sem ég sé mörgum sinnum á fantasíu, Sci-Fi, eða herkænsku ævintýrum. Samt sem áður, er það sem ég upplifði skýrlega raunveruleiki þegar við biðjum alla daga. Og á okkar daglega grunni, vorum við að berjast örvæntingarfullt við illu andana. Það mun örugglega vera sigurvegari og tapari. Andlegi bardaginn við illu andana er ekki bara skýr andlegur raunveruleiki; það er mjög hagnýtanlegt og tengt nálæglega efnislega lífinu. Littlu börnin og fullorðnir sem hafa þeirra andlegu augu opnuð helga sjálfa sig frá heimslegum hlutum. En sem pastor, hugsa ég ennþá sérstaklega um þau með því að halda nálægu auga á þeim. Þegar ég vitna unglíngana og og fullorðna sem hafa þeirra andlegu augu opnuð að berjast við illu andana alla daga, segi ég, „Á þessu stigi, kannski, get ég kastað út illum öndum allt mitt líg og að enda lífs míns, mun ég ennþá vera kastandi út illum öndum.“ Ég hef stundum fundið skammartilfinningu. En hvenær sem ég var líðandi skömmustulega, gaf Drottinn mér styrk. Hann hafði huggað mig stórlega og sagt mér að framkvæma og ljúka við skipanirnar sem Hann hafði gefið mér.

Blaðsíða 162

*** Illir andar í formi rottu**

Kirkjumeðlimirnir og eiginkonan mín voru hafandi samræður. Ég var með í á meðan í miðri samræðunni þeirra. Ljósinn í kirkjunni voru svo björt að það lét það virðast sem dagstími á meðan nóttin var. Ljósinn voru svo björt; ég hélt að ég gæti séð þínulitla maura á gólfinu. Skyndilega, sá ég tvær svartar rottur. Ég blikkaði ekki þegar ég hvessti grimmilega augun á rotturnar. Mér var brugðið og hrópaði hátt. „Hvað! Ó! Hvað er þetta? Vissulega?“ Kirkjan og eiginkonan mín spurði, „Hvað er rangt pastor? Hvað er það?“ Ég hrópaði, „Það eru tvær rottur sem hafa komið út frá hægri hlið píanósins. Þær eru að hreyfast meðfram botninum til vinstri hliðarinnar. Lítið! Ein rotta er bítandi halann af einni að framan á meðan þær færast áfram.“ Allir svöruðu í einni rödd. „Hvað! Á hvað ertu að líta? Við sjáum ekki neitt? Vá! Pastor! Loksins, þú ert byrjandi að sjá illu andana.“ Kirkjan og eiginkonan mín voru mjög spennnt. Ég sá tvær rottur hreyfast hæglega þar sem þær skriðu í kross. Ég hugsaði með sjálfum mér, „Ah, kannski eru andlegu augun mín að byrja að opna.“

Blaðsíða 163

*** Skíra með logandi eldi í göngum eldsins staðsettum í himnaríki**

„Ég skíri yður með vatni til iðrunar, en sá sem kemur eftir mig, er mér máttugri, og er ég ekki verður að bera skó hans. Hann mun skíra yður með heilögum anda og eldi.“

(Matteusarguðspjall 3:11)

Jósef – Á meðan ég bað út hátt, birtist Jesús til mín. Drottinn sagði, „Í nótt, mun ég taka Pastor Kim til gönganna fylltum með Heilögum logandi eldi.“ Drottinn greip föður minn og hendina mína og við yfirgáfum fyrir himnaríki. Ég var biðjandi á pallinum næst föður mínum á meðan ég útskýrði nákvæmlega hvað var í gangi til föður míns. Drottinn hafði skipað mér að útskýra það til föður míns.

Þegar við komum í himnaríki, löbбуðum Drottinn, faðir minn, og ég fyrir framan Guðs hásaeti og beygðum niður. Við löbбуðum þá í áttina að göngunum sem voru fyllt með logandi eldinum fyrir skírn. Jesús leiddi og við fylgdum fyrir aftan. Drottinn var í miðjunni þar sem faðir minn og ég hvor héldum í hendi Drottins þegar við löbбуðum fyrir aftan. Jesús sagði við föður minn, „Pastor Kim, vertu fastur og undirbúðu trúna þína!“ Göngin voru mjög stór, frekar svakaleg. Ég gat ekki séð endann. Hitinn sem gaus frá göngunum var mjög sterkur. Sálin mín fann það beinlínis. Ég gat ekki hreyfst, hitinn var svo ofsalegur.

Jesús sagði, „Jósef, þú munt fara í gegnum göngin næsta skipti. Fyrir núna, mun faðir þinn fara inni þau í dag. Jósef, bíddu fyrir utan. Ég mun sýna þér aðrar byggingar af eldgöngunum. Taktu eftir vandlega. Þú munt verða að útskýra það til Pastor Kim svo að hann megi skrifa um það. Líkami Pastor Kims mun bara finna ylinn og sálin hans mun erfiðlega labba áfram vegna brennandi hitans.“

Blaðsíða 164

*** Ytri uppbygging eldönganna**

Ytri lögun eldganganna var lagað líkt og rétthyrningur. Stærðin var svakaleg, það var fram úr ímyndun. Það virtist eins og það hafði ekki enda. Tveir svakalegir englar stóðu vörð að því fremra af inngangi eldganganna. Englarnir litu út líkt og hærra settir englar. Þessir englar voru einstakir, í raun, litu þeir ekki út líkir öðrum englum en höfðu eld vafðan um líkama sína. Þeir virtust vera verndarar eldsins. Annar einstakt einkenni var þegar þeir héldu sverðunum sínum, það var logandi með eldi. Í mínu áliti, held ég að þau gætu verið eldsverðin sem voru notuð í Eden Garðinum lýstum í Genesis.

„Og hann rak manninn burt og setti kerúbana fyrir austan Edengarð og loga hins sveipanda sverðs til að geyma vegarins að lífsins tré.“ (Genesis Fyrsta Mósebók 3:24)

Fyrsti engillinn hafði svakalega vængi. Vængirnir virtust vera logandi með eldi en þeir voru ekki brennandi eða sviðnandi. Fram dyr eldganganna var lagað líkt og perluhlíð. Þau voru kringlótt. Dyrnar loguðu í eldi líka. Dyrinum var rúllað til hliðarinnar eins og bolti til að opna og loka dyrinum. Þegar dyrnar voru opnaðar, féll afl eldsins skærlega uppá mig. Engillinn var haldandi lyklinum að dyrinum. Lykillinn var krosslagaður og logandi. Þegar engillinn setti lykilinn inní raufina og snéri, opnuðust dyrnar mjúklega. Þegar dyrnar opnuðust, steig ég aftur og sagði, „Ó! Svo heitt! Huu ~.“ Drottinn héld í hendi föður mínst og þeir fóru inní eldgöngin. Þegar sál föður míns fór inní eldgöngin, var hitinn svo ofsalegur að hann hoppaði upp og niður og hristist ofsafengið.

Blaðsíða 165

Drottinn stillti hitann þar sem sál föður míns gat ekki þolað hitann. Til baka í kirkju, var faðir minn líkamlega á kirkjupallinum biðjandi. Hann var kveinandi og biðjandi í tungum. „Ahhh, hu ~heitt. Óhhh ~ hjartað mitt er að fara að springa upp! Jósef! Ugh ~ Ah! Það er erfitt að bera! Ahh!“ Ég sagði við föður minn, „Faðir! Jesús og sálin þín eruð að fara inní göngin núna. Þegar þú ferð inní göngin, getur þú aldrei snúið til baka. Þú getur bara labbað áfram! Haltu áfram að færast áfram. Góðar óskir til endans!“ Drottinn sagði, „Gott Jósef, þú ert að tala vel. Pastor Kim lítstu bara áfram og færðust áfram.“

* **Innri uppbygging eld gönganna**

Frá því ytra, voru göngin löguð eins og rétthyrningur. Samt sem áður, á því innra var eldurinn brennandi í spírallögun og brennandi spírallinn hélt áfram. Bæði gólfið og loftið var logandi með eldi. Göngin voru bókstaflega bræðsluofn. Stígurinn var umkringdur með endalausum brennandi spírölum. Í minni skoðun, virtist það eins og það mundi taka óteljandi daga eða jafnvel ár að labba þvert yfir til endans. Þegar hélt í hendi pastorsins, þeir löbbuðu saman inní göngin en eftir stund, labbaði Drottinn aftur út einn. Sál pastorsins hélt áfram að labba áfram.

Blaðsíða 166

Ég spurði Drottinn, „Jesús! Má ég fara inní göngin?“ Drottinn svaraði, „Þú munt fara inn nógu fljótlega, en ekki enn. Þjónn minn Pastor Kim verður að vera sá fyrsti til að fara inn og þá mun það vera HeilagaKang, Hun Ja. Eftir henni, mun það vera þú!“ Faðir minn hélt

áfram að labba áfram af sjálfum sér. Þegar faðir minn labbaði djúpt inní göngin, var ég ekki lengur fær um að sjá hann. Ég spurði þá Drottinn, „Minn elskaði Jesús! Þar sem faðir minn er ekki lengur í augsýn, plís sýndu mér annað leyniherbergi.“ Jesús svaraði, „Mjög vel, Ég mun sýna þér. Ég var um að sýna þér hvort sem þú spurðir eða ekki. Undirbúðu fastlega trúna þína. Skilið?“ Ég svaraði, „Amen.“

„Hrópaðu til mín! Ég mun bænheyra þig og ég mun kunngjöra þér mikla hluti og leyndardómsfulla sem þú hefur ekki áður þekkt.“

(Jeremía 33:3)

Við hliðina á rýminu sem ég hef séð, eru þar mörg fleirri stór og smá eldgöng og eld rými. Litlu göngin og herbergin voru ferningslögð; stóru göngin og rýmin voru rétthyrnins lagaðar. Þegar persóna fullkomnar gönguna í gegnum göngun, getur hann/hún haft til að bera svakalegann kraft af eldi. Við getum notað kraftinn fyrir Drottinn.

Blaðsíða 167

*** Hjálm hjálpræðisins herbergið**

Jesús kallaði einn englanna og kynnti mig. „Taktu Jósef til leyniherbergisins og sýndu honum hlutina í herberginu!“ Ég fylgdi englinum og hann leiddi. Eftir einhvern tíma, komum við í stað þar sem rosaleg bygging stóð, það stóð líkt og fjall. Eins og vanalega stóðu tveir englar vörð að innganginum. Tveir englarnir og minn fylgdar engill skiptust á nokkrum orðum og kinkuðu kolli til hvors annars. Englarnir tveir færðu út lykil og opnuðu dyrnar.

„Hérna, Heilagi Jósef, þetta er staðurinn sem þú hefur verið að velta fyrir þér svo mikið um. Hjálm hjálpræðisins herbergið. Plís líttu um eins mikið og þig langar.“ Engillinn leiðbeindi mér um rýmið. Ljósið í rýminu var svo sterkt og bjart að augun mín voru meidd. Ég þakti augun mín með báðum höndunum mínum. Ég hafði áhyggjur af því að ljósið gæti gert mig blindann. Ég gægðist varkárlega á milli fingranna minna. Þar var enginn staður í himnum án bjart skínandi ljóss. Ég hugsaði frekar oft að himnaríki var sýningarmiðja fyrir ljós. Þetta rými var engin undantekning.

Hjámar hjálpræðisins voru af ólíkum lögum og formum. En það voru hjálmur sem voru svipaðir hvorum örðum. Sumir voru formaðir líkir hershöfðingja hjálmum og þeir voru gerðir úr gulli. Sumir hjálmarnir litu út líkt og venjuleg húfa eða hattur og þeir voru af mismunandi stærðum og lögunum. Hjálmarnir voru sýndir og uppstilltir í tilkomumikilli röð. Mér leið eins og ég væri á sýningu. Tala hjálma var svo mikil að ég gat ekki talið þá. „Engill! Til hvers hvefur þú þessa hjálma?“ Engillinn svaraði, „Þessir hjálmur hjálpræðisins eru gefnir fólki sem trúir á Jesú með öllu þeirra hjarta, huga, og sálu. Fólkið sem berst andlega er veitt með stærri, sterkari, og sjaldgæfari hjálmum.“

Ég færðist til annars rýmis, herbergið af brynju réttlætisins. Ytri uppbyggingin leit svipað út og fyrra rýmið. Rýmið var fyllt með gullnum lit. Rýmið var fyllt brynjum réttlætisins.

*** Leyniherbergið með fagnaðarerindis skónum**

Þriðja rýmið sem ég fór inní var herbergið af fagnaðarerindis skónum. Stærð þessarar byggingar var um sú sama eins og þau fyrri. Rýmið var fyllt með fjöldamörgum gull lituðum stígvélum. Stígvélin voru sýnd og röðuð upp jafnt. Þegar ég tók eftir óteljandi fjöldanum af skóm, tók ég eftir einstakum stíl af stígvélum. Ég spurði fylgjandi engilinn, „Engill, hvað standa þessi stígvél fyrir? Vá! Þessi stígvél hafa vængi á hvorri hlið!“ Engillinn útskýrði á meðan ég leit með forvitni og spenningi. „Ah ~ ha~Heilagi Jósef, vængirnir standa fyrir trúboðsgetu persónunnar. Hver sem ákaflega trúboðar og prédíkar fagnaðarerindið vel mun vera veitt fagnaðarerindis skórnir með vængjum festum við.“ Stígvélin með vængjunum hafa verið aðskilin frá meðal fagnaðarerindis skónum. Stígvélin með vængjum voru sýnd á hinni hlið rýmisins. Þessi stígvél endurköstuðu svo miklu ljósi að þau glömpuðu. Ég sagði við sjálfan mig að ég verð að hafa til að bera skónna með vængjum. Ég fullvissaði sjálfan mig að ég mundi hafa þá. Stærð skónna var rosaleg. Sumir voru rosalega stórir og sumir voru rosalega litlir. Drottinn veitir samkvæmt máli trúar þeirra. Ef einhver biður ákaflega og trúboðar fagnaðarerindið, mundi hann/hún vera klædd einum af þessum skóm.

Ég fór þá inní herbergið af belti sannleikans. Herbergið var svipað þeim fyrri. Rýmið var fyllt ljósinu af dýrð. Það er ómögulegt að nálgast leyniherbergin án þess að taka nauðsynlegu forkröfu skrefin. Mér fannst forkröfurnar vera of flóknar og erfiðar. Ég heimsótti þá brynju trúarinnar herbergið. Brynja trúarinnar er ekki í biblíunni. Ég leit um rýmið og rýmið var mjög svipað þeim fyrri.

*** Herbergið með kórónum sem píslarvottar klæðast**

Engillinn sem fylgdi mér sagði, „Þetta sinn, mun ég taka þig til herbergis sem er lítið öðruvísi en þau fyrri. Fylgdu mér þessa leið.“ Gleðilega og með fullt af forvitni, fylgdi ég. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Hvers konar stað mundi ég vera að heimsækja?’ Þegar ég hugsaði með sjálfum mér, komum við að okkar ákvörðunarstað. Stærð byggingarinnar var meiri en allar aðrar byggingar sem ég hafði áður vitnað. Byggingin stóð há full af ljóma. Birtan var meiri en hinar byggingarnar. Ég hrópaði í undrun. „Vá! Hvað er þessi staður? Hvað er í þessu rými?“ Engillinn svaraði, „Farðu og gáðu fyrir sjálfan þig.“ Við tókum nauðsynlegu skrefin eða forkröfu aðferðirnar. Englarnir sem stóðu vörð voru að ofsalegri athygli. Um leið og ég fór inn, var ég undrandi að sjóninni. Útlit rýmisins var virðulegt og mjög bjart.

Fylgandi engillinn talaði með gleði og spenningi. Ég hafði aldrei heyrt hljóð af svo mikilli gleði frá engli þangað til núna. „Allt í lagi, Heilagi Jósef! Þetta rými er staður af bjartskínandi kórónum. Kórónurnar eru fyrir fólk sem hefur verið píslarvottað fyrir Drottinn! Rýmið er líka hýsandi margar kórónur fyrir framtíðar píslarvotta.“ Ég hrópaði í andvarpi og aðdáun. „Vá! Það lítu stórkostlega út, engill! Vá! Líttu á þessa! Þessi kóróna er

sérstaklega björt! Vá~! Ég vil virkilega hafa til að bera eina svo ég geti klæðst því á hausnum mínum.“ Kórónurnar sem eru undirbúnar fyrir píslarvottana og þessa sem munu vera píslarvottaðir eru allar af ólíkum hönnunum og ólíkum lögnum. Engin þeirra er sú sama. Þessar kórónur eru svo miklu fallegri en kórónurnar sem konungar á jörðu klæddust. Þær litu svo stórkostlega og áhrifamiklar. Það er ómögulegt fyrir mig að útskýra þær með mínum orðum.

Blaðsíða 170

* Herbergið af hinum Heilags Anda nú gjöfum

Þar eru svo mörg rými með þúsundir og tíuþúsundir gjafa. Ég hélt það væri bara níu gjafir eins og er tilgreint í bókinni af 1 Kointubréfi Kafla 12. Ég var mjög hissa eftir að vitna svakalega magnið af mismunandi rýmum með gjöfum. Jesús og hinn Heilagi Andi útskýrðu að biblían skráir bara dæmigerðu gjafirnar og það var rétt. Okkur eru veittar gjafir frá Jesú og stundum frá hinum Heilaga Anda. Ástæðan fyrir þessu er að þeir eru sami Guðinn í einum. Jesús sagði að Hann veitir stundum gjafirnar beint frá herbergjunum. Drottinn sýndi mér þá sum herbergjanna þar sem níu gjafir hins Heilaga Anda voru staðsettar. En Drottinn sagði að Hann muni sýna mér þær smám saman eina í einu á seinni tíma. Ég mun skrá sumar af níu gjöfum hins Heilaga Anda. Herbergin sem ég hef verið forréttindaður að vitna.

* Herbergið sem lækna þá sjúku

Með skipun Drottins, kom engill til að fylgja mér. Ég fylgdi englinum á meðan hann leiddi. Ég vissi ekki hvort þar voru mörg mismunandi rými fyrir að lækna þá sjúku. Þegar ég kom í því fremra á herberginu, var ég sjokkeraður af stærðinni og mælivíddanna. Ég hélt áfram að hrópa í undrun um umfangið og virðulega útlitið. „Vá! Það er undravert! Vá! Áhrifaríkt!“ Eins og vanalega, stóðu tveir englar vörð að dyrunum. Englarnir voru klæddir á einstakan hátt. Þeir voru klæddir öllum herklæðum Guðs. Þeir klæddust hjálmi hjálpraðisins. Þeir voru þaktir fullkomnlega í herklæðum; ég gat ekki séð op eða veikleika. Rauður kross var skærlega merktur á miðjunni á þeirra hjálmum hjálpraðis. Svæðið sem krossinn var merktur virtist hafa ferskt blóð á því. Krossinn var merktur á brynjuna líka.

Blaðsíða 171

Merkið á brynjunni var svakastórt. Handfang sverðsins var líka formað sem kross. Þar var blóð á handfanginu líka. Bjart gul rauðleitur logi logaði um egg sverðsins.

Englarnir kinkuðu þá kolli til að heilsa hvorum öðrum. Mjög miðja inngangsins var merkt með rauðum krossi. Dyrnar opnuðust ósjálfrátt til hvorrar hliðar og svakalega ljómandi ljós helltist út. Ég reyndi að missa ekki meðvitund. En eins og vanalega, stóð ég agndofa að sjóninni. Hugurinn minn var hlaupandi á sama tímanum, ég var svo áhyggjufullur um að ég mundi gleyma öllu sem ég hafði vitnað. Allir smáblettirnir í himnum eru undrandi að skoða. Þegar ég mundi vitna mörgu hlutina í himnum, mundi ég stundum gleyma því sem ég hafði vitnað. Heppilega, aðstoðaði Drottinn mig í að muna mest af tímanum mínum hér.

* Blóðáin staðsett í herberginu sem lækna þá sjúku

Um leið og ég steig inn í herbergið af lækna þá sjúku, sá ég svakalega á streymandi með blóði. Það var fram úr ímynduninni minni. Áin hafði kyrrlátar bylgjur. Jafnvel þótt áin var rennandi með blóði, var ég ekki hræddur eða hristur með ótta. Í staðinn, þráði ég að hoppa fljótt inni það. Forvitni var hvetjandi mig til að hoppa inn. Ég hugsaði þegar í stað að allir sjúkdómar mundu vera læknaðir þegar ég hopaði inni blóðáanna. Eins og Jesús vissi hvað ég var að hugsa, sagði Hann, „Það er rétt, Jósef. Þessi staður hefur mitt blód sem þvær burtu syndir og lækna alla fjölbreytni af sjúkdómum. Hvenær sem sálir á jörðu kveina í sársauka og þegar þær biðja, langandi og þrá fyrir mig, mun Ég hella út uppá þá blóðinu til að lækna þá.“

„En ef við göngum í ljósinu, eins og hann sjálfur er í ljósinu, þá höfum við samfélag hvert við annað og blóð Jesú, sonar hans, hreinsar okkur af allri synd. Ef við segjum: „Við höfum ekki synd,“ Þá blekkjum við sjálf okkur og sannleikurinn er ekki í okkur. Ef við játum syndir okkar, þá er hann trúr og réttlátur svo að hann fyrirgefur okkur syndirnar og hreinsar okkur af öllu ranglæti.“ (1 Jóhannesarbréf 1:7-9)

Trylltur hiti var að koma frá yfirborðinu af ánni. Yfirborðið var þakið með logandi eldi og rafmagni. Þegar ég vitnaði skærlega, hrópaði ég stöðuglega með aðdáunarandvarpi. „Hvað? Hvernig getur þetta verið?“ Ég vissi ekki hvernig átti að tjá þessa sjón. Olía blandast ekki við vatn og olía mundi venjulega fljóta á toppi vatnsins. Ég sá einu sinni Trylltann eld brennandi á vatninu. Það var í hafinu þar sem olía hafði hellst niður. Ég hafði vitnað svipaðan atburð, logandi eldurinn var brennandi yfir blóðánni. Eini munurinn var að þar var enginn reykur eða eitruð gös frá logandi eldinum af blóðánni. Áin var líka yfirflæðandi með blóði. Þar voru veggir á hvorri hlið árbakkans. Ég gat ekki skilið hvernig áin hafði veggj meðfram bökkunum en yfirborð veggjanna var þakið rafmagni og bráðum eldi. Með mínum takmarkaða orðaforða eða jarðneskum orðum, var ég ekki fær um að lýsa sjóninni. Einn hlutur var fyrir víst, ég var fær um að hrópa og öskra í undrun. „Vá! Hvernig getur þetta verið? Hvernig getur Heilagi eldurinn og rafmagnið verið brennandi á ánni af ruðu blóði?“

Blaðsíða 173

Ég var yfirgnæfður með sviðsmyndinni sem var að útbreiðast frammi fyrir augunum mínum. Það var fram úr minni ímyndun. Þegar ég var biðjandi, hrópaði ég til Drottins. „Drottinn! Drottin! Plís láttu mig dífast inni blóðáanna!“ En Drottinn svaraði heyrnlega, „Jósef! Það er ekki þinn tími. Þegar það kemur þinn tími, munt þú vera fær um að fara inni ána. Þess vegna, biðdu ákaflega!“ Ég hafði vitnað einstakann atburð þegar Ég sá eld, Heilagt rafmagn, og dýrmæta blóðið blandað saman skjótandi upp í skýjahimininn þar sem það féll aftur niður. En þegar þau féllu aftur niður, voru frumefnin umbreytt í dýrmæta steina og féllu til jarðar. Þegar á jörðu, komu þeir fram sem svör til bæna fyrir trúandi heilaga.

* Lofgjörðar og tilbeiðslu herbergið

Ég yfirgaf lækningarherbergið og labbaði út með fylgdarenglinum. Ég var forvitinn til hvar engilinn mundi leiða mig næst. Eftir langa göngu, byrjaði ég að heyra falleg hljóð af

tónlistar hljóðfærum og lofgjörð. Með ákafa, sagði engillinn, „Allt í lagi, við höfum loksins komið þar sem lofgjörðar og tilbeiðsluherbergið fyrir okkar Heilaga Guð er staðsett.“ Engillinn dansaði þá gleðilega. Ég var með í og dansaði með englinum. Ég dansaði með hajrta af þakkargjörð til Guðs. Herbergið líkti eftir hlóðunum af tilbeiðslunni og lofgjörð. Það var mikilfenglegt og hátíðarlegt. Eins og vanalega líkt og hin herbergin, voru englar verndandi lofgjörðarherbergið.

Hið ytra af herberginu virtist líkt og málmblásturshljóðfærum, meira líkt trompeti. Stærð herbergisins var fram úr ímyndun. Ég hafði aldrei séð slíkt stórt trompet lagað herbergi áður. „Vá! Vá! Undravert!“ Hrifinn og með kjálkann minn hangandi niður í undrun, hlógu englarnir sem stóðu vörð að ingannginum hátt og sögðu, „Heilagi Kim, Jósef, plís farðu inn.“ Ég labbaði nálægt upp til englanna til að ná betra lit á þeim. Þeir voru klæddir fullu herklæði. Skæra lögun krossins var merkt á hjálmana þeirra og á miðjunni á bringunni þetta.

Blaðsíða 174

Í byrjun, sýndist stígur lofgjörðarherbergisins þröngur en þegar ég labbaði smám saman inn, varð vegurinn breiður og langur. Þegar ég náði til endans, varð stígurinn mjög breiður og hæð herbergisins reis til skýjahiminsins. Staðurinn sem ég hafði náð var opi völlum. Það var svakalegt og þar var enginn samanburður til neins íþróttaleikvallar á jörðu. Á opna vellinum voru þar margar sálir lofandi Drottinn. Þar voru líka óteljandi englar fljúgandi út í gegnum loftið og blásandi trompet. Þeir voru frjálstlega lofandi.

Hljóð lofgjörðarinnar endurómaði óendanlega. Stígurinn tengdist alla leið yil hásætis Föður Guðs. Enn fremur, yfirflæddi lofgjörðarhljóðið og þakti alveg út í gegnum skýjahiminn himnaríkis. Hið innra af rýminu var skreytt með ólíkum tegundum af dýmætum steinum slíkum sem smarögðum og demöntum. Þeir voru mismunandi í öllum litum. Birtan endurkastaðist frá hvorum öðrum og ég var mjög hrifinn að sjóninni. Hver sem fer inni þetta rými mun gefa dýrð Föður Guði með því að lofa og dansa.

„Hallelúja. Syngið Drottni nýjan söng, lofsöngur hans hljómi í söfnuði trúfstra. Ísrael gleðjist yfir skapara sínum, börn Síonar fagni konungi sínum, lofi nafn hans með dansi, flytji honum lofgjörð með bumbu og gígju. Því að Drottinn hefur þóknun á líð sínum, krýnir hrjáða sigri. Hinir trúuðu fagni dýrðarljóma, hrópi gleðióp í hvílum sínum.“

(Sálmarnir 149:5)

Blaðsíða 175

22. Júní, 2005, Miðvikudagur

„Dag einn um nónn sá hann berlega í sýn engil Guðs koma inn til sín, er sagði við hann: „Kornelíus!“ Hann starði á hann, varð óttasleginn og sagði: „Hver er það, herra?“ Engillinn svaraði: „Bænir þínar og ölmusur eru stignar upp til Guðs, og hann minnst þeirra. Send þú nú menn til Joppe og lát sækja Símon nokkurn, er kallast Pétur.“

(Postulasagan 10:3-5)

* Við erum fær um að sjá skýra útlit illu andanna

Pastor Kim, Yong Doo – Þegar ég vitnaði daglega hegðun og framkomu æskulýðsins og barnanna, fatta ég oft hluti sem hefðbundnir Kristnir mundu ekki skilja eða skynja. Þegar ég hlusta á orðin og samræðurnar af æskulýðnum, er ég ringlaður um hvort þau eru að tala um skáldskap, sögur frá þeirra eigin ímyndunum, eða frá vísinda skáldskapar bíómyndum. Nema einver sé nálægt uppi og upplifandi það persónulega, er það erfitt að trúá. Sem pastor, leyfði Drottinn mér að vitna og upplifa skilning unglínganna skref í einu til þess að ég geti skilið þau. Ég er fær umað fatta að börnin eru hafandi erfiðan tíma að halda uppi trúnni sinni þar sem þau eru afhjúpuð til beggja sviða, efnislega og andlega. Ég er mjög þakklátur og stoltur af þeim en á sama tímanum, líður mér samúðarfullt yfir þeirra baráttu.

Blaðsíða 176

Fullorðnir hafa tilhneigingu til að gera dóma og þeirra efasemdir eru skapaðar byggðar á hvað þeir skynja og skilja sem er byggt á þeirra sjónarmiði og horni. Þess vegna, mörgum sinnum, álykta þeir frá þeirra eigin röngu fordómafullu skoðunum. Þetta er ástæðan afhverju Drottinn mun nálgast saklaus börn frekar en fullorðna. Drottinn mundi frekar vinna og gera kraftinn Sinn greinilegan í gegnum börnin. Hann opnar margar leiðir og tengingar í gegnum börnin. Þar eru kostir og ókostir á báðum hliðum en fullorðnir eru vanalega rótfastir með sterkum standardstýpum og þeirra eigin upplifunum. Fullorðnir hafa tilhneigingu til að sannreyna, reyna, og hnýsast nákvæmlega á hverju efni. Mjög fyrsti hluturinn sem fullorðnir gera er að athuga og sannreyna á efninu eða málefninu að hendi. Ég held það sé partur af synduga eðlinu.

Loskins, byrjaði Drottinn að sýna mér stigvaxandi illu andana. Drottinn var opnandi mín andlegu augu. Í fyrstu, var ég ekki fær um að sjá skýrt, það var óskýrt. En Drottinn aðstoðaði mig smám saman og ég var loksins fær um að sjá skýlega. Samt sem áður, var ég ekki fær um að sjá eins skýrt og unglíngarnir og á tímum er það skapraunandi. Áður, hrópuðu unglíngarnir með opin andleg augu í einingu, „Pastor! Þegar þú lítur upp í skýjahimininn með þínum líkamlegu augum, sérðu blátt. En þegar þú lítur það með opnum andlegum augum, er það djúp svart með óteljandi fjölda djöfla!“ Ég var ekki fær um að skilja hvað þau voru talandi um en núna, gat ég fundið fyrir raunveruleikanum af því.

Eftir að biðja í kirkju, yfirgaf ég fyrir heim og lagðist niður um tíma. Ég byrjaði þá að sjá greinileika illu andanna. Stærð illu andanna náði yfir frá moskítóflugu til einhvers eins bókstaflega stærri en jörðin. Illu andarnir voru fjölmargir og öðruvísi en nokkur getur ímyndað sér. Þeir voru alls staðar, fyllandi loftið. Vitnandi þá, öskraði ég hátt, „Ugh! Ó ~ Þar eru svo margir af þeim! Ugh!“

Blaðsíða 177

Skýjahimininn með okkar efnislegu augum virðist kristal skýrt blár en með okkar andlegu augum, er skýjahimininn ekki bara svartur heldur dökksvartur. Skyjahimininn var fylltur óteljandi fjölda illra anda; þeir þöktu hverja tommu af því. Það var undrandi mynd. „Ah! Hvernig getur þetta veirið? Þar er svo mikið illt heraf þekjandi fyllandi skýjahimininn!“

Það sem ég hélt að ég gæti ekki mögulega trúað var staðreynd og það var að gerast frammi fyrir augunum mínum.

Ytra og innra af heimilinu mínu, var loftrýmið fyllt með illa herafnanum. Ef ég gæti útskýrt eða tjáð hópa illu andanna, gæti ég bara sagt að þeir minntu mig á sveim af urtöndum (ferskar vatns endur) af uppákomu sjón. Illu andarnir söfnuðust stöðuglega og þá tvístruðust um. Þeir endurtóku þetta upptekna ferli. Ég tók eftir mörgum sinnum að þeir mundu ráðast á Kristna í agaðri reglu.

Þegar ég vitnaði þeirra hernkænsku, hrópaði ég í huganum mínum. ‘Ah ~ þetta er hvernig Kristnir verða sigraðir. Illu andarnir ráðast á Kristna þennan veg! Kristnir eru varnarlausir, þeir eru hjálparlausir; splundraðir! Hvernig? Hvað get ég gert?’ Þegar hugurinn minn þaut, nálguðust þúsundir illra anda smærri en fluga sem ég var varla fær um að sjá í áttina að nefinu mínu og munnni. Þeir suðuðu um talandi hryllilg móðgandi orð. „Þú! @\$%@\$! Við munum fara inni líkamann þinn og drepa þig. Við munum valda sjúkleika!“ Þegar þeir gerðu tilraun til að fara inni líkamann minn í gegnum munninn og nefið, þakti ég ósjálfrátt munninn minn og nef með höndunum mínum. Ég mundi að unglíngarnir mundu þekja þeirra munna og ned þegar þeir löbbuðu um. Ég hafði loksins fattað afhverju þeir gerðu það.

„Verið algáðir, vakið. Óvinur yðar djöfullinn, gengur um sem öskrandi ljón, leitandi að þeim, sem hann geti gleypt.“

(1 Pétursbréf 5:8)

„Gefið djöflinum ekkert færi.“

(Efesusbréfið 4:27)

Blaðsíða 178

Illu andarnir gera óðlega tilraun til að yfirráða sérstaka staða slíkum sem okkar efnislegu líkómum. Þeirra eini áhugi er okkar efnislegi líkami svo að þeir geti áhrifað algjöran kraft yfir lífum fórnarlamba þeirra. Þegar þeir eru árángursríkir í að rótस्था sjálfa sig inni persónu, geta þeir verið að leggja skaða á sálir okkar. Þess vegna, miða þeir ákaflega og skotmarka okkar efnislegu líkama. Ef við höfum veikleika eða gefum þeim op, munu þeir fara inni líkama okkar. Þegar líkami trúaðs er fangaður, eru illu andarnir færir um að byrja þeirra stjórn. Hinn trúaði er þá undirokaður til að falla smám saman inni trúarbrögð. Ef hinir andsetnu trúðu koma saman með öðrum andsetnum trúuðum sem hafa orðið trúabragðalegir, eru þeir í raun og veru samkunda fyrir Satan. Það er frekar sjálf augljóst. Kristnir sem eru kæruleysislegir og áhugalausir eru ómeðvitaðir og fávísir af illu öndunum. Þeir eru fávísir af þeirra hernaðaráætlunum, brögðum, og fyrirætlunum. Þessar týpur Kristna lifa frekar auðveldu afkastalaus lífi.

„til þess að Satan nái ekki tökum á okkur því að ekki er okkur ókunnugt um vélráð hans.“

(2 Korintubríf 2:11)

Drottinn minntist á í bréfinu til kirkjunnar í Pergamos

„Ég veit hvar þú býrð, þar sem háseti Satans er. Þú heldur stöðugt við nafn mitt og afneitar ekki trúnni á mig, jafnvel ekki á dögum Antípasar, míns trúa vottar, sem deyddur var hjá yður, þar sem Satan býr.“

(Opinberunarbók Jóhannesar 2:13)

Blaðsíða 179

Sumir kalla Ísraelítana Gyðinga en staðreyndin er að þeir eru samkoma Satans. Við erum annars vegar kölluð Kirkjan eða Kristnir en raunveruleikinn er að sumir eru samkoma fyrir Satan. Þegar Jesús talaði til kirkjunnar af Þýatíru, minntist Hann á, „Satans svo kölluðu djúpu leyndarmál.“ Alveg þótt þeirra ytra útlit var líkt og Kristnir, voru líkamar þeirra og sálir gripin af illu öndunum. Það er hættulegur hlutur þegar Kristnir eru gripnir af illum öndum, sérstaklega þegar þeir eru í stöðu af leiðtogastöðu innan kirkjunnar þeirra. Hlutirnir sem koma frá hugum þeirra og hugsunum geta verið ásköpuð blekking og ranghugmyndum. Enn fremur, mundi það vera þeirra eigin efnislega kerfi sem er skipulagt hæfileikaríkt. Að koma saman í gegnum þeirra eigin verðugleika án bænar er mjög hættulegur hlutur. Sönnu eiginleikar illu andanna voru smám saman að vera opinberuð nákvæmlega. Vitnandi þá svo oft, varð ég persónulega að komast í það ástand þar sem ég varð að byrgja upp andlegum krafti. Bara með andlegum krafti gat ég verið kröftuglega andspænis illu öndunum. Ég fann út seinna ástæðuna í að hafa opin andleg augu. Verandi fær um að sjá illu andana er mikilvægt. Þegar framtíðin dregst nær, erum við að vera undirbúin fyri svakalegan eld bardaga. Núna, er það þegar að byrja. Það er okkar raunveruleiki þar sem við erum upplifandi persónulega og þrýst í fram línurnar.

„Takið umfram allt skjöld trúarinnar, sem þér getið slökkt með öll hin eldlegu skeyti hins vonda.“

(Efesusbréfið 6:16)

Ég hef aldrei séð illa anda þangað til í dag. Í dag, birtust þeir í Kirkju Drottins og ég er fær um að skoða útlit þeirra og form skýrt. Illu andarnir sem ég er vitnandi eri öðruvísi en þeir lýstir af unglíngunum eða öðrum trúuðum sem eru færir að sjá þá. Hópur illu andanna hefur mjög sætt útlit og þeir höfðu smá fíngerð hár á andlitunum sínum. Þeir höfðu stutt hár líkt og stelpur sem eru í framhaldsskóla. Meira en 10 af þeim söfnuðust í horninu á kirkjunni og gerðu tilraun til að forðast mig. Þeir voru samsæta á móti kirkjunni. Þeir hvísluðu til hvors annars. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Hvað? Hvað eru þeir að gera? Hvers konar illir andar eru þeir?’ Ég gerði þá bendingu með hægri bendifingrinum mínum á þá og sagði, „Hey, þið! Komið hingað! Flýtið ykkur! Komið hingað!“

Blaðsíða 180

Þegar ég hrópaði á þá, hlógu illu andarnir og svöruðu, „Nei! Nei! Ég veit að þú munt hrópa ‘Heilagur Eldur!’ Rétt!“ Þar sem ég var fær um að sjá þá skærlega, var ég um stund ruglaður í ríminu hvort þeir voru virkilega illir andar eða fólk. Augun mín opnuðust víðlega og ég hljóp öskrandi á þá. „Hey! Eruð þið að fara að koma hingað þetta aungablik?“ Þeir hrópuðu og sögðu, „Þessi bastardur er að koma í áttina til okkar! Flýtum okkur, forðumst hann!“ Þeir tvístruðust fljótt og hlupu burt. Eftir þetta atvik, var ég fær um að sjá oft

mismunandi tegundir illra anda með ólíkum lögunum og formum. En Drottinn leyfði mér stundum að sjá stigvaxandi.

* Djákna Byun, Bong Yu

Með algjörrri skipun Drottins, verð ég að skrá þetta atvik fastlega afhjúpanði nafn persónunnar. Jafnvel þótt það sem ég verði að afhjúpa flæði ekki með núverandi innihaldi og ætti að vera skráð á seinni tíma, talaði Drottinn til mín svo að ég geti skráð atvikið sem Djákna Byun, Bong Yu innan þessa hluta og bókar.

14^{da} til 17^{da} ágúst, 2006, sumar, leiddi ég vakningu í kirkju í Eyjunni Je Ju, Kóreu. Eiginkona pastorsins frá þeirri kirkju las bókina, ‘Skírni af logandi eldi’ og ákvað að heimsækja kirkjuna okkar. Hún dvaldist í þrjá daga. Í Kirkju Drottins, upplifði eiginkona pastorsins Heilaga Eldinn, Heilagt Rafmagn, og vitnaði uppbyggingu illu andanna. Hún bauð þá fjölskyldu okkar, Jósef, Joo Eun, eiginkonu minni og mér til þeirra kirkju. Samt sem áður, þar sem við vorum mjög upptekin með okkar áætlun og okkar daglega vanagang, varð ég að segja þeim að það var ómögulegt að fara og heimsækja þeirra kirkju einhverntímann fljótlega. En þrátt fyrir þeirra erfiða ástand og fjárhag, borguðu heimilisfólk pastorsins frá þeirri kirkju og djáknurnar þeirra flugmiðana. Helmingur kostnaðarins var borgaður frá hvorum hóp. Við vorum fær um að gera ferð af náð Drottins.

Blaðsíða 181

Fólkið í kirkjunni á Jeju Eyju var alvörulega langandi fyrir náð Guðs. Hvert kvöld, mundi hópur af tuttugu safnast saman að biðja í þeirri kirkju. Upphaflega, skipulögðu þau að hafa sérstakt bænámót með fjölskyldunni okkar. En það mundi bara hafa verið með fjölskyldum af öðrum pastorum og af djáknur. Eiginkonan mín og ég höfum verið gift í 21 ár. Við förum virkilega aldrei að ferðast neinsstaðar. Við förum jafnvel ekki neinsstaðar sérstakt fyrir okkar brúðkaupsferð. Með þessu tækifæri, gerðum við líka ákvörðun að gera lítle skoðunarferð af Jeju Eyju. Jeju Eyja er fjölsóttur Eyju ákvörðunar dvalarstaður. Hinn pastorinn lofaði að hann mundi sýna okkur um. En í staðinn fyrir að hafa bæna mót með heimilisfólki pastorranna og djáknanna, skipaði Drottinn okkur að hafa samband við alla kirkjumeðlimina og byrja vakningar mót. Að frátöldum fáum meðlimum, voru flestir þeirra alvörulega langandi fyrir náð og þessir sem lönguðu mættu. Pastorinn frá Jeju Eyju hafði Hirðað þessa kirkju í 9 ár. Hann leiddi þjónustuna með óþægilegu hjarta. Hjartað hans var þjád og þjakað vergna afskiptum öldungsins og hans harðstjórnar viðhorfi. Á tímum, þegar pastorinn mundi klára ræðuna og stíga niður frá altarinu, mundi öldungurinn byrja að þræta yfir ræðu pastorsin og láta pastorinn biðjast afsökunar fyrir framan söfnuðinn. Enn fremur, mundi öldungurinn áminna pastorinn fyrir framan kirkjuna með því að staðhæfa að ræðan var ekki nógu góð. Þessi öldungur byggði persónulega kirkjuna og pastorinn dvaldist næst kirkjunni. Öldungurinn var að yfirbuga. Öldungurinn yfirsá kirkjuviðfangsefnin og tók að sér starfsemina sjálfur. Þjónustan var líkt og tóm skel. Samt sem áður, veitti Drottinn miskunn og meðaumkun á þessa kirkju í gegnum Djáknu Byun, Bong Yu.

Á síasta deginum, kl 2 af vakningar mótinu, kláruðu Djákna Byun og sonur hennar bæn og voru undirbúin að yfirgefa. Sonur hennar var háskólanemandi. Á þeirri stundu, snerti

Drottinn þau og kenndi mér. Drottinn afhjúpaði alla illu andana sem höfðu verið leynilega að fela sig og starfrækja innra með þeim.

Blaðsíða 182

Eiginmaður Djáknu Byun hafði orðið fyrir árás af krabbameini og var að þjást. Djákna Byun hafði verið að sjá um eiginmanninn sinn og hún var andlega uppgefin til þess punkts að gefast upp. Ég bað hana að koma upp til altarisins og fá frelsun. Í Kóreu, eru þar margir í frelsunarþjónustunni en þeir klára ekki verkið. Þeir eru færir um að fá púkana til að vera greinilegir en þeir eru ekki færir um að fullkomna verkefnið af algjörri frelsun. Með kirkjumeðlimina viðstadda, voru illu andarnir innra með Djáknu Byun afhjúpaðir Fjöldi illu andana var meiri en við gátum ímyndað okkur. Við máttum gróflega að það hlyti að vera meira en hundrað milljón. Það var gagnslaust að telja. Fjöldinn var of mikill. Þegar illu andarnir voru að vera reknir á brott, játuðu þeir notandi sóðalegt málfar. Tengdarfólk Djáknu Byun trúðu ekki á Drottinn og illu andarnir voru færir að grípa þá í meira en þúsund ár. Jafnvel þótt, við getum ekki trúað öllu sem illu andarnir hafa ljóstrað upp, verðum við að gera ráð fyrir að það hafi verið langur tími síðan í hernáminu af líkama þeirra og sáum. Frá þeirri stundu sem hún hafði gifst inni fjölskylduna hans, öllu illu andarnir ágreiningum með öllum málum. Með stöðuglegum vandamálum rísandi, hafði Djákna Byun alltaf verið biðjandi, sárþænandi, og hrópandi út á hnjúnum sínum.

Djákna Byun hafði alltaf hegðað sér samkvæmt Drottins vilja. En hún gat ekki lengur haldið því. Hún hafði náð sundurgreinandi punkti í trúnni sinni og hún var þurrkuð upp andlega og líkamlega. Vakningarmótið hafði afhjúpað ástæðuna fyrir andlegum og líkamlegum þreytandileika. Það voru illu andarnir sem höfðu ráðist á eiginmanninn hennar ogvaldið sjúkleika. Það var áköf árás á Djáknu Byun á þessum tíma. Amrgir illir andar höfðu leynilega farið inni líkama hennar án hennar þekkingar. Sem afleiðing, hafði hún orðið algjörlega uppgefin. Illu andarnir voru oft að fara inn og fara út af líkama hennar. Illu andarnir voru hegðandi eins og hún væri þeirra hús og færast inn og út að þeirra ánægju.

Blaðsíða 183

Illu andarnir eru færir að gera innrás og slá fólk notandi blekkingu byggt á hugarástandi persónunnar. Það skipti ekki máli hvort hugur persónunnar var veikur eða sterkur; viðeigandi blekkingin er notuð til að fara inni þau. Ég hrópaði út hátt. „Hey! Allir ykkar skítugu illu andar komið ykkur út af henni! Þeir sem eru felandi sig innan fingranna og tánaglanna komið ykkur út! Núna! Ég skipa ykkur í nafninu Jesús! Illir andar sem hafa klórað og felandi sig innra með líffærunum, hjartanu, nýranu, gallblöðrunni, þörmunum....innyflinu. Komið ykkur út!“ Þegar ég var hrópandi, öskruðu illu andarnir og gáfust upp. „Ja héna! Pastor Kim, þú bastarður! Hvernig vissir þú? Ugh! Ég get ekki trúað þessu!“ Ég hélt áfram, „Allir illir andar felandi sig í háræðunum, frumukjörnum, frumum, augum, nefi, og hálsi! Komið ykkur út!“ Illu andarnir hrópuðu út, „Ugh! Þau hafa fundið okkur! Þrjósku bastarðar!“ Þeir yfirgáfu þá.

Drottinn hafði mig að vitna alla leyni illu andana sem földust þar sem enginn gæti ímyndað sér. Ég hafði kastað þeim öllum út. Hver illur andi hafði yfirgefið. Án þess að vita eða fatta

það, hafði Erki Engillinn Míkael komið niður frá himnum. Hann kom ríðandi á hvítum hesti. Hann hafði bundið alla illu andana með reipi hins Heilaga Anda og dregið þá til helvítis. Ef við höfum einhverja tilhneigingu til syndar, jafnvel það sem við íhugum litla synd, geta illu andarnir farið inní líkama okkar án þess að mistakast. Ef trúaðir tjá áhyggjur eða kvíða, heitt skap, o. s. frv, geta þessar hegðanir valdið efnabreytingu sem laðar að illa anda. Þeir verða skotmörk.

Illir andar mundu þá auka áreynslurnar og ráðast uppá okkur. Að lokum, mundi þeir gera innrás í líkama okkar og hagráða huga okkar, líkama, og sál. Ef illu andarnir eru til innan líkama okkar, geta þeir gert einfalda hluti enn verri slíka sem einfaldan kulda til ólæknandi harkalegs sjúkleika eins og krabbameins. Innan tíma, mundu illu andarnir skaprauna huga fólks og koma þeim til að gefast upp á lífum þeirra. Ekki allir sjúkleikar eru olnir af illu öndunum en ég kem til að skilja það hvernig líffæri getur orðið smitað og sjúkt eftir að persóna getur hafa verið heilbrigð í mörg ár. Illu andarnir geta ráðist sjálfir á líffæri og verið að orsaka versnandi sjúkleika.

Blaðsíða 184

Illu andarnir höfðu gert djáknuna taugaspennta og veika. Hennar erfiða líf í fátækt hafði ollið miklu af hennar þunglyndi. Áætlunin þeirra var að láta hana að síðustu fremja sjálfsmorð en áætlun þeirra var afhjúpuð. Þar sem ég er andspænis illu öndunum á daglegum grunni, hef ég fundið út einhverjar staðreyndir. Illu andarnir eru uppbyggðir í gegnum skipulagningu og kerfi þar er líka hærri röð eða staða af illum öndum í hverju landi og þeirra borgum. Lægra settu andarnir eru uppbyggðir líka og skipulaggðir. Ef Drottinn leyfir mér tækifærið, mundi mig líka það að skrifa bók afhjúpanði illu andana í smáatriðum. Ég mundi líka það að opinbera þeirra sanna eiginleika og persónueðli í miklu meiri smáatriðum. Auðvitað, mundi þa vera af Drottins náð að ég get undirbúið fyrir það.

Eftir að hundrað milljón illir andar höfðu verið bundnir og reknir á brott frá líkama Djáknun Byun, veitti Jesús sem stóð næst okkur og tók eftir hljóðlátlega henni gjöf spádómsins. Eins og vanalega, er það bara eftir að við höfum iðrast fyrir syndir okkar og þúkarnir kastaðir út sem við getum gleðilega fengið gjafir. Drottinn sagði, „Yong Doo! Pastor Kim! Gott verk. Stórkostlegt verk, Ég er mjög stolur af þér!“ Drottinn hrósaði mér. Hann huggaði þá hinn pastorinn því að Hann vissi að hann hafði erfiðan veg að hirða á beit kirkjuna sína. Það virtist sem sumir trúaðir litu snöggvast með grunsamlegum augum. Þeir voru líkir áhorfendum í efa.

Jafnvel þótt margir trúaðir og pastorar spurja þrjúskelga og biðja um kraft, eru þeir ekki færir um að þiggja það fullkomnlega. Krafturinn eða gjöfin gæti orðið greinileg í gegnum þá en þá mundu þeir byrja að spurjast í vafa og skemmta vantrúar hugsununum. Ég hef frekar oft vitnað þessa típu af viðbrögðum. Sem afleiðing, í mörgum tilfellum, mun Drottinn ekki svara bænum um kraft eða gjafir til trúaðra. Það mun ekki skipta máli hversu mikið þeir biðja. Drottinn mun bara tjá og opinbera Síнар gjafir og opinberanir til þeirra sem eru saklausir eins og lítil börn.

„Á þeim tíma tók Jesús svo til orða: „Ég vegsama þig, faðir, Drottinn himins og jarðar, að þú hefur hulið þetta spekingum og hyggindamönnum en opinberað það smælingjum“
(Matteusarguðspjall 11:25)

Blaðsíða 185

Þegar Drottinn afhjúpar andlega sviðið og veitir mismunandi tegundir gjafa til fullorðna, verða þeir að þyggja þær með þráandi hjarta og trú. Þeir þurfa að greina með jákvæðu viðhorfi og huga í gegnum Orðið Guðs. En í staðinn og í flestum tilfellum, dæma fullorðnir mótsagnalaust með rosalegum fordómum. Þar eru margir hlutir í andlega sviðinu sem maður verður að samþykkja hlýðnislega með hreinu hjarta. Eftir að ég hafði persónulega hitt Jesú, fór ég inní andlega sviðið. Þegar ég komst nær Drottni, eru þar margir hlutir sem ég er að hafa erfiðan tíma að skilja. Þess vegna, ef ég var forvitinn um einhvað, mundi ég biðja á inntil þess á mörgum tilefnum. Samt sem áður, var sú hegðun óhlýðni og syndugt eðli. Það var skítug löngun sem ég framleiddi í sjálfum mér. Greinileiki líkamlegra hneigða.

Drottinn vildi alvarlega að Djákna Byun bæði 4-5 tíu á dag. Drottinn vildi ekki að hún afhjúpaði gjöf spádómsins til hennar kirkju en bara að ganga á milli. Drottinn sagði pastornum að leiða þjónustuna sína í krafti og með öllum sínum styrk. Drottinn ráðlagði honum að ekki vera stjórnað af öldungnum neitt meir. Enn fremur, varaði Drottinn pastorinn að ekki falla inní mannstefnu. Í gegnum þessa vakningu, hafði Drottinn persónulega snert þessa kirkju eins og Hann væri framkvæmandi viðkvæma skurðaðgerð á undan algjöru falli. Öldungurinn með einhverjum trúuðum voru afhjúpaðir sem hræsningar. Þeir hegðuðu sér sem sterkir trúaðir eins og þeir hefðu helgað sjálfa sig til kirkjunnar en það var virkilega sýning. Með frelsun Djáknu Byun og með pastornum og eiginkonu hans, höfðum við fundið út að öldungurinn og aðrir trúaðir voru að vera blekkir.

Blaðsíða 186

*** Fólki með slæmt eða illt tilefni**

Orðið breiddist um kirkjuna okkar. Fólki var talandi og segjandi um kirkjuna okkar. Þau voru segjandi að ef fólk kæmi til okkar kirkju, mundu andlegu augu þeirra vera opin. Allir þeir trúðu sem lönguðu fyrir náð komu saman í kirkjunni okkar. Þeir komu frá allt yfir landinu. Hver mundi ekki vilja sjá Drottinn? Allir þeirra báðu og óskuðu að þeir mættu sjá Jesú. Orðið breiddist, það breiddist hratt og út í gegnum landið. Þeir voru segjandi að það skipti ekki máli, hvort 24 tímar eða hvort með augun opin eða augun lokuð, mundu þeir vera færir að umgangast með Drottni. Jafnvel þótt þeir trúðu komu og heimsóttu, komst Drottinn hjá því að mæta með fólki sem hafði komið með heimslega lostann.

Enn fremur, þegar trúaðir sem voru gráðugir og eigingjarnir sátu með söfnuðinum, hafði Drottinn alltaf haldist hljóður. Hann vildi ekki segja orð. Á tímum voru þar fólk sem hafði virkilega slæmt tilefni gagnvart Drottni. Án góðrar tilefna, eru þar engir góðir ávetir. Það verður í raun og veru að vera öðlast í gegnum sársaukafullt ferli. Á meðal fólksins sem hafði heimsótt, komu sumir án hreins hjarta og trúar. Þeir komu til að grafa fyrir upplýsingum, þeir gerðu óðar tilraunir til að finna einhvað út. Þau halda að þau séu

fullhæfar persónur sem geta grafið upp upplýsingar og kallað hvað sem þeir eru ósammála með költ. Þeir trúa að þeir séu sérfræðingar, sérfræðingar í költum.

Það var einu sinni var slík persóna sem dó frá atburði. Sumt fólk kallaði hann réttláta persónu. Þeir gerðu jafnvel tilraun til að draga upp mynd af honum sem píslarvætti. En Drottinn veit hvar sálin hans býr. Við verðum að viðurkenna að fólk hefur sjónarmið. Það er ofsalega hættulegt að dæma og sakfella frá föstu sjónarmiði eða einnar hliðar sjónarmiði. Einhver ætti ekki að sakfella eða vera fordómafullur byggt á skorti af skilning eða reynslu. Bara Drottinn er fær um að dæma á slíkann veg. Guð veitir kraft, kraftaverk, og undur til þeirra sem langa og þrá meiri trú og gjafir. Samt sem áður mun sá sem gerir tilraun til að reyna Guð og hefur efa ekki hafa þeirra bænum svarað heldur í staðinn mun hafa því hafnað. Við verðum að halda þessu í huga.

Blaðsíða 187

Þar var undanfarandi atvik í kirkju í Gun San. Ég heyrði að sumt fólk frá að utan mundi mæta í mismunandi kirkjur og til að skotmarka trúaða. Þeir mundu fara inní kirkjur og skotmarka þá andlega opnaða augu Kristna með röngum upplýsingum. Þegar þeir trúðu voru blektir, mundu þeir leiða og taka þá til þeirra eigin kirna. Samt sem áður, mundi ég aldrey hafa dreymt að einhvað líkt þessu mundi nokkurn tíman gerast í Kirkju Drottins. Á meðal þessarra sökudólga sem gerðu tilraun til slíks verknaðs var pastor, eiginkona hans, og djákna. Þetta fólk var jafnvel menntað í guðfræði. Þau leiddu óhugsanlegt samsæri.

Ég er að skrá þessa atburði innan okkar kirkju af því að Drottinn hefur skipað mér. Einn dag, kom eiginkona pastors og sonur hennr til okkar kirkju. Þau komu grátandi. Þau voru frá borginni af Yeohido Gapyeong. Hún byrjaði að segja okkur sína sögu. Eiginmaður hennar, pastorinn, hafði dáið eftir bygginguna og fullgerð kirkjunnar. Pastorinn og eiginkonan höfðu byggt kirkjuna sjálf og streitan og álagið hafði afleiðst í dauða pastorsins. Annar pastor hafði komið til að taka við af látna pastornum en hann hafði brottrekið þau með afli. Eiginkonan mín, kirkjumeðlimirnir, og ég hugguðum þau öll með meðaumkunarhjarta. Við báðum þá yfir þeim í einingu. Sem afleiðing, höfðu hún og sonur hennar andlegu augun sín opnuð í gegnum Drottins náð. Eiginkona látna pastorsins og sonur hennar með einhverjum kirkjumeðlimum okkar höfðu tækifærið til að heimsækja himnesku kirkjuna. Við hittum öll fyrrverandi eiginmann hennar í himnum. Við töluðum við hann og höfðum gleðiðlegan tíma. Enn fremur, vitnuðu eiginkona látna pastorsins og sonur hennar tilveru illu andanna á meðan í þeirra bæna tíma. Hún vann í borginni Yeouido en hún mætti ofr í bænámótið okkar.

Fljótlega eftir, kom pastor frá annarri kirkju sem hafði sína eigin þjónustu til okkar kirkju. Hans kirkja var staðsett nær borginni Bu-Cheon. Hann var ungur maður með sýn. Sá pstor, eiginkona hans, og tvö lítil börn mættu í þjónustur á daglegum grunni og fengu náð. Hann sagði að hann hafði bara byrjað kirkjuna sína og það var lítið í fjölda. Þar voru um þrjátíu manns að meðtöldum börnunum. Ég hafði trúað honum á nokkurrar spurninga. Ég hafði íhugað hann sem raunverulegan bróður og afhjúpaði oft af andlegum leyndarmálum. Ég hafði líka hellt eins miklum Heilögum Eldi og Heilögu Rafmagni á hann eins og ég gat.

Þegar pastorinn hafði tekið á móti kröftuga Heilaga eldinum og rafmagninu af hinum Heilaga Anda frá mér, mundi hann vanalega falla á afturendann sinn. Hann hafði játað að hann hafði bara fundið lítinn hita frá hinum kirkjunum en í Kirkju Drottins, leið honum eins og hann var í eldinum á meðan í þjónustunni eða mótunum. Fjölskylda Kirkju Drottins hefur tilhneigingu til að treysta auðveldlega fólki. Við opnum sérstaklega upp til þeirra sem við hittum oft eða verðum tengd til.

Í kirkjunni okkar, voru þar smir táníngar sem höfðu þeirra andlegu augu opnuð. Einn slíkur var Yong Sup sem var vinur sonar míns. Yong Sup var tveimur árum eldri en sonur minn. Hann hafði ekki mætt í kirkjuna okkar það lengi. Kirkjumeðlimirnir og ég höfðum enga ástæðu til að trúá að einhvað væri rangt. Yong Sup hafði ekki mætt í kirkju í einhvern tíma. Seinna, snéri Yong Sup aftur til Kirkju Drottins eftir meira en mánuð af því að reika um. Pastorinn frá Bucheon og eiginkona látna pastorsins í sem ég hafði treyst voru í sambandi við hvort annað. Þau höfðu skotmarkað Yong Sup og höfðu sannfært hann þrjóskega með röngum upplýsingum til að taka hann burt. Yong Sup var hristur um augnablik af þeim en hann hafði snúið aftur til Kirkju Drottins til að játa af sinni burtför. Ástand Yong Sups hafði opnað augun okkar til þessarrar týpu blekkinga og árása. Með endurkomu hans, byrjuðum við að heyra orðrómi og fréttir um pastorinn frá Bucheon. Hann var breiðandi orðrómunum og ákæruberandi Kirkju Drottins til annarra pastora í sínum ræðufundum.

Fyrir nokkrum árum, hafði ég farið til Hvíta Steina Fjalla bæna hússins til að biðja og fá náð. Pastorinn frá bæna húsinu var Yoon, Suk Chun. Hann hafði einu sinni sagt mér, „Fólk sem hefur komið hingað verður mjög blessað. Tárin þeirra streyma niður þegar þau hrópa ‘Amen’ við ræðunni. En þegar þau yfirgefa, byrja þau að slúðra og gera grýn að. Þau mundu segja, „Eftir allt, er Pastor Yook Suck Chun költ!“ Núna, skil ég loksins Pastor Yoons klípu og hvernig honum líður. En nema einhver labbi í þessum skón, getur einhver ekki skilið særindin.

Eiginkona látna pastorsins frá Yeouido og pastorinn frá Bucheon skiptust á símanúmerum sínum og sögðu símafyrirtækinu að ekki kunngera nýju númerin þeirra til neins. Þau héldu að meðlimir Kirkju Drottins mundi elta þau uppi. Þeirra ytra útlit var þakið samúð og góðvild. Þau höfðu jafnvel blíðan lágan raddartón sem var huggandi. Ég var kvíðinn um það að margar sálir munu verða blekktar af þeirra óekta blíða ytra útliti á meðan þeirra hræsni er vel falin. Hvenær sem ég hugsa um hversu vel þau földu sönnu litina sína og töluðu lygar fylltar hræsni, verkjar hjartað mitt mjög mikið.

Við höfðum líka einu sinni atvik sem sjokkerar kirkjumeðlimina og mig. Kvenmaður í hennar 60s aldri var mætandi í mega kirkju í Yeouido. Hún hafði bara klárað guðfræði skóla og var að undirbúa að stofnsetja sína eigin kirkju. Hún heimsótti Kirkju Drottins án þess að afhjúpa staðreyndirnar um hennar langanir að stofnsetja kirkju. Hvenær sem við höfðum vakningar mót, fylgdi hún okkur þrjóskegaþ Það skipti ekki máli hversu langt við þurðum að ferðast fyrir vakningarmót, hún var þar. Í raun, mundi hún líka undirbúa mat. Með

eiginkonunni minni og kirkjumeðlimumnum horfandi, mundi hún oft reyna að fæða mig með því að setja mat í munninn minn. Hún var kæruleysisleg til annarra horfandi. Hvert skipti sem hún reyndi að fæða mig, neitaði ég því. En þegar hún hélt áfram að fæða mig, voruðu kirkjumeðlimirnir og eiginkonan mín mig í einingu. „Pastor, vertu varkár!“ Ég varð gætinn. Innan tíma, hafði hún freistað kirkjumeðlima okkar með pening, sérstaklega með þessum sem höfðu þeirra andlegu augu opnuð. Sumir féllu að lokum burt til hennar. Þau höfðu leynilega byggt upp kirkjuna þeirra með meðlimum okkar á meðan í okkar kirkju.

Þau höfðu tekið byggingu á leigu fyrir þeirra kirkju í borginni Mapo. Þau höfðu kirkjuþjónustu í litla stund en innri vandamál risu upp. Þau börðust að lokum við hvort annað og þau tvístruðust öll. Hún heldur ennþá sinni stöðu sem djákna í hennar mega kirkju í Yeouido en á sama tímanum er hún byggjandi hljóðlát upp hennar eigin kirkju. Hún heldur áfram að framkvæma þennan óskynsamlega verknað.

Guð hefur sent margar mismunandi týpur fólks og Hann hefur látið okkur upplifa þau.

Sumir sem hafa komið til kirkjunnar okkar er fólk sem hefur verið blekkst af fals (**은사자**.) Þau hafa verið blekkst endurtekningarlega af anda Balaam. Þau falla fórnarlömb til slíks fólks og hafa misst allan þeirra pening. Þau reika um landið í kvíðahryggð. Drottinn huggaði og mætti þeim persónulega.

Blaðsíða 190

Ég skil ennþá ekki fullkomnlega afhverju Drottinn hefur sett mig í þessa tegund þjónustu.

Jafnvel í dag, vitna ég margar sálir verandi blekkst af fals (**은사자**) Þær hafa sóað lífum sínum. Drottinn, samt sem áður, finnur meðaumkun fyrir þessum sem hafa verið blekkst.

Við lifum í landi sem yfirflæðir með fólki sem hefur gjafir. Samt sem áður, leiðir margt fólk í Kóreu lögmætri þjónustu af innri lækningu, andleka, og hvernig á að hlusta á rödd Guðs. En á því gagnstæða, er það líka margt fólk í Kóreu sem leiðir ólögmætar þjónustur í sem þeir frátaka sjála sig til að framkvæma óbíbúlega verknaði. Þau hafa villandi titla og nöfn. Þetta fólk framkvæmir jafnvel örlagaspár og spásagnir. Í sannleika, framkvæma þau þjónustur þeirra með samblöndu af illum öndum. Þessir staðir og fólk er yfirflæðandi líka. Drottinn sagði að svakalegur andlegur stormur er að koma í nánú framtíðinni. Drottinn sýndi mér nákvæmlega að hvaða fólk eða staðir líkjandi eftir Hans raunverulegu þjónustu mun vera allt afnumið.

Á meðal öllum þjónustum, held ég að frelsun og spádóms (opinberanir, sýnir, sjáandi í gegn) þjónustur eru erfiðastar. Það krefst mikils þolgæðis. Það er líkamlega uppgefandi og krefst mikillar áreynslu. Enn fremur, er þar hærri möguleiki af andlegum ruglingi og villu. Það er mest oft líka. Í þessum þjónustum, á meðan verk hins Heilaga Anda er viðstatt, geta illu andarnir líka hvatt til ruglings. Það er svæði í sem illu andarnir geta auðveldlega ráðskast með blekkinguna þeirra.

„Svo segir Drottinn Guð: Vei hinum heimsku spámönnum, sem fara eftir hugarburði sjálfra sín og því, er þeir hafa ekki séð. Spámenn þínir, Israel. Eri sem refir í rústaborgum. Þér hafið ekki gengið fram í vígskörðin og þér hafið engann virkisgarð hlaðið í kringum Ísraels hús, til þess að standast í stríðinu á degi Drottins. Þeir sáu hégómasýnir og fóru með lygispádóma, þeir er sögðu: „Drottinn segir, ‘þótt Drottinn hefði ekki snet þá, og væntu síðan að orðin mundu rætast. Eru það ekki hégómasýnir, sem þér hafið séð, og lygispádómar, sem þér hafið farið með og segið þó: „Drottinn segir, ‘þó’tt ég hafi eigi talað? Fyrir því segir Drottinn Guð svo: Með því að þér talið hégóma og sjáið lygar, þá skal ég láta yður kenna á því – segir Drottinn Guð. Og hönd mín skal vera upp á móti þeim spámönnum, sem sjá hégómasýnir og fara með lygispádóma. Þeir skulu eigi vera í félagi þjóðar minnar og eigi vera ritaðir á skrá Ísraels húss, og inn í Ísraelsland skulu þeir ekki koma, og þannig skulu þeir kannast við, að ég er Drottinn.“ (Esekíel 13:3-9)

Blaðsíða 191

Engu að síður, mun Drottinn grimmilega eiga við og dæma óheilbrigða og fáránlega óbiblúlega verknaði. Drottinn endaði með því að staðhæfa að tilgreina að fólkið sem ég hef skrifað í hér sem hefur ollið blekkingum, þrætum, og uppreisn verður að iðrast. Þessir sem hafa framkvæmt svipaða verknaði út í gegnum lífin þeirra verða líka að sannarlega iðrast.

* Túlkunar herbergið

Kim, Jósef – Pastorinn vildi að ég kæmi upp til altarisins og þá báðum við næst hvorum öðrum. Jesús kom strax og tók föður minn og mig til himna. Ég spurði Drottinn, „Jesús, ég vil fara inní túlkunaherbergið. Plís leyfðu mér.“ Drottinn svaraði, „Mjög vel, förum saman.“ Eins og vanalega voru þar tveir englar verndandi fram innganginn. Þeir vorufallegir. Þegar við nálguðumst þá, heilsuðu þeir okkur með bendingu og tjáðu virðingu. Þeir voru þegar að búast við okkur.

Blaðsíða 192

Ég spurði Drottinn, „Jesús, megum faðir minn og ég opna dyrnar?“ Drottinn leyfði það. „Mjög vel, farið áfram.“ Það var rennihurð með handfangi á hvorum enda dyranna. Faðir minn greip vinstri handfangið og ég greip hægra handfangið. Við tölum einn, tveir, þrjár og gerðum tilraun til að renna þungu dyrunum. Dyrnar voru of þungar og við vorum ekki færir um að hreyfa það. Með djúpum andardrætti, gerðum við aftur tilraun og ýttum með öllum okkar styrk. Dyrnar opnuðust þá varlega alla leið. „Vá! Unursamlegt!“ Faðir minn og ég stóðum í spenningsá sama tímanum. Svakalegt bjart ljós helltist út innan frá rýminu, við vorum ekki færir um að opna augun okkar.

Jesús stóð hljóðlátlega og tók eftir hegðun okkar. Hann talaði þá með gleðilegu brosi til okkar. „Gott verk. Förum inní herbergið.“ Við förum inní fyrir aftan Jesú fylgjandi Hans leiðsögn. Við sáum svakalegt tré sem virtist mjög gamalt. Tréð var geislandi mismunandi björtum litum. Við gátum ekki skoðað það réttilega vegna birtunnar. Faðir minn og ég spurðum, „Vá! Drottinn! Plís dragðu úr birtunni svolítið svo að við getum skoðað það

skýrlega.“ Drottinn veifaði smávegis hendinni Sinni og ljósið minnkaði smám saman. Núna, vorum við færir að sjá það skýrt.

Faðir minn spurði, „Jósef! Ah! Afhverju er endi nefsins míns klæjandi? Ah! Það er mjög klæjandi. Hvað er það? Er það kannski djöfl sem er valdandi því?“ Ég útskýrði, „Faðir, hvernig getur illur andi verið í himnum? Þetta er túlkunar herbergið! Ástæðan afhverju nefið þitt klæjar er út af bjart skínandi laufinu sem féll frá stóra trénu. Lauf hefur fallið á nefið þitt og valdið kláðanum þínum. Það er lifandi. Það er velkomnandi þig og mig.

Blaðsíða 193

Stóra tréð stóð í miðju túlkunarherberginu. Tréð stóð fyrir túlkun. Svaka langar greinar breiddust í allar áttir frá trénu. Allar greinarnar voru mjög nálægt hvori annari. Í raun, tengdust þær allar til hvors annars. Laufin á trénu voru samræmd með litum. Hver grein hafði mörg lauf og laufin voru eins mjúk og fjaðrir. Ég er ekki fær um að tjá sönnu undraverðu sviðsmyndina með mínum takmarkaða orðaforða. Fallegu laufin sturtuðust niður til föður míns og mín og snjór mundi sturtast yfir okkur. Þegar þau féllu á höfuð okkar, kitluðu þau nef okkar og andlit.

Fall túlkunarlaufana minnti mig á hvernig haust og hvernig lauf falla þá. Mér leið eins og þau væru talandi til mín. Í raun, litu þau út líkt og þau væru talandi. Fallandi laufin einblíndu á höfði föður míns og andliti meira en mínu. Þegar þau snertu skinn okkar, mundi það byrja að klæja. Faðir minn sagði, „Jósef, færðust svolítið lengra burt frá mér. Láttu mig taka á móti gjöf túlkunarinnar.“ Drottinn hljó þá og sagði, „Hahahaha, Pastor Kim, þú vilt virkilega fá þessa gjöf, þú ekki?“

Fyrir framan túlkunartréð stóð lítið fernings altari. Það var mjög aðlaðandi. Þar var bjart gullnir litir skínandi frá öllum áttum. Drottinn sagði til föður míns og mín. „Báðir ykkar farið fyrir framan altarið og krjúpið niður. Biðjið með þrá og löngun fyrir þessari gjöf.“ Þegar við báðum, fengum við gjöf túlkunarinnar. Drottinn útskýrði þá nákvæmlega gjöf túlkunarinnar. „Af krafti Guðs, munuð þið vera færir að skilja og túlka tungutal. Samt sem áður, getur það byrjað þegar þið byrjið að skynja það með hjartanu ykkar. Þegar þið haldið áfram að biðja óstöðvandi, munuð þið vera færir að skilja og skýrlega túlka það nákvæmlega. Þið munuð vera færir að túlka tungutal eins og þið heyrið það skýrt með eyrunum ykkar.“

Blaðsíða 194

Upphaflega, byrja ég að túlka með skilningarvitunum mínum en þegar ég held áfram að biðja í tungum oftar, var ég fær að heyra það smám saman í skýrri Kóresku. Jesús sagði, ef við biðjum meir og meir, munum við vera fær um að tala það liðugt og túlka það með djörfung. Það er hlekkurinn til spádóms. Drottinn sagðu að pastorinn fékk ekki gjöf túlkunarinnar af því að það var ekki hans tími. Við snérum þá aftur til kirkjunnar. Þegar ég bað í tungum og túlkaði, komu hátt settu illu andarnir.

*** Þegar þú færð meiri gjafir, mun illi herafllinn trufla og ónáða þig**

Í fyrstu, hélt ég að taka á móti gjöfum væri ekki flókið. Ég hélt að allt sem ég varð að gera var bara að taka á móti. Ég hélt að Drottinn mundi veita gjöfina svo lengi sem ég þráði og leitaði þess í trú. Samt sem áður, var það ekki eins auðvelt og ég hélt. Þegar gjöf er veitt eða þegar tákn gjafar er að vera veitt, byrja gífurleg ónæði af illa herafnanum að fara upp. Þeir byrja að fara upp í hópum. Það var ekki bara einföld viðtaka í sem einhver þráði, þróskegla gerði beiðni, og hrópaði út. Kirkjumeðlimirnir og ég höfðum fattað að hlutir voru ekki eins einfaldir og við gerðum ráð fyrir eða hugsuðum. Hvern dag, höfðum við byrjað að fatta þessa staðreynd.

* **Bardaginn við rauða drekann**

Eftir að mér var veitt gjöf túlkunarinnar, yfirgaf ég túlkunarherbergið og snéri aftur til kirkju. Ég hrópaði út biðjandi. Á meðan í miðri bæninni minni, komu lægra settir illir andar. Ég sigraði þá með nafninu Jesús og þá birtist gífurlegur rauður dreki. Það flaug í áttina til mín. Útlit þess var skelfandi. Stærð drekans var svo stór að það virtist stærri en jörðin. Með hræðilega og grimmilega útlitinu sínu, nálgadist það mig á meðan það blés upp í skapi.

Blaðsíða 195

Það blés fram gífurlegum eldi að mér. Eldurinn virtist lifandi þar sem það vafðist utan um mig. Þegar eldurinn vafðist utan um mig, gerði það tilraun til að fara inní líkama minn í gegnum munninn minn. Ég brást við með því að þekja munninn minn og færðist til hliðarinnar til þess að komast hjá því. Að komast hjá eldinum gerði drekan mjög reiðann. Það sló þá illgjarnslega fótlegginn minn með halanum sínum. Þegar halinn sló mig, gat ég ekki hreyfst heldur öskraði út í sársauka og féll til gólfsins. Ég hélt ég væri að fara að deyja. Þegar ég hrópaði út og kveinaði í sársauka, vafði drekinn mig með halanum sínum byrjandi með fótleggjunum mínum. Með sínum fulla styrk, var það þéttilega að vefjast upp og í áttina að bringunni minni. Ógeðslegur og fiskilegur andardráttur kom út frá nösum drekans. Drekin var stöðuglega andando niður í áttina að mér og fýlan var skelfileg.

Ég öskraði í háum hætti. „Jesús! Jesús! Bjargaðu mér! Plís gefðu mér styrkinn til að vinna þessa baráttu!“ Þegar ég hrópaði, veitti Drottinn mér kraftinn af Heilögum Eldi. Þegar ég fékk kraftinn, varð trúartraustið og trúin mín föst og sterk. Í hjartanu mínu trúði ég að ég gæti rífið drekann í hluta. Ég varð flæktur við drekann þegar ég barðist við hann. Drottinn veitti mér ólíkar tegundir vopna þar sem þau birtust í hendinni minni. Þau birtust þegar ég hugsaði þau í huganum mínum. Drekin þvingaði út háu ropi. Drekin opnaði víðlega munninn sinn og trylltur eldur kom út í áttina að mér. Ég greip þá munn þess með báðum höndunum mínum og hár skellur bergmálaði þegarég lokaði því. Þegar ég lokaði munninum og skell hljóðið bergmálaði, kom gífurlega heitur andardráttur af lofti frá nösum þess stöðuglega fram.

Innan þeirrar stundar, hugsaði ég með sjálfum mér að ég ætti að troða í nasirnar með steinum. Með þeirri hugsun, birtust tveir stórir steinar í höndunum mínum. Ég ýttu þá steinum inní nasirnar. Drekin barðist á meðan það kafnaði. Með öllum sínum styrk, blés það steinum út frá nösum sínum. Steinarnir brutust tafarlaus út. Mér var brugðið og

hrópaði, „Drottinn! Drottinn! Plís gerðu líkamann minn stærri en drekans!“ Drottinn gerði mig þá stærri en drekinn.

Blaðsíða 196

Hali drekans var vafinn um líkamann minn. Við rúlluðum um þegar við börðumst. Hugur minn var settur á að kæfa drekann. Aftur, stóð í ég nasir drekans með tveim stórum steinum. Þá með langri stöng, ýtti ég steinunum djúpt inní nasirnar og þakti nastirnar með höndunum mínum. Drekinn sparkaði og barðist á meðan hann kafnaði. Drekinn varð geðveikur. Þap var svolítið skrítið af því að drekinn var andandi líkt og menneskja. Drekinn blés þá upp líkt og blaðra. Líkaminn hafði bólgnað upp svo mikið að það brast í öskrandi hljóð. Ég var sjokkeraður og hneykslaður þegar óteljandi fjöldi lýka komu út frá líkama drekans. Rifan innan í drekanum leit út líkt og hel.

Þegar ég var í ástandi af sjokki, sagði ég, „Drottinn! Drottinn! Þetta er mjög óvanalegt!“ Þegar ég var hrópandi, birtist Drottinn og stóð næst mér. Hann hrósaði mér. „Já, já. Stórkostlegt verk, Jósef. Hrósverð barátta. Ég gef ekki burt gjafirnar svo auðveldlega. Ég veiti gjafir til fólksins sem hefur yfirkomið raunir og getur sigrað illu andana. Enn fremur, verður þú að biðja í miklum lengdum samkvæmt mælingu trúar þinnar. Ég veiti gjafir eftir að ég hef vitnað trúna þína.“

„Vakið, standið stöðugir í trúnni, verið karlmannlegir og styrkir.“
(1Korintubréf 16:13)

Með kraftinum og styrk Jesú, var ég sigursæll á móti drekanum. Núna, þegar litlir illir andar ráðast á mig í hópum, lít ég á þá sem vanmáttuga. Allur líkami drekans var rifin og tvístraður út í gegnum skýjahimininn. Hausinn var fljúgandi í loftinu þegar það var rifið frá líkama þess. Ég fór til að grípa það go klára það af. Ég elti á eftir því og greip hornið og reiðtúraði á toppi höfuðs þess. Þegar ég reiðtúraði á toppnum, barðist drekahöfuðið til að ná mér af.

Blaðsíða 197

Ég hugsaði með sjálfum mér að ég ætti að stinga flaggi eða fána með krossi áletruðum inní höfuð drekans. Þegar ég hugsaði með með sjálfum mér, birtist fánastöng og rauður kross á því í hendinni minni. Botn endi stangarinnar var mjög beittur og það leit út líkt og það gæti troðist inní hvað sem er.

Mótun fánans var þríhyrningslaga og litur fánans var gulllitaður. Fáninn var skreyttur með perlum, dýrmætum steinum, og það var bjartlega skínandi. Á fánanum, voru orðin, „Sigur Fáni“ áletruð meðfram Rauða Krossinum. Ég hrópaði djarflega, „Í nafninu Jesús, deyðu!“ Með öllum mínum styrk, stakk ég höfuðið með stönginni. Frá munn drekans, kom hryllilegur skrákur út. „Ah! Nei! Ég get ekki verið sigrður! Ég get ekki trúað að ég var sigrður af Jósef!“ Með fánanum í höfðinu sínu, flaug það um reynandi að forðast mig.

Eftir erfiðu baráttuna við drekann, byrjaði ég aftur að biðja í kirkjunni. Ég þakkaði Drottni. Þegar ég bað, birtust gríðarlegar köngulær og sporðdrekar. Ég sigraði þau og var sigursæll. Drottinn gaf mér þá einhversskonar samþykkisskírteini. Ég spurði Drottinn, „Drottinn, afhverju ert þú gefandi mér þetta skírteini?“ Drottinn svaraði, „Af því að þú hefur barist og unnið bardagann við illa anda! Skírteinið stendur fyrir gjöf.“

Blaðsíða 198

„Þá gerði svo mikið verður á vatninu að bylgjur gengu yfir bátinn. En Jesús svaf. Þeir fara til, vekja hann og segja: „Drottinn, bjarga okkur, við förumst.“ Hann sagði við þá: „Hví eruð þið hræddir, þið trúlitlir?“ Síðan reis hann upp, hastaði á vindinn og vatnið og varð stillilogn. Mennirnir undruðust og sögðu: „Hvílíkur maður er þetta? Jafnvel vindar og vatn hlýða honum.““ (Matteusarguðspjall 8:24-27)

*성경의 내용이 배경이 되다

Pastor Kim – Þegar ég prédikaði um „Lærisveinar andspænis stormi,“ Breytti Drottinn skyndilega umhverfis bakgrunni okkar inní andlegan bakgrunn. Það var um kl. 23:00. Kirkjumeðlimirnir sem höfðu opin andleg augu hrópuðu í einingu. „Pastor! Pastor! Núna er kirkjan okkar í miðjunni á svakalegum stormi. Ofsafengnum stormi! Kirkjan okkar er báturinn í sem Drottinn var sofandi! Pastor! Ert þú fær um að sjá?“

Blaðsíða 199

Ég svaraði, „Já, ég veit nú þegar. Drottinn sagði mér að spila hlutverkið.“ Tilviljunarlega, voru meðlimir Kirkju Drottins alir saman, allir þrettán okkar. Eins og lýst í biblíunni, voru lærisveinarnir tólf og Drottinn gerði það þrettán. Drottinn leit á mig og sagði, „Pastor Kim, þú munt taka flutverkið af Mér.“ Að mér meðtöldum, mun hver meðlimanna taka sérstakt hlutverk og leika. Í fyrstu, skildum við ekki fullkornlega ástandið og við hugsuðum með sjálfum okkur, ‘ef til vill, kannski, þetta getur ekki verið að gerast.’ Við tókum því ekki alvarlega og byrjuðum að grínast og vera á þeysingi gamansamir. Drottinn skipaði okkur þá að ekki spjalla svo mikið og að vera alvarlegri.

Þegar leiklistin okkar snérist út fátæklegt og óánægjuleg, leiðrétti Drottinn okkur nákvæmlega. Hann leiðrétt okkur þegar Hann sagði okkur að endurgera óánægjulegu sviðsmyndirnar aftur og aftur. Þessir hlutir sem gerðust í kirkjunni okkar eru óímyndunarlegir miðað við almennu og meðaltals hlutina sem gerast í öðrum kirkjum. Hið óímyndunarlega gerist mjög oft í Kirkju Drottins. Þegar við skoðum okkar ytra útlit með andlegum augum, lítum við út alveg líkt og lærisveinarnir semv oru á bátinum í Sjónum af Galílegu. Við vorum jafnvel klæddir líkt og þeir og okkur hafði vaxið yfirvaraskegg og skegg. Við vorum uppteknir að líta á líta á hvort annað á meðan við högum að hvoru öðru. Drottinn skipaði með að spila hlutverkið af Honum sjálfum sem ávítaði lærisveinana þegar Hann vaknaði frá því að sofa. „Þið af lítilli trú, afhverju eruð þið svo hræddir!“ Þegar ég hrópaði þessi orð, hrósaði Drottinn mér. „Hmmm, Pastor Kim, þú ert að gera stórkostlegt verk að leika!“ Drottinn launaði þá meðlimunum sem spiluðu hin hlutverkin.

Jesús hélt þá áfram að tala á meðan Hann setti okkur í hringi. „Heilagir frá Kirkju Drottins! Þið eruð hamingjusömustu heilagir í öllum heiminum. Þar er engin önnur kirkja sem hefur spáð, eða fengið gjafir sem hópur. Ykkar hópur hefur heimsótt himinn og hel, verið hér fram og aftur. Hópurinn ykkar hefur haft þeirra andlegu augu opnuð. Meðlimir Kirkju Drottins, þið verðið alltaf að vinna til að gera mig hamingjusamann og gleðifullann!“ Eftir kirkjubjónustuna, báðu allir kirkjumeðlimirnir ákaflega samkvæmt mælingu þeirra trúar. Þegar við göngum í trú (Kristið líf), þráir Drottinn að við löbbum sjálfviljug í trú með gleði og yndi.

„Verið hirðar þeirrar hjarðar, sem Guð hefur falið yður. Gætið hennar ekki af nauðung, heldur af fúsu gæði, að Guðs vilja, ekki sakir vansæmilegs ávinnings, heldur af áhuga.“
(1 Pétursbréf 5:2)

„Veit mér aftur fögnuð þíns hjálpræðis og styð mig með fúsleiks anda,“
(Sálmarnir 51:12)

Blaðsíða 200

Eftir að ég hafði keyrt alla kirkjumeðlimina heim, byrjuðum eiginkonan mín og ég okkar einstaklings bænir. Drottinn byrjaði enn einu sinni að taka okkur til helvítis. Eiginkonan mín var kvalin í helvíti þar sem sveimur snáka og eitraðra skordýra bjó. Ég var hrottalega kvalinn þar sem ég var bundinn upp á kross. Illu andarnir stungu þykkum nöglum inn í fingurna mína og unnu þeirra leið inntil alls líkama míns. Þegar þeir stungu nöglunum, hrópaði ég í sársauka og þrumu, „Ugh! Ah! Drottinn!“ Sársaukinn stoppar aldrey. Í helvíti, var sálin mín kvalin með sársauka og sársaukinn var skærlega fundinn á efnislega líkamanum mínum líka. Eftir að við höfðum klárað bænamátið okkar, skriðum við í grundvallaratriðum okkar leið til baka heim.

Blaðsíða 201

*** Herbergið af visku, þekkingu, greind, og skarpskyggni**

Kim Jósef – Jesús hafði komið til bænastundarinnar okkar og ég fylgdi Jesí til himna. Ég spurði Drottinn, „Jesús, byrjandi á morgun, er ég að hafa lokapróf og ég get ekki lært mikið. Plís hjálpaðu mér út svo að ég geti gert vel á prófunum mínum.“ Hann svaraði, „HHmm, mjög vel. Látum okkur þá fara til herbergisins þar sem þú getur orðið klár! En mundu, þú ættir aldrey að verða latur með því að ekki að setja áreynsluna til að læra.“ Drottinn leiddi mig þá til leyniherbergisins. Hann kallaði fyrir einn englanna og skipaði honum að leiða mig. Skyndilega hvarf Drottinn.

*** Herbergi viskunnar**

Engillinn sem leiddi mig tilgreindi, „Heilagi Jósef! Þar sem þú hefur tilgreint að þú munir vera að taka lokapróf á jörðu, mun ég vera að leyfa þér að heimsækja og líta á nokkur leyniherbergi.“ Ég var þá leiddur til herbergisins. Herbergi viskunnar var svakastórt og mér leið eins og þetta herbergi væri stærri en jörð. Ytra útlitið leit út líkt og há bygging með

innri uppbyggingu sem líktist safni. Innan í byggingunni voru óteljandi lög af hillum. Hillurnar voru allar lagðar út og ljós geislaði út frá hlutum sem var sýndur á hillunum. Ég var heillaður. Hlutirnir á hillunum voru allir settir í einhverskonar reglu. Form hlutanna var lagað líkt og stórir og smáir hringlaga boltar. Það virtist eins og boltarnir voru útgeislandi ljósi. Boltarnir voru litaðir með ólíkum litum. Sumir voru regnboga, djúp bleikir, og tegunf af himinbláum. Þeir voru allit settir saman á hillurnar. Þar voru svo margir boltar að ég gat jafnvel ekki byrjað að telja.

„Vá ~ Ó! Frábær sjón! Stórkostlegt! Hvernig getur þetta verið?“ Ég var stöðuglega hrópandi í undrun. Ég hljóp yfir allan staðinn. Án þess að spurja engilinn sem var fylgjandi mér, opnaði ég handleggina mína teygjandi þá út til að sópa boltana nálægt mér til mín og þá setti ég þá upp á móti bringunni minni og höfði. Innan sekúndu, byrjuðu boltarnir að fara inní líkamann minn. Engillinn stoppaði mig ekki heldur tók bara eftir hegðun minni. Kannski, vissi hann þegar að ég hafði leyfi frá Drottni að haga mér á þennan veg.

Blaðsíða 202

* Herbergi þekkingarinnar

Ég fylgdi englinum til næsta herbergis sem var herbergi þekkingarinnar. Stærð herbergisins var næstum því sama eins og herbergi viskunnar. Þetta herbergi hafði líka smáa og stóra útgeislandi hluti. Frá fjarlægð, virtust þeir vera kringlóttir boltar. Samt sem áður, þegar ég komst nær, tók ég eftir að sumir voru lagaðir líkir ferningur, sexhyrningur, átthyrningur, og sumir voru bara hreint og beint kringlóttir. Rétt eins og ég hafði gert í fyrra herbergi viskunnar, opnaði ég vítt handleggina mína og sópaði boltunum í áttina að mér. Ég hélt á áfram að setja þá inní höfuðið mitt og bringu. Innan þeirrar stundar, fannst höfuðið mitt skýrt og endurhressst. Engillinn og ég héldum þá áfram að labba í áttina að þriðja herbergisins af skarpskyggni.

* Herbergi skarpskyggninnar

Engillinn tillagði mér að bíða fyrir sekúndu. Þegar ég stoppaði til að bíða, hvarf engillinn. Engillinn snéri þá aftur með risa gull litaðann lykir sem var festur við mittið hans. Ég gat skynjað strax þyngd lykilsins. Engillinn sem var fylgjandi mér mætti engli sem var standadni vörð af skarpskyggnisherberginu. Þeir settu báðir risa lykilinn inní skrárgat dyranna. Þegar þeir snéru lyklinum til hliðar, renna dyrnar ósjálfrátt til hliðarinnar. Ljómandi ljós skein út frá herberginu. Innri uppbygging skarpskyggnis herbergisins virtist vera svipuð fyrri herbergjunum.

Blaðsíða 203

Alveg eins og áður, setti ég hlutina í höfuðið mitt og líkama. Þegar tíminn leið, skynjaði ég höfuðið mitt verða skýrara, endurhressara, og léttara. Enn fremur, var einhvað innan hjarta míns að hlaðast upp á reglulegan hátt og á sama tímanum var þreytan sem hafði byggst upp að fara örugglega burt. Þegar ég bið í nokkra tíma, fell ég vanalega í svefn í miðri bæninni. Núna þegar ég hef heimsótt leynihrebergin, eitt eftir annað, hefur syfjan sem ég var vanur

að upplifa farið burt. Með höfðinu mínu skýru og endurhresstu, ver ég núna fær um að biðja lengur.

* **Herbergi greindarinnar**

Engillinn og ég yfirgáfum herbergi skarpskygginnar og stefndum í áttina að herbergi greindarinnar. Leyniherbergin sem ég hafði bara heimsótt höfð útlit skýjakljúfra. Þeir minntu mig á skýjakljúfra í New York. En herbergi greindarinnar var óímyndunarlega svakalegt og það var lagað sem teningur. Hæðin, breiddin, og allar aðrar mælivíddir voru jafnar hvorri annarri. Ég var undrandi af útvíða skala og virðuleika herbergisins. Að inngangi herbergisins stóðu fjórir máttugir englar. Englarnir tveir stóðu að hvorri hlið dyranna. Hvor engillinn hafði sverð hins Heilaga Anda fest við mitti þeirra. Þegar fylgdar engillinn og ég nálgumst herbergið, beygðu fjórir englarnir stanandi börð til míns fylgdar engils og gagnkvæmt til að heilsa hvorum öðrum. Fjórir englarnir uppluku og opnuðu dyrnar. Alveg eins og hin herbergin, tók ég eftir svipuðum hlutum innan þess rýmis.

Öll lög hillanna voru flöt og jöfn en sum höfðu grópspor til að tengjast hvoru öðru. Greipsporin voru fyllt gulllituðu vatni. Vatnið skein með allskonar mismunandi litum. Litirnir skinu í samræmi. Án þess að spurja engilinn, nálgadist ég vatnið og fyllti báða lófa mína með vatninu og hellti því á höfuðið mitt. Ég fann þá höfuðið mitt verða skýrara og endurhresst. Þegar ég naut tilfinningarinnar, sá ég einstakt útlítandi hluti. Hlutirnir litu út líkt og coca cola glerflöskur. Þeir voru lagðir svipað út á þeirra hlið. Það voru svo margar glerflöskur. Flöskurnar voru fylltar bjart skínandi vökva. Ég hélt flöskunum og hellti þeim á höfuðið mitt. Ég greip fleirri flöskur og vökvinn yfirflæddi yfir mig allan þegar ég hellti því stöðuglega yfir hausinn minn.

Blaðsíða 204

Skyndilega, byrtist Drottinn, Jesús og var að taka eftir minni hegðun. Ég spurði Drottinn, „Jesús! Þú hefur veitt föður mínum marga og sterka Heilaga eittraða þyrna en hinir og ég hafa veika. Þar sem ég er þegar í hinum, vil ég fara til leyniherbergisins af eitruðu þyrnunum.“ Drottinn svaraði, „Mjög vel. Ég er meira en hamingjusamur að sýna þér þyrniherbergið. Ég mun taka þig þangað fyrir einn dag þú munt verða einn af mínum miklu þjónum. Mjög vel, fylgdu mér.“ Drottinn leiddi mig persónulega og sagði mér að vera varkár. „Jósef, þú verður first að fara inni herbergið þar sem Heilaga rafmagnið er staðsett. Þetta herbergi er mjög hættulegt og þess vegna verður trúin þín að vera fastlega stofnsett og þú verður að vera ákveðinn að þola. Þú verður að þola til enda sama hvað!“

* **Herbergið þar sem Heilaga rafmagnið flæðir**

Jesús leiddi mig til inngangs Heilaga rafmangs herbergisins og hvarf. Svakaleg ferninglaga byggingin var mjög há. Öll leyniherbergin voru óímyndunarlega svakaleg. Heilaga rafmagns herbergið hafði líka engla standandi vörð við innganginn. Flæðið af sterkri rafmagns orku gusaðist út frá augum englanna standandi vörð. Ég gat ekki litið beint á englana. Kraftur og vald var yfirflæðandi frá virðulegu andlitum englanna. Orkan flæddi út í gegnum líkama þeirra.

Ég varð þegar í stað hræddur og tók nokkur skref afturá bak. Englarnir brostu þá og sögðu, „Velkominn, Heilagi Jósef! Þessi staður er heimili kröftuga rafmagnsvopna. Hinir heilögu eru færir um að nota það þegar þeir berjast á móti illu öndunum. Hinir heilögu sem langa og þrá það munu vera færir að upplifa og hagnýta vopnin. Þessi gjöf er veitt af hinum Heilaga Anda. Ég vona að þú sér fær að taka á móti þessum mikla krafti eftir að þú hefur farið inn í þetta herbergi.“ Englarnir opnuðu þá dyrnar. Svólítið brugðið en forvitinn, labbaði ég með hikun inní rýmið. Þegar ég fór inní rýmið, var dyrunum fyrir aftan mig lokað. Ég fattaði að þetta rými var ekki staður sem ég gat bakkað út.

Sjónin var svo svakaleg og gerandi steinhissa að ég hélt að það væri að fara að líða yfir mig. „Ugh ~ Vá! Ah!...!!“ Ég fattaði ekki að ég var öskrandi og ég var gripinn hræðslu. „Drottinn! Drottinn! Það er svo heitt! Ég er hræddur! Veittu mér styrkinn!“ Ég hélt áfram að hrópa og endurtaka það sem ég hafði sagt. Kröftugur rafmagnsstraumur streymdi út minnandi mig á rigningartíðina þegar það rignir með þrumum og eldingu. Með sprengingarhljóði, skaust rafstraumurinn stöðuglega út í allar áttir. Mér var brugðið og sjokkeraður. Mér leið eins og ég væri að fara vera drepinn. „Drottinn! Bjargaðu mér! Ég held það sé að fara að líða yfir mig!“ Þegar ég hrópaði hátt, talaði Drottinn í heyrnlegri rödd. „Jósef! Ekki hafa áhyggjur heldur nálgastu það djarflega með trú!“ Þegar Drottinn hvatti mig áfram, varð ég djarfur. Ég hugsaði með sjálfum mér að þar sem ég hafði þegar farið inní þetta rými, mundi ég fá og öðlast kraftinn eins mikið og mögulega.

Herbergið af Heilaga rafmagninu hafði ekki neinar deilingar eð alög af hillum. Rafmagsherbergið leit út líkt og elding og það straumur flæddi kröftuglega. Rafmagnsstraumurinn flæddi í allar áttir frá toppi til botns. Ég sá í miðju herberginu svakalega stór lagað kringlóttann rafmagnsbolta. Rafmagnið virtist lifandi. Ég gat skýrt séð kjarnana í miðju boltans. Með kröftugum hljóðum, skutust neistarnir frá rafmagnsboltanum út í allar áttir. Hljóðin af rafmagnsstrauminum og flæðinu umkringdi loftið. Vitandi að ég munvi vera að taka áhættu, hoppaði ég í áttina að mjö miðju rafmagnsboltans. Ég taldi, einn, tveir, þrír, og hoppaði. Ég stillti mér eins og dífari hoppandi í vatnið og stakk mér inní rafmagnsstrauminn. Á augnabliki, hafði liðið yfir mig frá svakalega rafmagns straumnum. Allur líkaminn minn hafði fengið rafmagns stuð.

Ég hélt ég væri að fara að deyja frá rafmagnsstuðinu. Eftir að einhver tími hafði liðið, hafði Drottinn endurheimtað mig til baka til meðvitundar. Ég mundi heyra skýrt hljóðin af rafstraumnum streymandi frá líkama mínum. Ég hafði gleypst Heilaga rafmagnið með líkamanum mínum og munni. Ég hafði fengið eins mikið og ég gat. Það skipti ekki máli hvort ég þráði það ekki ekki, Heilaga rafmagnið flæddi frjállega og vann inn og út af öllum líkamanum mínum. Líkaminn minn hafði drukkið ósjálfrátt rafmagnið í sig. Ég hafði fatað að hinn Heilagi Andi fór inní líkamann minn á undan til að aðstoða mig í að þola rafstuðið. Neistarnir voru stökkvandi frá líkama mínum þar meðtldum höndum og fótum. Höfuðið

mitt, endar tána minna, innyfli, innri líffæri, og hvert inn og út af líkamanum mínum var stöðuglega að hristast.

Í byrjun, virtist Heilaga rafmagns herbergið eins og þar væri enginn endir en þegar ég hélt áfram að labba áfram, kom ég að lokum til endans. Ég fór fram úr í gegnum útganginn og út af herberginu. „Huuu~“ Það var svo ákaft að ég varð að taka langann djúpan andardrátt. Þegar ég andaði, kom Heilaga rafmagnið út af munninum mínum.

* Herbergi Heilaga Eldsins

Fylgdar engillinn hélt áfram að leiða mig og sagði, „Heilagi Jósef, þetta sinn erum við núna farandi til herbergisins af kröftuga Heilaga Eldinum! Fylgdu mér!“ Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Ég hlut að vera að fara í áttina til annars kröftugs staðar.’ Ég hélt áfram að fylgja englinum.

Blaðsíða 207

Frá fjarlægðri fjarlægð, gat ég fundið hitann þegar logarnir spýttust út. Herbergið var ferningslaga rými. Tveir englarnir stóru vörð að inngangnum. Líkamar þeirra voru kæfðir með logum af logandi eldi og þeir voru haldandi logandi sverði af eldi. Þegar þeir stóðu vörð og sáu okkur, heilsuðu þeir okkur. „Velkomnir. Þetta er staðurinn þar sem Heilagi logandi eldurinn er staðsettur. Við höfum verið að bíða eftir ykkur.“ Orka eldsins og hitinn gat verið fundið frá þar sem við vorum standandi. Áður, á einum tíma, skoðaði ég löng gön þar sem Heilagi logandi eldurinn var staðsettur með föður mínum. Ég var mjög forvitinn um innri part þessa herbergis.

Heilaga Eld rýmið leit út mikið stærra en nokkurt mikið fjall á jörðu. Form herbergisins virtist vera vítt opinn jarðgrunn lagaður ferningur. Það virtist vera einnar hæðar innra rými. Logandi eldurinn brann óendanlega og logarnir náðu til vinstri, hægri, topps og botns af rýminu. Logandi eldurinn skaust í allar áttir og logarnir samræmdust að miðju rýmisins. Logarnir kringlóttan bolta að miðju rýmisins. Eld boltinn hringsnúandi stöðuglega. Hraði hringsnúandi boltans var ótrúlega hraður. Eldurinn logaði kröftuglega uppá við og það sýndist líkt og það væri að fara að gleypa mig.

„Vá ~ Vá ~“ Sama hversu mikið ég hrópaði og öskraði, birtist enginn engill eða Drottinn. Ég var al einn í rými Heilaga Eldsins. Ég bað til Drottins. „Jesús, plís gefðu mér styrkinn! Ég vil fá allann eldinn veittann af hinum Heilaga Anda! Plís gefðu mér trú og djörfum svo að ég geti farið inni eldboltann!“ Þegar ég bað, aðstoðaði Drottinn mig og sagði að ég væri fær um að þola hita logandi eldsins lítið í einu. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Allt í lagi, stórkostlegt! Ég mun núna fara inni miðju eldsins og fá kraftinn.’ Með ákvöðuðum huga, labbaði ég í áttina að miðjunni af eldboltanum. Þegar ég nálgaðist nær, varð hitinn sterkari. Ég veit að ég varð að tala áhættu. Ég taldi, ‘einn, tveir, þrír’ og hljóp í áttina að miðjunni af eldboltanum og hoppaði. Alveg eins og áður, dýfðist ég í líkt og ég væri stingandi mér í vatn. Ég dýfðist í líkt og ég hafði þegar ég var í rými Heilaga rafmagnsins.

Blaðsíða 208

Þegar ég hafði hoppaði í eldboltann, byrjaði allur líkami minn að brenna og logarnir vöfðust um líkama minn. Logarnir virtust hafa líf í sjálfum sér. Óstöðvandi, kveinaði ég og hrópaði stöðuglega út í sársauka. „Ah ~ Ó ~ Ha, Heitt! Mjög heitt! Ah ~ Guð! Guð! Drottinn! Drottinn! Gefðu mér styrkinn! Gefðu mér styrkinn til að þola til endans svo að ég geti tekið á móti öllum kraftinum!“ Ég hrópaði og hrópaði endurtekningarlega. Logar hins Heilaga Anda fóru inni höfuðið mitt og logarnir sveifluðust í gegnum bringuna mína, andlit, fætur, hendur, bak, o. s. frv. Logarnir sveifluðust algjörlega út í gegnum líkama minn, innan og út. Þessi aðferð endurtókst yfir og yfir aftur.

Ég gat ekkert lengur borið hitann og hrópaði, „Bjargaðu mér! Drottinn!“ Hrópandi, komu logarnir út af líkamanum mínum og loginn sem virtist lifandi kom út af munninum mínum. Ég barðist um að missa ekki meðvitund. Logandi eldurinn brann kröftuglega. Mér leið líkt og það væri að fara að líða yfir mig. Innan þeirrar stundar, heyrði ég rödd Jesú. „Jósef! Þú munt vera þjónn sem mun sýna greinilega marga mikla krafta í framtíðinni. Þess vegna, taktu á móti eins miklum krafti frá eldinum og þú getur. Sýndu greinilegann kraftinn minn!“

Ég vissi ekki hversu lengi ég hafði verið í rýminu en ég hélt áfram að taka á móti krafti eldsins og að lokum leið yfir mig. Ég vissi ekki hvernig ég haði komið út af því en ég hafði þolað til endans. Þegar Jesús strauk mér, hafði ég öðlast meðvitundina mína og líkaminn minn batnaði smám saman til venjulegs. Drottinn sagði, „Jósef, í himnum, eru þar mörg herbergi lík herberginu sem þú varst bara að upplifa. Það eru rafmagns og eld herbergi. Þar eru líka önnur svið af eld herbergjum. Hvaða persóna sem biður buglega og þrjúsklega mun fá kraftinn af eldi. Eins og er, eru foreldrar þínir, Pastor Kim og Heilaga Hyun Ja stöðuglega farandi í gegnum eldinn. Þess vegna, verður þú líka að biðja ákaflega og öðlast kraftinn af eldinum.“ Ég svaraði, „Já, Drottinn! Amen!“

Blaðsíða 209

Núna, eru, feður mínir, móðir mín, litla systir mín, Joo Eun, meðlimir Kirkju Drottins og ég sjálfur að upplifa undaverðar opinberanir. Hvenær sem við lyftum höndum okkar upp til loftsins, brenna logar eldsins og rafmagn hins Heilaga Anda ofsafengið yfir er höndum. Við erum fær um að upplifa kitlandi tilfinningar. Við erum upplifandi þessar opinberanir hvern klukkutíma alla daga. Með okkar augum opnum, erum við fær að taka eftir undraverðu opinberunum með þeirra efnislegu augum. Allir meðlimir Kirkju Drottins eru að taka þátt í Eld Þjónustunni. Aðrir Kristnir frá utan kirkjunnar okkar sem eru heimsækjandi eru færir um að taka þátt og upplifa líka.

Oh, Seung Young – Þegar ég bar kröftuglega og ákaflega, heyrði ég Jósef hrópanði stöðuglega. „Ó, heitt! Ah ~ Heitt!“ Út af forvitni, spurði ég hann, „Hey Jósef, hvað er rangt?“ Jósef svaraði, „Ó, ég komst bara til baka frá leyniherberginu í himnum.“ Hissa, sagði ég, „Hvað? Leyni herbergi? Þú ættir að hafa tekið mig með þér í staðinn fyrir að fara af sjálfum þér. Hefur þú ekki neina tryggð?“ Jósef svaraði, „Það er ekki þinn tími enn. Allavegana, er líkaminn minn uppgefinn. Þegar ég batna aftur til venjulegs, getum við farið saman.“ Guð sýnir sérstaklega Jósef marga fleirri hluti í himnaríki. Hvenær sem ég bið með Jósef, opnast andlegu augun mín hratt. Það er undravert. Jósef talar virkilega ekki um hvaða

staði hann hefur heimsótt í himnum. Ég held að hann hafi gert loforð til Jesú að ekki tala um það í smáatriðum.

Jesús sýndi mér framtíðina af kirkjunni í smáatriðum. Hann sýndi mér um 666 sem er komandi í nánu framtíðinni. Ég veit ekki hvað það 666 er raunverulega um en ég hef heyrt óbeint af því frá Jósef. Samt sem áður, þegar ég les Opinberun Jóhannesar, er ég byrjandi að skilja lítið af því.

Blaðsíða 210

Jesús sagði, „Seung Young! Dagarnir af 666 eru komandi í nánu framtíðinni. Vertu vaktfullur og varðaðu lífið þitt með trú.“ Fólki sem er stjórnað af djöflinum mun þvinga fólk til að fá merkið af 666. Hver sem streitist á móti merkinu mun vera drepinn. Þessir í stjórn munu handahófskennt drepa þessa sem hafa ekki merkið. Hinir trúðuð munu flýja í allar áttir og hlaupa til að sleppa frá illa fólkinu.

*** Herbergi eitruðu þyrna hins Heilaga Anda**

Kim, Jósef – Eftir að ég heimsótti herbergi Heilaga Eldsins og Rafnagmsins, var ég einu sinni aftur í kirkju biðjandi í tungum. Á meðan ég bað, snéri Jesús aftur og tók mig aftur til himna einu sinni enn. „Jósef! Þetta sinn, förum og heimsækjum herbergi Heilög eitruðu þyrnanna.“ Drottinn kallaði þá engilinn til að fylgja mér. Drottinn hvarf þá. Engillinn sagði, „Heilagi Jósef, plís fylgdu mér.“ Ég fylgdi honum og eftir að einhver tími hafði liðið, kom svakastór kubbteningur innan minnar sjónar. Kubbteningurinn leit út miklu stærri en jörðin. Þegar ég labbaði nær kubbteningnum, leð mér líkt og ég væri stærð ryks. Hvenær sem ég hafði heimsótt einhver af leyniherbergjunum, stóðu minnst tveir englar vörð að innganginum. Í hverju einstöku ástandi stóðu englarnir vörð með vopn sem táknuðu herbergið.

Fyrir dæmi, engillinn sem stóð vörð af Heilaga eld herberginu og göngum hins Heilaga elds hélt á eld sverði. Beitta blað sverðsins var kæft með logunum af logandi eldi. Englarnir sem vörðu Heilaga rafmagnsherbergið höfðu sverð af rafmagni í höndum þeirra. Þegar ég tók eftir þessum sverðum í undrun, var ég fær að heyra hljóð rafstraums flæðandi. Sterki rafstraumurinn skaust út líkt og elding.

Blaðsíða 211

Núna, þegar ég tek eftir englunum standandi vrð af Heilögu eitruðu þyrna herberginu, hélt engill að hvorri hlið dyranna á óttalegum járn hamri. Toppur hamarsins var lagaður eins og kylfa. Nema fyrir handföng kylfunnar, var járnhamarinn þéttilega fjöldaður með beitt hvössum þyrnum. Fjöldi þyrnanna var of mikill til að telja. Þyrnarnir á hamrinum voru þaktir með óttalegu útgeislandi eitri. Engillinn sem var leiðandi mig gaf mér viðvörðun. „Heilagi Jósef! Ef þú jafnvel strýkur eitruðu þyrnana, mun líkami þinn verða lamaður því að eitrið mun breiðast fljótt út í gegnum líkama þinn. Þegar þú öðlast vopn eitruðu þyrnanna, munt þú vera kröftugri og sigursælli í bardögum þínum yfir illu öndunum. Þú ert nú um að fara inní herbergi eitruðu þyrnanna. Undirbúðu fastlega hugann þinn!“

Faðir minn hafði þegar öðlast eitruðu þyrnana. Þegar hann hrópasr, ‘Heilagir eitradir þyrnar,’ mun hann strjúka höndum sínum á líkama kirkjumeðlimanna sem hafa þeirra andlegu augu opnuð og þeir mundu falla rétt á punktinum. Þeir eru úti í langann tíma. Enn fremur, mundi pastorinn stundum leynilega nudda líkama kirkjumeðlimanna á meðan hann mundi fara nálægt fram hjá þeim og hrópa með sjálfum sér, ‘Heilagir eitradir þyrnar.’ Kirkjumeðlimirnir mundu hafa enga hugmynd hvað pastorinn var upp til. Augnablikið sem pastorinn snerti þau, kölluðu þau löngu öskri og féllu á punktinum sem þau voru standandi. Meðlimirnir voru úti fyrir langann tíma. Eitruðu þyrnarnir mundu framleiða rauðleita bletti á líkama þeirra og þeir eru lamaðir um tíma.

Ég spurði engilinn sem var fylgjandi mér um atburðinn og hann sagði, „Pastorinn hefur þegar fjölmörgum sinnum heimsótt herbergi eitruðu þyrnanna. Fyrir þá ástæðu, hefur hann öðlast kröftugri vopn frá eitruðu þyrnunum. Þetta vopn er veitt af Drottni svo að maður geti notað það til að berjast á móti móti illu öndunum.“ Engillinn tilgreindi frekari að byrjandi í dag, mun ég líka fara inni eitruðu þyrna herbergið mörg fleirri skipti.

Við heilsuðum englunum sem stóðu vörð að inngangi eitruðu þyrna herbergisins. Einn englanna sem stóð vörð setti svakastóra lykilinn inni læsinguna og snéri lyklinum til hægri. Dyrnar opnuðust þá með því að renna til hliðarinnar. Ég fór inni rýmið einn.

Blaðsíða 212

Hið innra var óímyndunarlega rúmgott, víddin og hæðin ofsastór. Loftið, gólfið, og allar hliðar veggjanna voru þaktar með beittum þyrnum. Þyrnarnir minntu mig á kastaníuhnetu krókaldinn. Ég varð óttasleginn þegar ég tók eftir öllum þyrnunum sem þöktu hverja fenings tommu. Ég dirfðist ekki að labba áfram. Á því augnabliki, birtist Drottinn og sagði, „Jósef, klæddust þessu á fótunum þínum.“ Þeir litu út líkt og sandalar. Drottinn setti þá persóinulega á fæturna mína. Stígandi á þyrnana, leit ég um og færðist djýpra inn í. „Vá ~ vá ~ Lítur út hræðandi. Lítur út líkt og ég geti verið drepinn ef ég verð stunginn af einum þessarra þyrna.“ Hrópandi með sjálfum mér, hélt ég áfram að labba áfram. Með krafti Drottins, voru sólar fóta minna ekki meðandi. Þyrnarnir skinu bjartlega og geisluðu. Þegar ég leit nær á þyrnana, gat ég séð vökva líkt eitri þekjandi þyrnana. Ógnandi vökvinn eða eitrið leit út mjög hræðandi.

Eftir langa göngu, byrjaði ég loksins að sjá endann. Þegar ég hafði fyrst byrjað að labba, virtist það endalaust. Eftir að heimsækja mörgu leyniherbergin, hef ég fattað algengan punkt. Ég verð að aldrey gefast upp heldur labba til enda hvers rýmis með þolgæði og þraukun. Ég varð að labba í nokkra daga í sumum leyniherbergjunum. Í öllum tilfellum, er miklum tíma krafist til að ná til miðju herbergisins. Auðvitað, í gegnum bæn, er allt af þessu mögulegt.

Ég veit ekki hversu lengi ég hafði labbað en ég hef náð næstum til enda. Þegar ég hafðio næstum náð til endans, sá ég svakalegan hringlaga hlut fljótandi í loftinu, það virtist líta út líkt og járnkylfa með mörgum beittum þyrnum þéttilega þökkuðum yfir allan hlutinn. Hlutturinn minnti mig á kastaníuhnetu krókaldinn líka. Stærðin virtist stærri en jörðin. Ég

vissi ekki hvernig hluturinn hélst fljótandi í loftinu en það var hæglega hringsnúandi af sjálfu sér. Ég vildi athuga ef ég var ennþá með meðvitund svo ég snerti líkama minn og kleip sjálfann mig virkilega hart. Ég fann líkamlegu tilfinninguna af sársaukanum.

Blaðsíða 212

Hringlaga járnkylfan með eitruðu þyrnunum mundi stundum hringsnúast á kröftugum hraða eða hirngsnúast hægt. Byggt á fjölda snúninganna, mundu ákveðið magn beittra þyrna falla af og hverfa rétt fyrir framan augun mín. „Drottinn! Drottinn! Þyrnarnir sem hafa fallið af, hvert hafa þeir farið?“ Ég heyrði þá rödd Drottins. „Jósef, hrópa kirkjumeðlimir þínir ekki hvern dag fyrir Heilögu eitruðu þyrnana þegar þeir biðja? Hver sem biður og langar mun vera veitt Heilögu eitruðu þyrnarnir. Þyrnarnir sem eru horfnir hafa farið til fólksins sem hefur beðið og langað fyrir það.“ Ég skildi loksins.

Meðlimir Kirkju Drottins börðust við illu andana á meðan í þeirra bænum á daglegum grunni. Þegar pastorinn mundi hrópa, ‘Heilagir eitraðir þyrnar!’ Mundum við líka hrópa í einingu. Þessi eru mjög sterk árásar vopn til að hagnýta á meðan í grimmilegum bardögum við illu andana. Hvenær sem við vopnum sjálf okkur með Heilaga sverðinu, Heilaga eldinum, Heilögu eitruðu þyrnunum til að berjast á móti illu öndunum, gera þeir tilraun til að forðast okkur hvað sem það kostar. Illu andarnir eru meðvitaðir og óttaslegnir af krafti eitruðu þyrnanna. Þegar illu andarnir koma nær meðlimunum sem biðja, mundum við hrópa, „Heilagir eitraðir þyrnar!“ Eitruðu þyrnarnir mundu ósjálfrátt skaga fram frálíkómum okkar og stinga illu andana. Illu andarnir mundu þá þegar í stað verða duft. Þessar týpur atburða eru óímyndunarlegir í meðal kirkjunni en þessar týpur atvika eru venjuleg í Kirkju Drottins. Atburðirnir af Heilaga eldinum og rafmagninu er mjög dags venjulegur atburður líka. Drottinn sagði að Hann veitir gjafirnar eða vopnin bara þegar Hans fólk gerir beiðni um það. Þegar Hans fólk alvörulega langar og þráir þða.

„Einmitt þetta, að þér hryggðust Guði að skapi, - hvílíka alvöru vakti það hjá yður, já, hvílíkar afsakanir, hvílíka gremju, hvílíkan ótta, hvílíka þrá, hvílíkt kapp, hvílíka refsingu! Í öllu hafði þér nú sannað, að þér voruð vítalauir um þetta.“

(2 Korintubríf 7:11)

Blaðsíða 214

Þar sem ég þekki kraft Heilögu eitruðu þyrnanna og geri áriðandi beiðni um það, teygði ég víðlega út handleggina mína í áttina að hringsnúandi járn kylfunni. Ég hrópaði, „Heilagir eitraðir þyrnar! Drottinn! Plís veittu mér Heilögu eitruðu þyrnana! Hringlaga járnkylfan skaut óteljandi fjölda eitraðra þyrna að mér og þeir fóru allir inn í líkamann minn. Ég fann einhverja kitlandi tilfinningu en engann sársauka af því. Eitruðu þyrnarnir byrjuðu að hlaðast upp innra með líkama mínum. Þegar pastorinn hrópaði áður, ‘Heilagir eitraðir þyrnar!’ hugsaði ég með sjálfum mér, ‘Hvað? Er þar slík gjöf eða vopn?’ Núna þegar ég hef farið inni herbergi Heilögu eitruðu þyrnanna, skil ég fullkomnlega. Þegar kirkjumeðlimirnir hrópa núna út, „Heilagir eitraðir þyrnar!“ Skaga fram beittu Heilögu eitruðu þyrnarnir frá líkómum þeirra. Ég hafði hlegið mörgum sinnum út af þeirra undraverða útliti. Það leit út mjög fundið með þyrnum skagandi út frá líkómum þeirra. Jafnvel þótt fólk með óopnuð

andleg augu geta ekki skoðað essa atburði, eru meðlimir Kirkju Drottins færir að skoða atburðina með þeirra opnum andlegum augum.

*** Oftsinnis heimsóknir til Helvítis**

Pastor Kim – Eins og er, er ég að skrifa þessa bók, það er September 2006. Ég er ennþá heimsækjandi hel oftsinis, í raun, á daglegum grunni í um ár núna. Þegar kirkjumeðlimirnir biðja sem hópur, heimsæjum við stundum og upplifum helvíti og/eða himnaríki sem hópur. Þetta er óímyndunarlegur atburður sem er ekki upplifaður af öðrum hefðbundnum kirkjum. Samt sem áður, er þetta satt. Á daglegum grunni, þegar ég byrja að biðja, er ég tekinn til lægsta parts helvítis. Ég upplifi þá óteljandi stig sársaukafullra kvala. Ég er ekki fær um að lýsa því fullkomlega með öðrum. Sumt af því er ólýsanlegt.

Blaðsíða 215

Ég er ekki fær að lýsa réttilega tjáningunni af sálunum að berjast um sem öskra innan heitu loga helvítis. Á meðal þeirra voru sálir sem hafa farið inni helvíti af því að þær trúðu ekki réttilega jafnvel þótt þær þekktu Drottinn. Sumar voru kenningarlega menntaðar, sumar voru guðfræðilega menntaðar, sumar voru háskólamenntaðar en þær voru í helvíti. Þær ættu að hafa þekkt Orðið Guðs. Þær ættu að hafa vitað betur. Þessi staðreynd ergir og kvelur mig. Ég öskraði í angist á meðan í togaði hárið mitt. Hverjum munu þær kvarta til? Hverjum geta þær kennt um? Hverjum geta þær gert beiðnina sína til? Jesús hafði skipað mér að afhjúpa eiginleika illu andanna. Þetta verk er ekki velkomnað af mörgu fólki í Kristna samfélaginu. Þegar við köstum út púkum og afhjúpum illu andana sem voru djúplega að felast innan Kristna samfélagsins og einstaklings Kristnum, urðum við að borga gjaldið frá þessum bardögum.

Kristnir eru í byrjum í afneitun. Þeir neita og hafna fullyrðingunni að illir andar geta dvalist í Kristnum. Þeir fullyrða að þar sem Drottinn dvelur innra með þeim, eru illu andarnir ekki færir að dvelja innra með þeirri persónu. Ég, upphaflega, trúði sama veg. En Drottinn sýndi mér öðrúvísi og aðstoðaði mig í að samþykkja þessa staðreynd. Fyrsti hluturinn sem Drottinn gerði var að láta mig persónulega upplifa kvalirnar í helvíti. Till þess dags, hef ég verið að heimsækja helvíti á daglegum grunni og það hefur núna verið yfir ár. Þegar ég er í helvíti, regur Drottinn til baka allt alvæpnið og hinar sérstöku árásar vopnin frá mér. Drottinn hafði leyft mér að vera kvalinn í öllum hverjum veg og frá öllum stöðum í helvíti. Ég var að vera dreginn til allra staða í helvíti. Innan aumkunaverðra staða helvítis, hef ég verið rifin í hluta af illu öndunum.

Ég hafði verið gegnbleyttur af logandi eldi. Ég hef verið húðflettur lifandi. Ég hef verið á stað þar sem illu andarnir hafa húðflett mig og skilið mig eftir með bara beinin mín. Ég hef verið í stað þar sem illu andarnir hafa dregið út líffærin og marið þau með stein mortéli. Ég hef verið soðinn lifandi innan í stóum potti. Ég hef verið steiktur lífandi á steikarteini.

Blaðsíða 216

Í flestum tilfellum, var ég kvalinn einn en þar voru tímar þegar ég var kvalinn með öðrum spilltum Kristnum. Við vorum allir bundnir upp og settir næst hvorum öðrum eins og í röð. Atvikið minnti mig á þurrkaðann upp gulan croaker fisk. Í Kóreu, eru þurrkaðir upp gulir croaker fiskar vanalega bundnir í röð til að vera borðaðir. Drottinn sagði, „Pastor Kim, þú ert upplifandi persónulegu kvalit heljar af því að þér hefur verið umboðað að afhjúpa eiginleika illu andanna. Hin ástæðan er fyrir staðreyndina að þú ert pastor. Ég þrái að allir Kristnir lifi trúar lífum þeirra réttilega og verði vakin! Mínir þjónar eru ranglega kennandi og leiðandi hina heilögu til heljar. Þeir eru leiðandi hvorn annan til heljar og þetta verður að stoppa!“ Eins og er, þessa daga, er ég ofsalega heimsækjandi staðinn í helvíti þar sem margir spilltir pastorar og Kristnir hafa verið sendir.

*** Gum bong Fyrsta Kirkja Jesú (Nafn Kirkju í Kóreu)**

Ég hafði vakningarmót á Miðvikudegi, 1^{ta} til 3^{ja} Maí, 2006, að Gumbong Fyrstu Kirkju. Þessi kirkja er staðsett í borginni Yeosu. Drottinn hafði skipað mér að skrá atburðinn. Málefnið var áriðandi. Með náð Drottins, höfðum við byrjað stigvaxandi að leiða vakningar. Venjulega, mundum við leiða vakningar mót byrjandi á Mánudagskvöldi þangað til Fimmtudagskvöld. Samt sem áður, hafði Drottinn skipað mér að leiða þetta vakningarmót þangað til Miðvikudagskvöld. Við byrjuðum vakningarmótið að 7:30, Mánudegi og kláruðum um 4 til 5. Að Kl. 14, sama dag, byrjuðum við aftur og kláruðum að 18. Við stoppuðum fyrir kvöldverð og byrjuðum strax eftir. Við kláruðum um kl. 4 til 5. Þegar við snérum aftur til heimabæjar okkar, í Cheon. Í sumum tilefnum, á meðan í vakningunum okkar, getur söfnuðurinn upplifað himinn og hel. En þetta er bara mögulegt í gegnum náð Drottins.

Blaðsíða 217

Mörgum sinnum á meðan í vakningum okkar, mun Drottinn opna andlega augu þeirra safnaðar. Hinar kirkjurnar eru núna ræðandi vakninguna sem við erum leiðandi. Þeir eru ræðandi vakninguna af hvernig andleg augu eru að vera opnuð.

Drottinn hafði unnið kröftuglega að Gumbong Fyrstu Kirkju í Yeosu. Á meðan í miðpunkti vakningarinnar, höfðu andlegu augu eiginkonu pastorsins opnast. Chung, Young Duk var eiginkona eldri Pastorsins. Hún sá skærlega marga spillta pastora og þjónustufólk að vera kvalið í helvíti. Þau höfðu óréttilega kennt og leitt marga heilaga til að trúá óréttilega.

*** Spillta þjónustufólkið fer til staðar formaður sem trompet í helvíti**

Á meðan í miðrji vakningunni, öskraði Frú Chung, Younh Duk og byrjaði að hrópa þegar henni var að vera sýnt helvíti. „Ah! Ah! Það er hræðilegt! Ég er svo hrædd! Ég vil ekkert lengur sjá! Plís, ég vil ekki sjá neitt meir!“ Ég sagði, „Frú Chung, afhverju viltu ekki sjá? Þar sem þú ert eiginkona pastors, verður þú að taka eftir mjög nálægt! Þú munt þá vera varkárri með gönguna þína með Drottinni, rétt? Sérðu Jesú? Svaraðu spurningunni minni ef þú sérð Hann!“ Frú Chung, Young Duk svaraði, „Já, já, ég sé Jesús! Drottinn er að taka eftir Sínum elskuðu þjónum í helvíti fyrir að þeir höfðu orðið spilltir. Jesús er harmandi með tára straumum og hryggist.“ Ég svaraði, „Frú Chung, Young Duk, biddu Drottinn að sýna þér

skýrt pastorana í helju fyrir þeirra spillingu.“ Þegar ég bað endurtekningarlega Frú Chung, benti Drottinn fingrinum Sínum í áttina að hinni hliðinni á meðan Hann þakti Sitt andlit með hinni hendinni Sínni. Hann var í angist og harmandi yfir spilltu pastorunum. Staðurinn þar sem spilltu pastorarnir voru sendir var lagaður sem gífurlegt trompet. Trompetlagaði inngangurinn var mjög víður og botninn varð þröngur. Á meðal málmblásturshljóðfæranna, var staðurinn lagaður sem trompet og lúður.

Blaðsíða 218

Við báðum Drottinn að sýna okkur andlega ástand pastoranna. Pastorarnir virtust eins og þeir væru fylltar manneskjur. Þeir litu út líkt og troðfyllt dýr. Eins og, einhver hefðu fyllt þá fyrir einhverja sýningu. Höfuð þeirra voru ávanalega stór og fyllt mennskri þekkingu. En hjörtun þeirra voru tóm. Þar voru óteljandi fjöldi líkkista fylltar dauðu líkömum pastoranna. Það virtist endalaust. Allar líkkisturnar voru þaktar með klæðum. Klæðin höfðu kross prentaðann með stensli á þau. Líkkistunum var hent inní inngang staðarins lagaðann sem trompet. Líkkisturnar hittu innganginn og mölvaðust í hluta. Með líkkistunum eyðilögðum, hoppuðu pastorarnir út naktir og runnu niður þrönga stíginn af trompetlagaða stað helvítis. Sjónin var ömurleg.

Þegar þeir runnu niður á bakninu sínu og höfuðið fyrst, hrópuðu þeir, „Ugh! Mér þykir það leitt! Bjargaðu mér! Ugh! Ég vissi ekki! Ég gerði það af því að ég vissi ekki, plís fyrirgefðu mér! Bjargaðu mér!“ Þegar þeir náðu til botnsins, hittu þeir jörðina með höfðunum sínum. Botninn var kolsvartur og það var ómögulegt að sjá einhvern hlut. Botninn var þegar fullur fjölda spilltra pastorra. Þeir voru staflaðir upp líkt og fjall. Þegar pastor rann niður til botnsins, öskruðu þeir að hvorum ördum. „Hey, afhverju ertu að ýta mér! Ugh! Ég verð að klifra út af hédan! Það er svo dimmt! Það er kæfandi mig! Drottinn! Hjálpaðu mér! Bjargaðu mér!“ Öskrin þeirra bergmáluðu út í gegnum staðinn.

Þegar ég kveinaði og ég spurði Drottinn. „Drottinn! Á hvaða grundvöllum hafa pastorarnir komið til heljar? Það er ekki líkt og að þeir trúðu ekki á þig. Þeir hljóta að hafa elskað kirkju söfnuðinn mjög mikið. Enn fremur, sem pastorar, hljóta þeir að hafa þekkt Orðið meira en nokkrir aðrir.“

Blaðsíða 219

Með óttalegri og fastri rödd, talaði Drottinn með reiði. „Þeir eru ekkert lengur pastor! Þeir hafa hæðst að Mér! Þeir voru þeir sem lastmæltu á móti hinum Heilaga Anda og voru á móti verki hins Heilaga Anda. Þeir kenndu aldrey um gjafirnar. Í raun, afneituðu þeir gjöfunum. Þeir héldu ekki Sunnudag Heilagann. Þeir voru þeir sem kenndu ranglega þeirra söfnuði. Þeir höfðu gert sauðina blinda! Þeir voru hræsningar og gráðugir fyrir pening. Á meðal þeirra, eru þar líka óteljandi fjöldi pastora sem höfðu talað skítugt og drýgt hór.“

„Þessu valda hræsnisfullir lygarar, sem eru brennimerktir á samvisku sinni.“
(1 Tímóteusarbréf 4:2)

„Vitið þér ekki, að ranglátir munu ekki Guðs ríki erfa? Villist ekki! Hvorki munu saurlífsmenn né skurðgoðadýrkendur, hórkarlar, né kynvillingar, þjófar né ásælnir, drykkjumenn, lastmálir né ræningjar Guðs ríki erfa.“

(1 Korintubréf 6:9-10)

Sem staðreynd, hefur hugtakið af að halda Sunnudag Heilagann orðið þokukennt og lítið þekkt innra með kirkjunni. Hugtakinu af Heilagleika hefur fullkomnlega verið eytt. Með þykjstutunni af að frjáltslega þjóna Drottni í gegnum fagnaðarerindið, hefur hugtakinu af að halda Sunudag Heilagann hrakað. Það er vesaldlegur raunveruleiki að kirkjan lifir ekki Heilagt að meðtöldum pastorunum. Ég hef komið til að skilja að það er erfitðara fyrir pastora fara inní himnaríki heldur en venulega trúaða.

Ég hrópaði einu sinni enn til Chung Yong Duk. „Frú Chang, taktu lít á staðinn þar sem eiginkonur pastora fara í helju. Þar sem þú ert eiginkona pastors, verður þú að skoða það!“ Hún streittist sterklega á móti, „Nei, nei! Ég er hrædd! Ég vil ekki að sjá!“ En Drottinn sagði, „Hérna, taktui eftir mjög nálægt! Þú verður að lýsa þessu nákvæmlega til fólksins svo þau komi ekki til heljar.“ Einu sinni enn, harmaði Drottinn með tárur þegar Hann horfði á eiginkonur pastoranna í helvíti. Drottinn sýndi nákvæmlega helvíti til Frú Chung.

Blaðsíða 220

„Ugh! Ugh! Of mikið! Ég er hrædd! (Hún hristi höfuðið sitt frá hlið til hliðar) Ég vil ekki að sjá neitt meir! Það er svo ömurlegt! Eiginkonur pastorana höfðu óvanalega stór höfuð líka. Höfuðin þeirra voru fyllt með hlutunum af heiminum. Of margar! Of margar! Hjörtun þeirra voru fullkomnlega tóm. Eiginkonurnar voru þær sömu og pastorarnir. Eiginkonurnar voru uppteknar að sjá um þeirra ytra útlit! Óh! Óh! Hvað ætti ég að gera?“

Alveg eins og pastorarnir sem voru í helvíti, voru eiginkonurnar líoka öskrandi og hrópandi að þær vissu ekki. Eiginkonunum var líka hent í eld myrkursins. Drottinn sagði að óteljandi fjöldi eiginkvenna pastora eru í helju fyrir að vera hrokafullar, verandi hræsningar, og elskuðu pening. Þessir voru hlutirnir sem Drottinn fyrirliður mest. Afhverju hafa sálirnar sem var ætlað að fara til himnaríkis í helvíti? Hvernig á jörðu? Hver er ástæðan? Afhverju? Hvar fór það rangt? Með þessu tækifæri, spurði ég einu sinni aftur og hrópaði til Frú Chung að taka eftir hversu margir spilltir öldungar, djáknar, djáknur, og reglulegir safnaðarmeðlimir voru í helju. En hún veifaði óðlega höndunum sínum. Hún öskraði þá á meðan hún hristi stöðuglega höfuðið sitt. „Nei! Nei! Ég er svo hrædd! Ég vil ekki að sjá neitt meir!“ Samt sem áður, ef Drottinn ákvað að sýna henni sviðsmyndina, hvernig getur hún streist á móti því? Söfnuður Gum bon Fyrstu Kirkju hlustaði mjög vandlega og hljóðlát á meðan eiginkona pastorsins talaði. Þau hlustuðu með ótta og skjálfta. Hún hélt áfrá, „Svo margir, svo margir! Ugh! Þar eru og margir af þeim sem ég get ekki mögulega talið!“ Margir leikmannstrúaðir lifðu ekki lífum þeirra í viðeigandi trú í sem Guð samþykkir. Sem afleiðing, var mörgum þeirra refsað í helvíti af krafti járdýtu semv ar stjórnað af illum öndum. Fólkið var allt nakið. Fólkinu var stöðuglega ýtt inntil helvítis. Í ótta, velti ég fyrir mér afhverju Drottinn mundi sýna okkur hina marga trúaða í helvíti. Sérstaklega, þegar þar eru ennþá margir af Guðs þjónum með þeirra eiginkonum og ólærðum trúuðum sem þjóna

Drottni ákaflega. Þeir eru þeir með nöfn sem eru ekki vel þekkt og þeir sem eru ekki í sviðsljósinu.

„Látum okkur þess vegna óttast, til þess að, fyrirheiti skilið eftir fyrir okkur af að fara inn til hans hvíldar, nokkur ykkar skyldi ekki virðast til að koma skort af því.“

(Hebreabréfið 4:1)

„Uppörvið heldur hvert annað hvern dag á meðan enn heitir „í dag“, til þess að enginn forherðist af táli syndarinnar. (1977 þýðingin) Því að vér erum orðnir hluttakar Krists, svo framarlega sem vér höldum staðfastlega allt til enda trausti voru, eins og það var að upphafi. Sagt er : „Ef þér heyrið raust hans í dag, þá forherðið ekki hjörtu yðar eins og í uppreisninni“ – Hverjir voru þá þeir, sem heyrt höfðu og gjörðu þó uppreisn? Voru það ekki einmitt allir þeir, sem út höfðu farið af Egyptalandi fyrir tilstilli Móse? Og hverjum „var hann gramur í fjörutíu ár“? Var það ekki þeim, se, syndgað höfðu og báru beinin á eyðimörkinni? Og hverjum „sór hann, að eigi skyldu þeir ganga inn til hvíldar hans,“ nema hinum óhlýðnu? Vér sjáum, að sakir vantrúar fengu þeir eigi gengið inn. (1981 útgáfan)“

(Hebreabréfið 3:13-19)

Margar kirkjur kenna ekki þeirra söfnuðum að trúaðir geta mögulega farið til helvítis ef þeir trú á óréttilega á Drottinn. Eitt slíkt tilfelli til að íhuga er hrað vaxandi költ í Kóreu. Þeir nálgast trúaða sem eru til og gera tilraun til að spurjast um hjálpræðið þeirra. (Þetta költ kennir söfnuðinum sínum að þegar persóna er hólpín, verður sú persóna ekki að iðrast fyrir restina af hans/hennar lífi þar sem allar þeirra syndir, fortíð, nútíð og framtíð eru fyrirgefnar.) Þar eru tímar þegar trúaðir falla bráð til þessa hópa.

Á nútíma tímanum í dag, hefur hugtakið af að halda Sunnudag Heilagann verið smám saman hrakandi. Það er íhugað út af snertingu við núgildandi tímana. Í raun, er efnishyggjan ný kenning sem hefur núna verið djúplega röttest í kirkjunum okkar. Með sannfæringu og ákafa, prédika margar kirkjur efnislega velgengni. Þær prédika frekar að allir munu vera í góðu lagi ef þau bara trú á Jesú. Þeirra kennsla eða hugmynd af hjálpræði hefur ekkert að gera með hjálpræðið sem er tilgreint í biblíunni. Útsýni Drottin og þeirra útsýni af mörgum hlutum eru öðruvísi. Við verðum að muna staðreyndina, staðreyndina sem Pál Postuli tilgreindi skýrt að ekki allir hafa trúna.

„Að endingu, bræður: biðjið fyrir oss, að orð Drottins megi hafa framgang og vegsamast eins og hjá yður, og að vér mættum frelsast frá spilltum og vondum mönnum. Því að ekki er trúin allra.“ (2Þessaloníkubréf 3:1-2)

Blaðsíða 222

Vakningin að Yeosu Gum bong Fyrstu Kirkju kláraðist á Miðvikurdag um kl. 5. Allir hinir trúðu sem höfðu mætt í vakninguna gáfu alla dýrðina til Drottins í ótta og skjálfta.

***Sparkað út og á göturnar**

Húsið okkar hefur verið uppboðið af árákursríkt af miðlara. Þau ógnuðu og pressuðu okkur til að flytja notandi sóðalegasta málfat sem jafnvel ég get aldrey dregið fram af mínum munni. Þar sem mér hefur verið ógnað og pressað alla daga, varð ég taugaspenntur þegar þau missa úr degi með þeirra hótunum. Núna, hefur tímiútburðarinnar loksins komið. Dagurinn sem ég hef verið mest mokaður út. Þegar þessi tilkynning kom, hef ég verið að heimsækja himnaríki og helvíti með Drottni á daglegum grundvelli. Þar sem augun mín hafa opnast andlega, var ég fær um að samræða við Drottinn á öllum tímum. Enn fremur, hafði útgáfa fyrstu bókarinnar fyrir seríurnar ‘Skír af Logandi Eldi’ verið leystar þremur dögum áður. Ég hafði verið ákaflega bíðandi eftir útgáfunni með spenningi. Fyrir einhverja ástæðu, hafði Drottinn látið fjölskyldu okkar upplifa sérstaka raun. Okkur hafð loksins verið sparkað út af húsinu okkar.

Blaðsíða 223

Á degi útburðarins, hafði miðlarinn komið við húsinu okkar og byrjaði að tala sérvitningslega með mjög blíðri rödd. Miðlarinn sýndi virðingu og vísaði til mín sem ‚Pastor, pastor.‘ Hann bað okkur að haldast inni þar sem hann hafði einhvað að ræða við okkur. Okkur var létt af bendingu hans um góðvild. Þá skyndilega, flýttu tuttugu og þrjú stór byggðir menn inntil heimilisins okkar. Þeir byrjuðu að taka hvert einasta atriði frá heimilinu okkar. Við vorum skilin eftir með skirturnar á bakinu okkar og tvo kæliskápa. Þeir skildu eftir lítinn hluta af pappír með korti teiknuðu á því. Það var staðsetning hlutanna okkar til að pikka upp þegar við höfðum einhvern pening. Þau skildu í það minnsta eftir tvo kæliskápana og það var út af sárbeiðnum eiginkonu minnar. Nema fyrir hvað við vorum klædd í, voru þar engin auka föt, jafnvel ekki nærföt. Okkur var öllum sparkað út til bílastæðisins af götunni. Miðlari uppboðsins stjórnaði og skipulagði öllu því sem var í gangi. Fjölskyldan okkar streittist ekki á móti eða talaði neitt harkalega móðgandi málfar gagnvart þeim. Við nema hjálparlaust stöðum á ástandið og fólkið að sparka okkur út. Eiginkonan mín brotnaði niður á strætishorninu með tárur streymandi niður kinnar hennar. Sonur minn, Jósef, var hjartabrotinn og hann var að slá hafnaboltakylfunni sinni til jarðarinar. Haak Sung var mjög áhuggjufullur yfir staðreyndinni að fjölskyldan okkar var að vera sparkað út til götunnar. Ég hugsaði með sjálfum mér um sekúndu. ‘Hvernig mundi Drottinn bregðast við þessari sviðsmynd? Hvernig mundi Drottinn vilja að ég bregðist við þessari sviðsmynd?’ Ég ákvað þá að þakka Drottni. Ég sagði við sjálfan mig, ‘Jæja, það hefur þegar gerst. Núna erum við loksins á götunni.’ Ég tók strax gleraugun mín, þau með hringlaga umgjörðinni með engum linsum. Umgjörð glersins var gerð af svörtu plasti. Á meðan í tilbeiðslutíma, mundi ég klæðast þessum fyndnu útlítandi gleraugum hvenær sem ég dansa. Að klæðast þeim, mundi ég dansa í hómorslegan veg. „Drottinn! Þakka þér svo mikið fyrir að loksins hafa mig sparkaðann út af húsinu mínu! Í nokkra mánuði núna, hef ég verið taugaspenntur og hjartað mitt mundi alltaf þjóta hvenær sem ég hugsaði um miðlarann kallandi til að sparka okkur úr. En núna, hefur þú lét mér og þar er engin meiri byrgði!“ Með þessum þakklátu orðum, var ég hlægjandi út hárr og stöðuglega dansandi í strætunum. Þar mundi vera fólk farandi hjá og þau gáfu mér furðulegt augnaráð en mér var sama. Ég leit í áttina til Drottins og hélt áfram að játa og þakka honum.

Blaðsíða 224

Í þessum heimi, gerum við mistök og villur sem munu framleiða eftirskildar afleiðingar. Við gætum stundum spurt sjálf okkur afhverju Drottinn verndar ekki Kristna. Við verðum að vita að Drottinn hefur djúpa ásetningu. Á tímum, mun Drottinn leyfa okkur að læra í gegnum raunir og þrengingar svo að við getum verið betur útbúin. Núna, skil ég fullkomnlega og þekki tilfinningarnar sem kirkjumeðlimur gæti fátíð í gegnum þegar þeim er hent út af þeirra heimili. Ef persóna missir heimili og kemur til okkar kirkju í sársauka og angist, held ég að ég geti algjörlega huggað hann/hana. Þegar Drottinn sá óvæntu hegðunina mína, var Hann ánægður og sagði, „Pastor Kim, þú hefur ekki vonsvikið mig. Þú hefur gert mig hamingjusamann!“

Vandræðin mín byjuðu fyrir níu árum. Þar var eldri herramaður í kirkjunni okkar. Hann var kirkjumeðlimur sem renndi litlum viðskiptum. Hann hafði leigt miðstærðar bíl undir nafninu mínu. Samt sem áður, í staðinn fyrir að skila leigubílnum, seldi hann bílinn eftir að nota það fyrir nokkra daga. Hann notaði þá peninginn frá sölu farartækisins og dældi inni viðskiptin sín. Það var hans ásetningur að borga til baka peninginn en hann var ekki fær til. Þaðan frá, byrjaði vandamálið. Til að gera málefnið verra, skrifaði ég sameiginlega fyrir hann líka. Ég hafði fullkomnlega sprengt sanngirniréttinn okkar frá húsinu okkar og afbrotin hlaðaðist upp í níu ár. Ég hafði verið lánstrausts afbrjótandi í níu ár. Þrátt fyrir staðreyndina, er það virkilega mín fávíska sem hefur fært mér þetta ástand. Ég hafði vanrækt málefnið án þess að leysa. Þessi upplifun hefur djúplega troðist inni hjartað mitt og hefur kennt mér verðmæta lexíu um að skrifa undir sameiginlega fyrir einhvern eða að léttilega gera mikilvæga ákvörðun. Ég er einu sinni aftur minntur á að við ættum að vera varkár um að skrifa undir sameiginlega fyrir einhvern slíka sem foreldra, systkini, eða vini. Við verðum líka að vera varkár um að skrifa sameiginlega undir fyrir bræður og systur í kirkjunni því það getur skilið eftir djúp sár fyrir hvort annað.

Blaðsíða 225

„Sonur minn, hafir þú gengið í ábyrgð fyrir náunga þinn, hafir þú átt handsal við framandi mann, þá hefur bundið þig eigin orðum, látið fangast af orðum munns þíns.“

(Orðskviðirnir 6:1-2)

„Hrapallega fer fyrir þeim, er gengur í ábyrgð fyrir annan mann, en sá sem hatar handsöl, er óhultur.“ (Orðskviðirnir 11:15)

„Óvitur maður er sá, er til handsala gengur, sá sem gengur í ábyrgð fyrir náunga sinn.“

(Orðskviðirnir 17:18)

Við förum stundum inni ástand í sem við gætum ekki haft marga möguleika eða valkosti og við gerum val sem gæti verð mistök eða gætum séð eftir því. Þessi reynsla hefur kennt mér mjög mikilvæga lexíu. Ég mun muna það í langann tíma. Við hliðina á sjálfum mér, sé ég aðra pastora vafðir saman við safnaðarmeðlimina yfir málefnum af pening. Samt sem áður, þegar við gerum mistök, lærum við að lokum frá mistökum okkar.

„Ég kann að búa við lítinn kost, ég kann einnig að hafa allsnægtir. Ég er fullreyndur orðinn í öllum hlutum, að vera mettur og hungraður, að hafa allsnægtir og líða skort. Allt megna ég fyrir hjálp hans sem mig styrkan gerir.“ (Filippíbréfið 4:12-13)

Kristnir verða að skilja að möguleikinn af erfiðleikum, ofsóknum, og ójöfnuð gæti verið upplifað í þeirra lífstíma. Drottinn leyfir okkur að upplifa ólík vandamál fyrir Hans sakir. Vandamálið er ekki erfiðleikarnir sem við upplifum, heldur okkar viðhorf. Við erum mótsnúin til að læra. Stærsta vandamálið í kirkjunni okkar í dag er að við viljum bara upplifa blessanir og hamingju. Drottinn hafði alltaf gefið breytilegar kringumstæður til Páls Postula til þess fyrir hann að upplifa ólíkar raunir. Páll hafði upplifað erfiðleika, hann var barinn upp, hann var ofsóttur, og þjáðist öðrum formum rauna. Hann var jafnvel svikinn af sínu eigin fólki.

Blaðsíða 226

하나님께서는 우리를 모퉁이에 적응할 수 있도록 하시기 위하여 믿음의 요령을 터득하게 하십니다. 그래서 제자들이나 초대교회 성도들 그리고 우리들 에게도 믿음의 노하우는 생길 수 밖에 없다

Við fluttumst enn einu sinni til lítils herbergis í því afata af kirkjunni. Við höldum áfram með okkar venjulega daglegu líf. Eftir að við höfðum lifað í litlu herbergi í nokkra mánuði, skaffaði Drottinn okkur með notalegum stað. Við skrifuðum undir samning með eigandanum fyrir mánaðarlega leigu. Tilviljunarlega, var eigandinn miðlarinn sem hafði uppboðið af heimilið okkar og sá sem hafði sparkað okkur út fyrir nokkrum mánuðum. Þegar við hittumst til að skrifa undir samninginn, var það vandræðanleg stund þegar við þekktum hvorn annan. Hann baðst þá réttilega afsökunar til mín. „Óh Pastor Kim, ég get ekki lifað með mistökunum sem ég hef gert í lífinu mínu. Mér þykir mjög leitt hvað ég hef gert þér á þessum tíma!“ Ég svaraði, „Það er allt í lagi. Ég hef þegar gleymt því öllu. Frekar, þykir mér leitt að ég hafði streist á móti í slíkt langann tíma. Ég ætti að hafa rýmt frá!“ Miðlarinn er núna okkar nýi húsráðandi. Hann skiptir sér alls ekki af með líf okkar. Við lifum þægilega og í friði. Þegar ég lifi lífinu mínu, er ég andspænis og upplifi einverja óvanalega atburði slíkum sem þessum. Drottinn þjáfar okkur stundum í okkar augnablikum af uppnámshindrunum og þjáningum til að þroska okkur andlega.

„Naðin Drottins Jesú Krists sé með anda yðar.“ (Filippíbréfið 4:23)

*** Prófessors fjölskyldan**

Þegar fyrsta og önnur bókin af ‘Skíra með Logandi Eldi‘ var útgefin, kom fólk sem var gripið af illum öndum flýtilega frá í í gegnum landið. Upphaflega, heimsóttu einn eða tveir en núna komu þeir í hópum. Flestir komi í hópum af tíu og þá varð fjöldi einstaklinganna í hópunum stærri. Þar voru margar sálir sem komi í hópum sem virtust vera sauðir á Hirðis. Hver persóna sem hafði komið til að heimsækja hafði vandamál í lífum þeirra. Þeir voru aumkunaverðir litlir sauðir. Lifandi Orðið Guðs var inni þeim en þau voru ekki hæf um að beita Orðinu raunsæislega til lífs þeirra. Vandamálin héldu áfram að blandast innra með

lífum þeirra og þau hafa verið leitandi og leitandi eftir hjálp. En þau höfðu ekki fundið réttu staðina eða persónuna til að leysa vandamálin þeirra. Fólkið hafði illa anda innra með líkómum þeirra. Illu andarnir voru sníkjudýr fyrir þeim. Þeir fálu sig innan í líkómum hinna trúðu og héldu áfram að lifa lífi saman. Venjulega, aðgreindi ytra einkenni eða útlit persónu ekki hvort persónan hafði illa anda eða ekki. Það skipti ekki máli hvort persónan þjónaði trúfastlega kirkunni eða ef þau héldu einhverri stöðu eða skyldu til kirkjunnar.

Eitt kvöldið, kom prófessor og fjölskyldan hans til kirkjunnar okkar frá borginni Gyeonggi – do. Prófessorinn þjónaði kirkjunni sinni sem öldungur og eiginkona hans var djákna. Þau sögðu að þau hefðu komið til Kirku Drottins til að biðja og þau höfðu fært elstu og næstelstu dótturina með þeim. „Pastor! Elsta dóttir mín er gripin af illum öndum. Plís kastaðu þeim öllum út!“ Þar sem hún sárbað, börðumst kirkjumeðlimirnir og ég til að kasta illu öndunum út þangað til kl. 3.

En dóttirin var ekki aðal vandamálið, aðal vandamálið voru öldungurinn og eiginkonan hans, djáknan. Í tilfelli dótturinnar, var það augljóst með okkar efnislegu augum að stelpa hafði illa anda þegar það var afhjúpað í gegnum hennar köst. Samt sem áður, dvöldust illu andarnir inna með öldunginum og djáknunni sníkjudýrslega í þeim þegar þau voru vel falin djúplega í líkómum þeirra. Illu andarnir höfðu leynilega og hljóðlátlega lifað í þeim svo að þeirra nærvera mundi ekki vera uppljóstruð. Illu andarnir sem dvöldust í öldunginum og djáknunni voru miklu sterkari og meira fjölmargir heldur en þeirra elsta dóttir. Illu andarnir innan í öldungnum og djáknunni byrjuðu að verða greinilegir og afhjúpa sjálfa sig einn af öðrum en okkar tími var takmarkaður þar sem það var ekki nóg þar sem morgun þjónusta var um að byrja. Hugur minn þaut og ég hafði orðið óþolinmóður. Ef ég sleppi parinu, er þar möguleiki að sterkari illir andar gera farið inní líkama þeirra. Þess vegna, varð ég að flýta mér og ekki missa úr jafnvel augnabliki.

Blaðsíða 228

Sumt fólk mundi segja við mig, „Þar eru svo margir aðrir hlutir að gera; við höfum ekki tíma til að hafa illa anda kastaða út. Hvenær og hversu lengi munt þú vera að kasta illum öndum út?“ Fólk mundi segja allar tegundir hluta um okkur. Kannski, ef þau fatta að þeirra elskandi sonur og dóttir væri andsetin og gripin af illum öndum, mundu þau ekki bara sitja aðgerðalaus og horfa á þau lifa í kvölum. Kvalir barnanna eru kvalir foreldranna. Foreldrarnir verða að kannast við að það er þeirra ábyrgð fyrir kvölum barnanna þeirra. Biblían segir í Matteus 15:22, „**Miskunna þú mér, herra, sonur Davíðs! Dóttir mín er mjög kvalin af illum anda.**“ Þegar hún játaði, læknaði Drottinn dóttur hennar eftir að Hann vitnaði trú konunnar. Biblían er mjög skýr um þessi efni. Fólkið sem hefur farið í gegnum Kirkju Drottins til að heimsækja og leita lækningar voru fólk kúgað af illum öndum. Drottinn hafði veitt meðlimum kirkjunnar okkar og sjálfum mér getuna og kraftinn til að kasta út illum öndum. Allir meðlimir kirkjunnar okkar hafa alvörulega úthlutað sem hópur að gera verk Drottins.

* **Byrjandi eld þjónustuna**

„Ég er kominn að varpa eldi á jörðu. Hversu vildi ég, að hann væri þegar kveiktur!“

(Lúkasarguðspjall 12:49)

„Því að Jóhannes skírði með vatni, en þér skuluð skírðir verða með heilögum anda, nú innan fárra daga.“ (Postulasagan 1:5)

„Ég skíri yður með vatni til iðrunar, en sá sem kemur eftir mig, er mér máttugri, og er ég ekki verður að bera skó hans. Hann mun skíra yður með heilögum anda og eldi.“

(Matteusarguðspjall 3:11)

Líkamarnir, sálirnar, og andar eldri dætranna voru fylltar með blóði Krists. Meira en helmingur illu andanna frá líkómum öldungsins og djáknunnar voru reknir út en hinn helmingurinn streittist á móti til endans. Þeir klóruðu þrjóskegla inní líkama þeirra og mundu ekki láta undan. Illu andarnir voru að veikja styrkinn minn. Líkaminn minn og trú var vera reynd á meðan það veiktist.

Blaðsíða 229

Venjulega, er ég andlega og líkamlega sterkur og öruggur en ég var algjörlega uppgefinn á þessum punkti. Þegar illu andarnir föttuðu að ég var uppgefinn, byrjuðu þeir að senda meiri illan herafra frá helvíti. Illu andarnir héldu áfram að koma og gerðu tilraun til að fara inní líka öldungsins og djáknunnar.

Þegar við vitnuðum ástandið, hrópuðum við, „Drottinn! Drottinn! Hjálpaðu okkur! Plís sýndu okkur veginn til að brottreka þá!“ Þegar við hrópuðum, svaraði Drottinn, „Bara af bæn! Bara með því að hrópa út mitt nafn!“ Við svöruðum, „En Drottinn, við höfum verið kastandi út illum öndum og hrópandi notandi yfirvald nafns þíns í sex tíma!“ Jesús svaraði, „Mjög vel, hafið öldunginn og djáknuna standa í uppréttri stöðu frá þar sem þau eru sitjandi. Pastor Kim, hrópaði núna, Heilagur Eldur þegar þú reisir þína hægri hendi!“

Þegar söfnuðurinn horfði á okkur, hrópaði eiginkona mín, „Heilagur Eldur!“ Á þv áugnabliki, skaust eldbolti út frá lókanum mínum og brenndi alla illu andana frá líkómum þeirra. Illu andarnir kölluðu út, „Ugh! Heitt!“ Illu andarnir voru brottreknir til baka til heljar eins og þar sem þeir urðu aska og reykur. Öldungurinn og djákninn féllu aftur á bak á gólfið og við höfðum ekki nógan tíma til að grípa þau. Það gerðist svo hratt að við gátum ekki brugðist við. Við vorum svo undrandi að hvernig illu öndunum var undir eins kastað út. „Vá! Undavert!“ Kirkju meðlimirnir, eiginkonan mín, og ég höfðum okkar munna opna með neðri kjálkana okkar til gólfsins. Með okkar neðri kjálka ennþá hangandi til gólfsins, gerði Drottinn yfirlýsingu. „Þetta er bara byrjunin. Í nánú framtíðinni, munu kröftugri og sterkari gjafir verða greinilegar. Þess vegna, verið varkár og ekki verða hrokafull. Alltaf vera auðmjúk og biðja óstöðvandi.“

Ég spurði Drottinn, „Ó Drottinn! Þegar við gátum kastað út öllum illu öndunum innan sekúndu, afhverju hafðir þú ekki sagt okkur einföldu leiðina? Afhverju leyfðir þú okkur að verða svo uppgefin þegar við börðumst alla nóttina langa?“ Drottinn svaraði, „Það er enginn slíkur hlutur sem viðburðardæmi! Ferlið er mjög mikilvægt! Ef ég veiti þér og kirkjunni þinni meiri kraft í byrjuninni, er möguleikinn að þú og kirkjan þín verði spillt miklu meiri.“

Þess vegna, verður þú og meðlimir Kirkju Drottins að fara í gegnum ferlið í stigum, eitt skref í einu!“

Blaðsíða 230

Það var ekki bara Eld þjónustan; við vorum lærandi ferlið af mismunadni hreyfingum slíkum sem Heilaga dansinum og lækningar handar hreyfingunum. Hinn Heilagi Andi var núlíðandi leiðandi og sýnandi okkur skref í einu.

Í byrjun, vorum við ekki kunnug með allar gjafir hins Heilaga Anda. Í raun, vorum við svolítið ringluð og fannst það svolítið skrítið. Samt sem áður, þegar við ákváðum að samþykkja þær í gegnum trú, byrjuðu fjölmörgu mismunandi gjafirnar að verða greinilegar slíkar sem Heilagi Eldurinn, Heilaga Rafmagnið, Heilagi dansinn, spádómur, túlkun af tungutali, andleg greining, getan til að sjá í gegnum andlega rýmið, mállýska af hlutum, lækningar handar hreyfing, gleðilega dansandi..... Ekki bara með þeim fullorðnu, heldur littlu börnin líka hafa upplifað pesrónulega atburði hins Heilaga Anda. Meðlimir Kirkju Drottins halda áfarm að finna kröftugu nærveru hins Heilaga Anda. Núna. Á daglegum grundvelli, er fólkinu frá að utan kirkjunnar okkar sem hefur komið til að heisækja deilt mismunandi mótunum og upplifunum af hinum Heilaga Anda.

„Vér vitum, að þeim, sem Guð elska, samverkar allt til Góðs, þeim sem kallaði eru samkvæmr ákvörðun Guðs.“ (Rómverjabréfið 8:28)

***Myndavél fá himnaríki, smellur leifturljóss þess**

4. Nóvember, 2005, Föstudags kvöld – Alveg eins og hvert annað kvöld, vorum við ákaflega tilbiðjandi og dansandi í Andanum. Við vorum gefandi alla dýrðina til Drottins á meðan í kvöld tilbeiðslu þjónustunni. Hins Heilaga Anda kröftuga smurning var yfirflæðandi. Í dag var fjölmennt með öðrum meðlimum frá öðrum kirkjum. Það var mjög fjölmennt. Margt fólk frá að utan hafði komið til að mæta í kvöld þjónustuna okkar. Óteljandi englar höfðu komið niður. Englarnir skráðu og tóku myndir þegar söfnuðurinn dansaði í Andanum. Englarnir dönsuðu líka þegar þeir skráðu og tóku myndir. Mundavélar þeirra og vídjóupptökutæki voru af mismunandi stærðum, sumar stórar og sumar litlar. Jesús var gleðilega dansandi í miðjum hópnum okkar. Ég tók eftir Drottni haldandi á stórri myndavél í hendinni Sinni. Hann sagði, „Allt í lagi! Núna, mun ég taka enhverjar myndir af ykkjur svo lítið þessa leið!“ Hann klikkaði þá á ljósopsloka myndavélarinnar. Þegar ljósopsloki myndavélarinnar klikkaðist, glambaði blálitað ljós. Allir hinir trúðu sem voru tilbiðjandi og dansandi hrópuðu í einingu. „Vá ~ Hey! Sástu bara hvað var að gerast? Vá ~!“ Hinir trúðu sem höfðu andlegu augun opin og þessir sem vitnuðu ekki ljósið. Þau voru öll undrandi.

Drottinn spurði, „Hvernig var þetta? Var það óvænt?“ Drottinn uppörvaði og hrósaði okkur. Við vorum hrifin og í sjokki á meðan Drottinn talaði kát orð. „Mín elskuðu börn! Kirkjan ykkar gerir mig alltaf gleðifullan og hamingjusamann! Tilbeiðslan ykkar og dansinn er toppurinn sem er rætt út í gegnum himininn. Tilbeiðslan ykkar og dans er uppáhald Föður Guðs! Haldist óbreytt, alltaf! Laun ykkar munu vera meiri!“

„En án trúar er ógerlegt að þóknast honum, því að sá, sem gengur fram fyrir Guð, verður að trúa því, að hann sé til og að hann umbuni þeim, er hans leita.“ (Hebreabréfið 11:6)

„Lofið hann með bumbum og gleðidansi, lofið hann með strengleik og hjarðpípum! Lofið hann með hljómandi skálabumbum, lofið hann með hvellum skálabumbum!“

(Sálmarnir 150 4-5)

Blaðsíða 232

* Þýðingarmikil viðurnöfn

(Skil ekki fyrstu setningu-주님의 교회 식구들은 적어도 주님과 의 관계에서나 하나님께 드리는 예배에서 일정한 부분 열려 있는 상태라고 해도 과언이 아니다.)

Þess vegna, er svæði þar sem hann kemur fram við okkur sérstakt. Allir meðlimir Kirkju Drottins hafa viðurnöfn sem eru réttileg og hómorsleg. Öll viðurnöfnin okkar voru gefin af Drottni. Hann hafði persónulega úthlutað okkar viðurnöfnum og Hann kallar okkur af þeim. Á meðan í miðri þjónustunni, kalla ég stundum meðlimina af þeirra viðurnöfnum. Stundum, hrópa ég það jafnvel gamansamlega út meðal annarra orða. Viðurnöfnin sem Drottinn hefur gefið okkur tákna dýpri meiningu í sínum eigin veg. Þegar þú lítur á fjögur guðspjöll Nýja Testamentisins, hafði Drottinn gefið lærisveinum Sínum annað nafn. Ég held það gæti verið týpa af viðurnafni. Drottinn hafði bætt við öðru nafni til nafnanna þegar lærisveinarnir tjáðu trúna sína til Drottins á sérstakann veg. Það var líka í gegnum einhverja verknaði byggða á geðþótta Drottins líka.

„Hann skipaði þá tólf: Símon, er hann gaf nafnið Pétur, Jakob Sebedeusson og Jóhannes bróður hans, en þeim gaf hann nafnið Boanerges, sem þýðir þrumusynir,“

(Markúsarguðspjall 3:16-17)

„Þá segir Jesús við hann: „Sæll ert þú, Símon Jónasson! Hold og blóð hefur ekki opinberað þér þetta, heldur faðir minn á himnum. Og ég segi þér: Þú ert Pétur, kletturinn, og á þessum kletti mun ég byggja kirkju mína, og máttur heljar mun ekki á henni sigrast.“

(Matteusarguðspjall 16:17-18)

Blaðsíða 233

* Maeng Doll og Meng Soon (Viður nöfn manns og kvenmanns)

Einn dag heimsótti ungur maður nefndur Song, Byung Soo kirkjuna okkar frá borginni Jeollabuk-do Gun San. Eftir að hann hafði lesið bókina, ‘Skírni af Logandi Eldi.’ ákvað hann að heimsækja kirkjuna okkar. Hann var þrjátíu ára gamall. (Í Kóreu, eru allir menn herkvaðnir í herinn) Á meðan herþjónusta hans var, hafði hann sorglegt slys í sem hann hafði misst hægri handlegginn sinn. Vinstri handleggurinn hans var líka harkalega skaðaður.

Hann var núna líkamlega fatlaður. Samt sem áður, var hann maður trúar og skapgerðar. Í raun, var trú hans og skapgerð óaðfinnanleg. Hann var ungur maður með sýn.

Sorglega slysið gerðist á meðan í hans síðasta ári herþjónustunnar. Hann hafði bara haft 10 daga eftirliggjandi áður en hann var að vera útskrifaður. Óbreyttur hermaður undir hans stjórn framdi sjálfsmorð með því að sprengja handsprengju. Óbreytti hermaðurinn hafði bara byrjað sínar herskyldur en gat ekki aðlagast síns nýja lífs. Óheppilega, mistókst honum að aðlagast til síns nýja her umhverfi. Á degi slyssins, höfðu Bróðir Song og aðrir félagar hermenn verið andspænis óbreytta hermanningum sem hélt handsprengjunni. Hinir hermennirnir gerðu tilraun til að sannfæra óbreytta hermanninginn frá því að fremja sjálfsmorð. Þeir litu eftir opi til að yfirtaka hann. Þegar hermennirnir sáu opnun, hljóp Bróðir Song Soo hratt til óbreytta hermanningins og hélt honum niðri frá bakinu. Höfuðsmaður flokksdeilarinnarhenti sjálfum sér og til óbreytta hermanningins frá að framan. En þegar handsprengjan sprakk, missti Bróðir Song meðvitund. Sprengingin tók báða handleggi höfuðsmannsins en líkami óbreytta hermanningins sundraðist í loftið. Atvikið hafði verið sjónvarpað og gert í heimildir. Núna mundi Bróðir Song stundum hitta höfuðsmanninginn sem var í sama erfiða ástandinu. Þeir eru báðir lifandi trúfastlega með þakklátu hjarta. Þeir þakka Drottinn fyrir að lifa af af því að þeir vita að það var af Hans náð að þeir höfðu lifað af. Jafnvel eftir hryllilga slysið, gafst hann ekki upp með lífið sitt heldur yfirkom. Hann fór í gegnum erfiða líkamlega meðferð. Hann hafði þolað og hann yfirkom erfiðleikana og örvæntinguna af því að halda áfram sínu lífi. Venjulegt fólk gæti ekkiskilið erfiðu tímuna sem hann varð að fara í gegnum. Bróðir Song hafði skrifað nokkrar blaðsíður af lífinu sínu. Innihald bréfsins tengt slysinu. Sem pastor, hafði ég haldið á til dýmæta bréfsins til þessa dags.

Á meðan í erfiðustu tímum lífs hans, gafst hann ekki upp heldur með djúpri festu, yfirkom hann. Þess vegna, hafði Drottinn veitt honum einhverjar mjög sérstakar gjafir. Ein gjöfin var viðurnafnið gefið honum af Drottinni, 'Maeng Doll.' Drottinn hafði líka veitt honum dýmæta eiginkonu sem mun verja restinni af lífinu sínu með honum. Drottinn hafði líka gefið henni viðurnafn; það var 'Maeng Soon.'

Blaðsíða 234

Maeng Doll sá eiginkonuna sína, Maeng Soon, sem kvenmann með mikinn lífskraft. Hennar upprunalega nafn er Kim, Soo Kyung. Hún er frá Jeollabuk-do Kim Jae, hennar heimabær. Drottinn hafði sent hana til Kirkju Drottins líka. Kim, Soo Kyung er 32 ára gömul og hún var gjafvaxta kvenmaður. Hún var líka kvenmaður með skapgerð trúar. Í raun, var hún systir mikillar trúar og persónulega líf hennar var óaðfinnanlegt líka. Bróðir Song og Systir Kim komu til Kirkju Drottins næstum því á sama tíma.

Það er undravert hvernig Drottinn skapaði ungvirðið svo að Maeng Doll og Maeng Soon. Þeirra kringumstæður leiddu þau náttúruleglega til hjónabands. Jafnvel þótt ég var þeirra pastor, fattaði ég ekki í fyrstu nálæga verk Drottins. Báðar fjölskyldur frá hvorri hlið viðurkenndu og samþykktu hjónabandið. Enn fremur, Maeng Doll og Maeng Soon voru elskuð mjög mikið af báðum hliðum fjölskyldna þeirra. Með varanlega poti Drottins, urðu Maeng Doll og Maeng Soon nálægt hvoru öðru í náttúrulegri tegund af vegi. Með

blessun kirkju meðlimanna, hafði parið haft fallega brúðkaupsathöfn. Atburðurinn var gleðilegur og blessun fyrir kirkjuna. Samt sem áður, var atburðurinn meira blessandi til parsins. Þeirra ást fyrir hvort annað er þeirra styrkur og huggun.

* **Seam, Hae Lin frá borginni Kwangju**

Lítill stelpa nefnd Seam, Hae Lin, frá borginni Jeon-nam Kangju hafði samband við okkur eftir að hún hafði lesið bókina, ‘Skírn af Logandi Eldi.’ Litla stelpa var ennþá í grunnskóla, fimmti bekkur. Hún sagði okkur að hún muni heimsækja Kirkju Drottins í Incheon. Seam, Hae Lin yfirlýsti frekar að hún mundi kunngera okkur af ástæðunni sinni til að heimsækja þegar hún kemur. Á næsta deginum, Laugardag, Kl. 14, komu Hae Lin og móðir hennar Lee, Yoon Sim til Kirkju Drottins. Lee, Yoon Sim var djákna frá hennar kirkju. Þegar við hittumst, ræddum við um marga hluti. Hae Lin var lítill stelpa sem hafði hennar andlegu augu þegar opnuð.

Blaðsíða 235

Hae Lin var fær um að samræða við Jesú á öllum tímum og hún hafði gjafir tungutals og túlkunar. Kirkjan sem hún og móðir hennar mættu í gerði um 20 fólk. Það er gersamlega nýlega stofnsett kirkja. Pastorinn að þeirri kirkju var kvenkyns. Þeirra söfnuður bað alla nótt líka og á daglegum grundvelli. Þeirra andlega stig er mjög djúpt. Þeirra kirkja gengur í heilagleika og hreinleika.

Litla stelpa yfirlýsti að Drottinn kom skyndilega til hennar og skipaði henni að fara til Kirkju Drottins staðsetta í Incheon. Henni var ætlað að öðlast andlega þjálfun með okkur. Hún sagði að á 4^{ða} Nóvember, Föstudags nótt, talaði Drottinn. „Elskaða Hae Lin mín! Farðu til Kirkju Drottin í Incheon. Farðu snemma í morgninum af Laugardegi. Þú verður að fara með móður þinni. Þú munt hafa andlega þjálfun í Kirkju Drottins. Þegar þú kemur í Incheon, munt þú finna stað til að leigja. Þú munt vera andlega þjálfuð og þú munt læra hvernig á að ganga í trú, réttilega. Ég mun hjálpa þér að finna hús til að leigja nálægt kirkjunni. Þú verður að skila skíunum mínum til móður þinnar, Djáknu Lee, Yoon Sim.

Þegar litla stelpa heyrði rödd Drottins, hugsaði hún með sjálfri sér, ‘Hvað? Afhverju vill Jesús að ég flytji?’ Rugluð í ríminu og ringluð, fór hún tilviljunarkennt í rúmið og féll í svefn. Eins og vanalega, undirbjó hún að fara til skóla á Laugardags morgunn. En skyndilega birtist Drottinn fyrir framan hana. Hann var á eldvagni með eld hestum. „Óh, Hae Lin! Hvað ert þú að gera núna? Þú ættir að vera að ná að verða tilbúin til að yfirgefa fyrir Kirkju Drottins.“ Hae Lin var mjög hissa og sagði, „Jesús, hvað um skólann minn?“ Drottinn svaraði, „Hae Lin, er skólinn þinn mikilvægur eða er Ég mikilvægur?“

Blaðsíða 236

Með skipun Drottins, Flýttu Djákna Leem Yoon Sim og Hae Lin án tafar til Kirkju Drottins. Þegar þær komu, höfðu orðin Hans komið til að gerast. Drottinn hafði undirbúið stað rétt hinum megin við Kirkju Drottins. Samkvæmt Drottins vilja, hafði fjlskylda Hae Lins flutt til Incheon og nálægt kirkjunni okkar. Eins og er, hefur Seam, Hae Lin verið mætandiog taka

þátt með meðlimunum sem hafa þeirra andlegu augu opin í Kirkju Drottins. Með hennar þátttöku, hefur Hae Lin fengið margar gjafir slíkar sem spádóm, sjáandi í gegn, andlega greiningu, o. s. frv. Hún hafði líka fengið gjöf Heilaga dansins. Núna með sýn, er hún vaxandi mjög vel. Eftirsjáanlega og aumkunarvert, leit Drottinn á litlu börnin sem hafa augu sem eru andlega opnuð en ekki réttilega haft umsjón með og séð um í þeirra eigin kirkjum. Þau eru að vera vanrækt og þess vegna, er Drottinn endandi þau til okkar kirkju. Drottinn sagði að litlu börnin með opnuð andleg augu munu vera verðmæt og seinna notuð stórlega.

Blaðsíða 237

29^{undi} Júní 2005, Miðvikudagur

„Og hann sagði við mig: „Mannson, et bókröllu þessa, far síðan og tala til Ísraelsmanna!“ Þá upplauk ég munni mínum, en hann fék mér bókrölluna að eta og sagði við mig: „Þú mannson, Þú skalt renna henni niður í magann og fylla kvið þinn með bókröllu þeirri, er ég fæ þér.“ Og ég át hana og var hún í munni mér sæt sem hunang.“

(Esekíel 3:1-3)

* Herbergið með Gjöf andlegu greiningarinnar

„En svo ég minnst á gáfur andans, bræður, þá vil ég ekki að þér séuð fáfróðir um þær. Þér vitið, að þegar þér voruð heiðingjar, þá létuð þér leiða yður til mállausa skurðgoðanna, rétt eins go verkast vildi. Fyrir því læt ég yður vita, að enginn, sem talar af Guðs anda, segir: „Bölvadur sé Jesús!“ og enginn getur sagt: „Jesús er Drottinn!“ Nema af heilögum anda.^(1981 útgáfan) Mismunur er á náðargjöfum en andinn er hinn sami,^(2007 útgáfan) og mismunur er á embættum, en Drottinn er hinn sami,^(1981 útgáfan) Mismunur er á framkvæmdum en Guð hinn sami sem öllu kemur til leiðar í öllum.^(1997 útgáfan) Andinn opinberast sérhverjum til þess, sem gagnlegt er.^(1981 útgáfan)“ (1 Korintubríf 12:1-7)

Kim, Joo Eun – Þegar ég bað alvörulega, var ég fastlega ákveðin að sárþæna um ákveðið mál til Drottins. Bróðir Jósef hafði farið inní herbergið með gjöf andlegu greiningarinnar mörgum sinnum. Ég öfundaði hljóðlát þessi forréttindi. Í dag, ef ég verð að þrjúsklega halda ákveðið fram, mun ég gera svo. Ég óska að upplifa herbergið með gjöf andlegu greiningarinnar. Þess vegna, hrópaði ég alvörulega út yfir og yfir aftur. Þegar kirkjumeðlimirnir báðu alvörulega í einingu, birtist, Drottins Jesús. Hann var klæddur í bjart skínandi hvítu líni. Hann labbaði og sveimaðu yfir okkur og tók á móti bænum okkar. Í heyranlegri rödd, sárbað ég Drottinn. „Jesús! Jesús! Ég vil að vera fær um að heimsækja leyniherbergið í himnum, Hrebergi gjafarinnar! Plís ekki bara taka Bróður Jósef. Plís taktu mig líka!“ Drottinn kom fyrir framan mig og án þess að ég verandi meðvituð af Honum fyrir framan mig, svaraði Hann. „Allt í lagi, Ég skil, Frekna! Hvert mundi þig líka að Ég tæki þig?“ Ég svaraði fljótt, „Jesús! Mig líkar að fara til herbergisins með gjöf andlegu greiningarinnar. Mig mundi líka að taka á móti kraftinum!“

Innan stundar, höfðum Jesús og ég þegar komið í himnaríki. Við vorum standandi fyrir framan háseti Föður Guðs. Þegar ég hélt í hendi Drottins, byrjuðum við að labba í áttina að

herberginu með gjöf andlegu greiningarinnar. Á meðan í göngunni okkar, skipaði Drottinn engli. „Spurk, komdu engill Spurk!“ Með Hans skipun, flaug engillinn hratt og stóð fyrir framan Jesús. Engillinn birtist frá ekki neins staðar. Engillinn hlýddi fljótt. „Taktu mína elskuðu dóttir Joo Eun til herbergisins með gjöf andlegu greiningarinnar og sýndu henni nákvæmlega um!“ Drottinn talaði þá til mín. „Frekna, farðu og taktu eftir herbergi andlegu greiningarinnar og útskýrðu það sem þú sérð til Pastor Kim svo að hann geti skráð það í bókina. Í himnum, eru þar fjölmörg herbergi með gjöf andlegu greiningarinnar. Þú munt vera fær um að sjá eitt þeirra.“

Blaðsíða 239

* Nöfn engla

Jafnvel þótt Jesús var ekki með okkur, spurði ég samt Drottinn. „Vá! Jesús, englarnir hafa nöfn?“ Drottinn svaraði, „Joo Eun! Þú hefur augun þín andlega opnuð og þú veist þetta ekki?“ Ég spurði Drottinn seinna fyrir nöfn englanna sem eru úthlutaðir til fjölskyldu minnar. Verndar englana sem eru úthlutaðir til föður míns, móður, og Bróður Jósef. Það er undravert og óvænt að finna út að englarnir hafa nöfn sem eru svipuð okkar. Ég veit að sum nöfn englanna eru tilgreind í biblíunni.

„En engillinn svaraði honum: „Ég er Gabríel, sem stend frami fyrir Guði, ég var sendur til að tala við þig og flytja þér þessa gleðifregn.“ (Lúkasarguðspjall 1:19)

„Míkael, einn af fremstu verndarenglunum, kom mér til hjálpar, og hann skildi ég eftir þar hjá Persakonungum“ (Daníel 10:13)

Verndarenglarnir fyrir pastorinn var kallaður Preniel og engillinn úthlutaður til móður minnar var Khanvas. Engill Bróður Jósefs var kallaður Crystal. Minn verndarengill er Demos. Í raun, hafa allir englar úthlutaðir til meðlima kirkjunnar okkar nöfn líka. Engillinn sem er í stjórn bókar lífsins að hásaði Guðs er kallaður Seraphim. Það er mjög áhugavert þegar ég heyri nöfn englanna sem voru kunnugir mér.

Ég fylgdi fyrir fyrir aftan engilinn nefndur ‘Spurk’ þegar við löbбуðum í áttina að herberginu með gjöf andlegu greiningarinnar. Þegar engillinn leiddi mig, þaut hjartað mitt hratt. Loksins, gat ég séð herbergið frá fjarlægð. Þar var há bygging með toppinn sinn lagaðann líkan þríhyrningi og ljósgeisli skaust upp í loftið frá því. Ég gat séð það frá fjarlægðri fjarlægð. Hæð byggingarinnar var svo há að það virtist eins og það var stingandi skýjahiminn himnaríkis. Vídd var líka svo rosaleg. Toppur byggingarinnar lagaður sem þríhyrningur stóð óímyndunarlega virðulega.

Blaðsíða 240

Herbergið með gjöf andlegu greiningarinnar fannst líkt og uppbygging stærri eða hærri en nokkur önnur bygging. Það var ekkert reglulegt herbergi. Litlar dyr með engri læsingu eða skráargati var staðsett að mjög botni byggingarinnar. Tveir háir englar heilsuðu mér þegar ég komst nær dyrunum. Það virtist eins og þeir vissu þegar hver ég var. „Velkomin, Heilaga

Joo Eun. Af skipun Drottins, höfum við verið að bíða eftir þér.“ Englarnir stóðu vörð að hvorri hlið dyranna. Þeir voru klæddir fullum herklæðum og herklæðin útgeisluðu hvítu ljósi. Englarnir klæddust einstökum axlaböndum sem fór yfir axlir þeirra til mittisins. Það formaði X. Þar voru stór og lítil vopn fest við axlaböndin. Vopnin skinu með hjart gullnum lit. Þeir virtist líka hafa langt sverð fest við hliðina þeirra. Ég vissi einhvernveginn að vængir þeirra voru brotnir saman innan í öllu herklæðunum.

Svipað til ósjálfráða dyra, opnuðust dyrnar til einnar hliðar. Engillinn Spurk og ég fórum inn saman. Spurk hafði þrjú pör vængja. Það virtist eins og hann var hærra settur. Þegar við fórum inní rýmið, var endurkastandi ljósið svo sterkt að mér féll ég næstum því agndofa. Samt sem áður, aðstoðaði Engill Spurk mig og studdi líkama minn. Ég var fær um að ná mjög góðu horfi af rýminu.

*** Innri uppbygging herbergisins með gjöf andlegu greiningarinnar**

Ég var fær að skoða herbergið með gjöf andlegu greiningarinnar með einni leiftursýn. En hæðin og víddin var endalaus. Verandi fær að skoða það með einni leiftursýn, vissi ég að Drottinn var að hjálpa mér. Ég var fær að líta, finna, og leggja allt á minnið í samræmi. Mér fannst ég verða klár. Mér fannst líka eins og höfuðið mitt hefði orðið endurhressit skýrt og gáfað. Herbergið var upptekið með mörgum englum að færast um. Ég spurði engilinn sem hafði leitt mig. „Afhverju ert þú svo upptekinn að færast um?“ Engillinn útskýrði, „Heilaga Joo Eun, þeir hafa tekið á móti fyrirmælum frá Föður Guði. Þeir eru undirbúandi að skila gjöfunum til allra hinna heilögu sem hafa langað og þráð það. Það er líka ferli undirbúnings.“

(Skil ekki heila málsgrein, hjálpi mér-영분별 은사의 방은 크게 세 부분으로 나뉘질 수 있는데 양쪽 벽면에서 가운데 쪽으로 삼분의 일씩 차지하는 곳에 세로로 경계선 같은 큰 기둥이 서 있었으며 양쪽으로 서 있는 정중앙 부분은 가로로 칸칸이 높이 되어 있으며 선반 같이 보였다. 오른쪽과 왼쪽 벽면에서 세로의 기둥 사이에는 세로로 칸칸이 작은 기둥들이 있고 기둥과 기둥 사이에 위에서 아래로 내려오는 금목걸이 같은 사슬들이 일정한 간격을 하고 수직으로 많이 달려 있었다.)

Þegar ljósgeislarnir skinu niður, skein fylking af full gullnum litum í samræmi. Ljósið útgeislaði hjart. Sýning gjafa í öllum hillunum minnti mig á safn. Hlutirnir sem voru að vera sýndir litu út líkt og augnlinsur. Þeim var staflað jafnt. Staflarnir voru svo svakalegir; það leit út líkt eins mikið sem fjall gæti haldið. Þar voru líka atriðisem litu út líkt og mismunandi týpur gleraugna. Samt sem áður, litu þær allar mjög einstakt út. Engill Spurk yfirlýsti að er persóna klæddist einum gleraugnanna eða augnlinsanna, mundi persónan vera fær að greina andana.

Þar voru önnur einstakt útlítandi atriði við hliðina á gleraugunum og linsunum. Ég tók líka eftir mismunandi litum af límmiðum. Sumir límmiðar voru gegnsærir; sumir litu úr líkt og augabryr, á meðan restin leit út líkt og auga persónu. Innan þeirrar stundat, birtist Jesús, skyndilega og byrjaði að útskýra það í smáatriðum. „Joo Eun, komdu yfir hingað. Þú hefur

þegar tekið á móti mörgum tegundum af andlega greiningar gjöfum. Takt þú eftir nálægt og útskýrðu það til Pastor Kim.“

Blaðsíða 242

Drottinn labbaði yfir til hliðarinnar af herberginu og snéri aftur með hlut sem leit út líkt og bikar. Bikarinn var gerður úr gulli. Bikarinn var hálfylltur með ljóst blá lituðum vökva. Ljós var glampandi og endurkastandi frá öllum áttum. Drottinn byrjaði þá að útskýra um vökvann. „Hinn Heilagi Andi útvegar þennan vökva þegar veitandi gjöf eða Ég mundi persónulega skvetta vökvanum til að veita gjöf. Þetta er gjöf andlegu greiningarinnar.“ Drottinn skvetti vökvanum á augun mín. Gull litaði vökvinn fór inni augun mín líkt og daggardropi. Eftir að vökvinn hafði farið inni augun mín, var ég núna fær að sjá skýrt og skærlegra. „Vá! Drottinn! Þakka þér svo mikið!“

Þegar Jesús klappaði léttilega á bakið mitt, sagði Hann, „Allt í lagi, Allt í lagi. Alltaf hafa þakklátan huga jafnvel með minnstu efnin.“ Ég leit þá nálægt í áttina að miðjunni. Augnlinsurnar og gleraugun voru sýnd meðfram hillunum í reglu. Þegar éghélt áfram að labba áfram, sá ég ljósblá litaða vökvann sem varí bikarnum. Þetta sinn, var það fullkomnlega fyllt í risastórrri Napa kvítkáls lagaðri skál. Að endanum af miðju rýmisins, var hringlaga hlutur með sterk skínandi ljós líkt sólinni að hreyfast eins og það væri lifandi. Ég var mjög forvitin og spurði Jesú. „Jesús, hvað er þetta? Afhverju er hluturinn skínandi svo bjart? Ég er ekki fær að líta beint inni það með augunum mínum opnum. Get ég bara snert það einu sinni? Vá...það er gerandi hljóð af kyrrstæðu rafmagni.“ Drottinn svaraði með brosi. „Allt í lagi, ekki vera hrætt heldur dragstu nær og snertu það.“ Ég fór varkárlega í áttina að því. Í huganum mínum, var ég svolítið hrædd. Samr sem áður, vildi ég taka áhættu. Ég þrýsti hæglega út hendinni minni og snerti það.

Frá fjarlægð, leit það út líkt og skínandi perla en þegar ég snerti það, fannst það líkt og Jee-O. Það fannst skrítið og einstakt. Þegar ég hafði snert það, gerði það rafmagnshljóð og neistaði. Jesús byrjaði að útskýra það skýrt.

Blaðsíða 243

„Englarnir taka þessar gjafir frá þessu herbergi af andlegu greiningunni og úthluta því til hinna heilaga sem hafa réttlætlega langað og þráð þær. Þessar eru sérstaklega dýrmætar á meðal allra hinna gjafanna af andlegri greiningu. Þetta ákveðna gefur getuna fyrirfólk að greina mest skýrt. Engillinn tók lítinn hluta til hveirrar persónu.“ Ég spurði Drottinn, „Drottinn! Drottinn! Plís taktu lítinn hluta fyrir mig!“ Drottinn leyfði og engillinn tók lítinn hluta frá skínandi hlutnum. Um leið og ég tók á móti því í hendinni minni, drakkst hluturinn mjúklega inni líkamann minn á meðan það útgeislaði í mismunandi litum. Með Drottini við mína hlið, skoðaði ég allt rýmið. Eftir að ég hafði skoðað allt rýmið fullkomnlega, snéri ég til baka til kirkjunnar og kláraði þjónustuna í bæn.

* **Eldbolti drepur rottuna strax**

Pastor Kim – Því meira sem ég bað, hélt Guð áfram að veita mér handafylli af kröftugri vopnum. Ég tók á móti vopnum af eldi, rafmagni, og eitruðum þyrnum. Þegar fólk mundi gera tilraun til að snerta mig eða draga hendina þeirra í áttina að mér, mundu þau byrja að falla til gólfsins frá sjokkinu af eldinum eða rafmagninu. Innan tíma, voru næstum allir á gólfinu. Kirkjumeðlimirnir mundu spurja mig, „Pastor, plís miðlaðu til mín eldi! Plís miðlaðu til mín rafmagni!“ Ég skammaði þau. „Hver er ég? Er ég persóna til að úthluta eldi og rafmagni? Spurjið Drottinn og Heilagan Anda! Ef þið haldið áfram að spurja eða krefjast af mér, mundi ég vera ekkert betri en fals trúabragða leiðtogi. Mundi það ekki?“ Krafturinn og gjöfin sem Guð mun veira eru lifandi og virkar. Krafturinn og gjöfin mun vera sýnd ytra og tekin eftir til þeirra sem þrá, leita, og langa fyrir það. Persóna getur haft kraft en ef þau ganga ekki í auðmýkt, munu þau verða stolt og montin jafnvel án þess að fatta það. Þeirra sjálfselska mundi að lokum leiða til apostasí.

Blaðsíða 244

Að dögun, snéri hópur kirkjumeðlima okkar til baka heim eftir alla nætur bæna þjónustu. Ég var uppgefinn og ég var búinn með styrk. Ég ákvað að leggjast niður á nöngum bekk. Jafnvel þótt minn efnislegi líkami var án styrkst, mundi Heilaga rafmagnið og eldurinn sem rann í gegnum líkama minn gera hávaða. Hávaðinn hljómaði líkt og venjulegur rafstraumur á meðan það flæddi í gegnum líkama minn. Samt sem áður, þegar það flæddi innan líkam míns, mundi ég stundum heyra einstök og óvanaleg hljóð. Ég var upplifandi einstæðlegan atburð.

Innan byggingar kirkjunnar, voru dyr staðsettar sem útgengu til fyrstu hæðarinnar. Þegar ég lagðist á bekkinn og hvíldist frá örmögnun, heyrði ég hljóð rottu. Ég var stöðuglega heyrandi rottuna hreyfast um. Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Hvernig var rotta fær um að koma innan í kirkju bygginguna okkar? Það ætti að fara fljótlega í burtu.’ Samt sem áður, héldu hljóð rottuhreyfinganna áfram að sveima inní eyrun mín. Hljóðið varð á endanum pirrandi þar sem það varð hærra. Innan þeirrar stundar, reisti ég hendina mína og hrópaði, „Heilagur Eldur!“ Þegar ég hrópaði orðin, fór eldbolti út frá lófanum mínum ég ég heyrði rottuna tísta hátt. Innan fárra sekúnda, hafði þögn snúið aftur til kirkjunnar.

‘Afhverju er það svo hljóðlát?’ Ég ákvað að athuga á rottunni. Forvitni byrjaði að þjóta í gegnum hugann minn. ‘Hvað hafði gerst?’ Þegar ég opnaði dyrnar, sá ég að rottan hafði verið slegin með eldboltanum. Innri líffæri rottunnar og heilinn hafði sprungið upp. Blóð hafði hellst út frá munninum og eyrunum og blóðpollur umkringdi nálægt líkama þess. Rottinn hristist stuttlega. Þegar ég leit, var ég sjokkeraður og ég varð að róa sjálfan mig þr sem hjartað mitt þaut. ‘Vá! Heilagi Eldurinn er mjög kröftugur!’ Þar voru tveir hrísþokar nálægt líkama rottunnar. Rottan var að laumast um étandi hrísgrjónin þegar það dó strax frá eldboltanum.

Blaðsíða 245

Drottinn sagði, „Pastor Kim, hefur þú núna fattað kraftinn af Eldinum?“ Eldurinn sem kirkjumeðlimir þínir hafa langað að fá og núna hafa fengið er krafturinn sem illi heraflinn er mest hræddur af og óttast. Þess vegna, verður þú stöðuglega að hlaða því upp daglega.

Hlaðaði því upp alla daga!“ Sumir kirkjumeðlimanna höfðu vitnað sviðsmyndina af dauðu rottunni á meðan aðrir sem höfðu snúið aftur á seinni tíma voru bara færir að skoða blóð ummerkin. Einn æskulýðsins grínaðist og gerði athugasemd, „Pastor, ég mun færa stærri rottu svo að þú getir skoðið það með Eldi eitt skipti meir!“ Við höfðum öll góðan hlátur. Þegar við berjumst andlega við illa heraflann, fatta kirkjumeðlimirnir að vopn Heilaga Eldsins, Rafmagnsins, og Eitruðu þyrnanna eru að gera greinilegan svakalegan kraft. Vopn hins Heilaga Anda eru kröftugri og sterkari en fram úr okkar ímyndun.

„Guðber jafnframt vitni með þeim með táknum og undrum og margs konar kraftaverkum og gjöfum heilags anda, sem hann útbýtti að vild sinni.“ (hebreabréfið 2:4)

Svo lengi sem ég neita ekki verki hins Heilaga Anda, lætur Hann mig upplifa þau samstundis. Heilögu gjafirnar sem eru greinilegar í Kirkju Drottins voru gjafir fengnar í gegnum erfiðar raunir. En þegar ég tek eftir fólki sem upplifir svo auðveldlega gjafir, finnst mér eins og þau séu að fá ókeypis ferð. Sem afleiðing, eru margir að öðlast opnun á þeirra andlegu augum. Með þeirra andlegu augum svo auðveldlega opnuðum, er orðrómur að breiðast innan kirkjusamfélagsins að aðrir geti öðlast það bara með því að sofa yfir nótt í okkar kirkju.

Andlegu augu saklausra barna eru sérstaklega opnuð samstundis og oftast með þau. Fullorðnir upplifa þeirra andlegu augu opnast líka en ekki eins fljótt en smám saman. Þar hefur verið fjölmargt fólk heimsækjandi kirkjuna okkar og þau hafa upplifað þeirra andlegu augu opnast.

Blaðsíða 246

Hins Heilags Anda dans hefur verið miðlaður til annarra kirkju meðlima. Enn fremur, eru mismunandi hreyfingar hins Heilags Anda dans að vera endurfluttar af öðrum kirkjumeðlimum. Við erum upplifandi og vitnandi undraverða atburði.

Allar nætur, byrjum við alltaf bænafundinn okkar að kl. 21. Við höfum aldrey auglýst í fréttablaðinu eða dreifiriti til að fara fram á meðlimi. Í staðinn, báðum við allt út í gegnum nóttina á daglegum grundvelli og Drottinn opinberaði Sig sjálfan til okkar. Hann aðstoðaði okkur þá og senti langandi og þyrstar sálir til að upplifa undraverðu atburðina í kirkjunni okkar.

*** Syndin af lastmæli af hinum Heilaga Anda**

Guð veitir dýpstu hlutina slíka sem Heilagar gjafir til Hans útvalda fólk sog þeir þær eru gjafir fyrir hjálpræði sála. Með gjöfunum, er Hans útvalda fólk sent fram til að prédika og færa fréttirnar af hjálpræðinu. Gjafir hins Heilaga Anda eru gerðar greinilegar í mörgum ólíkum vegum til þeirra sem langa, leita, og þrá það. Gjafirnar eru veittar af hinum Heilaga Anda. Hinn Heilafi Andi mun alltaf veita það til þeirra sem leita og banka. Þar eru margar Heilagar gjafir skráðar í biblíunni. Þar er fólk sem hefur erfiðan tíma í að trú á gjafir hins Heilaga Anda. Þar er u sumir sem hafa gjafirnar tilgreindar í biblíunni en nota þær ekki réttilega. Þegar Heilögu gjafirnar verða greinilegar, eru það þessir sem gera ráð fyrir og

kannast við þær sem hættulegar. Fólki hefur orðið fávíst um gjafirnar og þau viðurkenna það ekki. Í staðinn, án þess að vita, fremja þau án hikunar syndina af að lastmæla hinum Heilaga Anda.

Jafnvel ef þú ögrar, talar sóðalegt málfar, talar vantrú, og eða ill orð á móti Syninum, Jesú, mun Drottinn alltaf fyrirgefa þér ef þú iðrast og leitar fyrirgefningar. Í raun, var ég hikandi í einhvern tíma hvort ég væri að fara að afhjúpa skilgreininguna af að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda. Hvernig syndin af því að lastmæla hinum Heilaga Anda mun ekki vera fyrirgefin. Hvernig að vera á móti hinum Heilaga Anda er lastmæli líka.

Ég er í varkárri hugsun um sjokkið og eftirköstin af hvernig Kóresku Kirkjurnar munu hafa eftir að ég afhjúpa sannleikann.

„Þess vegna segi ég yður: Hver synd og guðlöstun verður mönnum fyrirgefin, en guðlast gegn andanum verður ekki fyrirgefið.“

(Matteusarguðspjall 12:31)

„Ef einhver sér bróður sinn drýgja synd, sem er ekki til dauða, þá skal hann biðja, og Guð mun gefa honum líf, þeim sem ekki syndgar til dauða. Til er synd til dauða. Fyrir henni segi ég ekki að hann skuli biðja.“

(1 Jóhannesarbréf 5:16)

„en sá sem lastmælir gegn heilögum anda fær eigi fyrirgefningu um aldur, hann er sekur um eilífa synd.“ En þeir höfðu sagt: „Óhreinn andi er í honum.““

(Markúsarguðspjall 3:29-30)

Jesús hafði skipað mér mörgum sinnum að afhjúpa og skrá syndina af að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda. En ég var í þjáningu af því að það eru svo margir pastorar og kirkjumeðlimir sem voru fremjandi þessa hryllilegu synd. Ég hef persónulega vitnað fólkið í helvíti sem hefur framið syndina af að lastmæla hinum Heilaga Anda. Ég hef líka upplifað kvalirnar af þessari synd í helvíti.

„Maðurinn án anda veitir ekki viðtöku því sem Guðs anda er, því að honum er það heimska og hann getur ekki skilið það, af því að það dæmist andlega.“

(1 Korintubríf 2:14)

Blaðsíða 248

Ég mun stuttlega skýra frá undirstöðu lýsingunum af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda. Þær eru að vanrækja, hunsa, eða algjörlega vera á móti gjöf tungutalsins, spádómsins, og túlkun á tungutali. Þær eru að vera árásgjarnt á móti gjöfinni sem hefur eða er gerð greinileg í ólíka vegu. Ég tel með fólkið sem fullyrða ranglega byggt á þeirra fordómum og mannslegu útsýnum, er sviðið af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda mjög vítt.

Með því sögðu, dæmandi og sakfellandi áhættir möguleikann til að miða áfram inntil syndarinnar af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda.

Með vakningunni í kirkjunni okkar, hafði Drottinn sérstaklega sýnt meðlimum kirkjunnar okkar og sjálfum mér mörgu pastorana og hina trúuðu sem voru í helvíti kvaldir fyrir lastmæli af hinum Heilaga Anda. Drottinn hafði persónulega leitt mig til staðarins í helvíti til að vitna ömurlegu sviðsmyndina af þessum kvölum fyrir þessa synd. Í raun, hafði Hann mig jafnvel til að upplifa persónulega kvalirnar. Hinn Heilagi Andi getur orðið greinilegur í mörgum ólíkum vegum. Í raun, er sviðið mjög vítt. Ég held að til þess fyrir fólk að vera frjálst frá því að fremja syndina af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda, verða þau í það minnsta að viðurkenna gjöf hins Heilaga Anda.

„Mismunur er á náðargjöfum en andinn er hinn sami, mismunur er á þjónustustörfum en Drottinn hinn sami. Mismunur er á framkvæmdum en Guð hinn sami sem öllu kemur til leiðar í öllum.“ (1 Korintubrэф 12:4-7)

Blaðsíða 249

*** Gerandi Drottinn einka í lífinu þínu**

Þar eru fjölmargar kirkjur í Kóreu sem banna algjörlega að biðja í tungum. Hvernig getur einhverj mögulega upplifað kraft bænarinnar eða hins Heilaga Anda ef einhverj biður bara hljótt og hljóðlátlega á öllum gefnum tímum af bæn? Stundum þarfnast íhugandi bæna en þegar persónan biðjandi er kraftmiklum, sterkum, og virk, un Drottinn vinna kröftuglega í okkur. Þetta getur verið sannreynt í gegnum biblíuna. Drottinn hrópar oft til okkar, „Ef þið biðjið kröftuglega með huga stríðsmanns frekar en í íhugandi veg, mun Ég verða einka í lífinu ykkar!“ Þær týpur bæna sem mun gera Drottinn einka til okkar! Týpa bænarinnar í sem aflmikið fólk getur tekið Heilögu fjarsjóðina frá hinnum. Bænirnar sem hrópa í tungum allt út í gegnum nóttina með ástríðu sem þreytist aldrey og þraukar. Í hinnum, eru þar margir fjarsjóðir himnaríkis sem aflmikið fólk getur tekið.

„Lærisveinum hans kom í hug að ritað er: „Vandlæting vegna húss þíns mun tæra mig upp.““ (Jóhannesarguðspjall 2:17)

„Frá dögum Jóhannesar skírara og til þessa er ríki himnanna valdi beitt og árásarmenn reyna að hremma það.“ (Matteusarguðspjall 11:12)

*** Gjafir hins Heilaga Anda**

Gjafir hins Heilaga Anda eru gjafir sem hinn Heilagi Andi veitir til Kristinna sem trúá á Jesú Krist. Gjafirnar eru notaðar svo að Kristnir geti framkvæmt sérstaka þjónustu eða fyrir hið algenga góða

„Guð hefur gefið öllu sitt hlutverk í kirkjunni: Fyrst hefur hann sett postula, í öðru lagi spámenn, í þriðja lagi kennara, sumum hefur hann veitt gáfu að gera kraftaverk, lækna,

*vinna líknarstörf, stjórna og tala tungum. Geta allir verið postular? Eru allir spámenn? Eru allir kennarar? Eru allir kraftaverkamenn?
Hafa allir hlotið lækningargáfu? Tala allir tungum? Útlista allir tungutal? Nei! En sækist eftir náðargáfunum, þeim hinum meiri. Og nú bendi ég ykkur á enn þá miklu ágætari leið.“*
(1 Korintubríf 12:28-31).

Fordæmin sem tákna standa fyrir gjafirnar eru nákvæmlega tilgreind í 1 KorintubrEFI 12:8-10.

„Einum er fyrir andann gefið að mæla af speki, öðrum að mæla af þekkingu í krafti sama anda. Hinn sami andi veitir einum trú, öðrum lækningargáfu og öðrum kraft til að framkvæma undur. Einn fær spádómsgáfu, annar hæfileika að greina anda, einn að tala tungum og annar að útleggja tungutal.“

„Viska, þekking, trú, lækning, kraftaverka kraftar, spádómur, greining á milli anda, talandi í ólíkum tegundum af tungum, túlkun á tungutali.“ Samtal af níu. Enn fremur, geta mismunandi tegund gjafanna orðið greinilegar á ólíkum stigum. 1 KorintubrEF 12:31 bendir til að mestu gjafirnar geti verið þráðar og orðið greinilegar.

Blaðsíða 250

Og eins og þú sérð í EfesusbrEF 4:7, hefur náð verið veitt eins og Kristur úthlutar.

„*Sérhverjum af oss var náðin veitt eftir því, sem Kristur úthlutaði honum.*“
(EfesusbrEFIð 4:7)

Eins og Páll Postuli kennir þeim Kristnu, leggur hann sterkleg áherslu á hagnýttu (gagnsömu) hliðina af að nota gjafirnar. Ástæðan er fyrir uppbyggingu af kirkjunni (1KorintubrEF 14:12), þjónandi kirkjunni, og svo að skapgerð okkar geti borið ávöxt. Enn fremur, leggur versíð áherslu á mikilvægi ábyrgðarinnar af andlegum gjöfum.

Það eru sumir sem gefa óviðeigandi framstöðu gjafa slíkar sem alheimskeinning um að allir munu verða hólpnir á endanum; samt sem áður, eru þau bara að hallast í áttina að dulspeki. Það eru sumir sem leggja bara áherslu á kerfisbundnu hliðina sem hallast í áttina að kuldalegrar kenningarstífni. Þess vegna, hafa þeir möguleikann af því að missa upplifunina af nærveru hins Heilaga Andans og kraftaverka kröftum. Fólk verður alltaf að muna að eftir að þau hafa gert það, hafa þau möguleikann af því að afneita verki hins Heilaga Anda. Þetta getur að lokum og mögulega leitt til syndarinnar af því að lastmæla hinum Heilaga Anda. Það er mjög mikilvægt að hafa jafnvægi.

*** Fólk sem er í helvíti fyrir syndina af því að lastmæla hinum Heilaga Anda**

Kim, Joo Eun – Jesús sagði, „Frekna! Þú munt núna vitna mjög hræðilega sviðsmynd. Þar sem Pastor Kim er að skrá um syndina af að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda, vil Ég sýna þér hræðilega sviðsmynd af kvölum. Þú þarft bara að vitna hræðilegu sviðsmyndin en faðir þinn, Pastor Kim, mun persónulega upplifa kvalirnar.“

Um leið og faðir byrjaði sínar bænir, féll hann á gólfið og öskraði í sársauka. Hann veltist, rúllaði yfir gólfinu, og kveinaði. „Óh, Drottinn! Ó, Drottinn!“ Jesús sagði mér að Hann tók sál föður míns til lægsta parts helvítis til að vera kvalinn. Drottinn snéri þá fljótt aftur mér. Ég greip í hendi Drottins. Eftir að við fórum í gegnum dimm göng til helvítis, sá ég skilti sem var lagað líkt og ör. Á því skilti, sá ég orð skrifuð, „Áfram.“

Hvenær sem Jesús tók móður mína og föður til helvítis, hafði Hann alltaf leitt þau til helvítis innan andardráttis. Það var innan augnabliks sekúndu og Hann hjálpaði foreldrunum mínum að vera fær um að þola hraða augnabliksins. Samt sem áður, hvenær sem Hann tók lítil börn líkt og mig, leiddi Hann okkur alltaf hægt og varkárlega. Hann hafði alltaf beðið okkur að vera varkár líka. Kannski er það af því að móðir mín og faðir hafa sterkari trú.

Þegar við komum til helvítis, byrjuðum við að heyra hljóð af eyra kornax kljúfandi vélum. Það hljómaði líkt og stórar vélar og það kom frá svæðinu þar sem það var myrkt sem holugryfja. Drottinn tók mig til svæðisins þar sem hljóðið var komandi frá.

Nakið fólk var lagt og bundið upp í stafla af lagi upp á lag af hvoru öðru í mjög miðjunni af vélinni. Þegar fólkið var lagt í miðjuna, hafði vélin haft tvo gífurlega réttthyrningslaga kubba gerða úr mögulega járn, á toppi á einum og botninum af þar sem fólkið var lagt. Minnti það mig á samþjappara. Tveir réttthyrningslaga járnkubbarnir hreyfðust hægt til hvors annars. Þegar þeir hreyfðust, voru þeir að gera ógurleg hljóð.

Einn kubburinn frá toppinum og einn kubbur frá botninum komu til að loka á fólkið sem var lagt út. Þegar kubbarinn komu nær til að loka á hvorn annan, öskraði fólkið og hrópaði í hryllingi. „Ugh! Plís, Hættu því! Nei! Plís Nei!“ Tveir réttthyrningslaga kubbarinn byrjuðu að nudda á móti hvorum öðrum á meðan fólkið var kramið og kvalið. Líkt og handmölunarkvörn, var fólkið að vera kramið líkt og baunir. Ég var mjög hrædd og grafði andlitið mitt inni barm Drottins. „Drottinn! Drottinn! Ég er svo hrædd! Ég er svo hrædd! Jesús! Fyrir hvaða ástæðu eru þau að vera kvalin líkt og þetta?“ Á meðan Drottinn kveinaði, útskýrði Hann. „Þau eru fólkið sem ásetningslega lastmæltu greinileika hins Heilaga Anda. Flestir þeirra eru pastorar og þeirra kirkjusöfnuðir. Einn kennir ranglega og hinir trúá ranglega. Þessir pastorar og kennarar eru núna hér. Hjartað mitt verkjar.“

* **Kvalar útbúnaður sem lítur út líkt og kastaníettur**

Jesús leiddi mig og sagði, „Allt í lagi, förum áfram einu sinni meir.“ Eftir að við höfðum labbað áfram lítið lengra, byrjaði ég að heyra vélnar þegar þær urðu hærri. Hljóðin voru hærri en þau fyrri sem ég hafði heyrt. Mér var brugðið og svo ég nuddaði augun mín til að ná skýrara horfi. Vél in dundi og hvellaði. Hljóðin hristu himinn og jörð. Jörð helvítis var að hristast ofsafengið. Þegar ég byrjaði að fatta hvað var að gerast fyrir framan augun mín, leið næstum yfir mig út af sjokki. „Drottinn! Plís stoppaðu kvalimar þeirra! Bjargaðu þeim!“

Drottinn bað mig þá að horfa fyrir lítið lengur. Ég, þess vegna, horfði meira nálægt. Þar voru tveir gríðarlega stórir hlutir lagaðir líkt og hend persónu. Ein þeirra var opnuð vítt eins og kastaníetta eða samloka. Stærð hlutarins var eins hár og stór sem stórar byggingar á jörðu. Þegar það lokaðist og klemmdist, hljómaði hái hávaðin líkt og tveir harðir málmar klemmandi niður á móti hvorum öðrum. Gríðarstór risa djöfull stóð næst málmhlutarins. Skepnan leit út líkt og það væri sambland af kvenmanni og manni. Hár þess var sambland með tveimur ólíkum litum, hvítum og svörtum. Djöfullinn hafði ekki neina augnbolta og litur húðar hans var dimmur. Það virtist eins og líkami djöfulsins var verndaður með fullum líkams herklæðum. Djöfullinn formaði fólkið í einfalda röð og setti þá persónu í kastaníettu lagaða hlutinn. Ein í einu, var persóna sett í hlutinn og skepnan marði kastaníettu lagaða hlutinn. Öskrandi, skutust augu persónanna út og þeirra innri líffæri brustu út til bersvæðisins. Þau voru mölvað. Ég gat bara séð strauma blóðs sem voru eftir.

Blaðsíða 253

Í hárrí rödd, spurði ég Drottinn. „Drottinn! Drottinn! Ég vil ekki horfa neitt meir. Mér þykir það svo leitt fyrir þetta fólk!“ Drottinn sagði, „Allt í lagi, Joo Eun, Mér þykir leitt að Ég verð að sýna þér. Þú ert bara lítið barn. En þú verður að vitna þessa sviðsmynd. Fólk sem fremur syndina af því að lastmæla hinum Heilaga Anda mun vera stórlega dæmt og kvalið. Bara af því að þau hafa erfíðan tíma að trúá greinileika hins Heilaga Anda, hafa þau ekki réttinn til að dæma eða móðga verkið. Fólk sem afneitar eða hafnar verkinu eða greinileikanum af hinum Heilaga Anda mun vera stórlega meðhöndlað. Enn fremur, fólkið sem svo auðveldlega rekur út verk hins Heilaga Anda og dæmir það sem költ eða sakfellir það mun vera undirokað til kvalanna af þessum stað. Fólkið sem hefur smakkað hina himnesku gjöf og orðið spilltir og fallið frá mun líka enda uppi á þessum stað til að vera kvalið. Þess vegna, verða Kristnir að auðmýkja og lægja sjálfa sig til að vernda og halda fast til þeirra trúar til mjög endans. Kirkja Drottins mun líka þurfa að vera mjög varkár.“

Djöfullinn hélt áfram að setja fólkið inní hlutinn þegar það hélt áfram að mölva og kvelja þau. Djöfullinn hummaði lag, „Vá, það er gaman! Hey eruð þið líka hafandi gaman?“ Drottinn sagði, „Það er of margt fólk komandi til heljar af því að eir eru fremjandi syndina af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda. Þetta verkjar hjartað mitt mest. Joo Eun! Við munum yfirgefa hel eftir að við vitnum einn meir stað í helju.“ Ég hélt þéttilega í hendi Drottins og við löbbuðum áfram.

* Fólk gert í mjúk kol

Blaðsíða 254

Fyrir árum, sá ég á sjónvarpinu vél sem stimplaði út mjúkum kolum. Þar sem ég er einmitt núna með Drottni minnir mig á þá mjúku kolar verksmiðju sem ég sá á sjónvarpinu. Þar voru stór lagaðir strokks súlur og á toppi súlanna voru margar holur með ólíkum lögunum. Þar voru stjörnulagaðar holur, þríhyrningslagaðar holur, fimmhyrnings, og margar meiri. Allar holurnar voru af ólíkum lögunum. Beitt blað stóð út frá brún holanna. Á meðal allra annarra kveljandi staða í helvíti, er það sem ég er að vitna í dag óttalegasti og hryllilegasti staðurinn. Óttalega sjónin lét mig skjálfa.

Á hægri hlið strokks súlunnar stóð gríðarstór djöfull sem ég hafði séð áður. Djöfullinn hafði verið fluttur til þessa staðar og var undirbúandi að kvelja fólkið. Handfang var staðsett og fest við stað súlunnar. Djöfullinn var þegar haldandi í handfangið undirbúandi að toga í það. Ég var áhyggjufull og hugsaði með sjálfri mér, ‘Ef djöfullinn togar niður handfangið, munu allar ólíku laganir blaðanna frá strokknunum stappa á fólkinu. Hvað ætti ég að gera?’ Með málm merjandi hljóði, byrjaði strokks súlan að rísa hátt í loftið. Það reis mjög hátt og sjónin var óttaleg. Jörðin var þakin með nöktum mönnum og kvenmönnum. Þegar þau skulfu, grétu þau og hrópuðu. „Drottinn! Drottinn! Mér þykir það leitt! Plís fyrirgefðu mér! Ég vissi virkilega ekki! Plís fyrirgefðu mér! Gefðu mér annað tækifæri. Plís!“ Þau sárþændi og hrópuðu yfir og yfir. Hljóðið var svo hátt að það fannst líkt og helvíti væri að klofna í hluta.

Ég hrópaði líka út og sárþað til Drottins. „Minn elskaði Jesús! Plís gefðu þeim eitt meir tækifæri! Plís? Jesús! Bara eitt meir tækifæri! Mér þykir það svo leitt fyrir þau! Ah~! Gættu þín!“ Á þeirri stundu sem ég hrópaði ‘Gættu þín,’ togaði djöfullinn handfangið fram á við og gífurlega þunga vélin féll til jarðarinnar og á fólkið. Fólkið varð stappað, útflatt, og rífið í ólíkar laganir og snið frá mismunando holunum með blöðunum. Hjörtun þeirra brustu opin, augnboltar skutust út og þeirra innri líffæri með blóði skutust út í hverja átt. Ég öskraði út hátt, „Jesús! Óh! Ég er svo hrædd!“ Þegar vélin lyftist aftur upp til síns upprunalegu stöðu, snérist líkamar fólksins eða hold aftur til venjulegs. Þau upplifðu sársauka endurtekningarlega. Kvalirnar héldu áfram óendanlega.

Blaðsíða 255

Ég sárþað til Drottins, „jesús! Getur þú ekki gefið þeim bara eitt meir tækifæri til að trúá á Þíg fyrir þessa sem eru í helju? Hvernig geta þau mögulega þolað slíka refsingu um eilífð? Mér þykir það svo leitt fyrir þau. Ég get ekki borið það! Nema fyrir konung djöflanna, Satan, getur þú plís bara gefið föllnu englunum eitt meir tækifæri líka svo að þeir geti fylgt og trúáð á þig? Föllnu englarnir féllu í freistingu Satans, rétt? Plís Drottinn!“ Drottinn svaraði, „Það er ómögulegt! Þar er enginn möguleiki sem getur komið til að gerast! Föllum út af helju.“ Drottinn leiddi mig þá út.

Ég var mjög þakklát að ég trúði eins og er á Jesú. Ég fullvissaði sjálfa mig að ég muni varkárlega þjóna Drottni svo að ég muni ekki verða spillt eftir að trúá á Hann í mörg ár. Á meðal hinna trúáða sem hafa komið til heljar, um 70% af þeim hafa framið syndina af því að lastmæla á móti hinum Heilaga Anda og þau eftirliggjandi 30% eru trúáðir sem hafa ekki haldið Orðinu Guðs þegar þau lifðu lífum sínum. Þau lifðu tvöföldu lífi, lífi samblönduðu með heiminum. Þau hafa lifað lífi af óreglulegri stýringu. Þessir eru fólk sem skýrðu frá að þau trúðu á Jesú Krist en héldu ekki og fylgdi Orðinu Guðs (boðorðum) og sem afleiðing hafa endað uppi í helvíti. Þegar ég vitnaði sviðsmyndina, fannst mér það svo leitt fyrir þau. Ég var sannarlega í harmi.

„Ef menn hafa eitt sinn verið upplýstir og notið hinnar himnesku gjafar, fengið hlutdeild í heilögum anda, reynt Guðs góða orð og fundið jafna komandi aldar en hafa síðan fallið frá, er ógerlegt að láta þá snúa við og iðrast. Þeir eru að krossfesta son Guðs að nýju og smána hann fyrir allra augum.“ (Hebreabréfið 6:4-6)

„Áminnið heldur hver annan hvern dag, á meðan enn heitir „í dag“, til þess að enginn yðar forherðist af táli syndarinnar. Því að vér erum orðnir hluttakar Krists, svo framarlega sem vér höldum staðfastlega allt til enda trausti voru, eins og það var að upphafi.“

(Hebreabréfið 3:13-14)